

SREDA, 25. NOVEMBER 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.05)

2. Predložitev dokumentov: gl. zapisnik

3. Izvedbeni ukrepi (člen 88 Poslovnika): gl. zapisnik

4. Odškodnine za potnike v primeru stečaja letalske družbe (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

5. Označba izvora (vloženi predlogi resolucij): gl. zapisnik

6. Priprave na Evropski svet dne 10. in 11. decembra 2009 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Sveta in Komisije o pripravi na Evropski svet dne 10. in 11. decembra 2009.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, gospod Barroso, spoštovani poslanci, zelo dobro je, da smo dobili priložnost za to razpravo z vami še pred naslednjim zasedanjem Evropskega sveta. To bo seveda drugo redno zasedanje v času švedskega predsedstva, hkrati pa tudi zadnje, ki ga bo vodilo rotirajoče predsedstvo.

Kot veste, bo Lizbonska pogodba začela veljati 1. decembra, vendar bo v skladu z izjavo, ki jo je Evropski svet sprejel decembra 2008, rotirajoče predsedstvo vodilo Evropski svet do zaključka mandata tega predsedstva, ki se bo iztekel konec leta. Pogodbo so do zdaj ratificirale že vse države članice, ki so svoje listine o ratifikaciji deponirale v Rimu. Zato sem vesela, da lahko potrdim, da bo Lizbonska pogodba dejansko začela veljati 1. decembra.

Delo, ki je bilo vloženo, da bi prišli do te točke, je bilo dolgotrajno in naporno in tega se dobro zaveda tudi Parlament. Nova pogodba bo način delovanja EU spremenila z več vidikov. Z njo bomo imeli boljše priložnost, da se lotimo reševanja pomembnih vprašanj, s katerimi se srečuje EU, to pa lahko storimo na bolj demokratičen, preglednejši in učinkovitejši način. Pogodba prinaša tudi številne pomembne reforme, ki vplivajo na vas tukaj v Parlamentu.

Na izrednem zasedanju Evropskega sveta, ki je potekalo prejšnji teden, so se voditelji držav ali vlad dogovorili, da za predsednika Evropskega sveta imenujejo Hermana Van Rompuya. Slednji bo 1. januarja prevzel vodenje nalog Evropskega sveta.

Po odobritvi, ki jo je dal predsednik Komisije, je bil dosežen tudi dogovor o imenovanju Catherine Ashton na mesto nove visoke predstavnice za zunanje zadeve in varnostno politiko. V skladu s pogodbo bo gospa Ashton prevzela vse svoje naloge 1. decembra, vključno z mestom podpredsednice Komisije. Takoj ko Evropski parlament sprejme stališče o vseh članih, boste seveda imeli tudi zaslišanje gospe Ashton. Seznanili so me, da se bo v kratkem predstavila na Odboru za zunanje zadeve, kjer bo odgovarjala na vprašanja.

Evropski svet je dosegel tudi dogovor o imenovanju Pierra de Boisseieua na mesto generalnega sekretarja Sekretariata Sveta.

Delo pri pripravi na začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe se nadaljuje, kot je podrobno navedeno v poročilu o stanju, ki ga je predsedstvo oktobra predložilo Evropskemu svetu. Da bi Lizbonska pogodba začela v celoti veljati, bodo 1. decembra sprejete številne odločitve, na primer v zvezi s spremenjenim poslovníkom Sveta in v zvezi s poslovníkom Evropskega sveta. Decembra bomo na zasedanju Evropskega sveta predstavili novo poročilo, v katerem bo povzeto stanje vprašanj, ki smo jih obravnavali v zvezi z

izvajanjem in praktično uporabo Lizbonske pogodbe. Med temi vprašanji bo tudi Evropska služba za zunanjepolitično delovanje. Poročilo bo vsebovalo tudi načrt prihodnjih korakov za delo na tem področju.

Na zasedanju Evropskega sveta v decembru bodo v središču predvsem gospodarska in finančna vprašanja. Učinke krize bomo čutili še zelo dolgo – predvsem na trgu dela. Vendar pa je tudi pomembno, da gledamo dolgoročno in da se spopademo s pomembnimi izzivi, ki so tako srednjeročni kot dolgoročni.

EU, države članice in centralne banke Evrope so sprejele številne ukrepe, na primer, jamstvene programe za banke in evropski načrt za oživitev gospodarstva. Ti ukrepi so bistveno prispevali k povečanju finančne stabilnosti in zmanjšanju učinkov krize na rast in zaposlovanje.

Gospodarski obeti so videti svetlejši, vendar obstaja še nekaj velikih tveganj. Zato še ni čas, da bi umaknili podpirne ukrepe, ki so bili sprejeti. Vendar pa smo v Svetu pričeli razpravo o načinu postopne odprave teh posebnih kriznih ukrepov in o tem, kdaj se to lahko začne. Evropski svet bo pregledal delo, ki ga je Svet opravil v zvezi s temi izhodnimi strategijami. Spremljali bomo tudi načrt EU za oživitev gospodarstva.

Kar zadeva finančne trge, naj povem, da je razveseljujoče, da se razmere na finančnem trgu precej izboljšujejo. Potrebe finančnega sektorja po podpornih ukrepih so se zmanjšale. Zato moramo oblikovati strategije za usklajeno postopno odpravo ukrepov. Poudariti pa je treba, da je še vedno prezgodaj za splošno postopno odpravo podpornih ukrepov na finančnem področju.

Švedsko predsedstvo išče dogovore o številnih vodilnih načelih v zvezi z roki, usklajevanjem in zaporedjem postopne odprave podpornih ukrepov.

Naj spregovorim o finančnem nadzoru. Obstaja soglasje, da v EU potrebujemo večje in boljše sodelovanje na področju finančnega nadzora, predvsem z vidika izkušenj, ki smo jih pridobili v času finančne krize.

Finančni ministri so 20. oktobra na zasedanju Ecofina sprejeli predlog o strukturi in prednostnih nalogah pri delu Sveta za sistemska tveganja. Predsedstvo je nato prejelo pooblastila za začetek pogajanj z Evropskim parlamentom, kar smo tudi storili.

Cilj predsedstva v zvezi s tremi „mikro-organi“ je oblikovati splošen pristop za te organe na naslednjem srečanju Ecofina 2. decembra, s tem pa za celoten paket za nadzor, da bi lahko še isti mesec poročali Svetu.

To, da imamo vzpostavljeno strukturo, je za sektor finančnih storitev, za svet zunaj Evrope in za naše državljane zelo pomembno. V paket bo vključena zahteva, v skladu s katero bo treba načrt pregledati vsaka tri leta. Potem bomo lahko popravili morebitne pomanjkljivosti, ki izstopajo zaradi svojega slabega delovanja ali slabše učinkovitosti.

Naslednje leto se bo iztekla sedanja strategija EU za rast in delovna mesta, lizbonska strategija. Zato je zelo pomembno, da EU sprejme novo strategijo, ki bo lahko spodbujala vizijo o dolgoročni rasti in napredku. To bo eno izmed najpomembnejših vprašanj v naslednjih nekaj mesecih in ena izmed prednostnih nalog prihodnjega španskega predsedstva.

Gospodarska in finančna kriza sta ustvarili pritisk, ki sili v takojšnje ukrepanje, da bi se vpliv na rast in trg dela čim bolj zmanjšal. Obenem pa so postali bolj očitni strukturne slabosti in dolgoročni izzivi za naša gospodarstva.

Zahtevne naloge, pred katerimi so se na srednjeročni in dolgoročni ravni znašle Evropska unija in njene države članice, so ohranjanje in krepitev konkurenčnosti Evrope na globalnem trgu, boj proti podnebnim spremembam in reševanje izzivov, ki so posledica starajočega se prebivalstva. Te naloge zahtevajo skupne in usklajene rešitve, skupno vizijo in okrepljen evropski program reform za naslednjih deset let.

Vizija je spreminjati izzive v priložnosti. Gre za popolno uresničitev potenciala notranjega trga in izkoriščanje prednosti zunanje trgovine in odprtosti. Gre za prepoznavanje priložnosti, ki so del spreminjanja Evrope v ekološko učinkovito ali inteligentno, podnebju prijazno gospodarstvo, ter ustvarjanja trga dela z visokimi ravnmi zaposlenosti, vzdržnimi javnimi financami in socialno kohezijo.

V času švedskega predsedstva je bila opravljena druga naknadna ocena trajnostne strategije EU. Napredek je bil dosežen na številnih področjih. Obenem pa imamo več področij, na katerih so bili prepoznani netrajnostni trendi. Ta področja vključujejo hitro večanje povpraševanja po naravnih virih, upadanje biotske raznovrstnosti, povečanje porabe energije v prometnem sektorju in vztrajnost svetovne revščine.

Odpri smo vprašanje, kako bolje in učinkoviteje spremljati in slediti strategiji ter kako izkoristiti prednosti usklajevanja, ki izhajajo iz vzajemnega delovanja z drugimi strategijami EU, na primer z lizbonsko strategijo.

Na zasedanju Evropskega sveta bomo razpravljali tudi o celostni pomorski politiki. Komisija je pred kratkim predložila svoje poročilo o napredku. Evropski svet bo to poročilo preučil in podal svoje mnenje o prihodnji usmeritvi tega pomembnega medsektorskega dela. V tej zvezi bi želela poudariti naš pogled na trajnostno gospodarsko rast in ekološko učinkovito delo in inovacije.

Naj spregovorim še o eni zelo pomembni točki z zasedanja Evropskega sveta, in sicer o sprejetju novega petletnega delovnega programa na področju svobode, varnosti in pravice. Namen stockholmskega programa je nadomestiti sedanji haaški program, ki je bil sprejet leta 2004.

Stockholmski program si prizadeva za varnejšo in bolj odprto Evropo, kjer so pravice posameznikov zaščitene. Program izhaja iz intenzivnih stikov in razprav v Svetu in z Evropskim parlamentom. Svoj dragocen prispevek so dali tudi nacionalni parlamenti, civilna družba, organi EU ter različne agencije in drugi organi.

Včeraj sta bila tu moja švedska kolega, ministrica za pravosodje Beatrice Ask in minister za migracije Tobias Billström, ki sta predstavila stockholmski program v zelo dolgi razpravi. Zato ne bom ponavljala njunih besed, temveč bi želela samo izkoristiti priložnost, da poudarim, da je stockholmski program osredotočen na posebne ukrepe za ustvarjanje dodane vrednosti v vsakodnevem življenju državljanov. Vključuje sodelovanje zunaj EU. Da bi bila Evropa varnejša in bolj odprta, mora biti partnerstvo z našimi partnerskimi državami pristno.

Prihodnje delo na tem področju bi moralo temeljiti tudi na ravnovesju med ukrepi, usmerjenimi v ustvarjanje kar najbolj varne Evrope, ter ukrepi, usmerjenimi v zaščito pravic posameznikov.

Na podlagi velikopoteznega dela, ki je bilo opravljeno, ter naše prihodnje metode dela, ki Parlamentu daje več možnosti za soodločanje, bi morali dobiti akcijski načrt, ki bo te velike izzive lahko bolje reševal.

Kar zadeva podnebne spremembe, bodo v Københavnu seveda potekala pogajanja o podnebj u v času zasedanja Evropskega sveta. Ta vprašanja so pomembna za Evropo in za prihodnost celotnega planeta. Pred dvema tednoma je v Parlamentu v Bruslju nastopil predsednik vlade Fredrik Reinfeldt, ki je predstavil rezultate oktobrskega zasedanja Evropskega sveta, vključno z najpomembnejšimi elementi stališča EU, sprejetega pred konferenco v Københavnu. Bistvenega pomena zdaj je, da našim partnerjem po svetu še naprej jasno sporočamo, kako visoko to cenimo, in da dajemo spodbudo za nadaljevanje pogajanj. Švedsko predsedstvo bo v to delo vložilo vso svojo energijo.

Naslednji mesec bo Evropski svet ocenil stanje na področju pogajanj, ki bodo potekala sočasno, da bi lahko sprejel potrebne odločitve, ki jih potrebujemo za uspešno izpolnitev cilja v Københavnu.

Kot je to običajno, se lahko na zasedanju Evropskega sveta odprejo še številna zunanjepolitična vprašanja, vendar je zaenkrat še prezgodaj, da bi lahko rekli, katera.

Najpomembnejši prednostni nalogi švedskega predsedstva sta bili odgovoriti na zahteve podnebnih sprememb in zagotoviti EU, da ohrani svoj vodilen položaj pred pogajanj i v Københavnu, medtem pa je naša naloga tudi, da še naprej obravnavamo gospodarsko in finančno krizo. Ta vprašanja bodo na zadnjem vrhu glavna prednostna naloga.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Gospod predsednik, velikokrat smo že govorili o velikih priložnostih, ki jih Evropski uniji ponuja Lizbonska pogodba, zato mi dovolite, da še enkrat izrazim svoje zadovoljstvo ob dejstvu, da bo Lizbonska pogodba, ko se bomo srečali naslednjič, že veljavna. Z veljavno pogodbo pa je čas, da se še odločneje odmaknemo od institucionalnih razprav in približamo politikam in rezultatom, ki so pomembni za državljane.

Imenovanji, ki sta bili opravljeni prejšnji teden in na podlagi katerih je Herman Van Rompuy postal predsednik Sveta, Catherine Ashton pa visoka predstavnica in podpredsednica Komisije, sta prva koraka proti celovitemu izvajanju Lizbonske pogodbe. Vem, da si tako predsednik Van Rompuy kot visoka predstavnica in podpredsednica baronica Ashton, že močno želita, da se bo Lizbonska pogodba začela izvajati.

Imenovanje Hermana Van Rompuya je bila soglasna odločitev voditeljev držav ali vlad. To je odločitev, ki jo pozdravljam in jo osebno zelo podpiram. Herman Van Rompuy si je kot predsednik vlade Belgije prislužil veliko spoštovanje. Kot oblikovalec soglasja združuje nagonsko evropsko usmerjenost Belgije – ustanovne članice naše Unije, države, ki je bila vedno na čelu tega evropskega projekta – in svoja lastna znanja: to pa sta natanko tisti dve dragoceni lastnosti, ki jih kot predsednik Evropskega sveta potrebuje.

Veselim se, da bom sodeloval z njim in da se mu bom lahko pridružil tukaj, na plenarnih razpravah o Evropskem svetu. Medtem ko mora vsaka institucija opravljati svoje naloge v okviru lastnih pristojnosti in spoštovati pristojnosti drugih, je temeljnega pomena, da vsi sodelujemo za skupno evropsko dobro.

Skrajno ponosen in vesel sem, da je bila Catherine Ashton imenovana za prvo podpredsednico/visoko predstavnico. To imenovanje sem podprl in odobril na Evropskem svetu, kot to določajo pogodbe. Gospa Ashton nam je vsem zelo dobro znana kot oseba, ki ima tako politične izkušnje kot občutek za smer, kamor mora kot prva visoka predstavnica in podpredsednica Komisije popeljati svojo zahtevno nalogo. Iz lastnih izkušenj, ki jih imam z njo kot s članico Komisije, vam lahko zagotovim, da se močno zavzema za evropski projekt.

Kot sem dejal včeraj, so zdaj vsa imenovanja v Komisijo končana. Posebej vesel sem, da je bilo v enem tednu mogoče imenovanja članic povečati s tri na devet. Naslednja Komisija bo tako imela devet članic, eno več kot jih ima sedanja Komisija, zato se želim še enkrat zahvaliti vsem, ki ste me podprli v tej zahtevni nalogi, da bi dobili vsaj primerno – ne idealno, temveč primerno – število članic naslednje Komisije.

Naj spregovorim še o dodelitvi portfeljev. V čast mi je, da lahko Parlamentu zagotovim, da bom to storil ob polnem upoštevanju prednostnih nalog, opredeljenih v političnih smernicah, ki sem vam jih predstavil in ki jih je Parlament z glasovanjem tudi podprl, spoštoval pa bom tudi vse zaveze, ki sem jih ob tej priložnosti dal Parlamentu. Parlament bo potem lahko opravil temeljita zaslivanja ter glasoval na naslednjem kolegiju, ki bo potekal januarja.

Naslednji mesec nam bo Evropski svet dal prvo pomembno priložnost, da pokažemo, da smo zdaj osredotočeni na samo vsebino politike; da pokažemo, da se bodo stvari spremenile. Zelo na kratko bi se želel osredotočiti na tri glavne točke, ki bodo v središču pozornosti.

Prvič, podnebne spremembe. Zasedanje Evropskega sveta, ki bo potekalo en teden pred zaključkom vrha v Kopenhavnu, je zagotovo dobro načrtovano. Evropska unija je pokazala, da je pri ukrepanju proti podnebnim spremembam na vodilnem mestu. Prvi smo, ki smo pokazali, da sistem omejitve in trgovanja z emisijami lahko deluje. Prvi smo, ki smo predložili zavezujoč, zahteven cilj zmanjšanja emisij. Bili smo vodilni, ko smo opredeljevali, kako lahko svet v razvoju dejansko prispeva k financiranju stroškov podnebnih sprememb v državah v razvoju.

A bolj ko se priprave na konferenco v Kopenhavnu bližajo koncu, bolj narašča pritisk. Ostati moramo enotni in biti še naprej usmerjeni v naš cilj zmanjšanja svetovnih emisij in pridobivanja potrebnih finančnih sredstev; to je naša naloga. Jasno moramo povedati, da to ne more biti naloga samo za Evropo: potrebujemo še druge, ki bodo tudi prispevali k tem velikopoteznim ciljem, in sicer velike gospodarske velesile.

Katera morajo biti glavna sporočila Evropskega sveta? Prvič, da si želimo, da bo v Kopenhavnu sprejet velikopotezen in pomemben sporazum, ki predvsem zajema cilj 2° C. To je bistvenega pomena. Včasih vidimo, da se politiki in diplomati pogajajo. Lahko se pogajajo – lahko se pogajamo – drugi z drugimi, vendar pa se ne moremo pogajati z znanostjo. Ne moremo se pogajati proti znanosti narave. Ne moremo se pogajati proti znanstvenim nasvetom, najmanj, kar lahko storimo, pa je: da dosežemo sporazum, ki je združljiv s ciljem 2° C. Zato moramo opredeliti dejanske in učinkovite cilje za zmanjšanje emisij za razvite države, kakor tudi konkretne ukrepe za države v razvoju, zlasti za hitro rastoča, nastajajoča gospodarstva. Sporazum mora biti tudi izčrpen in mora zajemati cel niz vprašanj iz balijskega načrta.

Drugič, tudi če v Kopenhavnu na žalost ne bo mogoče dokončati nove pogodbe, je treba doseči operativen sporazum, ki bo temeljil na pravih zavezah na vseh straneh, h kateremu bodo prispevali vsi glavni akterji in ki bo dobil podporo na najvišji politični ravni. Potrebujemo jasno, preprosto politično besedilo, ki bo pokazalo, da smo se pri reševanju podnebnih sprememb od besed premaknili k dejanskemu ukrepanju. Razvidno mora biti tudi, da bo to besedilo v najkrajšem možnem času postalo prava pogodba.

Sporazum mora biti natančen. To pomeni, da mora vsebovati posebne posamezne številke o zmanjšanju emisij in podroben finančni sveženj, ki bo državam v razvoju pomagal razviti programe za blaženje ter prilagoditi se podnebnim spremembam. Predvsem bo zelo pomembno financiranje hitrega začetka.

Nenazadnje menim, da bo vključitev voditeljev osrednjega pomena, saj gre za težke odločitve, ki jih je treba sprejeti na najvišjih ravneh vlad. Vesel sem, da slišim, da se na povabilo predsednika vlade Rasmussena konference v Kopenhavnu namerava udeležiti že vsaj okrog 65 voditeljev držav ali vlad. Udeležil se je bom tudi sam.

Drugo ključno področje je stockholmski program s področja pravice, svobode in varnosti. Ljudje želijo živeti v Evropski uniji, ki je uspešna in mirna, kjer so njihove pravice spoštovane in kjer je zagotovljena njihova varnost. Želijo imeti možnost prostega potovanja in začasne ali stalne selitve v drugo evropsko državo, da bi tam študirali, delali, zasnovali družino, ustanovili podjetje ali se upokojili.

V zadnjih 10 letih smo prehodili dolgo pot. Odstranitev nadzora na notranjih mejah schengenskega območja omogoča več kot 400 milijonom državljanov 25 držav, da potujejo brez mejnega nadzora od Iberskega polotoka do baltskih držav, od Grčije do Finske.

Lizbonska pogodba nam zdaj daje novo priložnost, da se premaknemo naprej. Vsi vemo, da bodo nekatere najpomembnejše spremembe v pogodbi vplivale prav na področje svobode, varnosti in pravice. Pogodba to področje politike v celoti vključuje v okvir naših običajnih postopkov. Pojasnjuje, katere ukrepe je treba sprejeti, predvsem pa razširja demokratični okvir teh politik s polno vključenostjo vašega Parlamenta.

Ključni vzvod, da se bo to uresničilo, bo stockholmski program, ki v veliki meri temelji na prispevkih in predlogih Komisije. Slednji bi moral pripraviti teren za celovit, učinkovit program ukrepov, ki prinaša prave spremembe, pravo korist za naše državljane.

V programu, kakršnega ponuja Evropski svet, je treba opredeliti vodilne prednostne naloge za področje pravosodja in notranjih zadev v prihodnjih letih ter pokazati, kako se bodo te naloge izvajale tudi v praksi. Učinkovitejše spoštovanje temeljnih pravic; boljši dostop do sodišč; odločnejše ukrepanje proti organiziranemu kriminalu, trgovini z ljudmi in terorizmu; učinkovito upravljanje preseljevanja – vse to so področja, pri katerih bi moral stockholmski program opredeliti niz konkretnih naslednjih korakov. Ta zahtevajo tudi odločen pristop z našimi partnerji iz tretjih držav, za katerega si nameravam prizadevati v okviru našega sodelovanja, s katerim želimo povečati naše svetovne interese.

Pozornost moramo še naprej usmerjati tudi v reševanje gospodarske krize. Evropska unija je v preteklem letu s svojim ukrepanjem dala pomemben prispevek. Zdaj moramo samo ohraniti moč namere in osredotočenost. Tesno moramo spremljati naše ukrepe za oživitve, predvsem v času, ko brezposelnost še vedno narašča. Naša glavna prednostna naloga mora biti še naprej ohranjanje ljudi na delovnih mestih in nudenje pomoči vsem tistim, ki so izgubili službo, da se vrnejo na delo.

Začeti moramo tudi oblikovati program za čas po krizi, da bi izrabili nove vire rasti in poiskali nove zaposlitvene priložnosti. Program, ki smo ga zarisali v strategiji 2020, posvetovalni dokument, ki ga je Komisija posredovala včeraj. Z velikim veseljem pričakujem mnenja Parlamenta in vključitev vaših stališč v končni dokument.

Evropski svet bo moral prestati tudi preizkus velikopoteznih ciljev v zvezi z napredkom pri svežnju za finančni nadzor. Vem, da je to tudi cilj tega Parlamenta, zato vas prosim, da sodelujete s Svetom, da bi bil sveženj lahko sprejet do sredine leta 2010 in da bi do konca leta 2010 lahko vzpostavili učinkovite nove organe.

Naj zaključim: podnebne spremembe, svoboda, varnost in pravica ter odziv na gospodarsko in finančno krizo so tri področja, ki vplivajo na državljane vsak dan njihovega življenja, in tri področja, pri katerih lahko Evropski svet pokaže, da je Lizbonska pogodba prav zares odprla novo poglavje v zgodovini evropskega projekta.

Da bi dosegli plodne rezultate, moramo sodelovati v partnerstvu – v partnerstvu, ki ga tvori Komisija in Parlament, ki sem mu hvaležen za trajno podporo velikopoteznim ciljem politike, ki jih je na teh področjih pokazala Komisija, v partnerstvu s švedskim predsedstvom Sveta, ki mu iskreno čestitam za opravljeno težko delo, in v partnerstvu z našimi danskimi prijatelji, ki pripravljajo konferenco v Københavnu.

Kar najbolj izkoristimo to, kar je pred nami. Sodelujmo za skupno evropsko dobro. Komisija in z njo tudi jaz sva pripravljena sprejeti ta izziv. Prepričan sem, da bo tudi ta Parlament, ki bo imel v okviru nove pogodbe večje pristojnosti, pokazal svoj čut za odgovornost in zavezo Evropi državljanov.

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, končno smo tu.

Voditelji držav ali vlad so izbrali Hermana Van Rompuya za prvega predsednika Evropskega sveta in Catherine Ashton za visoko predstavnico. Hvala Frederiku Reinfeldtu, zadnjemu predsedniku vlade na čelu rotirajočega predsedstva Evropskega sveta. Hvala, ker ste dosegli soglasje o dveh osebah, ki bosta nosili težko breme opravljanja novih funkcij, ki ju je oblikovala Lizbonska pogodba.

Danes bi v tej dvorani želel pohvaliti uvodne izjave predsednika Van Rompuya, ki meni, da bodo, citiram, „podobno Sveta oblikovali njegovi rezultati“, in ki zagovarja postopen pristop. Prav po tej metodi – ki bi jo sam opisal kot metodo „Jeana Monneta“, način, kako ukrepati učinkovito, vendar brez vsakega političnega nastopaštva – se ravna Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Ta metoda je tista, ki nas je od včerajšnjih sporov pripeljala k današnjim izmenjavam. Ta metoda je tista, ki nam je prihranila dolga čakanja na mejah schengenskega območja, ki nas je od spremenljivih menjalnih tečajev pripeljala k stabilnemu evru. Prav zahvaljujoč temu postopnemu evropskemu povezovanju je bil dosežen precejšen napredek in tega ne more nihče zanikati.

Gospe in gospodje, želel bi vas posvariti pred površnimi kritikami, ki smo jih slišali v zadnjih dneh. Mislim predvsem na tiste posameznike, ki so jih samo zato, da bi izrekli duhovito opazko, neodgovorne izjave spravile na slab glas.

Tako kot vsi, imajo tudi člani skupine PPE svoje sanje, vendar se od drugih razlikujemo po tem, da si prizadevamo te sanje spremeniti v resničnost. To smo storili s povezovanjem Evrope, to smo storili s ponovnim združevanjem in tudi z Lizbonsko pogodbo, ki nas bo kljub svojim nepopolnostim odpeljala še nekoliko dlje v pravo smer. Gospe in gospodje, Evropejci pričakujejo prav to in ne zgolj nekih senzacionalnih in kratkotrajnih izjav.

Prepričani smo, da se bo predsednik Van Rompuy lotil svoje naloge z enako odločnostjo in enako močno voljo, ki ju je pokazal v svoji državi, saj sta to lastnosti, kronani z uspehom in priznani s strani vseh. Predsednik Van Rompuy ima polno podporo skupine PPE in ponujam mu tudi našo pomoč pri nalogi, ki bo nedvomno zelo težka.

Pričakujem, da se bo Svet razvil. Pričakujem, da se bo razvil v preglednejšo institucijo in da bo še tesneje sodeloval s Parlamentom in Komisijo. Pričakujem, da bodo ministri nehali razglášati nacionalno zmago proti svojim partnerjem, takoj ko se vrnejo iz Bruslja, in da bodo nehali kriviti Evropo za vse, kar gre narobe. Nenazadnje pričakujem, da Svet ne bo več spreminjal svojega stališča glede na to, kdo je njegov predsednik. Vse to skupaj s skupino PPE pričakujem od prvega stalnega predsedstva Svetu. Gospa Malmström, za vas to ne velja, saj vas je vaša država že imenovala za komisarko. Torej nimate več nobene izbire; govoriti morate o Evropi.

V imenu skupine PPE čestitam tudi gospe Catherine Ashton, novi visoki predstavnici in podpredsednici prve Barrosove Evropske komisije. Pozdravljamo njeno imenovanje in pozorno bomo prisluhnili njenim odgovorom na naša vprašanja na naslednjem zaslišanju komisarjev, ki bo potekalo januarja. Kajti naloge podpredsednice druge Barrosove Komisije ji bodo podeljene prav po zaključku tega procesa.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, vesel sem, da je čas postavljanja vprašanj o posameznikih že za nami in da se končno lahko mirno lotimo temeljnih vprašanj. Vemo, da bosta na Evropskem svetu decembra v središču dve pomembni temi. Prva je oživitve rasti, ki se ne sme zgoditi brez oživitve zaposlovanja. V tem pogledu pričakujemo, da bo Evropski svet sprejel konkretne ukrepe.

Druga tema so podnebne spremembe. Vsi vemo, da se bo Svet sestal sredi vrha v Københavnu, kjer se ne bi smeli opredeliti samo politični cilji, temveč tudi izmerljive zaveze. To je bistvenega pomena. To prvo zasedanje Evropskega sveta mora na podlagi Lizbonske pogodbe Evropi omogočiti, da odigra svojo vlogo v celoti. Zato upam, da bo lahko izkoristil svoj vpliv in svoja stališča zagovarjal veliko odločneje kot do zdaj.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vsi navzoči in odsotni, v zadnjih nekaj dneh po zasedanju Evropskega sveta smo veliko govorili o ljudeh in položajih. Še enkrat bi želel svoje pripombe usmeriti na vas, gospod Barroso. Pomembno je, da razpravljamo o ljudeh in položajih. Kar zadeva položaje, je imela naša skupina eno jasno prednostno nalogo. Povedali smo, da si kot druga največja skupina v Parlamentu želimo drug položaj v Komisiji, z drugimi besedami, želimo si, da bi mesto visokega predstavnika, ki opravlja naloge podpredsednika Komisije, zasedel član naše stranke. To želimo zato, ker menimo, da bi Komisija, ki ni nevtralna organizacija, temveč političen organ, morala kazati dejansko stanje v Parlamentu. Dosegli smo to, za kar smo se borili. Vem, da ste se za to borili tudi vi in prav zato bi se vam želel iskreno zahvaliti kljub vsem kritikam, ki jih v tem Parlamentu običajno slišite z moje strani.

To je pozitiven znak, saj kaže, da zahteve, ki jih socialni demokrati postavljamo v tem Parlamentu, jemljete resno, pa tudi zato, ker smo od končnega glasovanja o Komisiji še nekoliko oddaljeni. Pričakujemo tudi, da bo zgradba portfeljev, ki jih boste določili za posamezne komisarje, izražala vsebino in izzive, s katerimi se ti ljudje srečujejo. Menim, da je to veliko pomembnejše od razprave o položajih in ljudeh.

Seveda smo veseli, da je mesto visoke predstavnice dobila Cathy Ashton. O gospodu Van Rompuyu je bilo veliko povedanega in strinjam se s predhodnimi govorniki. Vendar pa so od tega veliko pomembnejše naloge, za katere bosta ti osebi odgovorni. Dvomim, da državljane Evrope resno zanima, kako sta bila gospod Van Rompuy in baronica Ashton izvoljena. Vprašanje, kako lahko zmanjšamo brezposelnost, ki v Evropi trenutno narašča in ne pada, pa je pomembno. Ljudje hočejo slišati odgovor na vprašanje, ali lahko dejansko preprečimo podnebne spremembe in ali bo København doživel poraz ali uspeh. Kljub vsemu, to še ni dovolj. Menim, da o podnebnih spremembah ne govorimo dovolj. Ne razpravljamo dovolj o dejstvu, da na primer pri premagovanju podnebnih sprememb in vlaganju v okolju prijazno tehnologijo v industriji obstaja izredno velika možnost za ustvarjanje delovnih mest, da je zelena tehnologija projekt za prihodnost in da se industrijska politika in varstvo okolja ne izključujeta, temveč se lahko združita.

Zamisli o sestavi Komisije, ki ste nam jih predstavili tukaj, kažejo v pravo smer. To je vprašanje, ki ga je treba v Københavnu rešiti na popolnoma enak način kot se rešuje vprašanje svetovne zdravstvene politike, vprašanje, ali bi morala Evropa pokazati solidarnost z umirajočo celino, kot je Afrika, premagati aids in omogočiti sredstva za prihodnost. Ali je probleme energetske varnosti Evrope mogoče rešiti na miren način? Ali pa nam mogoče nakup plina, nafte in drugih surovin grozi z zaostrovanjem sporov na mejah Evrope? To je naloga visoke predstavnice Evropske unije. Vprašanje nadzora nad finančnimi trgi je prednostni cilj evropske politike, saj je prav res nezaslišano, da se je sredi faze, v kateri morajo davkoplačevalci Evrope še naprej plačevati naknadne stroške krize, ponovno odprla igralnica in da so igralci na srečo ponovno začeli potovati po svetu. Zato ne potrebujemo razprave o dodeljevanju položajev, temveč o jasnih pravilih za finančne trge v Evropski uniji. To je veliko pomembnejše.

(Aplavz)

Želim torej povedati: da, Herman Van Rompuy in Cathy Ashton sta bila izvoljena, toda zdaj se morata lotiti svojih nalog in sestaviti je treba Komisijo. Zato bi končno želel ponoviti svoje pripombe gospodu Barrosu. Socialni demokrati smo z vami govorili o naših zamislih. Ena izmed naših zahtev je bila izpolnjena v naše zadovoljstvo, to je položaj visokega predstavnika. Predvidevamo, da bo okoljska, socialna in finančna politična sestava vaše Komisije ustrezala temu, kar od vas zahtevamo socialni demokrati, in da bodo vodilna mesta zasedli komisarji iz vrst socialnih demokratov: potem bo vse prav.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, na imenovanja v prejšnjem tednu se ne bom vračal. Naj povem samo, da so novice dobre in slabe. Slaba novica je, da na položaju predsednika ni liberalec, dobra pa je, da je Belgijec. Kot je dejal predsednik Komisije, je Belgija v resnici država, ki ima glede evropskih zadev in prihodnosti Evrope splošno soglasje.

Zato, gospod Barroso, zdaj upamo, da bomo čim prej dobili novo Komisijo. Upam, da bo v njej veliko število komisarjev iz vrst liberalcev – nekateri pravijo, da jih je preveč, a zame bi bilo dobro, če bi jih bilo 50 %! Mislim, da je skoraj ena tretjina komisarjev iz vrst liberalcev dobra številka. V vsakem primeru sem zelo zadovoljen, da so med osmimi liberalnimi komisarji, ki so bili predstavljeni kot kandidati za Komisijo, štiri ženske, tako da imamo v prisotnosti liberalcev v Komisiji uravnoteženost spolov.

Kar zadeva prednostne naloge, menim, da so te naloge za naslednje dni in tedne tri. Predvsem København. Ta mora biti uspešen. Ostajata pa še dve vprašanji: kako reševati skrbi sveta v razvoju in kako sestaviti pogodbo, ki bo pravno zavezujoča, kajti to je glavno vprašanje. Pomembno je, kakšna bo vsebina pogodbe, še pomembnejše pa mojem mnenju pa je pravno zavezujoč značaj vsega tega.

Druga točka je stockholmski program. Temeljna točka za našo skupino pri tem je ravnovesje med varnostjo in svobodo. Očitno je, da moramo naše državljane zaščititi pred terorizmom in organiziranim kriminalom, vendar pa smo mogoče po 11. septembru varnosti in zaščiti posvetili preveč pozornosti. Mislim, da mora stockholmski program – pa tudi filozofija našega predsedstva – to pozornost preusmeriti bolj k spoštovanju temeljnih pravic in tudi k večji odprtosti družbe. Mislim, da je to pomemben velikopotezen cilj in da mora stockholmski program to storiti. Stališče naše skupine, skupine ALDE; je, da je ta program bolj velikopotezen od tamperskega in haaškega programa, da pa temeljnim pravicam ljudi pripisuje večji pomen. Dobro je, da ščitimo in organiziramo varnost, vendar moramo to storiti na uravnotežen način ob spoštovanju temeljnih pravic.

Tretja velika naloga v naslednjih dneh, kot je dejal predsednik Komisije, bo finančni nadzor. Gospod Barroso, mislim, da najbrž postaja čedalje bolj jasno, da je to, kar potrebujemo na koncu, en sam evropski finančni nadzornik. Potrebujemo dober nadzorni organ za čezmejne finančne ustanove, ki bo povezal nadzor na mikro in makro ravni ter ga mogoče čim bolj približal Evropski centralni banki – zakaj ne? – in seveda tudi temu, kar se dogaja v Komisiji.

Zdaj je pomembno, da Svet ne zmanjša števila podanih predlogov. To me skrbi ta trenutek. V Parlamentu si prizadevamo za velikopoteznejše predloge, vendar menim, da je Svet trenutno pred skušnjo, da stopi v nasprotno smer. Zato je absolutno potrebno, da se Komisija in Parlament o tem povsem strinjata, na podlagi česar bo mogoče Svetu reči: to je postopek soodločanja, zato če predstavite predloge in če Svet predstavi predloge, ki gredo proti predlogom Komisije, to v Parlamentu ne bo delovalo. Pomikamo se v nasprotno smer.

Mislim, da imamo v Parlamentu večino, ki se strinja, da potrebujemo enega nadzornika. To je tisto, kar potrebujemo v prihodnosti, in mislim, da je to pomembno sporočilo za vas, da ga boste lahko prenesli predsedstvu, kajti 10. in 11. decembra, ko bo naslednje zasedanje Evropskega sveta, bomo imeli zagotovo obsežno razpravo.

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, razumeli boste, da sem kot voditeljica skupine v tem Parlamentu seveda zadovoljna, da smo ženske uspele povečati našo prepoznavnost na vrhu Evropske unije. Vendar pa nam je pomembno tudi to, da se na nas ne gleda samo v smislu števil. Lahko se zanesete, da vam bomo pomagali zagotoviti, da bodo te ženske dobile vpliven položaj v Komisiji. Nočemo samo simboličnih potez.

O osebah na najvišjih mestih, gospodu Hermanu Van Rompuy in baronici Ashton, je bilo veliko povedanega. Poslanci tega Parlamenta veliko bolje poznajo baronico Ashton kot gospoda Hermana Van Rompuya. Na zaslišanjih bomo imeli priložnost, da se z njima še bolje seznanimo. Priporočam vam, da gospodu Hermanu Van Rompuy predlagate, da se sestane s skupinami v tem Parlamentu, da bi lahko o njem izvedeli več. Vsi pravijo, da so Belgijci nanj zelo ponosni. Zakaj se prostovoljno ne udeleži pogovorov s skupinami v tem Parlamentu, da bi se lahko na začetku njegovega mandata bolje spoznali?

Toliko o prejšnjem tednu. Bliža se naslednji vrh. Gospod Schulz, mislim, da o Københavnu ne govorimo premalo. Iz naših razprav smo potegnili premalo logičnih zaključkov. Parlament bo naslednji teden glasoval o resoluciji, ki vključuje vse, kar bi bilo dobro za København, če verjamete Združenim narodom in znanstvenikom. Ljudje v Evropi so se v teku časa čedalje bolj odmikali od teh priporočil. Moja analiza osrednjega problema, ki se skriva za tem, je, da se zaščita podnebja razume kot breme in da priložnosti, ki jih ponuja dosledna podnebna politika, niso bile prepoznane.

Druga točka dnevnega reda na naslednjem vrhu je lizbonska strategija. Ena izmed dolgoročnih nalog te strategije je spodbujati trajnostni razvoj, vendar tega nismo uspeli doseči. Različnim stebrom lizbonske strategije se je ves čas pripisovala različna pomembnost. Okolje, socialna pravičnost in trajnost so bili vedno potisnjeni na rob v korist starejšim in po mojem mnenju zastarelim prednostnim nalogam, povezanim z industrijsko, gospodarsko in celo raziskovalno politiko. Če nameravate na naslednjem vrhu skleniti, da bo treba spomladi sprejeti spremenjeno lizbonsko strategijo, potem nimamo časa za analiziranje slabosti lizbonske strategije, ki je, kot to razumem jaz, doživela neuspeh. Zakaj nas je doletela tako katastrofalna gospodarska kriza? Zakaj imamo v Evropski uniji toliko socialnih problemov in problemov na trgu dela? Prepričani smo, da ni pametno pripravljati lizbonsko strategijo in jo nato spreminjati brez temeljitega premisleka, brez samokritičnosti in brez pravega posvetovalnega postopka, kot ga zahtevajo sindikati in socialna platforma, saj je lizbonska strategija zelo pomembna za vse nas in za perspektivo Evropske unije.

Na koncu bi želela spregovoriti o stockholmskem programu. Kot mnogi izmed teh velikih programov je tudi ta videti kot dobra stvar, tako pa se o njem tudi nenehno govori in očitno tako o njem na splošno mislijo tudi ljudje. Vendar pa je moja skupina dobila vtis, da je med svobodo in varnostjo neravnovesje. S tem se ne strinjamo in to bomo poudarili s primerom sistema SWIFT. To, da sistem SWIFT ni bil vključen v dnevni red, je bila huda napaka. Gospod Barroso, s tem začasnim sporazumom SWIFT želite iti mimo Parlamenta in se pri tem ne meniti za pomisleke o varstvu podatkov. To kaže na dejstvo, da svoboda in varnost trenutno nista v ravnovesju.

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, najprej bi zaželel gospodu Van Rompuy in baronici Ashton vso srečo pri opravljanju novih vlog in upam, da bosta iz svojih položajev uspela izoblikovati model, ki se bo obdržal.

Če naj bi imel Evropski svet napol stalnega predsednika, bi na ta položaj morala priti oseba z nevsiljivim, vendar praktičnim pristopom k oblikovanju soglasja med državami članicami, kjer je to možno in zaželeno. Če hočemo okrepiti položaj visokega predstavnika za zunanjo politiko, bi morala biti njegova glavna naloga tesno sodelovanje z državami članicami pri usklajevanju skupnih politik, v okviru katerih imajo skupne cilje.

Ta imenovanja bi morala predstavljati priložnost, da se enkrat za vselej prekine zastrašujoča vizija o čedalje bolj centralizirani in birokratski evropski zunanji in varnostni politiki in da se da prednost politiki, ki temelji na pripravljenosti sodelovanja med našimi državami članicami.

Vzrok posebnega zadovoljstva za predsednika Barrosa mora biti zlasti imenovanje baronice Ashton, ki trenutno opravlja delo komisarke, vendar pa Komisija s tem ne sme dobiti priložnosti, da prevzame v svoje roke še več pooblastil, ki bi jih morala prepustiti demokratičnim institucijam Evrope.

Evropska unija se mora zdaj, ko je bila eno desetletje obsedena z lastnimi institucijami, ponovno lotiti dela. Pogosto slišimo, da državljani naših držav članic ne razumejo Evrope in da bi bila Evropa bolj priljubljena, če bi jo razumeli. Vendar se pri tem zgreši pomembno bistvo. Naši državljani to zatopljenost Evrope samo vase razumejo še preveč dobro. Česar ne razumejo, je, zakaj se toliko časa, prizadevanj in virov namenja institucionalnim procesom, tako malo pa rezultatom politike, ki bi dejansko lahko ustvarili spremembe v naših življenjih.

Naši državljani lahko vidijo, da so naša gospodarstva v krizi, da brezposelnost narašča, da podjetja čedalje težje ustvarjajo rast, da se podnebne spremembe zaostrujejo in da drugi deli sveta postajajo čedalje bolj in izraziteje konkurenčni.

A ko se ozrejo v Evropo, zagledajo Unijo, ki je toliko let namenila institucionalnim pričkanjem. Zakaj bi jih morale zanimati podrobnosti o kvalificirani večini, če pa so izgubili službo? Zakaj bi se morali zanimati za finese soodločanja, če pa je pred njihovimi otroki tako negotova prihodnost?

Upam, da lahko z imenovanji, opravljenimi prejšnji teden, opravimo s tem dolgoletnim samoopazovanjem. Evropska unija mora zdaj stopiti naprej in se osredotočiti na dejansko delo, na gradnjo dinamičnih in konkurenčnih gospodarstev in vzpostavitev močnega globalnega sistema trgovanja, v teku naslednjih tednov pa zlasti na zagotovitev zares učinkovitega sporazuma o podnebnih spremembah.

Priznam, da so besede švedskega predsedstva in predsednika Barrosa v tem smislu vzpodbudne. Upajmo, da bo temu zdaj lahko sledilo tudi uresničevanje v praksi na drugih področjih, ki so pomembna za vse naše državljane.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8))

John Bufton (EFD). – Gospod predsednik, po teh lepih besedah, ki jih je povedal gospod Kirkhope v zvezi z razmerami, v katerih smo se znašli, bi ga želel vprašati naslednje: se vam ne zdi, da ste britanskemu narodu odrekli referendum, ki ga je David Cameron obljubil v Združenem kraljestvu? Tu ste brez vsakršnega mandata in bistvo vsega je, da so ljudje v Združenem kraljestvu ter večjem delu Evrope Lizboni rekli ne.

David Cameron bi se moral sramovati. Konzervativci v tej dvorani glasujejo tako, da ves čas pritiskajo zeleno. Vsemu po vrsti dajejo zeleno luč. Oni so za EU. Mislim, da je prišel čas, da svojim ljudem doma jasno poveste, kaj dejansko podpirate.

Timothy Kirkhope (ECR). – Gospod predsednik, zelo mi je žal, da je tole dopoldansko razpravo prevzela notranja politika Združenega kraljestva. Kar bi želel zelo jasno povedati, je, da se ne sramujem ničesar, kar pravi ali počne voditelj Konzervativne stranke, predvsem pa vsi zelo dobro vemo, da smo vedno govorili, da želimo, da bi o Lizbonski pogodbi, če ne bi bila ratificirana, odločal britanski narod. Mislim, da je takšno stališče z naše strani pošteno.

Mislim, da vsi tisti, ki govorijo o nerealnih ciljih v zvezi z Evropo, vsi tisti, ki govorijo s skrajnega in obsedenega stališča, ne bodo naredili nič dobrega za ljudi, o katerih govorim v svojem nastopu – za državljane, ne samo Evrope, temveč tudi za državljane moje države, ki si želijo napredka, ki si v svojih življenjih in prihodnosti želijo gotovosti. Ukvarjanje institucij samih s seboj vpliva na te ljudi ravno toliko, kot na same institucije Evrope.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, v imenu Skupine GUE/NGL bi želel pozdraviti oba kandidata. Predvsem pozdravljamo dejstvo, da je bila izvoljena ženska. Predvidevamo, da se kandidata za ta najvišja položaja ne bosta osredotočila samo na vsebino svojih dolžnosti, temveč da bosta sodelovala tudi s Parlamentom.

Od Sveta pričakujemo, da se bo bolj posvetil reševanju socialnih vprašanj, ki so posledica krize, in da bo sprejel prave sklepe. Do zdaj so bile bankirjem izplačane milijarde, navadni ljudje pa niso prejeli tako rekoč

nobene pomoči. Gospod Schulz ima prav, ko pravi, da je igralnica spet odprta, vendar obenem narašča revščina, zlasti revščina otrok.

Zaradi krize so bili po vsej Evropi izgubljeni štirje milijoni delovnih mest. V skladu s poročili Komisije se ta številka lahko v teku naslednjega leta povzpne na sedem milijonov. Vemo, da so takšne ocene pogosto nižje od dejanskih števil. Na primer, 1,5 milijona ljudi v Nemčiji dela s skrajšanim delovnim časom in to je pomembno poudariti.

Vendar pa sta naraščajoča brezposelnost in revščina prva znaka še bolj neenakih možnosti, ki bodo močno vplivale na možnosti izobraževanja. Tudi o tem moramo govoriti. Vprašanje, ki se pri tem poraja, je, ali bodo voditelji vlad ali držav našli pot iz krize, ki bo evropski pojem povezovanja združevala z družbenim napredkom in katere vpliv bodo občutili tudi državljani Evrope. Namesto izhodnih strategij za programe za oživitve gospodarstva in obvezno konsolidacijo proračuna potrebujemo spremembo politike. V zvezi s tem imam samo tri pripombe. Prvič, od Sveta pričakujemo, da se izreče o svojem stališču o načrtih za strategijo za leto 2020, ki naj bi nadomestila neuspešno lizbonsko strategijo. Inovacije in znanje, boj proti izključenosti, strategije zelenih gospodarstev, digitalna Evropa – kot seznam sloganov to niti ne zveni slabo. Vendar pa nujno potrebujemo konkretne predloge, ki bodo opisovali, kako se bo vse to izvajalo.

Drugič, Svet se mora končno posvetiti strogemu sistemu nadzora za finančne trge. Imam veliko upravičenih vprašanj o tem, kako lahko Svet to uskladi z obstoječimi pogodbami, kajti v nekaterih primerih omejitve prostega pretoka kapitala in plačil niso dovoljene ali zaželeni. Zanima nas, kako boste to dosegli.

Tretjič, rad bi še enkrat poudaril, da mora Svet po Københavnu poslati jasen signal, da potrebujemo zavezujoč sporazum o podnebnih spremembah. Prostovoljne zaveze še nikoli niso dosegle želenega cilja.

Nigel Farage, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, danes ste vsi skupaj zelo potrti. Mislil sem, da bo to pomemben, veličasten trenutek! Temu ste posvetili osem let in pol zastraševanja, laganja in ignoriranja demokratičnih referendumov. Osem let in pol ste rabili, da ste spravili skozi to pogodbo in 1. decembra jo boste dobili.

Seveda je arhitekt vsega tega, Giscard, s svojo ustavno pogodbo želel, da bi Evropska unija imela pomembno, svetovno vlogo, vendar se bojim, da so voditelji utrpeli kolektivno paniko. Odločili so se, da želijo na svetovnem prizorišču še svoje obraze, ne nekoga iz Evropske unije, in tako smo dobili dva politična nepomembneža.

Kissingerjevo vprašanje, koga naj pokliče, ko želi govoriti z Evropo, v resnici še nima odgovora, kajne? Verjetno bi odgovor lahko bil samo gospod Barroso, saj je on edini, za katerega so ljudje v svetu sploh slišali in ki bo iz teh položajev najbrž izšel kot veliki zmagovalec. Ni čudno, gospod, da ste danes tako veseli.

In zdaj imamo novega predsednika Evrope, Hermana Van Rompuya. Ne gre nam ravno zlahka z jezika, kajne? Ne morem si predstavljati, kako se zaradi njega ustavlja promet v Pekingu ali Washingtonu; dvomim pa tudi, da bodo v Bruslju vedeli, za koga gre. A kljub temu bo prejemal plačo, višjo od Obamine, to pa je vse, kar morate vedeti o tem evropskem političnem razredu in o tem, kako skrbijo sami zase.

Je pa vsaj izvoljeni politik, kar ne velja za baronico Cathy Ashton, ki je čisto zares prava predstavnica sodobnega političnega razreda. Na nek način je idealna, mar ne? Nikoli ni imela prave službe in še nikoli v življenju ni bila izvoljena za kar koli. Torej je najbrž popolna za to Evropsko unijo.

(Predsednik je prosil govornika, naj sklene svoj govor)

Nikoli še ni bila izvoljena za nič in nihče je sploh ne pozna! Celotno predsedništvo vlade je govorilo o baronici „Ashdown“ in ne Ashton. Hočem reči, da zanjo še nihče ni slišal. Celotno še manj znana je od Hermana Van Rompuya! To ni kar tako, kajne?

Vstala je od nikoder. Je del te postdemokratske dobe. Dobro se je poročila: poročila se je s svetovalcem, prijateljem in privrženecem Tonyja Blairja in prišla naravnost v zgornji dom. Ko je bila v zgornjem domu, je dobila pomembno delo, in sicer da poskrbi, da bo zgornji dom sprejel Lizbonsko pogodbo, pri čemer je morala hliniti, da se ta pogodba v celoti razlikuje od ustave EU. Torej zna biti resna in odločno je zatrla vsak poskus zgornjega doma, da bi britanski narod imel referendum.

Tu jo torej imamo: nikoli ni kandidirala za javno funkcijo, nikoli ni imela prave službe, zdaj pa dobi eno izmed najboljših služb v Uniji. Njeno imenovanje je sramota za Britanijo.

(Vzkliki iz dvorane)

No, v primerjavi z njo, sem bil jaz vsaj izvoljen, gospod! Ona ni bila izvoljena in ljudje nimajo pravice, da bi jo odstavili.

Ampak poslušajte tole. Obstaja nekaj, kar je veliko resnejše od tega. Cathy Ashton je bila aktivna članica kampanje za jedrsko razorožitev. Pravzaprav je bila zakladničarka kampanje za jedrsko razorožitev v času, ko je kampanja prejela zelo velike donacije in ni želela razkriti vira. Kar je znano, je, da je te donacije pridobil mož po imenu Will Howard, ki je bil v Veliki Britaniji član Komunistične stranke. Ali bo baronica Ashton zanikala, da je v času, ko je bila zakladničarka, prejela sredstva od organizacij, ki so nasprotovale zahodnemu kapitalizmu in demokraciji? To vprašanje je treba postaviti.

In ali smo čisto zares zadovoljni, da je bila oseba, ki bo zadolžena za našo varnostno politiko v tujini, pred nekaj leti aktivistka v skupini, kakršna je kampanja za jedrsko razorožitev? Če je tako, bi se morali pošteno zamisliti! Po mojem mnenju ni niti usposobljena niti primerna za to delo. Nima nobenih izkušenj in odgovoriti mora na ta vprašanja. Ali je vzela denar od sovražnikov zahoda? Na to vprašanje je treba odgovoriti.

No, imamo svoja dva nepomembneža. Medli bodo vodili medle, vendar se tega ne veselim, saj bodo vztrajali pri politični uniji, in medtem ko so naši voditelji mogoče vsaj za trenutek ohranili ugled na mednarodnem prizorišču, so vsi skupaj izdali svoje nacionalne demokracije. Evropska država je tu. Lizbonska pogodba bo sprožila plaz novih zakonov in niti najmanj ne dvomim v to, da bi v Združenem kraljestvu morali imeti obsežen, svoboden in pošten referendum, da bi se odločili, ali želimo ostati del te Unije ali ne. Upam in molim, da se bomo odločili za izstop, a ne glede na to je treba ljudi preprosto vprašati.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8))

Predsednik. – Gospodu Faragu bi želel nekaj reči. Bili bi zelo hvaležni, če bi lahko malce umiril ozračje, kajti nekatere besede in izjave so vendarle težko sprejemljive.

Edit Herczog (S&D). – Gospod predsednik, gospod Farage je rekel, da osebi, ki sta bili prejšnji teden izvoljeni, nista osebi, zaradi katerih bi se ustavil promet. Ravno zato smo ju izvolili: ker smo hoteli izvoliti osebi, ki bosta gnali promet naprej za vse evropske državljane, da bi slednjim zagotovili boljše življenje in prav to bosta tudi storili.

Gospod Van Rompuy in gospa Cathy Ashton sta za ljudi in 480 milijonov Evropejcev se bo v to kmalu prepričalo. Mislim, da je to tisto, kar je na preizkušnji. Moramo se postaviti zanju. Moramo rešiti njuno osebno integriteto. In gospod Farage: naj vam povem madžarski pregovor. Dobro je, da ste tu, kajti če opica spleza na drevo, se njen hrbet bolje vidi!

Nigel Farage (EFD). – Gospod predsednik, z vsem spoštovanjem naj povem, da je spoštovana poslanka popolnoma zgrešila bistvo, kajti dvakrat je rekla „osebi, ki sta bili prejšnji teden izvoljeni“. Nista bili izvoljeni. To je bistvo, ki ga želim poudariti, baronica Ashton pa v vsem svojem življenju ni bila še nikoli izvoljena na javno funkcijo. Prevzela bo izredno pomembno nalogo, narodi Evrope, narod Britanije in narodi vseh drugih držav pa nimajo moči, da bi jo pozvali na odgovornost in jo odstavili, to pa je tisto, kar je v samem temelju narobe s to celo Evropsko unijo. Gre za birokracijo proti demokraciji. Stvari gredo strašno, strašno narobe.

Toda, ali se lahko prosim vrnem in vas nekaj vprašam, gospod predsednik? Namigujete, da sem rekel nekaj neprimernega ali pretiranega ali neresničnega. Mi lahko prosim pojasnite, za kaj gre? Rad bi vedel.

Predsednik. – Vaše opisovanje izbora oseb, ki sta tako pomembni za Evropsko unijo, in to, kar ste povedali o vsem, kar je s tem izborom povezano, je po mojem mnenju popolnoma neprimerno v tej celotni zadevi.

(Nasprotovanja)

To je moje mnenje, kolegi.

Nigel Farage (EFD). – Gospod predsednik, ko ste bili izvoljeni na mesto predsednika, ste dejali, da boste opravljali delo kot nepristranski predsednik, s čimer boste zagotovili, da bodo vse strani lahko povedale svoje mnenje. Če mi očitata politično vsebino mojih besed, potem ne opravljate dela nepristranskega predsednika.

Andreas Mölzer (NI). – *(DE)* Gospod predsednik, po vsem tem razburjenju mogoče potrebujemo treznejši pristop. Nastajajoča gospodarstva, ki potrebujejo ogromno energije, in negospodarne industrijske države niso bile niti pripravljene na izvajanje Kjotskega protokola. Zato dvomim, da se bo po konferenci v Københavnu sploh kaj spremenilo. Vprašljiv je tudi namen trgovanja s certifikati, za kar se porablja milijoni,

medtem ko se prave alternative, kot so obnovljivi viri energije, kar tako odpravljajo. To nikakor ne sme pripeljati do tega, da bi se jedrske elektrarne začele predstavljati kot Kjotu prijazne alternative.

Enako občutljivo vprašanje je druga resna kriza ali, z drugimi besedami, subvencijska tekma za propadajočega proizvajalca avtomobilov, za Opel. Znaki, kot je bil padec naročil, niso bili dovolj resno upoštevani, EU pa je s poplavo predpisov verjetno prispevala k propadu nekoč cvetočega sektorja. Lekcija, ki se jo moramo iz tega naučiti, je, da moramo v prihodnosti opredeliti temeljne pogoje, ki jih je mogoče načrtovati in predvideti za vse sektorje, in dokler ne določimo popolnoma razvitih pojmov, je neodgovorno za ta problem zapravljati milijarde evrov evropskih davkoplačevalcev. Zagotoviti moramo vsaj to, da ta denar ne bo odšel v ZDA. Poleg tega je treba sprejeti pravila o vračilu.

Če nič drugega, bi bilo treba omogočiti vsaj to, da se na naslednji seji postavijo temelji za dokončno izoblikovanje „preglednosti“ za evropske državljane. Stockholmski program daje ljudem manj pravic, ne več, saj slednji nimajo več nadzora nad tem, kako se podatki uporabljajo. Nobenih znakov ni o koncu spremljanja potnikov, sporno vprašanje zaščite podatkov še ni bilo rešeno in če hočemo uvesti evropski azilni sistem, potem bi po mojem mnenju morali uporabiti najstrožja merila, podobna tistim, ki se uporabljajo na Danskem.

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – (SV) Gospod predsednik, zahvaljujem se vodjem skupin za njihove zelo navdihujoče prispevke. Čeprav to ne velja za vse, se zdi, da je velika večina, kot na primer švedsko predsedstvo, zadovoljna, da smo uspešno opravili imenovanje Hermana Van Rompuya in Catherine Ashton. Oba prispevata k skladnosti, stabilnosti in večjemu usklajevanju v Evropski uniji, to pa je potrebno, če se želimo osredotočiti na glavne izzive, ki sovpadajo s šestmesečnimi predsedovanji. Mislim, da je to zelo dobro.

Kot je rekel gospod Schulz, zdaj, ko sta imenovana, se bosta lahko lotila svojih nalog in to razpravo lahko zaključimo. Mogoče bo v tej dvorani tudi konec razprav o britanski notranji politiki, ko bo Lizbonska pogodba 1. decembra končno začela veljati. EU potrebuje sodobna temeljna pravila, ki nam jih bo zagotovila prav Lizbonska pogodba. Z njo bomo bolj opremljeni za reševanje glavnih vprašanj, s katerimi smo soočeni.

V času pred bližajočim se evropskim vrhom imamo tri pomembna vprašanja, pri katerih želi švedsko predsedstvo doseči napredek skupaj z vami in s pomočjo Komisije. Vprašanje podnebja, pri katerem delamo vse, kar je v naši moči, da bi dobili velikopotezen političen sporazum s časovnim načrtom, da bi ta končno postal pravno zavezujoč. Z rezultatom iz Københavna in tistim, kar se bo dogajalo še dolgo časa potem, bomo morali živeti, zato moramo začeti postopoma spreminjati naša družbena okolja, da bodo postala bolj podnebju prijazna.

Kar zadeva gospodarske probleme, je treba reči, da čeprav so razmere na finančnih trgih videti nekoliko svetlejše, je veliko držav soočenih z visokimi stopnjami brezposelnosti in to bo še mnoga leta posebna značilnost naših gospodarstev.

V zvezi z vprašanji gospoda Verhofstadta o nadzoru sem vesela, da lahko rečem, da pri tem kljub vsemu napredujemo. Problem, ki smo ga do zdaj imeli na področju finančnega nadzora, je, da je bil ta preveč usmerjen v posamezna podjetja in premalo v finančni sistem kot celoto. Delovalo ni niti sodelovanje med različnimi nadzornimi organi. To bomo lahko popravili z novimi evropskimi nadzornimi organi. Slednji bodo imeli najboljši vpogled in sodelovanje med njimi bo okrepljeno. Seveda bodo tudi odgovorni Svetu in Evropskemu parlamentu. Druge podrobnosti o tej zadevi bodo predmet razprave na zasedanju Ecofin 2. decembra, ko bomo, upam, dosegli nadaljnji napredek.

Za konec še o stockholmskem programu: to je zelo pomembna odločitev, s katero bomo prav tako morali živeti še dolgo in na katero bo imel Evropski parlament v prihodnosti zelo veliko vpliva. Kot ste dejali že mnogi izmed vas, gre za iskanje rešitev strašnih problemov, s katerimi se srečujemo pri čezmejnem kriminalu, trgovini z ljudmi in grožnji terorizma, ter za usklajevanje vsega tega s politiko, ki ljudi postavlja na osrednje prizorišče in zagotavlja spoštovanje posameznikove zasebnosti.

Upam, da lahko oblikujemo dolgoročen program, ki bo obravnaval ta vprašanja v okviru stockholmskega programa. Ta tri vprašanja skupaj s številnimi drugimi so bila prednostna naloga švedskega predsedstva in zelo sem vesela, ko vidim, da jih bomo decembra vendarle uspešno rešili. Najlepša hvala. Ob koncu razprave bom seveda spregovorila še enkrat.

José Manuel Barroso, *predsednik Komisije*. – Gospod predsednik, pojavilo se je konkretno vprašanje o sistemu SWIFT, zato bi želel pojasniti stališče o tej zadevi, ker menim, da je izredno pomembno. Opraviti ima tudi s stockholmskim programom.

Program SWIFT je dejansko zelo dragocen instrument za države članice pri njihovem boju proti terorizmu. Organom držav članic je omogočil, da so preprečili teroristične napade v Evropi. Ne govorimo o teoretičnih primerih. Govorimo o dejanskih primerih.

Osnutek sporazuma Evropska unija-Združene države, o katerem trenutno potekajo razprave, je vmesni dogovor, ki lahko traja največ 12 mesecev. Potreben je zato, da bi zakonito nadomestil obstoječega, potem ko se podatki ne bodo več shranjevali v Združenih državah.

Če bo vmesni sporazum sprejet pred 1. decembrom in če se bo pravna podlaga spremenila, se bo z njim mogoče izogniti varnostni vrzeli in resnemu udarcu odnosom med Evropsko unijo in Združenimi državami na tem področju.

Na nedavnem srečanju, ki smo ga imeli in ki je vključevalo Evropsko unijo in predsednika Obamo, je bilo prvo vprašanje, ki ga je predsednik Obama odprl, sodelovanje Združenih držav in Evrope v boju proti terorizmu. Dal nam je imena tistih držav v Evropi, ki so se v zadnjem času izognila terorističnim napadom prav zaradi tega našega sodelovanja.

Če želite, vam lahko dam nekaj podatkov o tem. Do danes je bilo na evropske vlade prenesenih več kot 5 450 primerov iz programa za sledenje financiranja terorističnih dejavnosti z več kot 100 novih zbranih sledi, posredovanih evropskim državam v času od januarja do septembra letos.

Lahko vam podam konkretne primere. Te informacije so bile v veliki meri v pomoč evropskim vladam med preiskavo načrta, ki ga je vodila Al Kaida o napadu na čezatlantske lete med Združenim kraljestvom in Združenimi državami.

Sredi septembra 2009 so bile obsojene tri osebe, vsaka na vsaj 30 let zapora. V začetku leta 2009 se je ta sistem uporabljal za odkrivanje finančne dejavnosti predstavnika evropske Al Kaide, ki je bil vpleten v načrtovanje domnevnega napada na letalo. Podatki so bili posredovani vladam evropskih in bližnjevzhodnih narodov.

Poleti 2007 je bil isti sistem uporabljen pri odkrivanju finančnih dejavnosti članov Zveze islamskega džihada, ki so delovali v Nemčiji. Te informacije so prispevale k preiskavi in končni aretaciji članov Zveze islamskega džihada, ki so v Nemčiji načrtovali več napadov. Slednji so na koncu te dejavnosti priznali.

Torej je ta sistem v Evropi in tudi drugod rešil že veliko življenj. Govorimo o izredno resni zadevi. V celoti se strinjam, da mora boj proti terorizmu v celoti potekati ob polnem spoštovanju temeljnih pravic in zagotovil naših odprtih, svobodnih družb. Bili smo prvi na svetu, ki smo predsedniku Bushu rekli, da mora zapreti Guantánamo – mi, Evropejci. In za tem še stojimo. Hkrati moramo poskrbeti, da bomo ostali enotni in predani boju proti terorizmu.

Zato vam želim v celoti zagotoviti, da vam bomo na podlagi nove Lizbonske pogodbe predstavili nov mandat, ki bo obravnaval natanko to vprašanje in kjer bo imel Evropski parlament svoje polne pristojnosti.

V začetku leta 2010 bomo torej predstavili novo podlago ob upoštevanju Lizbonske pogodbe, ki bo seveda dala Parlamentu vsa pooblastila za ukrepanje v tej zadevi, saj si želimo, da bi bil tudi Parlament v ospredju tega boja proti terorizmu in prizadevanj za varnost, pri čemer se bodo seveda v celoti spoštovali naše temeljne pravice in naša pravna zagotovila.

In na koncu, ker ste mnogi izmed vas govorili – in zahvaljujem se vam za vaše pripombe – o vprašanju ravnesja med spoloma, ki je zame in tudi za Komisijo ter evropske institucije zelo pomembno, naj povem samo to, da danes že desetič obeležujemo mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami. Mislim, da je tudi to zadeva, pri kateri moramo v Evropi nekaj storiti. Na žalost imamo v Evropi še veliko primerov žensk, ki so žrtve napadov svojih življenjskih sopotnikov ali nekdanjih sopotnikov. Želel bi izkoristiti to priložnost, da pokažem našo zavezo tej zelo pomembni zadevi, ki je prisotna tudi v naši evropski družbi.

Mario Mauro (PPE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ko mednarodni tisk poroča o imenovanjih, opravljenih ob odprtju nove sezone Evropske unije, zelo pogosto uporablja besede, kot so: „kandidata, ki nista dorasla svojim nalogam“ ali „neustrezna kandidata“.

Želel bi se upreti tem težnjam. Gospod Verhofstadt ni mogel izreči večje resnice, ko je dejal, da je kozarec lahko videti napol poln ali napol prazen. Zato me zanima, kako je izbor teh posameznikov utemeljil Svet. Prepričan sem, da utemeljitev izhaja iz temeljev Skupnosti in poskusil bom pojasniti, kaj s tem mislim. Izbor poslavljajoče se članice Evropske komisije za mesto evropske zunanje ministrice pošilja jasno sporočilo: sporočilo, ki pravi, da je namen tega izvajati zunanjo politiko Skupnosti in ne zunanjo politiko, ki je naklonjena

filozofiji katerega koli posameznega naroda. Kar zadeva mene, se novica torej ne glasi, da je gospa Ashton Britanka, temveč da prihaja iz Komisije. Z drugimi besedami, njen pristop k zunanje-političnim zadevam je pristop Skupnosti, ki ni povezan s posebnimi stališči enega naroda.

Kar zadeva imenovanje belgijskega predsednika vlade za kandidata, je bilo pri tem izraženih nekaj dvomov, ko se ga je primerjalo z odmevnejšimi posamezniki. Mislim, da tisto, kar zahtevamo od predsednika Evropskega sveta, ki bo na tem položaju dve leti in pol, ni, da vpije glasneje od drugih ali da uveljavlja svojo moč bolj kot drugi, temveč da prepriča druge, da govorijo enoglasno. Zato menim, da je bila izbira gospoda Van Rompuya dobra poteza.

Izhajati moramo iz pristopa Skupnosti, kajti če si zares želimo zgraditi Evropo, je edino pravilno, da te osebe izbiramo na podlagi tega merila. Kako uspešna in učinkovita je bila ta izbira, bomo lahko videli, ko bosta začela delati, vendar pa vas vse skupaj pozivam, da daste vso podporo njunemu delu, sicer bomo čisto zares napravili najboljšo priložnost našega življenja.

PRESEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

Juan Fernando López Aguilar (S&D). - (ES) Gospod predsednik, včeraj na zasedanju sem prosil za besedo, da bi poudaril pomen stockholmskega programa, ki je vključen na dnevni red zasedanja Evropskega sveta 10. decembra. To sem storil zato, da bi opozoril na njegovo vsebino in predvsem pozval k najširši možni parlamentarni podpori, da bi naredili korak naprej pri poročilu, ki so ga v sodelovanju sestavili trije odbori. S tem mislim na Odbor za pravne zadeve, Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter na Odbor za ustavne zadeve. Včeraj sem se torej osredotočil na pomen ustvarjanja Evrope za državljane, pa tudi na trg.

Mislim, da je zdaj pravi čas, da poudarimo pomen te zadeve z ustavnega vidika, in sicer v okviru dnevnega reda zasedanja Evropskega sveta, ki bo potekalo 10. in 11. decembra. Navsezadnje se bo Parlament na podlagi Lizbonske pogodbe okreplil.

Predvsem se bo okreplil na področju svoboščin, varnosti in pravosodja ter z oblikovanjem akcijskega načrta, ki bo sprejet v času španskega predsedovanja. Razlog za to je, da se takšno sodelovanje zahteva na podlagi člena 17 Pogodbe o Evropski uniji in člena 295 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Ta člena nas pozivata, da se vključimo v medinstitucionalno sodelovanje, ter zahtevata, da sklenemo sporazum o medinstitucionalnem sodelovanju, da bi skupaj oblikovali strategijo za izvajanje Lizbonske pogodbe. Poleg tega se od nas zahteva, da to storimo sočasno z upoštevanjem načel največje možne preglednosti, subsidiarnosti in sodelovanja z nacionalnimi parlamenti. Slednji bodo tako vključeni v razvoj lizbonske strategije.

To pomeni, da bomo morali še bolj trdo delati. Življenje nam ne bo nič lažje. Ravno nasprotno: postalo bo še bolj zapleteno. Morali se bomo lotiti tudi postopka ocenjevanja, da bi se učili iz izkušenj. Glavni cilj te vaje bo zagotovitev, da ravnamo v skladu z evropskim modelom in temeljnimi pravicami. Evropski parlament bo moral biti tudi bolj dejaven, kar zadeva varstvo podatkov. S tem mislim na nadaljnje spremljanje sporazuma SWIFT, o katerem smo prej govorili in ki je tako pomemben v okviru našega dvostranskega odnosa z Združenimi državami.

Najbolj pa bo Evropski parlament dejaven pri oceni in nadaljnjem spremljanju delovanja agencij znotraj institucionalne strukture Evrope. S tem mislim na Europol, Evropski urad za podporo azilu, Eurojust in Frontex.

Zaradi vsega tega bi želel, da bi dnevni red zasedanja Evropskega sveta odražal pomen krepitve zaveze ukrepanju in delu v sodelovanju z Evropskim parlamentom, predvsem v zvezi s pripravo in nadaljnjim spremljanjem akcijskega načrta, ki naj bi bil sprejet v prihodnjih šestih mesecih španskega predsedovanja.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). - (DE) Gospod predsednik, uspelo nam je – Lizbonska pogodba je začela veljati. Želel bi se zahvaliti Ceciliji Malmström, švedskemu predsedstvu in celotni ekipi: vsi so zelo trdo delali. To je velik dosežek.

V tem okviru bi želel spregovoriti nekaj besed o dveh točkah, ki sta bili del te razprave. Prva se nanaša na predsednika Sveta. Gospod Barroso, pravkar ste rekli, da želite delati skupaj s Hermanom Van Rompuyem. Menim, da je to zelo dobra zamisel. Prav je, da sodelujete s Svetom. Vendar pa bi želel jasno poudariti eno stvar: predsednik Sveta ni odgovoren ne Evropskemu parlamentu ne kateremu koli drugemu parlamentu.

To pomeni, da vi kot predsednik Komisije predstavljate legitimno demokratično institucijo in da ste legitimni demokratični predsednik Evrope. Zato vsekakor delajta skupaj, vendar prosim poskrbite, da boste sedeli spredaj in upravljali to vozilo.

Druga točka, ki jo želim omeniti, je, da je predstavnica Sveta rekla, da bo Cathy Ashton 1. decembra 2009 prevzela tako položaj visoke predstavnice kot položaj podpredsednice Komisije. Prvič, gre samo za en položaj – visoka predstavnica, podpredsednica Komisije – in drugič, položaja ne more prevzeti brez soglasja Parlamenta. 1. decembra se bo prva Barrosova Komisija znašla na zakoniti nikogaršnji zemlji, med Pogodbo iz Nice in Lizbonsko pogodbo. Cathy Ashton bo svoj položaj v celoti prevzela šele konec januarja 2010, ko bo Parlament dal svoje soglasje.

Še zadnja beseda o kulturi razpravljanja v tem Parlamentu. Samo gospoda Faraga moramo poslušati. Če gospod Farage in njegova stranka v Združenem kraljestvu prideta kdaj v vlado, bi Britanci dejansko začeli ceniti svobodo ustanavljanja v Evropski uniji, saj bi se jih ogromno preselilo v Francijo, Nemčijo, Španijo, Italijo in Portugalsko, gospod Barroso.

Jill Evans (Verts/ALE). – Gospod predsednik, zasedanje Sveta se bo zgodilo slaba dva tedna po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe, za nami pa je, kot je dejala ministrica, dolg in težak proces, da bi to dosegli. Vendar pa mnogi izmed nas mislijo, da smo izpustili pomembno priložnost. Še vedno gre za manjkajoči člen, pomemben demokratičen element v odnosih med EU in ljudmi Evrope, to pa je poddržava ali regionalna raven oblasti.

Mnogi volivci menijo, da Evropa ni bila nikoli tako oddaljena, kot je zdaj, in to moramo nujno obravnavati. Nismo vsi imeli referendum o priložnosti, da bi povedali svoje stališče o prihodnjem razvoju Evrope, vendar pa se po vsej EU dogajajo stvari, ki neposredno vplivajo na naše delo pri reševanju izzivov, ki so pred nami, in pri reševanju vseh tistih vprašanj politike, ki so bila že omenjena – zaposlovanje, socialne pravice, gospodarska ureditev, boj proti terorizmu, mir in pravosodje – in veseli sem, da lahko po naključju govorim kot predsednik Kampanje za jedrsko razorožitev v Walesu.

Še nekaj tednov nas ločuje od vrha v Københavnu, ki je največji izziv izmed vseh. Kar 80 % blažilnih in prilagoditvenih ukrepov se bo izvajalo na lokalni in regionalni ravni. Številne regionalne vlade, kot je vlada Walesa, so igrale vodilno vlogo pri sprejemanju radikalnih politik o boju proti podnebnim spremembam. Tam se bodo uresničevali vsi sprejeti mednarodni sporazumi. Zato moramo pogledati dlje od ravni držav članic k narodom Evrope.

V nedeljo, 13. decembra, bo imelo več kot 150 občin v Kataloniji referendum o neodvisnosti od Španije. Kako se na to odziva EU? Ali bo to na dnevnem redu Sveta? Močno dvomim, vendar bi moralo biti. Evropa se spreminja in upam, da bo novi predsednik to prepoznal in se znal ustrezno odzvati.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Najprej bi želel čestitati švedskemu predsedstvu za njegov trud v zadnjih nekaj mesecih. Posebno priznanje si zasluži za način, kako je rešilo Rubikovo kocko pri imenovanjih gospoda Van Rompuya in gospe Ashton.

Zelo sem zadovoljen s temi imenovanji, kajti gospod Van Rompuy je že rekel, da so njegova osebna stališča popolnoma nepomembna. Njegove besede so dokaz modrosti in zadostnega razumevanja. Čestitam gospodu Van Rompuyu za njegov evro-realističen pristop, na katerega ga bom opozarjal tudi v prihodnje ne glede na to, ali bodo ta opozorila pričakovana ali potrebna.

Na žalost sem slišal tudi izraze neodobravanja s strani tistih, ki se bojijo, da prvi stalni predsednik Sveta ni zadosti usposobljen za to delo. Očitno so nekateri upali na nekakšnega evropskega supermana. Sam gotovo nisem istega mnenja, poleg tega pa so me prve izjave gospoda Van Rompuya pomirile. Nikoli ni niti namignil, da si želi postati takšen evropski superman.

Gospod predsednik, na bližajočem se zasedanju Sveta bodo voditelji evropskih vlad morali opredeliti vse podrobnosti svoje københavnske strategije, da bi lahko dosegli najboljše možne rezultate. Predsedniku Van Rompuyu in gospodu Bildtu, predsedujočemu Svetu, želim veliko strokovnega uspeha pri tej zelo pomembni nalogi. Poleg tega vsem nam želim pozitiven in predvsem v prihodnost usmerjen rezultat.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, naslednji Svet se bo soočil z velikim vprašanjem, vprašanjem širitve. Ko govorimo o širitvi, vidimo, da je Turčija obsežno poglavje v tej razpravi. Tako Ciper kot moja stranka – in to želim v Evropskem parlamentu jasno povedati – v celoti podpiramo pristop Turčije k Evropski uniji. Vendar pa ne nameravamo ves čas ponavljati, da do tega pristopa ne more

priti, če Turčija ne bo, tako kot so to storile druge države, ki so že pristopile, izpolnila vseh zavez, ki jih je dala Cipru in Evropski uniji.

Na Cipru potekajo pogovori med voditeljema in, če bo dosežena rešitev, bo to simbol zmage za celotno Evropsko unijo. Ta zmaga bo spodbudila Evropsko unijo, da prevzame svoje mesto v sodobnem svetu. Vendar pa se moramo vrniti k resnici, to pa je, da Turčija zaseda polovico Cipra s 40 000 vojaki, ki naj bi ščitili 80 000 turških Ciprčanov. To pomeni, da pred vsako hišo turškega Ciprčana stojita dva turška vojaka. Ne poznam nobenega poslanca Evropskega parlamenta, ki bi imel takšno zaščito. Torej govorimo o izolaciji turških Ciprčanov in javno zagovarjamo odpravo izolacije turških Ciprčanov z okupatorsko vojsko.

Naj zaključim: rad bi poudaril, da Ciper, ki podpira pristop Turčije, ne more soglašati z odprtjem poglavja o energiji, dokler Turčija ne izpolni svoje zaveze do Evropske unije in Cipra in dokler ne odpravi ovir, ki jih postavlja v Republiki Ciper v svojih prizadevanjih, da bi razširila svoje gospodarsko območje.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Pred kratkim sta bili v skladu z Lizbonsko pogodbo sprejeti dve pomembni kadrovske odločitvi. Evropska unija ima zdaj stalnega predsednika in visoko predstavnico za zunanjo politiko. Ali nam te kadrovske odločitve kaj pomembnega sporočajo? Dejansko nam res. V tej dvorani veliko govorimo o obstoječem ravnovesju med Evropsko komisijo, Svetom in Parlamentom. Po mojem mnenju imamo neravnovesje v sami vladi EU, Komisiji, ki ima monopol nad dajanjem zakonodajnih pobud. V nekaterih primerih se vede skoraj kot sodnica. Lasti si glavno pristojnost, medtem ko mi v Parlamentu njene odločitve samo požegnemo v imenu demokracije. Lizbonska pogodba ne opredeljuje nalog stalnega predsednika. Te bodo očitno odvisne od karizme in odločnosti osebe, ki bo prišla na ta položaj. Iz odločitve je mogoče sklepati, da bi morale pristojnosti in nadzor ostati – po vaših besedah – v rokah Komisije, ki predstavlja nadnacionalen skupni interes. Vendar pa mi govorimo, da so ostale v rokah tistega, ki je na čelu cesarstva in ki na centralni ravni nadzoruje življenje 500 milijonov ljudi.

Na drugi strani pa bi bilo tudi zelo pomembno, da se zagotovi, da bomo odločno ukrepali pri naši neposredni nalogi, torej ko govorimo o konferenci o podnebjju. Vendar pa to vključuje odločilen korak v zvezi z Združenimi državami. Skorajda sem prepričan, da je predsednik Barroso pravkar stopil ven ravno zato, da bi opravi telefonski klic v zvezi s tem.

Marietta Giannakou (PPE). – (EL) Gospod predsednik, pomembno je, da je Lizbonska pogodba končno začela veljati. Evropski državljani so seveda deset let gledali Evropsko unijo, kako neuspešno išče načine, da bi zagotovila učinkovito delovanje institucij po širitvi s pristopom dvanajstih novih držav članic. Danes pa so se stvari spremenile. Imamo predsednika Sveta – in vsi nam zagotavljajo, da je to oseba, ki si bo prizadevala za soglasje in dogovor –, in imamo tudi visoko predstavnico za zunanjo politiko.

Nepomembno je razpravljati vnaprej, ali sta ustrezna ali ne v primerjavi s tistimi, katerih imena so se pogosto omenjala pred tem, ali v primerjavi s tistimi, ki naj bi bili usposobljeni za takšne zadeve. Kar je pomembno, je to, kako se bo pogodba uporabljala. Pri tem pa je najbolj pomembno sodelovanje med Evropsko komisijo in Evropskim parlamentom. Vloga Parlamenta se je okrepila, a da bi bila zares okrepljena in da bi to opazili tudi evropski državljani, mora Evropska komisija nujno postavljati vprašanja glede na to, da lahko daje pobude v Evropskem svetu.

Svet naj bi deloval hitreje, saj bo njegovo delovanje drugačno, kot je bilo pod predsedovanji držav članic, vlade pa ne bodo več imele možnosti manipulirati s Svetom in trditi, da vse, kar je dobro, prihaja od vlad, in da vse, kar je slabo in nadležno, prihaja iz Bruslja.

Očitno se bodo na decembrskem zasedanju Sveta pojavila vprašanja o širitvi, vendar nam ne ministrica ne predsednik Komisije nista povedala nikakršnih podrobnosti; govorila sta samo na splošno o drugih zadevah. Dejstvo je, da se širitev na zahodni Balkan in Turčijo na podlagi predlogov Evropske komisije spopada s številnimi pomisleki in vprašanji, kljub cilju vključevanja teh držav v Evropsko unijo.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospod komisar, v četrtek je Evropska unija imenovala gospoda Van Rompuya za svojega prvega stalnega predsednika Sveta, gospo Ashton pa postavila na čelo evropske diplomacije. Gospe in gospodje, želela sem se vrniti na razpravo, ki se odvija v naših institucijah vse od napovedi teh imenovanj.

Po mojem mnenju je poleg vprašanja imen in funkcij dejansko pomembnejše osrednje vprašanje držav. Naj razložim, kaj mislim. Priča smo nečemu, kar bi lahko bila najhujša nočna mora tistih, ki so prenesli ta ideal Evropske skupnosti in svojo željo po uniji. V tistem času so ljudje verjeli, da se korenine Unije skrivajo v zakonitosti države in da njena prihodnost leži v preseganju nacionalne sebičnosti. Napetosti med dvema

izključujočima si medijema, kar je včasih boleče, pogosto ustvarja izvirne mehanizme, predvsem pa služi političnemu pristopu, ki je edinstven v svetu.

Ta nočna mora, gospe in gospodje, je mora o Evropi, ki bo omejena na skupnost medvladnih pridobitev. Kot lahko vidimo danes, bo rezultat tega sum nesposobnosti, domneva nelegitimnosti in napetost med političnimi družinami.

S temi besedami se, kot boste sami razumeli, ne nameravam vračati k izrekanju sodb zgolj na podlagi namere. Rajši se skupaj z vami spomnim na pravice in dolžnosti nas poslancev Evropskega parlamenta. Naša dolžnost je podvomiti v neprepustna pogajanja glede imenovanj na položaja, ki izhajata iz Lizbonske pogodbe. Naša dolžnost v prihodnje je prisiliti Svet, da prekine s takšno nedemokratično, zastarelo metodo imenovanja, ki goji zamisel, da je Evropa pri svoji izgradnji obvarovana pred narodi.

Naša dolžnost je, da uporabimo vse naše nove parlamentarne posebne pravice vplivanja na politike, ki bodo rezultat novih pristojnosti, ki nam jih zagotavlja Lizbonska pogodba.

Parlament mora med oslABLJENO Komisijo in okrepljenim medvladnim središčem postati institucionalna točka ravnovesja. Upam, da bo v zvezi s to zadevo podpredsednica Komisije morala opraviti enak postopek zaslišanja v Evropskem parlamentu, kot tudi drugi komisarji. Kajti do tega postopka imamo pravico: podeljujejo nam jo pogodbe. Podpiram tudi predlog gospe Harms, ki predlaga srečanje novega predsednika in vseh skupin.

Naša naloga je, da spodbujamo evropsko povezovanje, ki je v hudo slabem stanju. Nihče si ne more pri zdravi pameti želeči, da mandata, zaupana gospodu Van Rompuy ali gospe Ashton, ne bi uspela, sama pa še posebej želim veliko uspeha gospe Ashton, kajti ponosna sem, da je bila na mesto visokega predstavnika imenovana ženska.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, najprej se želim zahvaliti švedskemu predsedstvu, ki nas konec leta zapušča z najboljšim rezultatom. To je dobra novica za Komisijo in dobra novica za naš Parlament.

Dovolite mi, da se zdaj posvetim nekaterim točkam. Prvič, vprašanje imenovanj. Ne želim izražati dvoma v ljudi, temveč v postopke. Poleg tega resnično upam, da je to zadnjič, da se te stvari dogajajo na takšen način. Evropejci so pričakovali preglednost, demokracijo in jasnost v razpravi, dejansko pa so bili priče nejasnosti in pogajanj v zadnjem hipu, ki so potekala za zaprtimi vrati Evropskega sveta. To se ne sme več ponoviti in menim, da bo Parlament tisti, ki bo moral predlagati nove postopke in nova pravila za prihodnost.

Kar zadeva podnebne spremembe, si želim, da bi Unija spregovorila enoglasno in ukrepala združeno po Københavnu ne glede na rezultat konference. Premaknimo se naprej! Naj bo naš cilj dejansko 30-odstotno zmanjšanje emisij toplogrednih plinov! Ko pravim „dejansko“, mislim, da bo na koncu, nekega dne, treba postaviti vprašanje o odstopanjih in trgovanju z emisijami. Premaknimo se torej naprej in dajmo še enkrat trdno finančno zavezo državam v razvoju. To jim dolgujemo.

Nazadnje, kar zadeva gospodarske in družbene razmere, si moramo prizadevati za vzpostavitev novega gospodarskega modela, ki daje prednost zaposlovanju, družbenemu napredku in z drugimi besedami dolgoročni trajnosti v vseh njenih oblikah. Zato potrebujemo nadzor in ureditev, politiko, ki bo ugodnejša za mala in srednje velika podjetja, ter skupno mnenje o davčnem sistemu, ki je bolj naklonjeno dolgoročnosti kot kratkoročnosti.

Gerald Häfner (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, v kakšnem položaju smo zdaj pred tem vrhom v Evropi? Iz nekaterih nastopov se je slišalo, ko da bo vse v redu, če bomo imeli samo dovolj socialno demokratske ali liberalne – da, gospod Schulz – komisarje. Mislim, da je to napaka. Vse bo v redu, ko se bomo dogovorili, katere so glavne naloge, s katerimi se sooča Evropa.

Pred 20 leti smo v Evropi zrušili železno zaveso in zdi se mi pomembno, da so bili ljudje, državljani, tisti, ki so to dosegli, in ne oborožene sile, vlade ali tajna služba. Prepričan sem, da bomo tudi v prihodnosti lahko gradili Evropo samo, če bomo to delali skupaj z državljani.

Drugič, zrušiti je treba še druge zidove, vključno s tistimi, ki so v naših glavah. Na primer, mnogi ljudje še vedno verjamejo, da lahko svobodo in varnost obrnemo eno proti drugi, čeprav vemo, da je svoboda učinkovita samo, če jo zaščitimo. Vendar pa ta zaščita ne sme iti na račun naših temeljnih pravic in ne sme voditi k ustvarjanju države nadzora, če si pogledamo primer sistema SWIFT in druga vprašanja.

Mnogi ljudje verjamejo tudi, da je mogoče tudi Evropo in demokracijo obrniti eno proti drugi. Vendar pa je dolgoročno uspešna lahko samo demokratična Evropa. Mnogi ljudje verjamejo, da sta okolje in gospodarstvo nasprotujoča si pojma, pa vendar je edini način, da zagotovimo dolgoročen napredek, prav vzpostavitev gospodarstva, ki temelji na okoljskih načelih.

Na koncu bi želel povedati samo še tole. Pred nami je Stockholm in če tam ne bomo storili vse, kar je mogoče, ne glede na ceno – in mnogi ljudje so dejansko pripravljeni porabiti milijone za reševanje bank, medtem ko so stiskaški, ko gre za podnebje –, če ne bomo ukrepali hitro in dosledno, potem bo to, kar velja zame kot govornika v tem trenutku, držalo tudi za ves človeški rod. Njegov čas se bo iztekel.

Roberts Zile (ECR). – (LV) Hvala, gospod predsednik. Prejšnji teden je evropska družba doživela dva dogodka. Nogometna srenja je videla, kako je sodnik izbral ekipo, ki bo sodelovala v finalu Svetovnega prvenstva, vendar pa je družba v celoti spregledala ali ni razumela, kako in zakaj so nekateri razzodniki izbirali prvake za evropsko službo. A vendar, če nekdo vpraša, koga bo stanovalec Bele hiše ali Kremlja poklical v prihodnosti, se odgovor glasi, da bo poklical iste ljudi, ki jih je klical tudi prej. Kar zadeva decembrske ukrepe Sveta, glede na gospodarske in finančne razmere ter razmere na področju zaposlovanja, pozivam švedsko predsedstvo, naj ne pozabi na znane razmere baltskih držav v tej zvezi. Zaradi agresivnih naložb v te države, so bile slednje prisiljene, da se držijo tesne in za vlagatelje ugodne vezanosti nacionalnih valut na evro. To v resnici pomeni devalvacijo njihovih gospodarstev, zato baltski narodi postajajo prvaki v brezposelnosti, medtem ko njihova demografska družba krvavi do smrti. O kakšni evropski solidarnosti lahko govorimo našim državljanom, če se njihov družbeni in gospodarski položaj konča celo dlje za evropskim povprečjem, kot se je, še preden so se pridružili Evropski uniji?

Andrej Kovačev (PPE). – (BG) Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe bi moral prinesiti večjo preglednost, večjo demokracijo in večjo učinkovitost v postopku sprejemanja odločitev. A kot vsi vemo, učinkovitost in demokracija ne gresta vedno v isto smer, zlasti ne takrat, ko gre za pomanjkanje uskladitve med institucijami in odnosi z državljani. Nobenega dvoma ni, da je bolj demokratično, če se poišče ustreznejši način vključevanja evropskih državljanov v izvolitev predsednika Sveta, da bi se Evropska unija tako zares približala svojim državljanom. Mislim, da bo to naloga za prihodnost. Kljub vsemu temu želim imenovanima, predsedniku Sveta in visoki predstavnici, veliko uspeha.

Kar zadeva bližajoče se zasedanje Sveta 10. in 11. decembra, resnično upam, da bo na njem sprejet velikopotezen program o institucionalnih zadevah, ki se nanaša na Lizbonsko pogodbo. S tem mislim na Evropsko službo za zunanje politično delovanje. Popolnoma moramo biti seznanjeni z njeno sestavo, pravnim statusom in pristojnostmi. V tej zvezi bo naš Parlament glasoval o svojem stališču o poročilu gospoda Broka. Pričakujem tudi jasna pojasnila od Sveta o rezultatih usklajenih strategij, ki se nanašajo in ki so bile predlagane za namen izhoda iz krize, vključno z vsemi morebitnimi svežnji gospodarskih in finančnih ukrepov. Predvsem bi želel vedeti, kakšno je stališče Sveta o prihodnjih evropskih organih za finančni nadzor, ki bi morali v prihodnosti zmanjšati tveganje finančnih prekrškov, ki so v resnici prispevali k trenutni krizi.

Druga pomembna točka, v zvezi s katero želim slišati odločitev Sveta, je na primer celovita polizbonska strategija, ki naj bi bila sprejeta marca 2010. Upam, da bo Parlament igral aktivno vlogo v tej strategiji. Državlani Evrope morajo biti v njenem središču. Zagotavljanje delovnih mest z naložbami, raziskavami, inovacijami, zelenimi tehnologijami in ekološko učinkovitostjo mora biti dejavnik, ki bo prispeval k trajnostnemu gospodarskemu razvoju; ne sme biti obratno. V zvezi s stockholmsko strategijo bi rad rekel, da si seveda želim, da bi se razširilo tudi schengensko območje, da bi se čim prej vključili Bolgarija in Romunija. Hvala in želim vam veliko uspeha na zasedanju.

Glenis Willmott (S&D). – Gospod predsednik, najprej bi želela povedati, da pozdravljam novo imenovanje gospoda Van Rompuya, posebej pa sem ponosna, da imamo na mestu visoke predstavnice izredno sposobno in nadarjeno Britanko Cathy Ashton.

Kar zadeva zasedanj Sveta v decembru, naj povem, da smo ta teden v Cumbrii na severozahodu Anglije že doživeli vpliv neugodnega vremena, ki je povzročilo hude poplave, tako da lahko rečemo, da vreme ne povzroča nepričakovanih tegob samo v Evropi. Neugodno vreme povzroča še druge nepredvidene človeške tragedije po vsem planetu.

Zanikanje je lahka izbira, vendar nisem vstopila v politiko, da bi se borila za lahke izbire. Nočem, da bi me moji otroci ali vnuki vprašali, zakaj nisem storila ničesar. Konzervativce v moji regiji predstavlja Roger Helmer, ki podnebne spremembe, ki jih povzročajo ljudje, opisuje kot mit. Kljub trditvam vodje torijcev Davida Camerona, da so stranka okolja, Helmer predstavlja nevarnost in nezanesljivost okoljske politike konservativcev.

Moramo ukrepati, toda če se bomo temu uprli sami, nam ne bo uspelo. Ukrepati je treba na vseh ravneh, kar vključuje tudi zmanjšanje ogljika, ki ga ustvarjamo, na najmanj 2 %. Podpiram ljudi, kot je naš predsednik vlade, ki se je zavezal, da bo do leta 2050 zmanjšal emisije ogljika za 80 %. Laburistična vlada v Združenem kraljestvu se zavzema za dogovor, ki bo velikopotezen, učinkovit in pravičen in želi pomagati najrevnejšim državam pri zmanjševanju njihovih emisij ter prilagajanju podnebnim spremembam.

Vsa dogovorjena denarna sredstva, namenjena podnebjju, morajo biti dodatek k obstoječim razvojnim ciljem in ne smejo prihajati iz obstoječih proračunov. Vsako financiranje, dogovorjeno v Københavnu, mora biti namenjeno posebej za reševanje vpliva podnebnih sprememb na svet v razvoju in ne sme nadomestiti drugih dragocenih tokov pomoči. Trenutno se zdi, da smo usmerjeni v kratkoročno financiranje hitrega začetka, vendar potrebujemo tudi dolgoročne zaveze. Ali lahko gospod Barroso zagotovi, da bo pri morebitnem sporazumu v Københavnu dal prednost finančnim zavezam po letu 2012?

Diana Wallis (ALDE). – Gospod predsednik, smo na začetku nove dobe in mogoče bi si morali postaviti tri vprašanja: kdo, kako in kaj? Na vprašanje „kdo“ smo bolj ali manj dobili odgovor prejšnji teden in nihče ne more biti bolj zadovoljen od mene. V enem tednu, ki se je začel samo s tremi ženskami v Komisiji, smo jih dobili devet.

Nekaterim izmed njih lahko povem, da so se poslanke Evropskega parlamenta v suknjičih in kravatah umaknile samo za nekaj časa, vendar se bodo čez pet let vrnile, če se postopek ne izboljša. Za naslednjic bi prosila, da bi oblikovali tak postopek, v katerem bi države članice za kandidate predlagale ženske in moške, da ne bi hiteli v zadnji minuti.

Želela pa bi govoriti še o naslednjem: o vprašanju „kako“. Ta postopek je nepregleden. Bilo je omenjeno, da moramo zdaj misliti o praktičnih posledicah Lizbonske pogodbe. Naj preglednost postane parola naših treh institucij in tega, kako se ukvarjamo drug z drugim ter kako odprti smo do javnosti. V prihodnosti mora preglednost vladati.

Vprašanje „kaj“ mora biti usmerjenost v naše državljane. Nov stockholmski program je dober začetek, v primerjavi s prejšnjimi tovrstnimi programi je veliko bolj osredotočen na državljane, toda še naprej moramo ščititi pravice naših državljanov, ko jim nudimo zaščito, obenem pa moramo zagotoviti, da bo njihovo življenje v vsej Evropi lažje.

Miroslaw Piotrowski (ECR). – (PL) Gospod predsednik, na bližajočem se vrhu Evropskega sveta bodo še vedno prevladovali nedavne volitve predsednika Sveta in vodje diplomacije EU. Za mnoge je bil izbor teh dveh oseb ne samo presenečenje, temveč tudi pomanjkanje jasnih navedb o njunih dolžnostih. Že dolgo časa poslušamo, da bo nova Lizbonska pogodba izboljšala delo EU, zdaj, na samem začetku, pa se zdi, da sproža nesoglasja glede osebja. Niti eden izmed kandidatov ni predstavil programa, za razliko na primer od gospoda Barrosa, ki je pred svojo izvolitvijo to storil.

Premikamo se v eksperimentalno fazo, v kateri bo veliko tega odvisno od osebnosti in domiselnosti novih voditeljev. Upamo lahko samo, da se bosta pri reševanju zadev, kot so reorganizacije Komisije in ciklične spremembe v naravi, ki so v veliki meri nepovezane s človekovo aktivnostjo, lotila tudi reševanja posebnih problemov državljanov EU, kot so gospodarska kriza, pomoč najrevnejšim regijam v EU ter boj proti terorizmu.

Gunnar Hökmark (PPE). – Gospod predsednik, mislim, da bo potem, ko Lizbonska pogodba postane resničnost, po zasedanju Evropskega sveta prejšnji teden in po imenovanju komisarjev končno čas, da opredelimo nove vidike in si ogledamo nove izzive, ki so pred nami.

Eden izmed njih je očiten, in sicer da bo delo po Københavnu prav tako zahtevno, kot delo pred njim. To bo še naprej ena izmed glavnih nalog Evropske unije in nove Komisije. Vendar pa je treba premisliti tudi o dejstvu, da je zdaj tudi čas, da opustimo stare pojme vzhodne in zahodne Evrope, novega in starega, in da začnemo razmišljati o eni Evropi.

In prišel je tudi čas, da po vseh teh razpravah o Lizbonski pogodbi končno prepoznamo nov zagon za proces širitve.

Hrvaška in Islandija – želel bi, da bi se potegovali za številko 28. A tu je seveda tudi zahodni Balkan in ne smemo pozabiti na pogajanja s Turčijo. To so vprašanja, ki so zdaj pred nami, predstavljajo pa tudi način povečanja moči Evropske unije v novem svetu, v katerem moramo biti močni in vodilni, kar zadeva zamisli in vrednote.

Gre pa tudi za to, da zdaj zagotovimo, da bomo imeli nov program za socialno Evropo – zaposlovanje, inovacije in napredek – edini način, da to dosežemo, pa je, da zagotovimo, da bomo po krizi lahko postali konkurenčno in vodilno gospodarstvo.

Poudaril bi tudi, da je Komisija dolžna zagotoviti, da ne bo nikakršnega protekcionizma, da bodo mala in srednje velika podjetja lahko rasla in se pojavljala in delovala po vsej Evropi in da lahko poskrbimo, da bo Evropa postala dinamično gospodarstvo. To je pomembno, predsedniku Komisije in vsem komisarjem pa pravim: zagotoviti moramo konkurenčno evropsko gospodarstvo, da bi lahko imeli socialno Evropo.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospod predsednik, gospa Wallström, postopek ratifikacije Lizbonske pogodbe je zdaj končan in voditelji držav ali vlad so izvolili komisarko Catherine Ashton kot prvo zunanjo ministrico EU, čeprav to ni njen uradni naziv.

Naslednja naloga bo vzpostavitev zunanjepolitične službe Evropske unije. Pri vzpostavitvi te službe pa je po mojem mnenju treba upoštevati eno stvar – in švedsko predsedstvo ter zlasti Cecilijo Malmström prosim, da poskrbi, da se bo v zunanjepolitični službi temu namenila pozornost – to pa je, da so v generalnih direktoratih za zunanje odnose in širitev nove države članice zelo slabo zastopane. Pri dodelitvi nacionalnih kvot državam članicam je treba upoštevati dejstvo, da so nove države članice v teh dveh generalnih direktoratih v resnici komajda zastopane. Zato je treba odpraviti vsako diskriminacijo, kajti če želi zunanjepolitična služba biti v očeh ljudi verodostojna, potem je treba pozornost nameniti tej proporcionalnosti. Zelo pomembno je, da se ta proporcionalnost in enako obravnavanje izvajata v zunanjepolitični službi. To je v našem skupnem interesu.

Pozivam Evropsko komisijo in tudi Svet, da skrbno preučita ta vidik. Med 143 zunanjimi predstavniki EU je samo en ambasador iz nove države članice. To dejstvo govori samo zase.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, kar bom povedal, ne zadeva švedskega predsedstva Sveta, ki je bilo odlično predsedstvo in mu želim čestitati, temveč zadeva bolj celoten kolegij Evropskega sveta.

Kaj ni bilo storjenega, da bi se rešila Lizbonska pogodba? Dolga leta smo se borili, da bi Evropa postala preglednejša, učinkovitejša, bolj prepoznavna in da bi bila bližje državljanom.

Mislimo, da izredno zasedanje Evropskega sveta 19. novembra 2009 ne bi izdalo duha Lizbonske pogodbe, če bi predsednika Sveta in visokega predstavnika imenovali takoj po začetku veljavnosti nove pogodbe. 10 let smo se borili za to pogodbo, Svet pa ni mogel počakati še 10 dni, da bi izvršil nove določbe v zvezi z imenovanji na ta dva položaja.

Duh Lizbonske pogodbe, za katero smo se tako trdo borili, ne bi bil izdan, če bi položaj predsednika zaupali Jeanu-Claudu Junckerju, vdanemu Evropejcu, dobremu učitelju in evropskemu navdušencu z izjemnimi izkušnjami in strokovnim znanjem. Človek redko sreča nekoga, ki uteleša toliko kvalitete. Še vedno nismo dobili pojasnila, na kakšen način so te nesporne kvalitete povzročile oviro njegovemu imenovanju, saj se zdi, da se je to tudi zgodilo. Nisem edini, ki bi rad slišal pojasnila v zvezi s tem.

Naj govorimo o rednem ali izrednem zasedanju Evropskega sveta, slednji tudi na zasedanju, ki je potekalo prejšnji četrtek, ni moglo prikriti niti skritega razkola med medvladnim duhom in metodo Skupnosti. Nisem edini, ki obžalujem to stanje. Čeprav je po referendumu na Irskem mnogo ljudi verjelo, da je Evropa dobila nove moči, je prav toliko ljudi obžalovalo precej nepričljivi začetek tega parlamentarnega mandata.

Za konec samo še besedo: preostane mi samo še, da upam, da bo imenovani predsednik, katerega človeške kvalitete in politične veščine so dobro znanje, uspel čim prej dati nov zagon Evropi, ki ga močno potrebuje.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Včasih smo tako zatopljeni v svojo vsakodnevno delovno rutino, da niti ne opazimo zgodovinskih trenutkov, ki gredo mimo nas. Začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe je eden izmed takšnih trenutkov, ki se bo zapisal v zgodovino in o katerem se bodo naši otroci in prihodnje generacije nekoč učili. Vendar pa moramo ob takšnih priložnostih premisliti tudi o pomenu teh zgodovinskih trenutkov. Želel bi poudariti dve kratki opažanji.

Prvič, zahvaljujoč pogodbi bomo končno dočakali konec, po mojem mnenju, nekoristnih razprav o evropskih institucijah in ustavi Evropske unije. Namesto tega bomo zdaj v boljšem položaju, da se bomo lahko soočili z dejstvi, s katerimi se mora spopasti Evropa, kot so gospodarski položaj, zaposlovanje, podnebne spremembe in priseljevanje. To so izzivi, za katere naši volivci zahtevajo, da jih začnemo reševati.

Drugo opažanje zadeva vlogo Parlamenta. To je zadnjič, da se Parlament sestaja na zasedanju s pristojnostmi, ki jih je imel do zdaj. Ta Parlament je nastal pred petdesetimi leti in njegove poslance so imenovali nacionalni parlamenti. Danes je to Parlament, ki skupaj s Svetom ministrov odloča, sprejema zakonodajo in sestavlja zakone. Mislim, da se bodo na ta način izoblikovali zakoni Evropske unije, ki bodo bolj predstavljali interese naših državljanov. Ta Parlament se bo zavzel za zaščito interesov državljanov v zakonih, ki jih bomo sprejemali.

Menim, da bo Svet, ki se bo sestal naslednji teden, premislil o zgodovinskem pomenu tega trenutka in da si bomo skupaj prizadevali za premagovanje izzivov, s katerimi smo se spoprijeli.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zame, za vse nas in za celotno Evropsko unijo v prihodnosti obstaja ena jasna prednostna naloga, to pa je trg dela. Precej več pozornosti moramo nameniti ustvarjanju novih in ohranjanju obstoječih delovnih mest. To izredno pomembno območje je lahko ključ do uspešne in trajnostne Evrope in menim, da je bilo v preteklih letih močno zapostavljeno. Zavedati se moramo, da nizka stopnja brezposelnosti pozitivno vpliva na številna druga področja. Zagotoviti moramo, da bomo vzode uporabljali na pravem mestu.

Poleg tega nikakor ne morem razumeti številne govornike v tem Parlamentu, ki se pritožujejo, da nekateri evropski politiki niso uživali svetovne slave, preden so bili izvoljeni. Zakaj pa bi morali biti slavni? Kot Evropejci moramo biti dovolj samozavestni, da lahko povemo, kdo nam je všeč in kdo se nam zdi ustrezen, in da potem te ljudi izvolimo in se ne odločamo na podlagi tega, ali so drugi zanje slišali ali ne oziroma ali ustrezajo našim partnerjem v svetu ali ne. Kakršen koli drugačen pristop bi bil smešen, kot so smešni številni nastopi vseh tistih ljudi, ki se, če so sploh tukaj, skrivajo za svojimi pisanimi zastavicami.

Tunne Kelam (PPE). – Gospod predsednik, to je lep začetek v tem adventnem času – da se lahko veselimo začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe.

Vendar pa to ni samo Božji dar. Odločno si moramo prizadevati, da bi ustvarili dodano vrednost za naš evropski projekt. Predvsem se je zdaj odprla pot za skupne evropske politike. Nikakršnih formalnih izgovorov ni več, da bi se jim odpovedali. Zdaj je na vrsti Svet, da začne izvajati odločno skupno zunanjo varnostno in energetske politiko, ki bi lahko za naše partnerje postala zares verodostojna. Med neodložljivimi nalogami so dokončanje enotnega energetskega trga, razvoj vseevropskih energetskih omrežij in skladišč ter izvajanje klavzule o energetske solidarnosti.

Drugi problem izhaja iz gospodarske krize. Države zunaj evrskega območja so dejansko pretrpele največ zaradi hudega zmanjšanja naložb in naraščajoče brezposelnosti. Zaradi podrejenega konkurenčnega položaja so v primerjavi s članicami evrskega območja postale tudi ranljivejše. Zato je jasno, da potrebujemočasne ukrepe EU, kot so dodatna posojila za podporo MSP ter projekti na področju energije in infrastrukture. Poleg tega bi se lažji dostop do evropskih skladov lahko omogočil z začasnim zmanjšanjem zahtev po nacionalnem sofinanciranju.

Kot veste, gospod Predsednik, si moja država Estonija odločno prizadeva, da bi se do leta 2011 pridružila evrskemu območju. Estonija ima eno najnižjih stopenj tujega dolga in je uspela obvladati proračunski primanjkljaj. Nedavno priznanje, ki sta ga prizadevanjem Estonije izrekla OECD in komisar Almunia, je spodbuden znak, da smo na pravi poti.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Evropski svet v decembru se bo ukvarjal z zelo pomembnimi vprašanji. To bo prvi Svet po uveljavitvi Lizbonske pogodbe in kolegi in kolegice so omenili, katera bodo vsa ta vprašanja.

Sam bi rad opozoril tudi na eno, včasih pozabljeno, zelo pomembno vprašanje, ki se tiče stabilnosti celotne Evrope in Evropske unije: gre za vprašanje Makedonije.

Makedonija je država kandidatka zadnja štiri leta in živi v sosesčini praktično zadnjih 18 let s skoraj zamrznjenim konfliktom s svojo južno sosedo, ki je tradicionalna članica Evropske unije. To pomeni, da imamo tudi v Evropi, v središču Evrope, lahko bi rekli, zamrznjene konflikte.

Letos je bilo zelo dobro leto za Makedonijo. V letu 2009 je Makedonija zelo napredovala, dobila je pozitivno poročilo od Komisije, priporočilo Svetu, da odloči, da Makedonija začne pogajanja o polnopravnem članstvu, 20. decembra ji bodo ukinjene vize in v Grčiji so bile pred kratkim volitve.

Apeliram tako na predstavnike Sveta kot Komisije kot države članice, da podpremo oba pogumna moža, premieja Papandreua in Gruevskega, da končno najdeta rešitev in da se Makedonija pridruži veliki evropski družini.

Andrzej Grzyb (PPE). – (PL) Gospod predsednik, z zasedanjem Evropskega sveta, ki bo potekalo 11. in 12. decembra, se bo zaključilo plodno švedsko predsedovanje. Želel bi čestitati ministrici in celotni vladi, saj so zaključili zelo težak proces ratifikacije. Drugič, pričanja se izvajanje Lizbonske pogodbe. Ta prinaša tudi novi instituciji, kot sta predsednik Evropskega sveta in visoki predstavnik za zunanjo politiko. Vemo, da sta ti imenovanji sprožili razprave in polemike tudi v tej dvorani.

Kandidatoma želimo vse dobro, vendar bi radi povedali, da bo med drugim pravi preizkus kakovost vzhodne politike in postopek vzpostavitve Evropske službe za zanjepolitično delovanje. Vendar pa obžalujemo, da v ekipi ni nikogar, ki bi predstavljal srednjo in vzhodno Evropo. Mislim, da bi še ena reorganizacija v prihodnosti lahko zagotovila to zahtevo.

Podnebni vrh v Københavnu mora med drugim potrditi velikopotezne cilje, ki jih je predstavila Evropska unija. Tudi to je predmet prihodnjega zasedanja Sveta. To je tudi stockholmski program, ki je pomemben z vidika varnosti, državljanov in novih določb Lizbonske pogodbe. Poleg tega je vse povezano z gospodarsko krizo.

Naša pričakovanja, povezana z uvedbo Lizbonske pogodbe so predvsem učinkovitejša EU, ki bo lahko izvedla nadaljnjo širitev in ustvarila ugodnosti tako za državljane kot za države članice. Pričakujemo, da bo Lizbonska pogodba pomenila tudi nov začetek za skupni trg z odpravo prepada med političnim in gospodarskim povezovanjem. Želimo si tudi, da bi imenovanje nove Evropske komisije potekalo ob upoštevanju Evropskega parlamenta in njegovih pravic, kakor tudi izvajanja nove vloge nacionalnih parlamentov, pri čemer pa bi se ohranili načelo subsidiarnosti in razprave o tem, kako graditi Evropo po Lizboni. Vendar pa praktično izvajanje Lizbonske pogodbe pomeni priznanje, da sta solidarnost in energetska politika prav tako zadevi, ki ju ureja trenutna zakonodaja, kot je uredba o varnosti oskrbe s plinom.

Ivari Padar (S&D). – (ET) Gospod predsednik, najprej bi želel reči nekaj besed o visoki predstavnici, ki je bila imenovana prejšnji teden. Nekateri predhodni govorniki so kritizirali tako predsednika kot visoko predstavnico, kar je po mojem mnenju zelo neprimerno. Nihče ni nikoli popolnoma srečen, toda osebno vidim imenovanje obeh predstavnikov v pozitivni luči, saj je bilo vzpostavljeno ravnovesje med interesi vseh: med majhnimi in velikimi državami, med moškimi in ženskami in med različnimi političnimi poli.

Edina stvar, ki me mogoče osebno moti, je, da niti enega izmed teh položajev ni dobil noben predstavnik iz novih držav članic, čeprav bo to mogoče možno naslednjič. V vsakem primeru bi se želel zahvaliti vsem kandidatom z mojega območja, predvsem estonskemu predsedniku Toomasu Hendriku Ilvesu in latvijski predsednici Vairi Viķe-Freibergi. Mislim pa, da bi zdaj morali nadaljevati s pomembnim delom in da bi morali nehati zapravljati naš čas z osebnostmi.

Druga pomembna točka, o kateri bi želel spregovoriti, je reševanje finančne krize, ki mu je Svet po mojem mnenju dal prednost. Državljeni Evrope od nas pričakujejo, da se bomo lotili problemov brezposelnosti in paketa za finančni nadzor. V zvezi s tem je zelo pomembno, kakšna bo nova Komisija in kako bo učinkovita. To velja tudi za mojo državo Estonijo, saj je najbolj očiten cilj za nas ta, da zagotovimo novo gospodarsko rast, da bi postali člani evrskega območja z glasovalno pravico, čemur se močno približujemo, saj obstaja velika možnost, da bomo izpolnili maastrichtska merila. Hvala lepa.

Alojz Peterle. (PPE). – (SL) Vesel sem, da je pred nami prva seja Sveta po pravilih Lizbonske pogodbe. Prvemu stalnemu predsedniku sveta gospodu Hermanu Van Rompuyu želim vso srečo. Zelo blizu mi je njegov pogled na to, kako lahko, spoštujoč različnost, delamo enotno.

Nova institucionalna ureditev je bila sprejeta z namero, da bi bilo naše odločanje bližje državljanom, enostavnejše, bolj demokratično, bolj pregledno in bolj učinkovito. V tem smislu je veliko govora o močni Evropi. Temeljno vprašanje je, kakšen koncept moči razvijamo oziroma na čem lahko zgradimo močno Evropo. Dosedanja uspešnost in moč Evropske zveze izhajata iz dveh ključnih idej očetov Evrope. Prva je spoštovanje človekovega dostojanstva, druga je delati skupaj. To pomeni, da pri naših interesih mislimo tudi na druge, naj gre za osebe, narode, manjšine ali države.

Danes se je potrebno ponovno, z vso odgovornostjo vprašati, kaj pomeni spoštovati človekovo dostojanstvo, kaj pomeni človeka v sredini. To vprašanje je najtesneje povezano s stockholmskim programom. Številni govorniki so opozarjali na temeljne svoboščine in na varnost, ob tem pa imamo zelo različne poglede na to, kdaj se človekove pravice sploh začnejo. Upam, da se strinjamo vsaj v tem, da se človekove pravice začnejo, preden postane državljan.

Spadam med tiste, ki so prepričani, da je treba prvi člen listine Unije o temeljnih pravicah aplicirati na vse človekovo življenje, od začetka do konca. Varovati je treba še posebej tiste, ki se sami ne morejo varovati. Če hočemo varovati človekove svoboščine, moramo najprej varovati človekovo življenje samo.

Vesel sem, da je toliko govorcev uporabilo besede delati skupaj in delati v partnerstvu. Moč Evrope je v tem, kar dela skupaj, naj gre za humanitarno ali medvladno metodo. Vse več je izzivov, ki zahtevajo več skupne politične volje. In delati več skupaj ne pomeni izgubljati svoje identitete.

Göran Färm (S&D). – (SV) Gospod predsednik, poslušamo očitke, da sta dva neznana politika imenovana na najvišja položaja v EU. Mislim, da so ti očitki nepošteni. Vsaj mi v Parlamentu smo lahko spoznali gospo Ashton kot odlično vodjo. Vendar pa je treba te očitke obravnavati, saj mnogi zdaj trdijo, da države članice želijo, da bi EU delovala zgolj kot medvladno usklajevalno telo in ne kot posebna politična raven, katere naloga bi bila iskanje skupnih rešitev za velike izzive, kot so rast, delovna mesta, mir in okolje. Če bi bilo to res, bi bilo zares nesmiselno.

Na tej podlagi je zaskrbljujoče, da je Komisiji in Svetu tako težko pokazati kakršno koli sposobnost ukrepanja pri enem izmed največjih notranjih izzivov, s katerimi se sooča EU, in sicer pri reformi dolgoročnega proračuna EU. Zdaj moramo priskrbeti potrebna sredstva, da bi lahko vlagali v notranji trg. Gre za promet in energetska infrastrukturo. Priskrbeti moramo potrebna sredstva, da bi lahko podprli to, o čemer govorimo v lizbonski strategiji, ko govorimo o letu 2020. Vprašanje financiranja podnebnih ukrepov moramo vsaj do neke mere rešiti s pomočjo proračuna EU in pripraviti se moramo na bližajočo se širitev.

Moje vprašanje predsedstvu in Komisiji se torej glasi: kdaj bomo slišali oprijemljive predloge za srednjeročen pregled, ki bo vplival na neobstoječe proračunske rezerve za preostala tri leta te finančne perspektive, kjer trenutne zgornje meje onemogočajo kakršno koli ustrezno ukrepanje za namen reševanja izzivov, ki ne morejo čakati na leto 2013, ter predlog za oblikovanje smernic za reformo dolgoročnega proračuna?

Seán Kelly (PPE). – (GA) Gospod predsednik, v imenu Irske bi želel reči nekaj besed o tem zgodovinskem trenutku za Evropsko unijo.

– Lizbonska pogodba, ki se bo rodila predvsem na podlagi 67 % glasov podpore s strani irskega naroda je velika spodbuda za vse v Evropski uniji. Mislim, da je to odraz podpore državljanov dobro opravljenemu dolgoletnemu delu evropskega projekta.

Na žalost je imenovanje predsednika in visoke predstavnice sprožilo veliko negativnih kritik, ki so po mojem mnenju nekoliko nepošteno.

Prvič, ko je nekdo imenovan na določeno funkcijo, mu je treba dati nekaj časa, da se ustali, soditi pa jim je treba na podlagi rezultatov in ne vnaprej ustvarjenih mnenj o njihovi sposobnosti za to delo.

Za gospoda Van Rompuya je bilo rečeno, da je oblikovalec soglasja in uspešen pogajalec, kot da so to nekakšne negativne lastnosti. To so zelo pomembne lastnosti v časih, v katerih živimo. Kaj pa bi radi? Predsedniškega guruja, ki se šopiri po svetovnem prizorišču in povzroča težave? Uničevalca, motilca? Ne: kar potrebujemo, je dober, uspešen, razumen predsednik in mislim, da smo ga dobili. Želim mu vse dobro.

Za baronico Ashton je bilo rečeno, da še nikoli ni bila izvoljena na kakšno funkcijo in to je tudi res, vendar to samo po sebi še ne odraža njenih kvalit, ki jih ima kot oseba ali kot uspešna političarka. Sam sem jo videl na delu le tukaj, ko sem prišel sem, in predvsem sem jo spraševal o trgovinskem sporazumu z Južno Korejo, pri čemer se je po mojem mnenju zelo dobro izkazala.

Mislim, da so bile nekatere pripombe, ki jih je danes na žalost izrekel gospod Farage, pretirane, vendar se na tej ravni začenjam zavedati, da gospod Farage zveni kot long-play plošča. Ves čas ponavlja en in isti političen program, ki se zgleduje po časih pesmi *Vladaj, Britanija!* in časih, ko so se narodi bojevali med seboj. Teh časov je konec. Evropska unija je največji mirovni proces, kar jih poznamo. In še naprej bo tako, mi, parlamentarci, pa si moramo močno prizadevati, da bo tako tudi ostalo.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Gospod predsednik, to je pomembna razprava, saj menim, da je zadnja, na kateri bomo govorili o imenih. Prišel je namreč čas, da obrnemo list, da spregovorimo o politikah in o izzivih, s katerimi se sooča Evropska unija. Izpostavil bi en tak izziv: reševanje krize. To je eno izmed tistih vprašanj, pri katerih so bile evropske politične institucije najbolj enotne.

Čas je, da čestitamo Svetu za njegovo skrb, predvsem pa švedskemu predsedstvu. Čas je, da čestitamo Komisiji in njenemu predsedniku, ki si je vedno zelo prizadeval za reševanje krize, ter da poudarimo, da je tudi sam Parlament pokazal veliko pripravljenost za obravnavanje tega vprašanja, tako da je oblikoval poseben odbor.

Vendar pa je to tudi čas, v katerem so se pojavila razhajanja med tem, kar govorijo politični voditelji, in tem, kar govorijo guvernerji centralnih bank, tako na nacionalni kot evropski ravni.

Prvič, moramo biti previdni glede konca krize. To ni čas za umik podpornih ukrepov, namenjenih gospodarstvom držav in podjetjem. Je pa čas, da načrtujemo pot, ki bo vodila naprej. Vodje centralnih bank so opozorili vlade na velikopotezen načrt za odpravo primanjkljajev.

Časi se spreminjajo. Še več: v sporočilu, naslovljenem na več vlad, so pokazali svoje nasprotovanje nekaterim politikam, kot so tiste, ki so usmerjene v nižje davke. Žal mi je, da portugalska vlada ne gre v smeri zniževanja davkov. Ta smer mora voditi h konkurenčnosti in sporočilo tega okvira mora biti jasno: več konkurenčnosti, več spodbud, več rasti, več podpore za podjetja, več Evrope, ki podpira rast in delovna mesta.

János Áder (PPE). – (HU) Gospod predsednik, konferenca v Københavnu se pojavlja kot četrta točka na dnevnem redu Evropskega sveta. Obstajata dve sporni točki, ki Evropski uniji preprečujeta, da bi v zvezi s tem oblikovala enotno stališče. Ena se nanaša na prodajo kvot ogljikovega dioksida po letu 2012. Komisija in nekatere države članice EU želijo prepovedati prodajo kvot po tem letu. Vendar pa devet držav – Češka republika, Poljska, Madžarska, Romunija, tri baltske države, Slovaška in Bolgarija – vztrajajo pri tem, da bi lahko prodajale svoje kvote tudi po letu 2012.

Omenjene države, vključno z Madžarsko, so bodisi izpolnile, niso izpolnile ali so prekomerno izpolnile svoje kjotske zaveze. Na primer, Madžarska, ki se je zavzela za 8 % zmanjšanje, je dosegla 23 % zmanjšanje. Zaradi tega se Madžarski zdi stališče Komisije popolnoma nesprejemljivo in zato zelo trdno vztraja pri tem, da bo tudi po letu 2012 lahko prodajala svoje kvote ogljikovega dioksida. Želel bi pozvati tudi moje kolege poslane iz Bolgarije, Poljske, Češke republike, Slovaške in baltskih držav, da se ne glede na strankarsko pripadnost, enako odločno držijo tega vidika.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi želel vam, gospa Malmström, iskreno čestitati za, recimo temu, selitev iz Parlamenta v vlado in iz vlade v Evropsko komisijo. Želim vam vse najboljše.

Imamo zadnje zasedanje na podlagi Pogodbe iz Nice in govorimo o prvem zasedanju na podlagi Lizbonske pogodbe. Ta kvantumski skok, ta sprememba, to novo poglavje mora biti vidno na prvem vrhu. Evropa se je spremenila. Razprave o institucijah so se končale in upam, da enako velja tudi za razprave o kadrovanju. Premikamo se k oblikovanju politike v novem okviru. Pravice državljanov in parlamenti bodo okrepljeni, sposobnost Evropske unije in institucij, da ukrepajo, bo večja, mi, vse tri institucije, pa bomo dobili pravice, ki nam bodo omogočale, da bomo lažje predstavljali našo celino v svetu.

Lahko si zapisujete, kar želite. Vendar to, ali bomo lahko prepričali ljudi, da imamo politično voljo za ukrepanje, oblikovanje novih ciljev in vključevanje državljanov v projekte, bo odvisno od vseh teh zasedanj v naslednjih nekaj tednih. Pričakujem, da bo ta vrh ustvaril novo dinamiko, nov čut za odgovornost in resnejši pristop k obravnavanju različnih tem. Kar smo videli v zadnjih nekaj dneh, je bilo iskanje najnižjega skupnega imenovalca: nacionalizacije in politizacije. Lizbonska pogodba pa je na drugi strani poziv k evropeizaciji in oblikovanju politike.

Zato pričakujem, da vemo, kaj bomo storili z modelom socialnega tržnega gospodarstva. Kako bomo reševali finančno in gospodarsko krizo? Tega ne moremo početi z zagovarjanjem obstoječih pravic, temveč z iskanjem globalnih rešitev. Pričakujem tudi, da bomo pregledali naše finance. Pomembno je, da vemo, koliko denarja moramo porabiti za naše politike. Vrh mora odgovornost za ta finančni pregled prenesti na Komisijo. O različnih temah moramo razpravljati resno, iskreno in odprto in zastaviti si moramo nove cilje. Želim vam vse najboljše.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospa komisarka, danes bi se morali veseliti, saj se poslavljamo od institucionalnih težav. Imamo Lizbonsko pogodbo, imamo pariteto, imamo obraze, a vendar, kako naj vam pojasnim to nezadovoljstvo, ki ga čutim?

Danes, v tej skoraj prazni dvorani, ne čutim nobenega življenja; udeležili smo se razočarljive razprave o pripravi na to zasedanje Evropskega sveta. Ne morem pojasniti ta občutek nezadovoljstva glede priprav na to zadnje zasedanje Evropskega sveta pod rotirajočim predsedstvom.

Kako se to razlikuje od veselja narodov v letu 2004, ko so se nekdanje komunistične države pridružile Uniji! Kako se razlikuje od proslav ob dvajseti obletnici padca berlinskega zidu! Da, zdaj vemo, da rešitev ne bo prišla iz držav članic. Rešitev bodo ponudili narodi, prišla bo iz Evropskega parlamenta.

Zato se zanašam na Komisijo, ki mora ostati nepristranska in oblikovati politično zavezništvo z Evropskim parlamentom, da bi nam zavezništvo narodov zagotovilo, da lahko sanjamo o tem, kar si želimo za to Evropsko unijo, za Unijo narodov.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, strinjam se z večino predhodnih govornikov, da začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe predstavlja novo zgodovinsko fazo v evropskem povezovanju. Vendar pa ljudje, državljani v Evropi, niso vedno razpoloženi za proslavo. Veliko ljudi se boji, da bi Lizbonska pogodba lahko povečala centralizem v Evropi.

Veliko ljudi se boji, da bodo majhne države članice EU, kot je na primer moja domovina Avstrija, imele manj vpliva, ker bodo zaradi novih glasovalnih metod velike države članice lahko same odločale o vsem. Ljudje imajo tudi občutek, da je izbira kandidatov za najvišja položaja v Evropski uniji temeljila na najšibkejšem in najnižjem skupnem imenovalcu. To ne pomeni, da je kar koli narobe z osebnimi kvalitetaми gospoda Van Rompuya in baronice Ashton. Vendar pa so ljudje spoznali, da v tem procesu ni bilo demokratične izbire.

Če želimo Evropsko unijo popeljati v produktivno prihodnost, moramo mi v Parlamentu vztrajati pri večji demokraciji, vključno s postopkom izbiranja ljudi za najvišja položaja.

Rachida Dati (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospa Malmström, gospa komisarka, gospe in gospodje, Evropska unija je v tretjem četrtletju leta 2009 ponovno občutila rast, zaradi česar bi lahko menili, da je najhujše za nami.

Vendar pa je zaskrbljujoče stanje še tu, in sicer izbruh brezposelnosti, zato moramo še naprej biti zelo previdni. Poleg tega Komisija v poročilu z dne 23. novembra navaja, da je finančna kriza odnesla več kot 4 milijone delovnih mest v času od drugega četrtletja leta 2008 do sredine leta 2009.

Zdaj je ključnega pomena to, da se na naslednjem zasedanju Evropskega sveta vprašanje brezposelnosti razpravlja v okviru lizbonske strategije po letu 2010. Slednja mora zagotovo vključevati drzne cilje in inovativne ukrepe.

Menim, da se mora razprava od zdaj naprej osredotočiti na prilagajanje te lizbonske strategije temu zmedenemu obdobju. Naši sodržavljeni pričakujejo, da bo Evropa - in temu smo vsak dan tudi priča - priskrbel rešitve za krizo zaposlovanja. Ne smemo jih razočarati.

Vendar pa so moja opažanja in moje razočaranje podobni tistim, ki jih je moj kolega, gospod Audy, izrazil pred skoraj prazno dvorano, pred izredno zaskrbljujočimi razmerami za naše evropske sodržavljanke.

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, najprej bi se želel zahvaliti švedskemu predsedstvu za velika prizadevanja v teh zadnjih mesecih, ki so med drugim pripeljali do sprejema Lizbonske pogodbe.

Na koncu, po 10 letih institucionalnega zastoja, lahko Evropska unija nadaljuje v svoji smeri rasti, ki je bila pred nekaj časa nepričakovano prekinjena, tako da bo okrepila postopek soodločanja.

Ne glede na vsakršno razpravo o kvalitetaх izbranih posameznikov so imenovanja v zadnjih dneh zagotovo pokazala, da so postopki imenovanja daleč od načel preglednosti in odgovornosti do državljanov, ki jih Evropska unija podpira. Ta Parlament si mora prizadevati, da bo v prihodnosti bolj vključen v pogajanja med državami, ki ne morejo in ne smejo potekati tajno na Svetu.

Nazadnje upam, da bomo leto 2009 lahko zaključili s sprejetjem velikopoteznega sporazuma na konferenci v Københavnu, kjer mora Evropska unija govoriti enoglasno, da bi povedala svoje mnenje o podnebnih spremembah.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, najpomembnejše delo švedskega predsedstva je bila pred vsem drugim Lizbonska pogodba, ki odpira nove možnosti za Evropo. Oblikovati moramo načrt za njeno uvedbo. Zapolnitev prostih delovnih mest je samo začetek. Drugič, prilagoditi moramo načrt za obnovo gospodarstva. Spomniti se moramo ne samo na pomoč za banke, temveč tudi na pomoč za navadne ljudi, predvsem na področju omejevanja brezposelnosti. Tretjič, delamo na strategiji za boj proti podnebnim spremembam - in to je dobro. Odločamo se, kaj je treba storiti na tem področju, vendar ne

pozabimo, da je v smislu finančne pomoči boj proti krizi na prvem mestu. Četrto, stockholmski program pomeni varno in odprto Evropo, Evropo svoboščin – samo takrat lahko govorimo o skupni Evropi. Tu je bistvenega pomena nekakšno ravnovesje med tema pomembnima vrednotama. In nazadnje, razvoj regije Baltskega morja zahteva večje sodelovanje med državami članicami v tej regiji, Švedska pa je na tem področju veliko naredila.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Na začetku bi želel čestitati švedskemu predsedstvu za način, na katerega je opravila priprave za prehod na Lizbonsko pogodbo. Ta prednostna naloga v programu švedskega predsedstva je bila uspešno opravljena. Mislim, da mora Svet decembra poiskati rešitve, usmerjene v obravnavanje dvodelnega izziva, s katerim se sooča Evropa: gospodarske krize in podnebnih sprememb.

Trenutno je treba povrniti zaupanje v finančne trge, in sicer z vzpostavitvijo sistema spremljanja, ki naj bil obvladal in preprečil pojav podobne krize v prihodnosti. V zvezi s podnebnimi spremembami mislim, da priprava osnutka politike o varstvu okolja ne bi smela vplivati na druge vrste politik ali na dodeljevanje evropskih sredstev politikam, kakršna je regionalni razvoj.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, odgovorila bom na nekaj kratkih vprašanj. Eno je vprašanje Turčije. Seveda smo veseli, da Turčija še vedno šteje evropsko povezovanje za najpomembnejši cilj. Pogajanja s Turčijo napredujejo – mogoče ne tako hitro, kot bi si želeli, vendar pa je bil napredek vendarle dosežen in upamo, da bomo konec leta lahko odprli še poglavje o okolju.

Seveda podpiramo tudi pogajanja med Turčijo in Ciprom, kakor tudi pogovore, ki potekajo na otoku, da bi se poiskala rešitev za to razdeljenost. Zadevne strani so tiste, ki so odgovorne za ta proces, ZN pa nudijo pomoč, vendar pa EU seveda to podpora in tudi sama sem bila pred kratkim na Cipru, kjer sem se sestala z različnimi stranmi, ki so vključene v to zadevo, saj bi bilo odlično, če bi do rešitve prišli kmalu. Danes popoldne bomo z ministrom za zunanje zadeve Carlom Bildtom imeli tudi razpravo o širitvi, ki se bo nanašala na Turčijo in druge države kandidatke, in člani bodo imeli priložnost, da postavijo vprašanja o tej in o drugih zadevah.

Nekaj besed o strategiji za Baltsko morje. Še enkrat bi se želela zahvaliti Evropskemu parlamentu za podporo, ki jo je dal švedskemu predsedstvu pri tej zadevi. Seveda se je prav tukaj v Parlamentu porodila zamisel o strategiji za Baltsko morje, zato smo zelo veseli, da je ta zdaj sprejeta in da je začela veljati. Predstavljala bo zelo pomemben dejavnik pri zmožnosti reševanja okoljskih problemov v regiji, pa tudi pri večjemu sodelovanju, med drugim tudi za namen napredka, inovacij in varnosti.

Evropska služba za zunanje politično delovanje je ena največjih in najpomembnejših sprememb, ki izhajajo iz Lizbonske pogodbe. Na oktobrskem vrhu je Evropski svet potrdil splošni okvir za to službo. Gospa Ashton bo zdaj nadaljevala z delom na tem okviru skupaj z Evropskim parlamentom in bo najpozneje aprila naslednje leto predložila končno poročilo. Služba za zunanje politično delovanje se bo seveda uvajala postopoma in pomembno je, da se to opravi na strokoven in konstruktiven način. Evropski parlament bo imel priložnost, da razpravlja o tem, kakšno obliko bo to imelo.

V zvezi s pregledom proračuna, gospa Färm, se v celoti strinjam z vami, da zdaj, ko bomo končno čez en teden imeli Lizbonsko pogodbo z novimi sodobnimi temeljnimi pravili za Evropsko unijo, seveda potrebujemo tudi sodoben proračun, ki se bo lahko spopadel z dejanskimi izzivi. Upam, da bo nova Komisija lahko čim prej podala takšen predlog. Mislim, da je to včeraj v času za vprašanja omenil tudi predsednik Barroso.

Osem let po Laekenu smo zdaj na pragu nove pogodbe. To je zgodovinski trenutek, začetek nove dobe za Evropsko unijo. Zelo sem vesela, da je pri tem lahko sodelovalo tudi švedsko predsedstvo. Zdaj lahko do neke mere pustimo institucionalna vprašanja za seboj in se osredotočimo na glavne politične izzive, za katere vemo, da skrbijo državljane Evrope – kajti državljani Evrope so seveda tisti, za katere se vsi mi borimo.

Evropski svet bo na zasedanju decembra razpravljal o številnih teh vprašanjih. Kar zadeva podnebje – ključno vprašanje za našo generacijo –, je treba reči, da bo zasedanje Evropskega sveta potekalo v istem času kot konferenca o podnebj v Københavnu in vrh nam bo dal priložnost, da tam, kjer je to potrebno, uglasimo naše pogajalsko stališče v Københavnu.

V zvezi s finančnimi težavami in gospodarsko krizo naj povem, da lahko uvedemo številne instrumente in tudi sestavimo dolgoročne smernice za to, kako bi Evropo ponovno naredili konkurenčno, da bi zagotovili napredek in socialno kohezijo ter da bi predvsem načrtovali novo lizbonsko strategijo, ki bi dolgoročno in srednjeročno lahko v tem smislu Evropi zelo pomagala.

In nazadnje, stockholmski program bo prinesel zaščito in varnost državljanom Evrope in izredno pomembno je, da ta program sprejmemo. Vsa ta vprašanja bodo tu tudi po vrhu in pri vseh teh vprašanjih bomo potrebovali zelo tesno sodelovanje Evropskega parlamenta. Predsednik vlade gospod Reinfeldt se bo udeležil seje tukaj v decembru in bo poročal o rezultatu vrha ter podal splošen povzetek švedskega predsedstva. Zahvaljujem se vam za zelo dobro in konstruktivno razpravo.

Margot Wallström, podpredsednica Komisije. – Gospod predsednik, na isti dan, ko proslavljamo dejstvo, da bo naslednja Komisija očitno imela najmanj devet žensk – in to razumem tudi kot zmago vseh nas, ki smo se za to aktivno borili – v jutranjih poročilih slišimo, da je bilo lani samo v Franciji 156 žensk umrlo za posledicami družinskega nasilja. Ker je to mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami, bi se morali ob tem ustaviti in premisliti in v prihodnosti, upam, tudi ukrepati na evropski in mednarodni ravni. Mogoče bi to morali omeniti tudi na različnih sejah v teku današnjega dne.

To je pomemben korak naprej. To veliko pove tudi o prihodnjem postopku, ki bi moral biti bolj odprt, ko imenujemo komisarje. Upam, da bodo države članice in vlade v prihodnosti imenovalе tako moškega kot žensko. Mislim, da je to odlična zamisel.

Dovolite mi, da spregovorim tudi o imenovanjih nove visoke predstavnice in novega predsednika Sveta. Gospa Cathy Ashton je bila imenovana v Komisijo ob polnem zaupanju vlade Združenega kraljestva. Tukaj v Parlament je bila pred enim letom dejansko izvoljena z zelo veliko večino – če se ne motim, je dobila 538 glasov. Kot ste rekli nekateri, je zelo tesno sodelovala s Parlamentom in si je vedno prizadevala za vključitev Parlamenta v različna vprašanja. Soglasno jo je imenovalo 27 voditeljev držav ali vlad, zato mislim, da ima vso zakonito podlago, da izvršuje svoje delo in pridobi zaupanje tujih partnerjev Evropske unije. Všeč mi je bila prisposodba, ki smo jo slišali tukaj, in sicer da bomo namesto nekoga, ki bi ustavljal promet ali predstavljal rdečo luč, imeli spretnega upravljavca, nekoga, ki bo v resnici pomagal prometnemu toku ali odločitvam, da bodo v Evropski uniji sprejete na demokratičen in pravi način. V njej sem dobila zelo dobro kolegico in lahko rečem, da je tudi zelo prepričana Evropejka. In to je prav zares pomembno izhodišče.

Med današnjo razpravo smo že slišali dobre pripombe. Mislim, da je bila ta razprava plodna in konstruktivna in zahvaljujem se za vse vaše prispevke. Dovolite mi, da odgovorim še na neposredno vprašanje Görana Färma o pregledu proračuna. Lahko samo ponovim, kar vam je že povedal predsednik Komisije, in sicer, da se bo ta naloga izročila novi Komisiji. Prvič zato, ker bo nova Lizbonska pogodba vsebovala določbe, ki zahtevajo novo institucionalno ureditev, zato bo imela tudi dobro podlago za odločitve o proračunu. Drugič, nova Komisija se bo morala odločiti o političnih prednostnih nalogah in nato preiti od besed k dejanjem, da bi proračun dejansko začel spremljati politične prednostne naloge. Rekla bi, da je to pomembna novost in priložnost za naslednjo Komisijo. Ta bo predana tudi Ceciliji Malmström s toplimi pozdravi od vseh nas. Kar lahko reče Komisija, je, da bo predlog za pregled proračuna prišel v začetku naslednjega leta in da bo to takojšnja naloga naslednje Komisije.

Želela bi reči samo še nekaj o stockholmskem programu. Sprejetje stockholmskega programa sovpada z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, Evropski parlament pa bo imel ključno vlogo pri razvoju teh politik. To bo ponovno povečalo demokratično legitimnost pomembnih odločitev, ki bodo morale biti sprejete v zvezi s pravosodjem in notranjepolitičnimi vprašanji. To je dobra novica za evropske državljane in tudi za vse institucije EU.

V zvezi s podnebnimi spremembami slišim, da imamo tukaj skupno stališče o aktivni vlogi, ki bi jo Evropska unija morala igrati v Københavnu in nadalje.

Zato se vam za to razpravo še enkrat najlepše zahvaljujem. Z novo Lizbonsko pogodbo smo dobili besedilo, ki nam bo pomagalo obravnavati vsa pomembna vprašanja, ki so bila tukaj postavljena – podnebne spremembe, premagovanje finančne krize in njenih socialnih in drugih vplivov –, in ki bo seveda tudi zagotovilo, da bomo v prihodnosti imeli demokratično Evropsko unijo.

Predsednik. – S tem je razprava končana.

Pisne izjave (člen 149)

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Bližajoče se zasedanje Evropskega sveta želi postaviti temelje za prihodnost lizbonske strategije za rast in delovna mesta. To počne v času, ko brezposelnost v Evropi dosega zgodovinske stopnje in ko je gospodarstvo v recesiji in se utaplja v globoki krizi. Po osmih letih se moramo prikloniti resničnosti: opredeljeni cilji so v celoti propadli. Razlogi za ta neuspeh ležijo v tem, kar se je kmalu izkazalo za pravi program te strategije: deregulacija delovnih razmerij in s tem povezano

razvrednotenje dela, napad na socialne pravice, razpustitev temeljnih javnih storitev, privatizacija in liberalizacija ključnih sektorjev gospodarstva in vsiljevanje trga kot vrhovnega med rastočimi področji javnega življenja. Delavci in ljudje imajo vse razloge, da upajo na radikalni odmik od tega programa: spremembo smeri, ki jo je treba nujno izvršiti. Med drugim takšna sprememba zahteva: priznanje izobraževanja kot pravice in ne storitve ali samo enega izmed tržnih sektorjev; demokratizacijo dostopa do znanja in kulture; spoštovanje dela in pravic delavcev; zaščito proizvodnih sektorjev in sektorjev mikro, malih in srednje velikih podjetij; kakovost javnih storitev za vse in pravičnejšo razporeditev bogastva.

András Gyürk (PPE), v pisni obliki. – (HU) Gospod predsednik, gospe in gospodje, od držav članic se na bližajočem zasedanju Evropskega sveta pričakuje, da se bodo strinjale o glavnih temeljnih načelih, ki bodo predstavljena na podnebni konferenci v Københavnu. Mislim, da je pomembno, da vprašanja o energetski učinkovitosti ne bodo na stranski tir usmerile emisijske kvote in finančna podpora, odobrena državam v razvoju. Z drugimi besedami, Evropska unija rada pozablja na to lahko nagrado. Razlog, zaradi katerega bi bilo to še posebej škodljivo, je, da lahko v nekaterih regijah Evrope z izboljšanjem energetske učinkovitosti zmanjšamo ravni emisij veliko ceneje kot s katero koli drugo rešitvijo. Iz tega lahko sklepamo naslednje. Prvič, Evropska unija si mora prizadevati za zagotovitev svetovnega zbliževanja standardov energetske učinkovitosti s sprejetjem novega načrta za varstvo podnebja. Drugič, subvencijam za energetske učinkovitosti je treba podeliti pomembnejšo vlogo v prihodnjem dolgoročnem proračunu EU, pri čemer je treba posebej upoštevati programe obnove nekdanjih socialističnih držav. Razlog temu je dejstvo, da je na tem področju mogoče doseči ogromne prihranke s sorazmerno skromno denarno porabo.

Marian-Jean Marinescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Glavna tema stockholmskega programa je „gradnja Evrope za državljane“. Sam to razumem tako, da morajo evropske institucije od zdaj skupaj z državami članicami napredovati v smeri proti odpravi meja znotraj EU, kajti državljani se še naprej soočajo z upravnimi in zakonskimi ovirami, ki jim preprečujejo, da bi uveljavili svojo pravico do življenja in dela v državi članici po svoji izbiri. Zato mora stockholmski program poskrbeti, da bo ta glavna tema postala resničnost, in oblikovati mora jasno opredeljene instrumente, s katerimi bi vsem delavcem v EU olajšala dostop do trga dela Skupnosti, kar je glavni simbol evropskega državljanstva.

Poleg tega trenutna gospodarska kriza še bolj poudarja potrebo po spodbujanju celovitega izvajanja pravice do prostega gibanja. Izboljšanje mobilnosti v EU, na skupnem področju svobode, pravic in obveznosti, pomeni utrditev schengenskega območja in posledično tudi potrebo po čim prejšnji vključitvi preostalih držav članic. Poleg tega to vključuje tudi dobro upravljanje zunanjih meja EU, ki ga je treba izvajati čim bolj dosledno.

Sirpa Pietikäinen (PPE), v pisni obliki. – (FI) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želela bi se zahvaliti švedskemu predsedstvu za delo pri sestavljanju osnutka novega delovnega programa za pravosodje in notranje zadeve.

Zahvaljujoč stockholmskemu programu bo Evropska unija lahko izboljšala vsakodnevno življenje vseh državljanov EU. Varnost, blaginja in enakost so rezultat vztrajnega upoštevanja pravne države, solidarnosti in nediskriminacije na različnih področjih politike in pri pripravi osnutkov zakonodaje.

Želim, da bi bilo veliko več pozornosti namenjeno izboljšanju vsakodnevnega življenja priseljencev, manjšin in vseh tistih, ki se iz tega ali onega razloga soočajo z diskriminacijo. Pri tem ne gre samo za marginalen pojav: v skladu z novo raziskavo Evrobarometra je eden od šestih Evropejcev izjavil, da je v zadnjih petih letih doživel diskriminacijo.

V tej zvezi bi želela poudariti pomen direktive o prepovedi diskriminacije pri zagotavljanju blaga in storitev, o kateri zdaj razpravlja Svet Na žalost se na Svetu pri tej direktivi napreduje zelo počasi, precej nasprotovanja pa je slišati tudi iz nekaterih držav članic. Vrednostni temelj Evropske unije je zgrajena na spoštovanju načel človekovih pravic in enakosti. Ta načela se morajo v celoti izvajati tudi na ravni vseevropske zakonodaje.

(Seja je bila prekinjena ob 11.40)

(Med 11.45 in 12.05 so se poslanci zbrali za namen podelitve nagrade LUX)

(Seja se je nadaljevala ob 12.05)

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK*predsednik***7. Čas glasovanja**

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

7.1. Razrešnica 2007: splošni proračun EU - Svet (A7-0047/2009, Søren Bo Søndergaard) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Nicole Sinclair (EFD). – Gospod predsednik, v skladu s členom 173 bi želela opozoriti na člen 2 Poslovnika. Citiram: „Poslanci Evropskega parlamenta svoj mandat izvršujejo neodvisno“. Med razpravo o izjavah Sveta in Komisije danes dopoldne ste vi, gospod predsednik, rekli, da so pripombe gospoda Faraga nesprejemljive. Kot nova poslanka tega Parlamenta vas prosim, da v skladu s členom 2 pojasnite, ali poslanci tega Parlamenta lahko svobodno izražajo svoje mnenje brez cenzure.

Predsednik. – Če mi dovolite, danes se bom sestal z gospodom Faragom in o tem se bova prijateljsko pogovorila. To je moj predlog. Najlepša hvala.

Martin Schulz (S&D). – *(DE)* Gospod predsednik, tudi jaz sem sodeloval na dopoldanski razpravi. Nisem dobil vtisa, da ste bili nepravilni ali da ste kakor koli zlorabili svoj položaj. Ravno nasprotno...

(Hrup)

Želel bi reči, da ste, ravno nasprotno, z velikim potrpljenjem in spoštovanjem poslušali, ko nam je predsednik te tako imenovane skupine pokazal, da je profesionalni obrekovalec. To je resnica o nastopu gospoda Faraga.

(Aplavz)

Søren Bo Søndergaard, poročevalec. – Gospod predsednik, želel bi prositi za poimensko glasovanje o razrešnici proračuna Sveta za leto 2007. Mislim, da je pomembno, da Svet vidi, da ima v tem Parlamentu široko podporo, ki se skriva za našimi zahtevami po večjem sodelovanju Sveta s Parlamentom in njegovimi pristojnimi odbori v naslednjem postopku razrešnice proračuna.

7.2. Označevanje pnevmatik glede na izkoristek goriva (A7-0076/2009, Ivo Belet) (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

Ivo Belet, poročevalec. – Gospod predsednik, samo na kratko: želel bi se zahvaliti švedskemu predsedstvu za odlično sodelovanje. Mislim, da je ta sporazum velikopotezen in hkrati tudi realen. Prepričal nas bo, da se odločimo za izkoristek goriva, nizko stopnjo hrupa in seveda za varnost. Zahvaljujem se tudi Komisiji in poročevalcema v senci, Matthiasu Grootu in Jorgu Chatzimarkakisu za izvrstno opravljeno delo.

7.3. Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: Belgija – tekstilni sektor in Irska – Dell (A7-0044/2009, Reimer Böge) (glasovanje)**7.4. Prilagoditev Poslovnika Evropskega parlamenta Lizbonski pogodbi (A7-0043/2009, David Martin) (glasovanje)**

- Pred glasovanjem:

Bruno Gollnisch (NI). – *(FR)* Gospod predsednik, moja naprava ne deluje, vendar to ni najpomembnejša stvar, ki sem jo hotel povedati.

To poročilo, gospod predsednik, je vključevalo predlog spremembe 86, ki je bil umaknjen. Moje vprašanje o pravilnosti postopka izhaja iz člena 24(2) Poslovnika. Kot sem vam imel čast pojasniti v imenu mnogih mojih kolegov, ta člen določa, da lahko *samostojni poslanci* izmed sebe pooblastijo enega, ki se udeležuje sej konference predsednikov. Po blokadi s strani uprave ta obveznost ni bila izpolnjena od julija.

V okviru tega predloga spremembe 86 pa je bilo predvideno, da se bo ta določba spremenila tako, da bi vi odločali, kateri predstavniki *samostojnih poslancev* se bodo udeležili konference predsednikov. To, gospod predsednik, je prava sramota in svoje besede izbiram previdno. Tako to razumejo vsi naši kolegi. Zdi se, da smo mi edini, ki nam je vsiljeno imenovanje predstavnika za konferenco predsednikov.

Upam, gospod predsednik, da boste odklonili to možnost, ki sta vam jo omogočili Skupina socialistov in Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), ki ji pripadate.

Predsednik. – Razumem, kaj pravite. Bi poročevalec želel reči kaj o tem? Lahko prosim poročevalca za pojasnilo?

David Martin, poročevalec. – Gospod predsednik, ni nam treba zapravljati veliko časa za to, saj si samostojni poslanci tega ne zaslužijo. To ni predmet glasovanja. Če so se potrudili, da bi se pojavili na odborih, ki se jih imajo pravico udeležiti, potem vedo, da o tem ne bomo glasovali danes, temveč januarja. Držal se bom svojega priporočila, da naj samostojne poslance k udeležbi na konferenci predsednikov vabite vi, gospod predsednik.

7.5. Priprave na Konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu (glasovanje)

– Pred glasovanjem:

Satu Hassi (Verts/ALE). – Gospod predsednik, v zvezi z vrstnim redom glasovanja o predlogih sprememb 43 in 54 moja skupina opaža, da ta vrstni red poteka v obratni smeri.

Če se sprejme predlog spremembe 43, potem se predloga spremembe 54 ne sme zavrniti, saj slednji vsebuje tudi druga vprašanja, ki niso vključena v prvem.

Če bi se torej s sprejetjem enega predloga spremembe zavrnil drug predlog spremembe, potem bi bilo treba najprej glasovati o predlogu spremembe 54 in šele potem o predlogu spremembe 43.

Ne gre za prvo glasovanje, temveč za glasovanje o drugi strani. To sem hotela omeniti, da bi vedeli za to, ko pridemo do tega glasovanja.

Predsednik. – Ali bi predstavnik odbora želel o tem kaj reči? Mogoče gospod Leinen? Predlagate, da spremenimo vrstni red glasovanja? Moram reči, da nismo pričakovali te spremembe. Nobenega podobnega predloga nismo prejeli.

Jo Leinen, predstavnik Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane. – (DE) Gospod predsednik, da, gospa Hassi ima prav. Lahko upoštevamo njen predlog.

SL(Predlog je bil sprejet)

Markus Ferber (PPE). – (DE) Gospod predsednik, tolmač je pravkar prosil za člen 20 in ne za člen 22, kar človeku onemogoča, da stori to, kar namerava. Zato upam, da bodo tolmači zdaj pravilno prevajali poljske številke.

Predsednik. – Mogoče je bila moja krivda. Žal mi je.

Jo Leinen (S&D). – (DE) Gospod predsednik, uradna delegacija predstavlja Parlament v Københavnu. Tudi vi se boste udeležili in tokrat je prvič, da nam v mestu ne bo treba najeti pisarne. Namesto tega bomo imeli uradno mesto v paviljonu EU. To je dobro in hvaležni smo za to. Zato člen 61 ni potreben.

Lizbonska pogodba ne zagotavlja samo, da se bo Parlamentu prisluhnilo v zvezi z mednarodnimi pogodbami, ampak tudi da se bo Parlament moral z njimi strinjati. To je začetek novega obdobja za nas, zato v skladu s členom 60 prosimo, da nas sprejmete na usklajevalne sestanke EU, da ne bomo ostali pred vrati. Komisija nas mora pri posredovanju informacij obravnavati enako kot Svet in prosimo jo, naj začne s Kjotskim sporazumom. To je naša zahteva za Komisijo. Mogoče bi gospa Reding želela o tem kaj povedati.

(Aplavz)

Viviane Reding, članica Komisije. – (DE) Gospod predsednik, sporočilo sem vzela na znanje in posredovala ga bom predsedniku Komisije in drugim komisarjem.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE). – Gospod predsednik, prijazno bi vas prosila, da nekoliko pohitite, kajti če bomo tako nadaljevali, bomo na plenarnem zasedanju glasovali opolnoči.

7.6. Večletni program 2010-2014 o območju svobode, varnosti in pravice (Stockholmski program) (glasovanje)

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, to, o čemer se je gospod Ferber upravičeno pritožil, se spet dogaja. Slišali smo tri različne številke v zvezi z odstavki, o katerih bomo pravkar glasovali. Ne vem, ali je to zato, ker številke niso bile prav prebrane, ali zato, ker niso bile prav prevedene. Slišal sem namreč številko 33, nato 30 in na koncu še 43, kar povzroča veliko nejasnosti.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, lahko vam zagotovim, da je hitrost glasovanja odlična. Ste zelo vljuden mož in vsi smo vam za to zelo hvaležni, vendar bi lahko hitreje napredovali, če ne bi rekli „hvala“ po vsakem glasovanju, temveč samo na koncu glasovanja!

Hvala, gospod predsednik!

Predsednik. – Hvala za to pripombo!

– Pred glasovanjem o spremembi odstavka 131:

Carlo Casini (PPE). – (IT) Gospod predsednik, predmet je ustna sprememba odstavka 131, v zvezi s katero se strinjam z drugima poročevalcema, gospodom Lópezom Aguilarjem in gospodom Berlinguerjem.

Besedilo trenutno navaja: „poziva Svet, Komisijo in države članice, naj ocenijo in pregledajo veljavne mednarodne, evropske in nacionalne zakone in ukrepe v zvezi z drogami, ter naj spodbujajo ukrepe za zmanjševanje škodljivih učinkov, predvsem ob upoštevanju konferenc na ravni ZN, ki obravnavajo ta vprašanja“.

Ustna sprememba predlaga, da se vstavi besedi „preprečevanje“ in „obnovo“, kar pomeni, da bi poziv k oceni in pregledu zakonov zadeval „ukrepe za zmanjševanje škodljivih učinkov, preprečevanje in obnovo“.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

7.7. Stanje v zvezi z območjem proste trgovine Euromed 2010 (glasovanje)

7.8. - Odškodnine za potnike v primeru stečaja letalske družbe (glasovanje)

7.9. "made in" (označba izvora) (glasovanje)

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

8. Obrazložitev glasovanja

Ustne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, prva dolžnost vsake skupščine je poklicati izvršilni organ na odgovornost. Tu smo kot tribuna ljudi. Med nami in izvršilnim organom – torej Komisijo – mora biti kreativna napetost.

A ko pride do teh proračunskih vprašanj, Evropski parlament kot edini izmed izvoljenih skupščin na svetu, stopi na stran izvršilnega organa in proti lastnim volivcem v boju za večje povezovanje.

Evropski proračun se poveča vsako leto; vsako leto nam Računsko sodišče predloži poročilo, ki kaže, da je bilo na desetine milijard evrov izgubljenih ali ukradenih. In vendar ne naredimo nečesa, za kar smo pristojni: ne zadržimo sredstev oziroma ne rečemo, da ne bomo izročili nobenega denarja, dokler se računovodski postopki ne uredijo.

Spet pa vijugamo po tem proračunu kljub vsem napakam, ki so v njem, in tako obračamo hrbet tistim, ki so nas postavili sem, našim volivcem in tudi našim davkoplačevalcem, kajti večina v tem Parlamentu zagovarja Evropo v dobrem in slabem in raje vidi, da stvari slabo opravi Bruselj, kot da jih dobro opravi katera izmed držav članic.

- Poročilo: Reimer Böge (A7-0044/2009)

Miguel Portas, v imenu skupine GUE/NGL. (PT) Gospod predsednik, Konfederalna skupina Evropske združene leve – Zelene nordijske leve je podprla mobilizacijo 24 milijonov EUR za podporo odpuščenim delavcem v Belgiji.

Podprli smo jo zato, ker smo na strani ljudi v stiski, tistih ljudi, ki so svoj pot in možgane posvetili podjetjem in ki so končali kot žrtve nepoštenega gospodarskega sistema in nebrzdane gonje za dobički, kar ima uničujoče socialne vplive.

Glede na povedano je treba oceniti vlogo tega Sklada za prilagoditev.

Leta 2009 je bilo mobiliziranih samo 37 milijonov EUR od možnih 500 milijonov EUR. Sklad torej ne odraža razloga, zaradi katerega je bil sploh vzpostavljen.

Drugič, namesto da bi neposredno podprl brezposelne, ta sklad podpira nacionalne sisteme za varnost zaposlitve. Ker se ti med seboj zelo razlikujejo, sklad začne ustvarjati očitne neenakosti med našimi lastnimi sistemi porazdelitve.

Brezposelna oseba na Portugalskem iz sklada dobi 500 EUR podpore. Brezposelna oseba na Irskem iz sklada dobi 6 000 EUR podpore.

Tretjič, zadeva Dell kaže, da je podporo mogoče nameniti delavcem, ki so bili odpuščeni, in hkrati isti multinacionalki, ki jih je odpustila in ki trenutno prejema drugačno obliko javnih sredstev na Poljskem.

Dell je dobil denar za odprtje nove tovarne na Poljskem, ko je pridobival nove položaje na trgih ZDA in ko je v tretjem četrtletju tega leta napovedal, da bo njegov dobiček v regiji znašal 337 milijonov EUR.

Zato je treba natančno oceniti prav vse vidike Sklada za prilagoditev globalizaciji.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, to sem povedal že velikokrat prej in nedvomno bom to tudi ponovil: ne glede na motive utemeljiteljev Evropske unije, slednja že dolgo ni več ideološki projekt, temveč je postala lopar, s katerim se denar ljudi, ki so zunaj sistema, prerazporeja ljudem, ki so znotraj sistema. Zato danes govorimo o tem – o teh podkupninah, namenjenih izbranim, privilegiranim podjetjem.

Pustimo ob strani sumljiv čas dodelitve pomoči Delli na Irskem, ki je bila napovedana z dvomljivo ustreznostjo postopka tik pred irskim referendumom o evropski ustavi oziroma Lizbonski pogodbi. Povejmo raje, da smo to poskušali že prej kot celina: v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja smo krenili v smeri podpiranja nekonkurenčnih industrij, kar je imelo katastrofalne posledice. Zdaj vemo, kam ta pot pelje. Konča se v stagnaciji, inflaciji in nazadnje v kolektivnem bankrotu. Nikar je ne izberimo še enkrat.

Syed Kamall (ECR). – Gospod predsednik, z zanimanjem sem prebral prvi stavek, v katerem piše, da je bil sklad oblikovan zato, da bo zagotavljal dodatno pomoč delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih.

Ampak mar nismo vedno imeli velikih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih? V mojem volilnem okrožju, v Londonu, smo imeli tekstilna podjetja, ki so se na globalizacijo odzvala in pripravila tako, da so nekatere svoje dejavnosti prenesla na revnejše države, s tem pa ustvarila delovna mesta v državah v razvoju in hkrati obdržala delovna mesta visoke vrednosti na področju raziskav, razvoja in trženja v Londonu, v volilnem okrožju, v Evropski uniji.

Če se ta podjetja lahko odzovejo, zakaj potem nagrajujemo neuspešna tekstilna in IT podjetja, ki zarivajo glavo v pesek in upajo, da bo globalizacija minila?

Ta denar je nedvomno treba vrniti davkoplačevalcem, da ga porabijo, kot se njim zdi ustrezno. Nedvomno je prišel čas, da se vlade usmerijo v ustvarjanje takšnih delovnih pogojev, da bi se lahko podjetniki, ko bi prišlo do odpuščanj, lahko pridružili in ustvarili nova delovna mesta.

- Poročilo: David Martin (A7-0043/2009)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, vračam se k tej resnični zlorabi oblasti, do katere je skoraj prišlo točno pod pretvezo predloga spremembe Poslovnika, ki je bil oblikovan zato, da bi se Poslovník prilagodil Lizbonski pogodbi, tega predloga spremembe 86, s katerim si je vodstvo dodelilo pravico, da imenuje predstavnika *samostojnih poslancev* za konferenco predsednikov.

Naravnost škandalozno je, da do tega imenovanja, ki bi se moralo tako kot v vseh naših parlamentarnih odborih opraviti z glasovanjem ali soglasjem, torej z glasovanjem, če soglasja ne bi bilo, še ni prišlo zaradi namernega manevriranja uradnikov, ki mu nasprotujejo.

Poleg tega je zaskrbljujoče, da so ti uradniki za svojo stvar pridobili politične skupine, ki so sovražne do nas in ki očitno nimajo pravice, da dajejo mnenja *de facto* in *de jure* o imenovanju našega predstavnika. To odločitev bomo, če se bo o njej še razpravljalo, izpodbijali na Evropskem sodišču.

- Predlog resolucije (B7-0141/2009) Priprave na Konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu

Marisa Matias, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, če želimo zagotoviti, da bomo v boju proti podnebnim spremembam dosegli prave in zavezujoče rezultate, je treba zagotoviti štiri načela, ki jih želimo poudariti. O njih smo tukaj danes tudi glasovali.

Prvo je, da moramo sprejeti pravno zavezujoč sporazum.

Drugo je, da je treba zagotoviti stroge politične cilje, vključno s cilji zmanjševanja emisij. V tem smislu morajo biti naši cilji velikopotezni. Mislim, da bi lahko šli dlje, kot smo storili danes.

Tretjič, zagotoviti je treba potrebno javno financiranje, da bi lahko reševali ta problem podnebnih sprememb.

Četrtič in zadnjič – kar je po mojem mnenju zelo pomembno –, da mora sporazum biti sklenjen na svetovni ravni in ne samo med nekaterimi regijami, to pa se mora zgoditi s pomočjo procesa, ki izvira iz demokratične udeležbe vseh držav.

Mislim, da resolucija, ki smo jo danes sprejeli tukaj, ni tako dobra kot – recimo – resolucija, ki jo je sprejel Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane.

Vendar pa mislim, da je tisto, kar bi tukaj morali zares obvarovati, v resnici dosežen rezultat in trud, ki je bil vložen skozi celoten proces, zato se odpravljamo v København vedoč, da smo v Parlamentu opravili zelo dobro delo. Iskreno upam, da se bomo trdo borili in da bomo lahko izpolnili to, kar smo danes tukaj sprejeli.

Zigmantas Balčytis (S&D). – Gospod predsednik, to resolucijo sem podprl. Podnebne spremembe so na konferenci v Københavnu politična prednostna naloga svetovne razsežnosti. Na njej bi bilo treba sprejeti ne samo politične zaveze, temveč tudi zavezujoče sporazume in sankcije za kršitve.

Boj proti podnebnim spremembam je svetovni ukrep, zato je zanj potrebna aktivna vključenost tako razvitih držav kot držav v razvoju. Vendar pa morajo bogate države igrati vodilno vlogo. Opredeliti morajo obvezne cilje, da bi zmanjšale svoje emisije, in obenem poiskati denar, s katerim bi državam v razvoju pomagale pri obvladovanju podnebnih sprememb.

Jan Březina (PPE). – (CS) Z današnjim sprejetjem resolucije o Konferenci o podnebnih spremembah v Københavnu je Parlament jasno pokazal, da temu vprašanju pripisuje zelo velik pomen. To se kaže v verodostojnem pristopu, s katerim Parlament opredeljuje načela skupnih, vendar razlikujočih se dolžnosti. V skladu s tem morajo industrializirane države prevzeti vodilno vlogo, medtem ko bodo države in gospodarstva v razvoju, kot so Kitajska, Indija in Brazilija, prejele ustrezno podporo v obliki tehnologije in gradnje zmogljivosti. Na drugi strani pa moram povedati, da je predpostavka, da bi sporazum v Københavnu lahko dal ponudil spodbudo za *zeleni New Deal*, po mojem mnenju preveč optimistična in ideološko pristranska. Ne smemo se slepiti in iti prek trupel industrijskih podjetij v idealističnem prizadevanju, da bi zmanjšali emisije CO₂. Takšen nerealen pristop se mi nikakor ne zdi trajnostna druga možnost za vso Evropo.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, poročilo, ki je bilo pravkar sprejeto v naši dvorani, nedvomno natančno upošteva „politično korektno“ linijo, ki je tukaj še vedno najvišja in ji uveljavljene dogme ne nasprotujejo.

Vendar pa samo zato, ker je bilo nekaj tisočkrat povedano, še ne pomeni, da je to tudi utemeljeno. Globalno segrevanje obstaja od nekdaj. Globalno segrevanje na primer obstaja od zadnje ledene dobe in konec koncev prvih primerov globalnega segrevanja niso povzročili avtomobili neandertalcev.

Temu, kar smo slišali stokrat, tisočkrat, se ne nasprotuje, v to se ne dvomi: in zakaj je tako? Za to očitno obstaja vsaj en zelo pomemben razlog: da bi se pripravili na prihod svetovne vlade; drug razlog pa je ponovno vcepiti občutek krivde Evropejcem in zahodnjakom, ki se jih napačno šteje za odgovorne za vse svetovne težave.

Tu bom končal, gospod predsednik, ker nisem upravičen do enainšestdesetih sekund, Hvala, da ste upoštevali vse, kar sem rekel.

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, gospod Van Rompuy je na svoji prvi tiskovni konferenci kot novi predsednik ali kot imenovani izjavil, da bo kopenhavnski proces predstavljal korak naprej proti svetovnemu upravljanju našega planeta. Gotovo nisem edini, ki sem zaskrbljen zaradi načina, kako se na okoljski program naslanjajo tisti, ki imajo drugačen program, s katerim želijo odvzeti pristojnosti nacionalnim demokracijam.

Teorija o okolju je preveč pomembna, da bi jo bilo mogoče prepustiti samo eni strani politične razprave, ki želi uporabiti svoje rešitve. Kot konzervativec se imam za aktivista za ohranjanje narave. Marx je učil, da je narava vir, ki ga je treba izkoristiti: ta doktrina je doživela brutalno uresničitev v kadečih se industrijah držav SEV, sami pa nismo nikoli preizkusili rešitev svobodnega trga, kot je razširitev lastninske pravice, zagotavljanje čistega zraka in čiste vode z omogočanjem lastništva namesto tragedije ljudi, kjer človek pričakuje, da bodo državno ukrepanje in svetovne tehnokracije dosegle te cilje.

Teorija o okolju je v celoti gledano preveč pomembna, da bi se opustila.

- Predlog resolucije (B7-0155/2009) Večletni program 2010-2014 o območju svobode, varnosti in pravice (Stockholmski program)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Gospod predsednik, resolucija o stockholmskem programu, o katerem je naš Parlament danes glasoval, je rezultat velikega sodelovanja in popolnoma nove postopkovne formule, s katero še nimamo veliko izkušenj.

Ta formula dejansko postavlja res velikopotezne cilje, a če želimo imeti Evropo, ki bo odprta, obenem pa tudi varna, moramo biti sposobni postaviti pravo ravnovesje med čedalje učinkovitejšim sodelovanjem v boju proti kriminalu in terorizmu na eni strani in močno zavezo zaščiti pravice ljudi do zasebnosti na drugi.

Zavezali smo se izvajanju skupne politike o azilu, spoštovanju zaščite temeljnih človekovih pravic in skupni politiki priseljevanja z večjim nadzorom naših meja.

Naslednja naloga je vzpostavitev evropskega pravosodnega prostora. Da bi dosegli ta cilj, moramo spodbujati vse oblike sodelovanja, da bi lahko širili skupno evropsko pravosodno kulturo. Primeri tega vključujejo vzajemno priznavanje skupnih sodb in odredb, odpravo postopka za priznanje sodnih odločb in izvajanje ukrepov za lajšanje dostopa do sodnega varstva in spodbujanje izmenjav med sodniki.

Tu je tudi večletni program, ki poudarja pojem evropskega državljanstva, ki ga je treba razumeti kot dopolnitev nacionalnemu državljanstvu in ne kot njegovo omejitve.

Mislim, da so to cilji, ki zahtevajo večjo zavezo vseh...

(Predsednik je prekinil govornika)

Lena Ek (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, danes sem podprla strategijo EU za svobodo, varnost in pravico oziroma stockholmski program, toda ko se bo dejanski zakonodajni predlog Sveta prek Komisije vrnil v Parlament, bom pri vprašanju odprtosti in preglednosti zakonodajnega dela zelo stroga in nepopustljiva.

To je zlasti pomembno v zvezi z azilnim postopkom. Možnost zaprositi za azil je temeljna pravica, bistvo evropskega sodelovanja pa je v rušenju zidov, ne v njihovem postavljanju. Države članice morajo zato spoštovati opredelitev pojma begunec in prosilec za azil v skladu s Konvencijo o statusu beguncev; za ta

namen sem zdaj vložila predlog spremembe. Stockholmski program mora v svoji končni obliki zagovarjati evropske vrednote, kot sta svoboda in spoštovanje človekovih pravic. Za to se velja boriti in prav to nameravam tudi storiti.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Gospod predsednik, najprej bi se želel zahvaliti vam in vašim uradnikom za potrpljenje v teku teh obrazložitev glasovanja.

– Gospod predsednik, nekdanji britanski minister za notranje zadeve Willie Whitelaw je nekoč dejal svojemu nasledniku, da je to najboljša služba v kabinetu, ker se ni treba ukvarjati s tujci.

Danes tega ne bi mogel reči noben notranji minister v nobeni državi članici. Na področju pravosodja in notranjih zadev je prišlo do izjemne uskladitve. Pri vseh zadevah, od azila, vizumov, civilnega prava, kazenskega pravosodja do nadzora, smo Evropski uniji uspešno pripisovali tisto zadnjo lastnost državnosti: monopol prisilne zakonske moči nad njenimi državljani, torej sistem kazenskega pravosodja.

Kdaj smo se sploh za to odločili? Kdaj smo se o tem posvetovali z našimi volivci? Verjamem, da to ni bilo storjeno v tajnosti. Pri tem ni bilo nobene zarote, ali pa je bila mogoče samo odkrita zarota, kot je nekoč temu dejal H. G. Wells, vendar na nobeni ravni nismo pokazali toliko dostojnosti, da bi vprašali ljudi, ali želijo biti državljani države z lastnim pravnim sistemom.

Philip Claeys (NI). – (NL) Tako kot mnogi evropski državljani, ki niso imeli priložnosti, da bi povedali svoje mnenje o Lizbonski pogodbi, sem tudi sam postal precej zaskrbljen zaradi tega, kar se dogaja na področju svobode, pravice in varnosti. Čedalje več pristojnosti na področju azila in priseljevanja se preusmerja v Evropsko unijo in ta vprašanja se vedno bolj izključujejo iz okvira demokratičnega nadzora državljanov. Rezultat tega bodo še večje priseljevanje in vsi problemi, ki jih bo to povzročilo.

Vprašanje prenosa pravic brez nalaganja obveznosti, ki je še ena stvar, ki izhaja iz te resolucije, daje priseljencem izgovor, da se ne prilagodijo normam njihovih držav gostiteljic. Primer, ki me jezi, je del besedila, ki obravnava tako imenovano „večplastno diskriminacijo, ki jo trpijo Romke“, vendar ne omenja, da se v mnogih primerih ta diskriminacija vsiljuje sama. Pomislite samo na dejstvo, da se od mnogih Romk in njihovih mladoletnih otrok zahteva, da...

(Predsednik je prekinil govornika)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, želel sem govoriti o Stockholmu.

Gospod predsednik, kot je bilo rečeno, to poročilo vključuje dve zaskrbljujoči točki.

Prva je njegova zelo očitna naklonjenost priseljevanju. Druga se v vsebini poročila ali v sklepih ne kaže. Zanj smo izvedeli preprosto iz namer komisarja Barrota: gre za kriminalizacijo svobode izražanja, raziskovanja in misli.

V številnih evropskih državah se danes ljudje preganjajo, zapirajo, strogo kaznujejo in pridržujejo samo zato, ker želijo izraziti kritično stališče na primer o zgodovini druge svetovne vojne, sodobni zgodovini ali priseljevanju. Ta pravica se jim odreka in deležni so zelo hudih kazni. To je glavni razlog za skrb, saj je v popolnem nasprotju z evropskim duhom.

- Predlog resolucije (B7-0153/2009) Odškodnine za potnike v primeru stečaja letalske družbe

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, pred nekaj meseci smo bili priča nenadnemu in nepričakovanemu propadu nekaterih nizkocenovnih letalskih družb, kot sta Myair in Sky Europe, čemur je sledila takojšnja ukinitve vseh njihovih vozniških redov. To je povzročilo nepopisne preglavice tisočim potnikom, ki jim je bila odvzeta pravica, da se vkrajo na pravočasno rezervirane lete. Še bolj zaskrbljujoče je dejstvo, da isti potniki niso imeli možnosti za povračilo stroškov letov, ki so bili odpovedani zaradi stečajnih postopkov teh letalskih družb.

Zato se zdi, da je bolj kot kdaj koli prej nujno, da Komisija, ki med svoja načela in vrednote uvršča napredek in blaginjo potrošnikov, sprejme ustrezne ukrepe, da bi preprečila nastanek podobnih okoliščin, ki gredo v škodo evropskim državljanom.

Zlasti moramo pospešiti postopek spremembe Direktive 90/314/EGS o paketnem potovanju, enako kot se moramo na eni strani opremiti...

(Predsednik je prekinil govornika)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) V zadnjih devetih letih je 77 letalskih družb vložilo predlog za stečaj. Ne samo ena, dve ali tri in ne šele včeraj; ponavljam, to se dogaja že devet let. Zaradi tega je na tisoče potnikov obtičalo na tujih letališčih brez kakršne koli zaščite. Niso prejeli nikakršnih odškodnin oziroma niso pravočasno prejeli ustreznih odškodnin. Zaradi tega sem to resolucijo podprla in strinjam se z zamisljivo, da moramo v letalskem sektorju urediti tudi to vrzel v našem pravnem sistemu, ki je danes toliko bolj izrazita.

Podpiram tudi konkreten rok, ki ga predlaga resolucija, in sicer 1. julij 2010 – torej dokaj kmalu – ko bo Evropska komisija morala podati konkretne, dejanske predloge za rešitev tega problema, v prihodnosti pa je treba zaščititi tudi pravice letalskih potnikov...

(Predsednik je prekinil govornico)

Zigmantas Balčytis (S&D). – Gospod predsednik, to je zelo pomembno vprašanje in to resolucijo sem podprl, ker verjamem, da moramo imeti zakonodajo, ki bo ščitila naše državljane v primeru stečaja letalskih družb. Nizkocenovne letalske družbe vsak dan uporabljajo milijoni naših državljanov. Vendar pa je visoko število stečajev nizkocenovnih letalskih družb v Evropski uniji po letu 2000, zadnji primer pa je bil Sky Europe, jasno pokazalo na ranljivost takšnih družb ob spreminjajočih se cenah nafte in trenutnih težkih gospodarskih razmerah.

To stanje moramo popraviti, zato prosimo Komisijo, da preuči najprimernejše ukrepe glede odškodnine za naše potnike.

Lara Comi (PPE). – (IT) Gospod predsednik, v luči nedavnih primerov ukinitve ali preklica licenc številnih letalskih družb je veliko število potnikov in imetnikov vozovnic, ki jim ni nihče povrnil stroškov, utrpelo precejšnje izgube.

Zato mislim, da je treba predlagati posebno uredbo, ki bo opredelila najboljše rešitve problemov, ki jih povzročajo stečaji tako v smislu finančne izgube kot vrnitve v domovino.

Zato je pomembno, da potnikom v primeru stečaja omogočimo odškodnino in da opredelimo s tem povezane finančne in upravne postopke. Sklicujem se na načelo vzajemne odgovornosti, da bi se zaščitili potniki vseh letalskih družb, ki letijo po isti poti, in da bi imeli na voljo sedeže. To bi omogočilo potnikom, ki so obtičali na tujih letališčih, da se vrnejo v domovino. V tem smislu bi predlogi za jamstveni sklad ali obvezno zavarovanje za letalske družbe lahko predstavljali prepričljive rešitve, ki bi jih bilo treba uravnovežiti s kompromisom, tj. povečanjem cen za potrošnike.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, zelo pomembno je, da govorimo o varnosti letalskih potnikov in predvsem odškodninah v primerih, ko podjetja gredo v stečaj, kot je pravkar omenila gospa Oviir. V zadnjih devetih letih je bilo 77 stečajev in zdi se, da se letalski sektor še nikoli ni soočal s tolikšno turbulenco.

Ostra konkurenca je nekakšen podaljšek igre. Nov pojav so poceni letalske družbe, za katere se v nekem trenutku zdi, da jim gre dobro in da ustvarjajo velike dobičke. To je pognalo številne druge letalske družbe v nezdravo konkurenčno situacijo. Kot je bilo rečeno, zelo pomembno je, da se zagotovi, da do dosedanjih nesrečnih primerov ne bo več prišlo in da bodo letalske družbe prevzele nekakšno odgovornost za svoje potnike ter da bodo obvezne izplačevati odškodnino, če bodo leti ukinjeni zaradi stečaja. Da bi zagotovili...

(Predsednik je prekinil govornika)

– Predlog resolucije: "made in" (označba izvora)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Z lizbonsko strategijo je Evropska unija želela okrepiti gospodarsko unijo. Zato je pomembno, da izboljšamo tudi konkurenčno moč gospodarstva. Vendar pa je pri tem bistvenega pomena, da na trgu prevlada poštena konkurenca. To pomeni, da morajo jasna pravila veljati za vsakega proizvajalca, izvoznika in uvoznika. Podprla sem predlog v tej resoluciji, ker je nalaganje obveznosti ugotavljanja države izvora blaga, ki se iz tretjih držav uvaža v Evropsko unijo, zanesljiv način za ohranitev preglednosti, posredovanju ustreznih informacij potrošnikom in tudi za zagotovitev skladnosti z mednarodnimi pravili trgovanja. Hvala lepa.

Lara Comi (PPE). – (IT) Gospod predsednik, razprava o označbi izvora nikakor ne daje prednosti interesom ene ali nekaterih držav članic, kar se včasih zmotno misli. Namesto tega uteleša temeljno gospodarsko načelo ustvarjanja enakih pogojev konkurence.

Cilj tega načela v skladu z Lizbonsko pogodbo je uveljaviti evropsko konkurenčnost na mednarodni ravni s spodbujanjem jasnih in usklajenih pravil za naša proizvodna podjetja in podjetja, ki uvažajo proizvode iz tretjih držav.

Zato govorimo o zadevah, ki se nanašajo na Evropo v celoti. Zato menim, da je bistvenega pomena, da sprejmemo sporazum o označbi izvora, ki bo presegel posamezne nacionalne interese ali interese političnih skupin in ki bo pustil prostor za pripravljenost uresničevanja enotnega trga s spodbujanjem konkurenčnosti in preglednosti.

Predložitev predloga za ureditev označbe izvora Parlamentu, kot ga je oblikovala Evropska komisija leta 2005, pomeni v tem smislu korak naprej.

V skladu z Lizbonsko pogodbo bo postopek soodločanja med Parlamentom in Svetom zato v celoti omogočil, da se pospeši potrditev uredbe, ki je tako pomembna za gospodarstvo in evropske potrošnike.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Søren Bo Søndergaard (A7-0047/2009)

Robert Atkins (ECR), v pisni obliki. - Britanski konservativci niso mogli odobriti razrešnice za evropski proračun za leto 2007, oddelek Evropskega sveta. Že štirinajsto leto zapored je lahko Evropsko računsko sodišče izdalo le mnenje s pridržkom o računovodskih izkazih Evropske unije.

Revizorji pripominjajo, da okoli 80 % transakcij EU opravljajo agencije, ki delujejo v državah članicah, po pogodbah v skupnem upravljanju. Revizorji ves čas poročajo, da je raven nadzora in pregledovanja sredstev EU v državah članicah nezadostna.

Za odpravo tega trdovratnega problema je Svet leta 2006 sklenil medinstitucionalni sporazum, po katerem mora predložiti potrdila za transakcije, za katere odgovarja. Z osuplostjo ugotavljamo, da do danes večina držav članic še ni ustrezno izpolnila svojih obveznosti, zato navkljub tradicionalnemu „gentlemanskemu dogovoru“ med Parlamentom in Svetom ne bomo podelili razrešnice, dokler države članice ne bodo izpolnile svojih obveznosti iz medinstitucionalnega sporazuma.

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Razrešnico Svetu glede izvrševanja proračuna za leto 2007 sem podprl in obenem poudaril dejstvo, da se ne strinjam z načinom, kako je Odbor za proračunski nadzor obravnaval dejstvo, da je poročevalec, gospod Søndergaard, predložil dve nasprotujoči si poročili; spremembo stališča med predlogom za preložitev razrešnice v aprilu 2009 in predlogom za podelitev razrešnice na podlagi izjav, ki so bile rezultat srečanj brez kakršnega koli revizijskega dela, medtem ko evropsko Računsko sodišče ni dalo nikakršnih pripomb o upravljanju Sveta. Obžalujem, da ni bila opravljena nikakršna pravna študija, ki bi preverila pristojnosti Evropskega parlamenta in s tem tudi pristojnosti Odbora za proračunski nadzor predvsem v zvezi z dejavnostmi Sveta na zunanje-političnem in obrambnem področju. V času, ko se bomo v okviru uporabe Lizbonske pogodbe pogajali o političnih odnosih s Svetom, je pomembno, da delo institucij temelji na načelih pravne države.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Na koncu tega parlamentarnega obdobja, v aprilu, se je Parlament odločil, da podelitev razrešnice Svetu glede izvrševanja proračuna za leto 2007 preloži predvsem zaradi pomanjkanja računovodske preglednosti v zvezi s porabo proračuna Skupnosti. Parlament je predvsem menil, da je pomembno vzpostaviti večjo preglednost in strožji parlamentarni nadzor nad sredstvi, ki jih Svet porablja za skupno zunanjo in varnostno politiko/evropsko varnostno in obrambno politiko (SZVP/EVOP).

Danes sprejeto poročilo Svetu končno podeljuje razrešnico, saj meni, da je Parlamentu ustrezno odgovoril na zahteve, ki so bile podane v aprilski resoluciji. Vendar pa vsebuje tudi nekaj opozoril za naslednji postopek razrešnice. Predvsem bo preverjal napredek Sveta v zvezi z zapiranjem vseh njegovih izvenproračunskih izkazov, objavo vseh upravnih odločitev (kadar se uporabljajo kot pravna podlaga za proračunske postavke) in posredovanjem svojega letnega poročila o dejavnostih Parlamentu. Čeprav je Svet pri predstavitvi računovodskih izkazov o uporabi proračuna Skupnosti nekoliko napredoval, smo prepričani, da informacije v zvezi s porabo za SZVP/EVOP še zdaleč niso primerne, zaradi česar imamo še vedno nekaj zadržkov.

- Priporočilo za drugo obravnavo: Ivo Belet (A7-0076/2009)

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Uredbo o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva sem podprl. Energetska učinkovitost je ključnega pomena tako za okoljsko trajnost kot za ohranjanje

omejenih virov. Jasno, informativno označevanje bo evropskim potrošnikom pomagalo, da bodo od zdaj naprej lahko bolje izbirali. Te izbire ne bodo samo temeljile na strošku, temveč tudi na izkoristku goriva. Druga prednost takšne vrste označevanja je, da bo označevanje pnevmatik za mokro podlago povečalo varnost v cestnem prometu.

Jan Březina (PPE), *v pisni obliki*. – (CS) Poročilo gospoda Beleta o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva, ki potrjuje skupno stališče Sveta, sem podprl. Glede na dejstvo, da cestni promet povzroča 25 % skupnih emisij CO₂ in da je 30 % vsega goriva, ki ga porabijo vozila, povezanih z njihovimi pnevmatikami, obveznost označevanja pnevmatik predstavlja ključen instrument v boju za bolj zdravo okolje.

Odločitev, ki jo je danes sprejel Parlament, bo povzročila, da se bodo emisije ogljikovega dioksida zmanjšale za največ štiri milijone ton na leto. Za ilustracijo naj povem, da je to enako umiku 1 milijona avtomobilov s cest v EU. Nesporna korist potrjene zakonodaje se nahaja v izboljšanju kakovosti in s tem tudi varnosti pnevmatik. To ne bi smelo povzročiti nikakršnega zvišanja cen, česar bodo zagotovo najbolj veseli potrošniki, predvsem tisti, ki se za to, kaj bodo kupili, odločajo na podlagi cene proizvoda. Mislim, da to potrjuje rezultate tržne raziskave, ki kaže, da se potrošniki zanimajo za nakup bolj okolju prijaznih izdelkov. Mislim, da je prednost potrjene zakonodaje za proizvajalce v tem, da bodo poenoteni standardi za posredovanje informacij o učinkovitosti pnevmatik potrošnikom dali več možnosti, da se za proizvod potegujejo na podlagi drugih dejavnikov in ne zgolj njegove cene.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Nova uredba o označevanju pnevmatik je del strategije Skupnosti o CO₂, v kateri so opredeljeni cilji, ki jih je treba doseči z zmanjševanjem emisij iz vozil. Od novembra 2012 se bodo pri označevanju pnevmatik v EU upoštevali izkoristek goriva, oprijem na mokri podlagi in emisije hrupa. Pnevmatike zaradi kotalnega upora predstavljajo 20 % do 30 % skupne porabe goriva pri vozilih. Z ureditvijo uporabe energetske učinkovitosti pnevmatik, ki so varne in imajo nizke emisije hrupa, pomagamo zmanjševati škodo v okolju z zmanjševanjem porabe goriva ter povečati varstvo potrošnikov s konkurenco na trgu. Zato pozdravljam oblikovanje še enega instrumenta, ki predstavlja nov korak v smeri proti trajnostni Evropi, kar zadeva energijo.

Lara Comi (PPE), *v pisni obliki*. – (IT) Gospod predsednik, podpiram odločitev Parlamenta, da je treba končno sprejeti uredbo, ki povečuje varnost ter okoljsko in gospodarsko učinkovitost cestnega prometa. Cilj tega je spodbujati uporabo varnih, tišjih pnevmatik. Glede na nekatere študije je mogoče v precejšnji meri (do 10 %) zmanjšati delež goriva, ki ga porabi vozilo, ki je odvisno od zmogljivosti pnevmatik.

Skladno z mojim zavzemanjem za varstvo potrošnikov ta uredba vzpostavlja učinkovit zakonodajni okvir z jasnim in natančnim označevanjem in informacijami. S tem bo mogoče zagotoviti preglednost, potrošniki pa bodo s pomočjo brošur, letakov in spletnega trženja bolj seznanjeni z možnostmi nakupa.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Pozdravljam dejstvo, da imamo namesto direktive uredbo o označevanju pnevmatik, ki smo jo dobili na podlagi predloga Parlamenta.

Od novembra 2012 se bodo pnevmatike označevale glede na izkoristek goriva, oprijem na mokri podlagi in emisije hrupa. Evropski državljani bodo imeli na voljo več informacij, da bodo lahko izbrali prave pnevmatike in tako zmanjšali stroške goriva ter pomagali zmanjševati porabo energije. S tem bo njihov izbor okolju prijaznejši, njihova ogljikova stopinja pa bo manjša.

Poleg tega se bo zaradi označevanja povečala konkurenca med proizvajalci. Takšno označevanje je koristno z okoljskega vidika. Opozoriti je treba, da cestni promet povzroča 25 % emisij ogljikovega dioksida v Evropi.

Pnevmatike lahko igrajo pomembno vlogo pri zmanjševanju emisij CO₂, saj povzročajo 20 % do 30 % skupne porabe goriva pri vozilih.

V primeru osebnih vozil lahko energetske učinkovitejše pnevmatike prihranijo do 10 % stroškov za gorivo.

Zato sem poročilo podprl.

Ian Hudgton (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Kompromisni paket o označevanju pnevmatik sem podprl. Parlament obravnava številna vprašanja, ki se zdijo izredno tehnična in ki na prvi pogled niso uvrščena visoko na političnem programu mnogih ljudi; to je mogoče eno izmed takšnih vprašanj. Vendar pa natančnejši pregled razkriva, da cestni promet povzroča skoraj četrtino emisij CO₂ in da pnevmatike igrajo pomembno vlogo pri določanju izkoristka goriva. Ta predlagana zakonodaja zato igra pomembno vlogo v širših prizadevanjih EU pri reševanju problemov globalnega segrevanja.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Poročilo sem podprl predvsem zato, ker prispeva k dvema pomembnima točkama: k izboljšanju razpoložljivih informacij, kar pomaga, da pri nakupu izberemo okolju prijaznejše pnevmatike, in dejstvu, da bomo s takšno izbiro prispevali k večji energetski učinkovitosti glede na to, da pnevmatike povzročajo 20 % 30 % skupne porabe goriva pri vozilih.

Aldo Patriciello (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, predlog uredbe o označevanju pnevmatik, ki ga je danes potrdil Parlament, je pomemben korak proti trženju varnih in tihih proizvodov, ki omogočajo tudi zmanjšanje porabe goriva. Dejstvo, da je bila pravna oblika predloga spremenjena, torej da imamo namesto direktive uredbo, je še posebej razveseljivo.

To nam bo omogočilo doseči enako in takojšnjo uporabo vseh določb v vseh državah članicah, kar bo zagotovilo učinkovitejšo uskladitev evropskega trga pnevmatik. Poleg tega bodo prizadevanja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko v pogajanja o prilagodljivosti pri namestitvi oznake potrošnikom ponudila ustrezno zaščito in hkrati zagotovila proizvajalcem, da ne bodo obremenjeni s pretiranimi birokratskimi postopki.

Ukrep, ki je potreben, da bi se zagotovilo postopno uvajanje novih evropskih predpisov na trg, je tudi začasna določba o izvzetju pnevmatik, ki so bile proizvedene pred letom 2012, iz obveznosti uredbe. Zaradi tega lahko rečemo, da smo zadovoljni z doseženim skupnim stališčem, saj ustreza ciljem prvotnega predloga Komisija.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (PT) Resolucijo o označevanju pnevmatik glede na izkoristek goriva sem podprla. Ra uredba je del zakonodajnega paketa o energetski učinkovitosti in bo pomagala zmanjšati onesnažujoče emisije, ki jih povzroča sektor prometa. V skladu s to uredbo morajo dobavitelji pnevmatik uporabljati oznake in nalepke, ki bodo uporabnikom nudile informacije o porabi goriva in kotalnem upor, oprijemu na mokri podlagi ter zunanjem kotalnem hrupu. V praktičnem smislu bodo na oznaki navedeni parametri od A do G, odvisno od tega kako je bila pnevmatika razvrščena. Poleg tega morajo dobavitelji pnevmatik na svojih spletnih straneh objaviti pojasnila o teh navedbah ter priporočila o obnašanju voznikov. Ta priporočila vključujejo potrebo po ekološki vožnji, redno preverjanje tlaka na pnevmatikah in upoštevanje varnostne razdalje. Države članice do 1. novembra 2011 objavijo zakone in druge predpise, potrebne za prenos uredbe v nacionalno zakonodajo. Določbe iz te uredbe se uporabljajo od 1. novembra 2012. Sektor prometa povzroča približno 25 % onesnažujočih emisij. Zato bo za uredbo pomagala zmanjšati te emisije.

- Poročilo: Reimer Böge (A7-0044/2009)

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Namen Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) je nuditi pomoč odpuščenim delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih sprememb v svetovni trgovini. ESPG predvsem financira pomoč pri iskanju zaposlitve, posamezniku prilagojeno ponovno usposabljanje, spodbujanje podjetništva, pomoč pri samozaposlovanju in posebne začasne dodatke k plači.

Ti ukrepi dolgoročno pomagajo tem delavcem, da najdejo in obdržijo novo službo.

Moja država Portugalska je ugodnosti ESPG koristila dvakrat: leta 2008, ko je bilo v avtomobilski industriji v lizbonski regiji in Alenteju odpuščenih 1 549 delavcev, in leta 2009, ko je bilo v 49 tekstilnih podjetjih v severnih in osrednjih regijah države odpuščenih 1 504 delavcev.

Ključna vloga tega sklada je jasna. Vendar pa vprašanje, ki ga je postavila gospa Berès poudarja, da mora Evropska komisija pri tem nekaj pojasniti. Preprečiti moramo dodeljevanje sredstev ali državne pomoči v državi članici, kadar do tega pride zaradi izgube delovnih mest v drugih območjih EU.

Zato se strinjam s tem, da je treba zagotoviti učinkovito uskladitev evropske finančne pomoči, da bi se podjetjem onemogočilo iskanje dobička z ustvarjanjem in ukinjanjem delovnih mest.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Podpiram to dodelitev 14,8 milijonov EUR pomoči iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG), ki je namenjena 2 840 delavcem Della v Limericku, ki so izgubili službo po zaprtju obrata, saj bo ta pomoč bolj kot samemu Dellu koristila odpuščenim delavcem samim. Dejstvo je, da je Dell v času, ko je zapiral svoj proizvodni obrat na Irskem, od poljske vlade prejel 54,5 milijona EUR državne pomoči za odprtje novega obrata v Lodzu. To državno pomoč je odobrila Evropska komisija. Kje je skladnost te politike, ki jo izvaja Komisija? S takšno politiko se Dellu dovoljuje, da se izmakne družbenim posledicam svoje strategije, podjetjem pa se omogoča, da ustvarjajo dobiček na račun drugih ob podpori

držav članic in skladov EU. Nujno potrebujemo jasno uskladitev politike Evropske komisije o državni pomoči in socialne politike.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Kot sem že imel priložnost povedati, je bil resen vpliv globalizacije in posledične selitve podjetij na življenje številnih ljudi jasno viden, še preden se je pojavila sedanja finančna kriza, ki je povečala in poslabšala nekatere zgodnejše simptome. Edinstven izziv časa, v katerem živimo, in izjemna potreba po uporabi izjemnih mehanizmov za pomoč brezposelnim in za spodbujanje njihove ponovne vključitve na trg dela, postaneta jasna, ko k vsem tem problemom dodamo še pomanjkanje zaupanja v trge in krčenje naložb.

Zato je bil Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji že nekajkrat uporabljen, in sicer vedno z namenom blaženja vpliva, ki ga evropski delavci čutijo ob svoji izpostavljenosti svetovnemu trgu. Primeri, ki jih v poročilu opisuje gospod Böge, so še enkrat vredni premisleka, čeprav ostajajo nekateri dvomi v to, ali bodo vsi dejansko tudi lahko upravičeni. Zato bi bilo bolje, če bi se zahtevki v prihodnje vlagali ločeno.

Ponovno bom izrazil svoje prepričanje, da mora Evropska unija ukrepati za namen spodbujanja trdnega, svobodnega in ustvarjalnega evropskega trga, ki bo ustvarjal naložbe in delovna mesta.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) To poročilo sem podprl, saj se glede na to, da je Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) instrument, ki se bo odzval na posebno evropsko krizo, ki jo je povzročila globalizacija, to nanaša na trenutne razmere. Sklad nudi individualno, enkratno in časovno omejeno podporo samim odpuščenim delavcem. Trdi se, da pri dodelitvi teh sredstev delavcem ne bi smelo biti nikakršnega nesorazmerja, kot je bilo že opaženo.

Poleg tega Evropski socialni sklad (ESS) podpira evropsko strategijo zaposlovanja in politike držav članic o polni zaposlitvi, kakovosti in produktivnosti na delu, spodbuja socialno vključenost, predvsem dostop prikrajšanih ljudi do zaposlitve, ter zmanjšuje neenakosti pri zaposlovanju na nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Ta sklad je pomemben za krepitev gospodarske in socialne kohezije. Trenutne razmere zahtevajo odločno, ustrezno in hitro izvajanje ESS.

Jasno je, da imata ESPG in ESS različne, dopolnjujoče se cilje in da eden ne more nadomestiti drugega. Čeprav je to izjemen ukrep, je treba ESPG financirati avtonomno, in zelo huda napaka je, če se ESPG, ki je kratkoročen ukrep, financira na račun ESS ali drugih strukturnih skladov.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), v pisni obliki. – Pozdravljam odločitev Evropskega parlamenta, da odobri pomoč delavcem Della iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji. Odpuščanja v Dellu so pustila resne posledice na lokalno gospodarstvo v Limericku in okoliških področjih. Sprejeti moramo ustrezne ukrepe ponovnega usposabljanja, da bi ljudem, ki so v Dellu izgubili delo, zagotovili zaposlitev v bližnji prihodnosti. Sprejetje irskega zahtevka za pomoč iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji bo prispevalo k ponovnem usposabljanju in izpopolnjevanju zadevnih delavcev.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Mobilizacijo sredstev iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v primeru Belgije in Irske sem podprla, ker meni, da moramo uporabiti vsa razpoložljiva sredstva, da bi pomagali delavcem, ki so žrtve škode, ki sta jo povzročili globalizacija ter gospodarska in finančna kriza.

Kljub temu se sprašujem, ali so evropske politike res dosledne, če poleg mobilizacije tega sklada Evropska komisija dovoljuje Poljski, da dodeli državno pomoč Dellu za odprtje obrata v tej državi ne glede na to, da to podjetje zapira en obrat na Irskem. Kako lahko evropski državljani zaupajo v „ugodnosti“ Evrope, če ta dovoljuje takšno „potegavščino“?

V tem okviru bi lahko podvomili v zakonito uporabo javnih sredstev in obžalovali pomanjkanje socialne odgovornosti naših podjetij, ki jih žene samo želja po ustvarjanju dobička ne glede na to, da se s tem uničujejo delovna mesta.

Jacky Hénin (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Skupina Dell, ki je bila še včeraj na področju informacijske tehnologije na prvem mestu v svetu, danes pa je na tretjem, katere ocenjena borzna vrednost znaša 18 milijard USD, prijavljen dobiček v tretjem četrtletju leta 2009 pa 337 milijonov USD, in ki za četrto četrtletje napoveduje celo še večji dobiček...

Da, zagotovo podpiram delavce Della!

Da, upam, da bodo našli službo in čim prej spet zaživelijo dostojno življenje!

Toda ne, nočem biti zraven pri ropanju evropskih davkoplačevalcev. V nobenem primeru ne nameravam biti zraven pri izražanju še večjega zaničevanja do zaposlenih, ki se jim je življenje popolnoma postavilo na glavo.

Krivci so tisti, ki morajo za to plačati, Evropa pa je tista, ki mora izvajati močno industrijsko politiko, ki bo izpolnila potrebe prebivalcev, še preden se omogoči razdeljevanje dividend!

Alan Kelly (S&D), *v pisni obliki*. – Evropski parlament je danes odobril 14 milijonov EUR sredstev, namenjenih za usposabljanje 1 900 delavcev Della, ki so bili odpuščeni zaradi odločitev o preselitvi obrata z Irske na Poljsko. Ta sredstva lahko tistim, ki so izgubili službo, omogočijo ponovno usposabljanje in pridobitev kvalifikacij, da bi se lahko vrnili med delovno silo. Pri teh sredstvih bo šlo prej za izročitev kot za razdelitev, saj bo denar namenjen šolam, ki izvajajo programe tretje stopnje v regiji Munster, in sicer za plačilo šolnin za nekdanje delavce Della. Odobritev teh sredstev je glavni primer zaveze Evrope za pomoč Irski pri izhodu iz recesije. Pomagati bi morala pri upočasnitvi naraščajoče brezposelnosti v Munstru, obenem pa bodo dala veliko spodbudo lokalnemu gospodarstvu ter tistim, ki so bili prizadeti zaradi zaprtja Dellovega obrata, da se čim prej vrnejo med delovno silo.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (FR) To poročilo podpiramo z mislijo na irske in belgijske delavce, ki so žrtve neoliberalne globalizacije, ter zato, da bi odobrili pomoč iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji.

Vendar pa ostro obsojamo utemeljitev, da je treba družbene in človeške tragedije, ki so jih izkusili evropski delavci, šteti preprosto za „prilagajanja“, potrebna za neoviran potek neoliberalne globalizacije. Popolnoma nesprejemljivo je, da EU podpira prav tiste strani, ki so odgovorne za te tragedije, tako da jim daje politično in finančno podporo za preselitev in prenos procesov, kar počnejo zgolj za namen ustvarjanja dobička.

Komercialnim apetitom kapitalističnih plenilcev, kot je teksaško podjetje Dell, številka dve na svetu na področju telekomunikacij, se ne sme popuščati, ne da bi se pri tem mislilo na splošne interese državljanov Evrope. Kakor koli že, Evrope si tako ne predstavljamo.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) EU je območje solidarnosti in Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji spada v ta okvir. Ta podpora je temeljnega pomena za pomoč brezposelnim in žrtvam preselitev, ki so se zgodile zaradi globalizacije. Seli se čedalje večje število podjetij, ki izkoriščajo nižje stroške dela v številnih državah, predvsem na Kitajskem in v Indiji, kar povzroča škodo v državah, ki spoštujejo pravice delavcev. ESPG je namenjen, da pomaga delavcem, ki so postali žrtve preselitev podjetij, in bistvenega pomena je, da jim pomagamo, da bodo v prihodnosti imeli dostop do novih delovnih mest. V preteklosti so ESPG že uporabile druge države EU, predvsem Portugalska in Španija, zdaj pa je čas, da to pomoč zagotovimo še Belgiji in Irski.

Marit Paulsen, Olle Schmidt in Cecilia Wikström (ALDE), *v pisni obliki*. – (SV) EU je oblikovala zakonodajni in proračunski instrument, da bi lahko zagotovila pomoč tistim, ki so že izgubili službo zaradi „velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih, in za njihovo ponovno vključevanje v trg dela“.

Prepričani smo, da prosta trgovina in tržno gospodarstvo koristita gospodarskemu razvoju, zato načeloma nasprotujemo finančni pomoči za države in regije. Vendar pa je finančna kriza zelo močno prizadela gospodarstva držav članic, gospodarsko nazadovanje pa je tokrat hujše od vseh prejšnjih nazadovanj, ki jih je Evropa izkusila po letu 1930.

Če EU ne bo ukrepala, bodo hude posledice čutili brezposelni v tistih regijah Belgije in Irske, ki so vložili zahtevek za pomoč iz EU. Tveganje socialne marginalizacije in trajne izključenosti je zelo veliko, tega pa kot liberalci moremo sprejeti. Močno sočustvujemo z vsemi tistimi, ki so jih prizadele posledice gospodarskega nazadovanja, in želeli bi videti ukrepe, kot je usposabljanje, ki bodo posameznikom omogočili to premagati. Zato podpiramo pomoč za brezposelne v tekstilnem sektorju v vzhodni in zahodni Flandriji ter Limburgu v Belgiji, kakor tudi v industriji proizvodnje računalnikov v irskih okrajih Limerick, Clare in North Tipperary ter v mestu Limerick.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Mobilizacijo sredstev iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji sem podprl, ker so množična odpuščanja nedvomno negativna posledica gospodarske krize, ta pa je kljub splošno razširjenemu mnenju še vedno med nami. Nobenega dvoma ni, da je treba ljudem v zadevnih državah, ki so izgubili službo, pomagati. Izguba službe je ogromna tragedija v življenju teh ljudi in njihovih družin. Zato mislim, da je vloga Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v teh težkih časih krize še posebej pomembna. Po mojem mnenju bi se moral proračun sklada v prihodnosti precej povečati,

da bi lahko izpolnjeval socialne potrebe. Gospodarska kriza še naprej jemlje svoj davek v obliki skupinskih odpusćanj, kar pogosto vodi k  loveřkim dramam, narařćanju socialnih problemov in řtevilnim drugim pojavom, ki niso v nikakršno pomoć. Zato menim, da bi morali storiti vse, kar je v naři moći, da na kar najućinkovitejši naćin pomagamo ljudem, ki jih je prizadela gospodarska kriza.

- Poroćilo: David Martin (A7-0043/2009)

Maria Da Graća Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam predlagane spremembe Poslovnika v zvezi z zaćetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe. Źelela bi poudariti enega izmed vidikov, ki je po mojem mnenju izredno pomemben v tem trenutku, ko smo prića pogajanjem o novem sporazumu, ki bo januarja 2013 nadomestil Kjotski protokol. Lizbonska pogodba opredeljuje mednarodni boj proti podnebnim spremembam kot poseben cilj okoljske politike EU. Na seznam ciljev, ki oblikujejo njeno okoljsko politiko, uvrřća tudi podporo mednarodnim ukrepom za boj proti podnebnim spremembam. Poleg tega Lizbonska pogodba daje Evropi nove pristojnosti na podroćju energetike, znanstvenih raziskav in vesoljske politike. Energija s tem postaja skupna odgovornost, ki utira pot skupni evropski politiki.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Poroćilo gospoda Martina o prilagoditvi Poslovnika Evropskega parlamenta Lizbonski pogodbi sem podprla, ker je treba nekatera notranja pravila Parlamenta spremeniti v skladu z većjimi pristojnostmi, ki izhajajo iz zaćetka veljavnosti Lizbonske pogodbe, predvsem z većjo zakonodajno pristojnostjo, ki bo Parlamentu omogoćila, da bo pri sprejemanju zakonov o řtevilnih vprařanjih v enakovrednem poloŹaju z vladami drŹav ćlanic.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Spremembe, o katerih smo glasovali danes, bodo vkljućene v Poslovnik Evropskega parlamenta, saj je slednjega treba uskladiti z napovedanim zaćetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe 1. decembra. Mislim, da je precejřnja okrepitev pristojnosti Parlamenta, ki vse poslance poziva k obravnavanju novih izzivov, pomemben preizkus njegove sposobnosti predlaganja zakonodaje in njegovega ćuta za odgovornost.

Zato lahko samo pozdravim spremembo Poslovnika, ki bo naćin delovanja Parlamenta bolj uskladila z doloćbami pogodb.

Predvsem sem vesel zaradi ćedalje većje pomembne vloge nacionalnih parlamentov in pobud drŹav ćlanic v zvezi z evropskim povezovanjem.

Upam, da bodo evropski oblikovalci odloćitev ře bolj izpolnjevali in spořtovali naćelo subsidiarnosti, ki mu evropsko zakonodajno telo namenja posebno pozornost.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Poroćilo Davida Martina o spremembi Poslovnika Evropskega parlamenta sem podprla, ker bo nařemu Parlamentu omogoćila, da upořteva nova temeljna pravila, ki jih prinařa zaćetek veljavnosti Lizbonske pogodbe.

Sprememba ře posebej vkljućuje: sprejem novih „opazovalcev“, ki bi morali imeti moŹnost, da tudi sami ćim prej postanejo poslanci Evropskega parlamenta; uvedbo ćlenov o novi vlogi nacionalnih parlamentov v zakonodajnem postopku s pregledom spořtovanja naćela subsidiarnosti, ki je sprememba, ki jo zelo pozdravljam, saj pomaga poglobiti demokratićno razpravo; in predvsem podelitev većje vloge Evropskemu parlamentu pri pripravi evropskih zakonov.

To besedilo tudi pojasnjuje vrste ukrepov, ki jih mora Evropski parlament sprejeti v primeru „krřitev temeljnih naćel s strani drŹav ćlanic“, kar je posebej pozitivno pri njegovem zagovarjanju temeljnih pravic.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – V skladu s ćlenom 36 tega Parlamenta, se je od nas zahtevalo, da posvetimo „posebno pozornost spořtovanju temeljnih pravic“. V skladu z novim ćlenom 36 moramo te pravice spořtovati „v celoti“, kot je doloćeno v Listini o temeljnih pravicah. To je komaj zaznavna sprememba, ki pa je po mojem mnenju pomembna in zavezuje vse poslance Evropskega parlamenta, da podpirajo pravice vseh drŹavljanov.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Zaćetek veljavnosti Lizbonske pogodbe, ki je predviden za 1. december 2009, pomeni, da je treba spremeniti Poslovnik, da bi se uskladil z novimi pravili in pristojnostmi Parlamenta.

S temi spremembami Poslovnika se Parlament pripravlja na većje pristojnosti, ki jih bo dobil z zaćetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, ki predvideva prihod 18 novih poslancev Evropskega parlamenta, većjo

zakonodajno pristojnost in nov proračunski postopek. Pri tem je pomembno tudi prihodnje sodelovanje z nacionalnimi parlamenti.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Od poveličevanega povečanja demokracije in močnejšega glasu parlamentov, ki naj bi ju uvedla Lizbonska pogodba, je ostalo bolj malo. Imamo samo nekaj novih postopkov. Postopek ocene spoštovanja temeljnih pravic se ne sme v nobenem primeru zlorabiti za obvezno vsiljevanje politične korektnosti ali protidiskriminacijsko manijo.

Pomanjkanje demokracije v EU ostaja tudi po Lizbonski pogodbi nespremenjeno. Če mora Evropski parlament izbrati predsednika Komisije iz skupine neuspešnih politikov, ki so izgubili na volitvah, se ni spremenilo veliko. Dejstvo, da se stockholmski program potiska naprej tako hitro, da ne moremo izraziti naše zaskrbljenosti v zvezi z varstvom podatkov, kaže na to, kako močan je naš glas v resnici. Zaradi sprememb Poslovnika, ki jih prinaša Lizbonska pogodba, se preglednost ni povečala in tudi glas parlamentov ni nič močnejši. Zato poročila nisem podprl.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Lizbonska pogodba bo vnesla več hitrosti, legitimnosti in demokracije v postopek sprejemanja odločitev v Evropski uniji, ki je odgovorna za ukrepe, ki na nas kot na državljane vplivajo vsak dan.

Predvsem se bo povečala zakonodajna pristojnost Parlamenta, saj bo slednji imel enako odgovornost kot Evropski svet pri večini vprašanj, ki jih bosta ti instituciji obravnavali. Tako imenovano soodločanje bo v okviru Lizbonske pogodbe dejansko postalo pravilo in običajen zakonodajni postopek.

Kot izvoljeni poslanec Evropskega parlamenta se zavedam izziva, ki ga ta sprememba prinaša.

To poročilo predvsem povzema delo, ki je bilo opravljeno in skoraj dokončano v prejšnjem parlamentarnem mandatu, da bi Poslovnik, ki ureja delo Parlamenta, prilagodil v luči nove pogodbe, ki bi morala začeti veljati na začetku naslednjega meseca.

Nekatere spremembe so povsem tehnične narave, druge se nanašajo na dopolnitve, za uvedbo katerih Parlament zdaj izkorišča priložnost. V celoti to poročilo predstavlja kompromis, ki ustreza politični družini, ki ji pripadam sam, torej Skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), s tem ko na uravnotežen način vključuje vprašanja, kot sta subsidiarnost in sorazmernost, kakor tudi krepitev sodelovanja med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti.

Zaradi tega sem poročilo podprl.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Grška komunistična stranka nasprotuje spremembam za namen prilagoditve Poslovnika Evropskega parlamenta določbam Lizbonske pogodbe, zato jih tudi ni podprla. Te spremembe ohranjajo in krepijo reakcionaren in protidemokratičen značaj Poslovnika Evropskega parlamenta, kar ustvarja zadušljiv okvir za vsak glas, ki nasprotuje suverenosti političnih predstavnikov kapitala.

To, da Lizbonska pogodba daje EU bolj demokratično razsežnost zaradi domnevnega povečanja vloge Evropskega parlamenta, je laž. Evropski parlament je sestavni del reakcionarnega konstrukta EU. Dokazal je svojo pripadnost reakcionarni politiki EU, svojo podporo interesom monopolov, svojo vlogo organa, ki daje navidežno pravno veljavo politiki EU, ki je naravnana proti navadnim ljudem. Evropski parlament ne zastopa ljudi; zastopa interese kapitala. Interesi ljudi se nahajajo v nasprotovanju, v odmikanju od politike EU, ki je naravnana proti navadnim ljudem in ki jo Evropski parlament podpira, ter v rušenju poenotene evrokonstrukta.

- Predlog resolucije (B7-0141/2009) / REV 1: Priprave na Konferenco o podnebnih spremembah v Kopenhavnu

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) To poročilo, ki si prizadeva za velikopotezen in pravno zavezujoč mednarodni sporazum v Kopenhavnu, sem podprl, ker verjamem, da lahko s sklenitvijo takšnega sporazuma dobimo nov, trajnostni model, ki bo spodbujal socialno in gospodarsko rast, razvoj okoljsko trajnostnih tehnologij in obnovljive vire energije ter energetske učinkovitost, hkrati pa zmanjševal porabo energije in omogočal ustvarjanje delovnih mest.

Mislim, da bo potrditev te resolucije – ki poudarja, da bi moral mednarodni sporazum temeljiti na načelu skupnih a različnih odgovornosti, pri čemer bi morale razvite države prevzeti vodilno vlogo pri zmanjševanju

domaćih emisij in sprejeti odgovornost za zagotavljanje finančne in tehnične pomoči državam v razvoju – prispevala k ustvarjanju nekakšnega svetovnega ravnovesja.

Zato je pomembno, da Unija prevzame vodilno vlogo pri tem vprašanju, da bi zagotovila blaginjo prihodnjih generacij.

Dominique Baudis (PPE), v pisni obliki. – (FR) Resolucijo o konferenci v Københavnu sem podprl, saj smo kot izvoljeni poslanci dolžni zaščititi planet za prihodnje generacije. Svet bo stavil na svojo prihodnost na naslednjih nekaj mesecev. Nepredstavljivo je, da mednarodni skupnosti ne bi uspelo sprejeti sporazuma, ki države zavezuje, da stopijo po poti razuma. Voditelji vlad ali držav, v vaših rokah je odgovornost za prihodnost Zemlje. Pokažite, da lahko postavite na stran svoje nacionalne interese in kratkoročna vprašanja, saj človeštvo nima več časa za zapravljanje.

Frieda Brepoels (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) V resoluciji, ki jo je danes sprejel Evropski parlament, posebno poglavje poudarja velik pomen regij in lokalnih organov, zlasti v posvetovalnem postopku in v širjenju informacij o izvajanju podnebne politike ter njegovi uresničitvi. Kar 80 % prilagoditvenih in blažilnih ukrepov se bo izvajalo na regionalni oziroma lokalni ravni. Več regionalnih vlad je že prevzelo vodilno vlogo in radikalen pristop v boju proti podnebnim spremembam.

Kot članica Evropske svobodne zveze, ki zastopa evropske narode in regije v celoti podpiram neposredno vključenost regionalnih vlad pri spodbujanju trajnostnega razvoja in učinkovitem odzivu na podnebne spremembe. V tem okviru je treba poudariti delo mreže regionalnih vlad za trajnostni razvoj (nrg4SD). Ta mreža je že oblikovala tesno partnerstvo s Programom Združenih narodov za razvoj (UNDP) in Programom Združenih narodov za okolje (UNEP). Člani EFA zato zahtevamo, da se v sporazumu iz Københavna jasno priznajo regionalne vlade in njihova vloga v blažilnih in prilagoditvenih ukrepih.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Na konferenci v Københavnu je treba nujno sprejeti politično zavezujoč sporazum. Ta sporazum mora vsebovati operativne elemente, ki jih je mogoče začeti izpolnjevati takoj, in časovni razpored, ki bo v letu 2010 omogočil pripravo pravno zavezujočega sporazuma. Sporazum mora vključevati vse države, ki so podpisale konvencijo, in bistveno je, da se jasno določi vse obveznosti bodisi v smislu zmanjšanja emisij ali v smislu financiranja. Medtem ko bi morale biti po eni strani industrializirane države vodilne pri zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, morajo svojo vlogo odigrati tudi naprednejše države v razvoju in prispevati v skladu s svojo odgovornostjo in konkretnimi zmoglostmi. Prizadevati si morajo tako industrializirane države kot države v vzponu. Šele s tem bo mogoče zmanjšati izkrivljanje mednarodne konkurenčnosti. Ključnega pomena je tudi, da opredelimo strukturo financiranja, da bodo te srednjeročno in dolgoročno trajnostne. Financiranje mora izvirati iz zasebnega sektorja, trga ogljika in javnega sektorja industrializiranih držav, toda tudi gospodarsko naprednejših držav v razvoju.

Nessa Childers (S&D), v pisni obliki. – Zelo pomembno je, da EU v času pred konferenco v Københavnu začne ukrepati in da v svetu prevzame vodilno vlogo pri zmanjševanju emisij ogljika. Parlament je pri zmanjševanju emisij ogljika že pokazal več ambicij kot države članice, današnjo resolucijo pa je treba pozdraviti in pozvati k pravemu financiranju in močnim ciljem, ki v skladu z znanostjo segajo od 25-40 %, ter vztrajati pri pravno zavezujočem sporazumu.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Vzdržal sem se prvič zato, ker je bil predlog spremembe 13, ki jedrsko energijo obravnava kot pomemben dejavnik pri zmanjševanju emisij ogljikovega dioksida, sprejet, in drugič zato, ker je moja skupina zavrnila predlog spremembe 3, ki od razvitih držav zahteva, da zmanjšajo svoje emisije toplogrednih plinov za 80 in 95 % do leta 2050. Resolucija vsebuje številne pozitivne točke, kot je zaveza EU k dodelitvi 30 milijard EUR na leto do leta 2020, da se izpolnijo zahteve držav v razvoju na področju blaženja vplivov podnebnih sprememb in prilagajanja nanje. Vendar pa menim, da vrnitev na jedrsko energijo kot na potistrup učinku tople grede ni rešitev v boju proti podnebnim spremembam; ravno nasprotno, to je zelo nevarna izbira. V Københavnu bodo trčili trije tabori razvitih, razvijajočih se in nerazvitih držav ter trije tabori vlad, temeljnih gibanj in ljudi glede na to, da podnebne spremembe v veliki meri spodkopavajo prizadevanja za zmanjšanje revščine in lakote na svetu. Konferenca v Københavnu je pravi izziv, ki mu moramo biti kos in ne smemo dovoliti, da bi industrijski in jedrski lobi iz tega izšel kot veličasten zmagovalec.

Jürgen Creutzmann, Nadja Hirsch, Holger Krahmer, Britta Reimers in Alexandra Thein (ALDE), v pisni obliki. – (DE) Člani Nemške Svobodne demokratske stranke v Evropskem parlamentu so se vzdržali glasovanja o resoluciji o Københavnu zaradi naslednjih razlogov. Resolucija vsebuje izjave o financiranju ukrepov za zaščito podnebja v tretjih državah, ki ne opredeljujejo posebnih meril ali namena financiranja.

Tega davkoplačevalcem ne moremo utemeljiti. Poleg tega menimo, da je vsesplošna kritika Mednarodne organizacije civilnega letalstva (ICAO) napačna.

ICAO je organizacija, ki se ukvarja z zadevami na področju letalstva na mednarodni ravni. Tako kritika kot trditev o domnevnem neuspehu pogajanj ICAO sta netočni in neprimerni. Zahteva za posebno ureditev sistema trgovanja s CO₂ v letalskem sektorju je v nasprotju z veljavno zakonodajo EU, hkrati pa s svojimi nerealnimi zahtevami preobremenjuje položaj EU v pogajanjih o mednarodnem sporazumu o podnebnju,

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Začeli smo čutiti učinke podnebnih sprememb: temperature naraščajo, ledene kape in ledeniki se talijo, izredne vremenske razmere pa postajajo čedalje pogostejše in izrazitejše. ZN ocenjuje, da so bili vsi klici za humanitarno pomoč v izrednih razmerah leta 2007 bili povezani s podnebjem; vsi razen enega. Potrebujemo svetovno energetske revolucije za trajnostni gospodarski model, ki bo poskrbela, da bo kakovost okolja šla z roko v roki z gospodarsko rastjo, ustvarjanjem bogastva in tehnološkim napredkom. Emisije ogljika na prebivalca na Irskem znašajo 17,5 ton na leto. Do leta 2050 bo to treba zmanjšati na 1 ali 2 tona ogljika. Očitno je, da to pomeni radikalne spremembe v proizvodnji in porabi energije. Prvi korak je celovit sporazum v Københavnu, ki bo mednarodno skupnost zavezoval k obveznemu zmanjšanju in opredelitvi sankcij za kršitve na mednarodni ravni. Mednarodna skupnost mora dejansko pokazati močnejšo zavezo, kot je bila zaveza za reševanje finančne krize. Odgovor na podnebne spremembe leži v močnem mednarodnem upravljanju in finančni zavezi. Pomoč za svet v razvoju mora dopolnjevati razvojno pomoč čezmorskim državam, sicer obstaja tveganje, da razvojni cilji tisočletja ne bodo doseženi. Podnebne spremembe bodo dejansko zahtevale večje naložbe v javni sektor.

Marielle De Sarnez (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Skupna resolucija, ki jo je pravkar sprejel Parlament, pošilja jasen signal. Unija mora po Københavnu spregovoriti enoglasno in ukrepati združeno ne glede na to, kakšen bo rezultat konference. Naš cilj mora biti dejansko 30 % zmanjšanje emisij toplogrednih plinov! Ko pravim „dejansko“, mislim, da bo na koncu, nekega dne, treba postaviti vprašanje o odstopanjih in trgovanju z emisijami. Parlament upa, da bomo na konferenci v Københavnu imeli priložnost predstaviti Evropsko unijo, ki je močna in ki sprejema tudi trdne finančne zaveze državam v razvoju, saj jim to tudi dolgujemo.

Anne Delvaux (PPE), v pisni obliki. – (FR) V Københavnu se bo od 7. do 18. decembra skoraj 200 narodov pogajalo o novi mednarodni pogodbi za boj proti podnebnim spremembam, torej o pogodbi, ki bo nasledila Kjotski sporazum in bo začela veljati leta 2013...

Resolucija, o kateri smo glasovali, služi Evropski uniji kot načrt v pogajanjih. Kot trenutna članica Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane sem prispevala s predlogi sprememb, ki predvsem podpirajo pravno zavezujočo naravo sporazuma.

Moje zahteve pri glasovanju so: doseči svetoven političen sporazum, ki bo velikopotezen, zavezujoč in ki bo hitro utrl pot k pravi pravni pogodbi; do leta 2020 doseči 30 % zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v primerjavi z letom 1990, s trdno, izmerljivo, vendar prožno zavezo drugi onesnaževalcev, kot sto Združene države in Kitajska, ter 80 % zmanjšanjem do leta 2050, kar je skladno z zahtevami strokovnjakov; in pojasniti ključno kolektivno zavezo industrializiranih držav v smislu financiranja in pomoči državam v razvoju. Zaradi krize je natančen znesek težko opredeliti, vendar pa bo treba zagotoviti, da bo ta vsaj ustrezal danim zavezam!

Neuspeh v Københavnu bi bila okoljska, politična in moralna katastrofa!

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Predlog resolucije o Konferenci o podnebnih spremembah v Københavnu sem podprla, ker menim, da predstavlja dober parlamentarni kompromis o temeljnih vidikih, ki bi morali usmerjati pogajanja o prihodnjem mednarodnem sporazumu o tej zadevi, zlasti v zvezi z vprašanji prilagajanja, mehanizmov financiranja in krčenja gozdov? Želela bi ponoviti, da je sklenitev pravno zavezujočega mednarodnega sporazuma v Københavnu, ki je velikopotezen, realen in vključuje vse strani, prav tako stvar socialne pravičnosti.

Jill Evans (Verts/ALE), v pisni obliki. – Posebno poglavje resolucije, ki jo je sprejel EP, poudarja velik pomen regij in lokalnih organov v pogajanjih, pri informacijah in v izvajanju podnebne politike. Kar 80 % blažilnih in prilagoditvenih ukrepov se bo izvajalo na regionalni in lokalni ravni. Več regionalnih vlad ali poddržavni ravni oblasti je prevzelo vodilno vlogo v radikalnih politikah na področju boja proti podnebnim spremembam.

Kot člani Evropske svobodne zveze, ki zastopa evropske narode in regije v celoti podpiramo neposredno vključenost poddržavnih ravni oblasti in regionalnih vlad pri spodbujanju trajnostnega razvoja in učinkovitem odzivu na podnebne spremembe. V tem okviru je treba poudariti delo mreže regionalnih vlad za trajnostni razvoj (nrg4SD). Ta mreža je že oblikovala tesno partnerstvo s Programom Združenih narodov za razvoj in

Programom Združenih narodov za okolje. Zato zahtevamo, da se v sporazumu iz Københavna jasno priznajo regionalne vlade in njihova pomembna vloga v blažilnih in prilagoditvenih ukrepih.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Kot sem že povedal, je zelo pomembno, da se sprejme pravno zavezujoč, svetoven in političen sporazum o podnebnih spremembah, da evropska industrija ne bi prišla v nekonkurenčen položaj. Evropska prizadevanja morajo biti usmerjena v iskanje sporazuma, za katerega si morajo prizadevati vsi in ne samo EU.

Po mojem mnenju zamisel o obdavčenju mednarodnih finančnih transakcij kot rešitvi za financiranje prilagoditev držav v razvoju na podnebne spremembe in blažitev njihovih učinkov ni ustrezna, saj bo to šlo na račun gospodarstva (predvsem v kriznih razmerah, v katerih smo se znašli danes), trgovine in ustvarjanja bogastva.

Ni mogoče prezreti cene, ki bi jih takšen davek imel za družbo na splošno (povečanje davčnega bremena s posledicami za vse davkoplačevalce in potrošnike), in njegovega vpliva na finančni trg (zmanjšanje potrebne likvidnosti in toka posojil za podjetja in gospodinjstva).

Mislim, da to ni pravi način za regulacijo trga in da bi lahko predlagali druge rešitve, ki so manj škodljive za svetovno gospodarstvo.

José Manuel Fernandes (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Predlog resolucije sem podprl, ker menim, da bi EU morala še naprej biti glavni zgled v boju proti podnebnim spremembam. Omeniti je treba, da je EU preseгла cilje, določene v Kjotu.

Mislim, da bi sporazum v Københavnu moral biti zavezujoč. Zato sem predložil predlog spremembe resolucije Parlamenta o tej zadevi in predlagal, da se v končnem besedilu določi vrsto mednarodnih sankcij.

Menim, da mora biti sporazum svetoven, ambiciozen in imeti jasen časovni okvir. Če ne bomo ambiciozni, bomo na koncu imeli simboličen instrument, ki bo še manj učinkovit kot Kjotski protokol, ki že določa mednarodne sankcije. Upajmo torej, da bo ureditev učinkovita in da bo sporazum vključeval klavzulo o pregledu, da ga bo mogoče enostavno posodobiti.

Menim tudi, da Kitajske in Indije ni mogoče izvzeti iz vse odgovornosti, ko pa proizvajata velik odstotek svetovnih emisij, medtem ko si naše industrije zelo prizadevajo zmanjšati svoje emisije.

ZDA imajo veliko odgovornost, da zagotovijo uspeh tega vrha. Upam, da bo predsednik Združenih držav Amerike Barack Obama dokazal, da je zaslužil Nobelovo nagrado za mir, saj bo boj proti podnebnim spremembam prispeval k miru in sreči vseh narodov.

Elisa Ferreira (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Sprejeta resolucija vsebuje pozitivne vidike, kot so: pomen ohranjanja mednarodne zaveze po letu 2012; potreba po prilagoditvi ciljev zmanjšanja z zadnjimi znanstvenimi podatki; poziv ZDA, da opredelijo zavezujoče cilje, ki so jih obljubile (vendar se k njim niso zavezale) v času zadnje volilne kampanje; poudarek na zgodovinski odgovornosti industrializiranih držav za emisije toplogrednih plinov; spodbujanje energetske učinkovitosti in krepitev dejavnosti raziskav, razvoja in predstavitve (RDD).

Vendar pa je pomen tako imenovanih tržnih rešitev in predvsem trgovanju z ogljikom nesporen. To je v temelju politična in ideološka izbira, ki ne samo, da nam ne zagotavlja, da bomo izpolnili opredeljene cilje zmanjševanja, temveč sama po sebi predstavlja najresnejšo grožnjo doseganju opredeljenih okoljskih ciljev. Ilustracija tega je način delovanja sistema trgovanja z emisijami toplogrednih plinov Evropske unije. Cilj trgovanja z ogljikom je komercializirati zmogljivost Zemlje, da reciklira ogljik in s tem regulira podnebje. Zato tej zmogljivosti – ki zagotavlja življenje na Zemlji, kakršnega poznamo – grozi, da bo končala v rokah prav tistih korporacij, ki skrunijo planet, njegove naravne vire in podnebje.

Robert Goebbels (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Glasovanja o resoluciji o podnebnih spremembah sem se vzdržal, ker Evropski parlament po svoji navadi izraža plemenita čustva in ne upošteva dejstev. Evropska unija proizvaja približno 11 % svetovnih emisij CO₂. Ne more dajati zgleda in plačevati še za preostali svet.

Nesmiselno je omejevati države članice pri uporabi mehanizmov čistega razvoja (CDM), kljub temu da jih določa Kjoto, in obenem prositi za 30 milijard EUR pomoči na leto za države v razvoju, in sicer brez pogojev ali ustrezne presoje, če naj omenim samo eno absurdnost te resolucije.

Sylvie Guillaume (S&D), *v pisni obliki*. – (FR) Pri vprašanju podnebnih sprememb je treba nujno ukrepati in ne smemo dovoliti, da bi države v razvoju ostale nemočne. Slednje so namreč tiste, ki jih je to v prvi vrsti prizadelo, vendar pa nimajo dovolj ustreznih sredstev, da bi se spopadle s pojavom, ki so ga ustvarile razvite države! Če danes ne sprejmemo nobenih globalnih ukrepov, bodo prihodnje generacije pred učinki podnebnih sprememb nemočne. Zato je bistveno, da naše vlade pokažejo politično vodstvo, da bi spodbudile druge države, kot so Združene države in Kitajska, k sklenitvi sporazuma. Ta zaveza mora vključevati tudi uvedbo davka na finančne transakcije, ki se ne bo uporabljal za financiranje nadzora bančnega sektorja, temveč za javne dobrine držav v razvoju in celega sveta, kot je na primer podnebje.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – Naslednji mesec bodo oči sveta uprte v Dansko. Na območju Severnega morja, v deželi podobne velikosti, škotska vlada daje pomemben prispevek k prizadevanjem na področju podnebnih sprememb. Kot je zapisano na uradnem spletišču Konference v Københavnu, je Škotska prevzela „svetovno vodilno vlogo pri zaščiti podnebja“. Prizadevanja škotske vlade je treba v celoti podpreti in upati moramo, da bodo naslednji mesec tudi drugi narodi podprli svetovna prizadevanja.

Astrid Lulling (PPE), *v pisni obliki*. – (FR) Resolucijo o strategiji Evropske unije za Konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu sem podprla, ker sem prepričana, da lahko celovit mednarodni sporazum dejansko obrne trend nenadzorovanega večanja emisij toplogrednih plinov.

Gonilo tehnoloških inovacij sta tudi okoljska politika na splošno in predvsem podnebna politika, ki lahko obenem za naša podjetja ustvarita tudi nove obete za rast.

Zelo sem vesela, da Evropa igra vodilno vlogo z zagotavljanjem energetske in podnebne politike, katere cilj je 20-odstotno zmanjšanje emisij v letu 2020 v primerjavi z letom 1990. Ostro nasprotujem dodatnim omejevalnim ciljem brez celovitega mednarodnega sporazuma. Na eni strani si Evropa, ki povzroča 11 % svetovnih emisij, ne prizadeva dovolj, da bi sama obrnila ta trend, na drugi pa se bojim, da bo prišlo do preselitve energetske intenzivne industrije, ki ustvarja velike emisije CO₂.

Samo celovit, srednjeročno in dolgoročno usmerjen sporazum bo ustvaril predvidljivost, ki je potrebna za začetek izvajanja veliki projektov raziskav in razvoja in za zavezo velikim naložbam, potrebnih za trajno ločitev gospodarske rasti od naraščanja emisij toplogrednih plinov.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Zelo pomembno je, da se na konferenci v Københavnu sprejme velikopotezen in pravno zavezujoč sporazum o podnebnih spremembah.

Vendar pa je tudi pomembno, da se v to vključijo vsi, predvsem Kitajska, Indija in Brazilija, glede na njihovo pomembno gospodarsko vlogo in intenzivno industrijsko dejavnost. Te države se morajo tudi zavezati doseganju velikopoteznih ciljev, ki so primerljivi s cilji v drugih državah, pa čeprav, kolikor je to mogoče, prek pomoči iz drugih, bogatejših, bolj industrializiranih držav. Bistveno je tudi, da v tej izredno pomembni zadevi svojo vlogo odigrajo Združene države.

Andreas Mölzer (NI), *v pisni obliki*. – (DE) EU že predolgo časa poskuša samostojno zmanjšati koncentracijo toplogrednih plinov, medtem ko gospodarstva v vzponu, ki potrebujejo ogromno energije in negospodarne industrijske države niso bili niti pripravljeni na izvajanje Kjotskega protokola. Morali bomo počakati in videti, v kakšnem obsegu bo to spremenila konferenca v Københavnu. Glede na to so potrebna pravila za proces financiranja skupaj s sankcijami za kršitve.

Da bi prišlo do te spremembe, moramo preoblikovati našo okoljsko politiko, da se ta ne bo več ukvarjala samo z milijoni, ki se prenašajo sem in tja v okviru procesa trgovanja s certifikati, temveč da bo tudi spodbujala prave alternative, kot so obnovljivi viri energije ter zmanjšanje prometa blaga po Evropi, ki se subvencionira z denarjem EU. To poročilo tega problema ne obravnava v zadostni meri, zato ga nisem podprl.

Rovana Plumb (S&D), *v pisni obliki*. – (RO) Resolucijo sem podprla, saj je treba v Københavnu sprejeti obvezujoč, svetoven, pravni sporazum, na podlagi katerega se bodo razvite države in tudi države v razvoju zavezale cilju zmanjšanja ravni emisij na raven, ki je primerljiva z ravno v EU. Cilj zaustavitve globalnega segrevanja na 2° C in zmanjšanja emisij toplogrednih plinov lahko dosežemo samo, če bomo vlagali v čiste tehnologije ter v raziskave in inovacije. Dodeliti je treba dodatna sredstva, ki bi prišla iz prispevkov držav podpisnic svetovnega sporazuma, ki odražajo gospodarski razvoj in solventnost teh držav.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *v pisni obliki*. – Ta resolucija predstavlja jasno in realno strategijo za reševanje glavnih področij, ki jih je treba obravnavati, da bi se naslednji mesec lahko sklenil učinkovit sporazum v Københavnu. Imamo besedilo, ki ambicije usklajuje z realističnimi cilji in ki obravnava težka vprašanja, ki

jih pogajalci morajo rešiti. Evropski parlament je za pozval pogajalsko skupino EU in države članice, da vztrajajo pri ukrepih na področju: trgovanja z emisijami, globalnega trga ogljika, pravičnega sistema financiranja prilagajanja in blažitev, gozdov ter letalskega in pomorskega prometa.

Parlament je spoštoval svoje prejšnje zaveze v zvezi z zmanjšanjem emisij do leta 2030, zdaj pa je na podlagi priporočil znanstvene skupnosti opredelil še bolj velikopotezne cilje za leto 2050. Pripravljenost EU, da prevzame vodilno vlogo pri tem vprašanju, se lahko pokaže kot ključni dejavnik pri oblikovanju mednarodno zavezujočega sporazuma o boju proti podnebnim spremembam.

Bogusław Sonik (PPE), v pisni obliki. – (PL) Resolucija Evropskega parlamenta o strategiji EU za konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu predstavlja ključen zakonodajni dokument in pomemben glas na mednarodni razpravi in pogajanjih pred konferenco o podnebnju, njegov namen pa je dopolniti stališče Evropske unije o tej zadevi. Če želi Evropska unija še naprej voditi boj proti podnebnim spremembam, bi si morala še naprej postavljati velikopotezne cilje zmanjševanja in izpolniti predhodno dane zaveze zmanjševanju. Na ta način bi dala zgled drugim državam kljub vsem spremljajočim težavam.

Glas Evropskega parlamenta kot edine demokratične institucije EU je ključnega pomena v tej razpravi in prav zaradi tega bi naša resolucija morala pokazati, katera je prava smer, ter opredeliti prednostne naloge, ki so zares pomembne. Besedilo resolucije ne sme biti samo zbirka zahtev in želja brez vsakršne podlage, temveč mora predstavljati celovit in predvsem združen glas državljanov EU, ki temelji na načelu skupnih a različnih odgovornosti držav članic pri vprašanju boja proti podnebnim spremembam.

Evropska unija mora kot resna partnerka v pogajanjih zasesti svoj sedež v Københavnu kot enotno telo, ki upošteva interese vseh svojih držav članic. Evropska unija bi morala pokazati pripravljenost za povečanje ciljev zmanjšanja na 30 %, če bodo tudi druge države storile enako. Ne smemo namreč pozabiti, da EU ni sprejela nikakršnih brezpogojnih obveznosti, temveč samo pogoje.

Bart Staes (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Resolucijo sem podprl, ker Evropski parlament poziva pogajalce iz EU, da namenijo 30 milijard EUR državam v razvoju za boj proti podnebnim spremembam. Parlament s tem pošilja jasen signal pogajalcem, ki se bodo čez štirinajst dni v imenu Evrope udeležili konference o podnebnih spremembah v Københavnu. Do zdaj še niso povsem jasno povedali, kakšen bo njihov finančen vložek na konferenci. Zdaj jih je Parlament pozval, naj se natančneje izrečejo o dejanskih zneskih in odstotkih. S tem pa se žogica vrača Združenim državam. Slišati je, da Američani vneto pripravljajo cilj za emisije CO₂, ki ga želijo predstaviti. Ta resolucija tako še bolj pritiska na predsednika Obama, naj oblikuje posebne predloge, saj bo to bolj malo pomagalo pri povečanju možnosti za uspeh v Københavnu.

Resolucija povečuje tudi možnosti, da se bodo svetovnemu boju proti podnebnim spremembam pridružile tudi države, kot so Kitajska, Indija in Brazilija. Zato sem to dobro resolucijo podprl z navdušenjem, tako kot moji kolegi iz Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze. Njena edina pomanjkljivost je, da se je vanjo nekako priplazila proizvodnja jedrske energije. Vendar pa je zdaj pomembno, da se bodo Komisija in države članice v Københavnu trdno pogajale.

Konrad Szymański (ECR), v pisni obliki. – (PL) Na današnjem glasovanju o strategiji EU za konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu je Evropski parlament sprejel radikalno in nerealno stališče. Z zahtevo po podvojitvi omejitev emisij CO₂ v državah EU Parlament spodkopava podnebni paket, ki je bil pred kratkim z velikimi težavami dosežen na pogajanjih (točka 33 zahteva 40 % zmanjšanje). Z zahtevo po letni porabi 30 milijard EUR za čiste tehnologije v državah v razvoju Parlament pričakuje, da bodo države, katerih proizvodnja električne energije temelji na premogu, kot je Poljska, dvakrat plačale za emisije CO₂: enkrat v obliki pristojbin v okviru sistema trgovanja z emisijami in drugič v obliki prispevka za pomoč državam v razvoju na področju boja proti podnebnim spremembam (točka 18 govori o prispevku, ki ne bi smel biti nižji od 30 000 milijard EUR letno). Z zahtevo, da mora izračun prispevkov držav članic za čiste tehnologije v državah v razvoju temeljiti na ravneh emisij CO₂ in BDP, se Parlament ne meni za samo merilo zmožnosti prevzemanja takšnih stroškov. Za Poljsko to pomeni strošek v višini 40 milijard EUR v teku naslednjih 10 let (kar je posledica zavrnitve predlogov sprememb 31 in 27). Zato je poljska delegacija edina, ki je v celoti zavrnila resolucijo o strategiji EU za konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu (COP 15).

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Večja tveganja za okolje in zdravje in predvsem nevarne podnebne spremembe so skupaj s pregrevanjem planeta rezultat industrijskega razvoja, ki temelji na kapitalističnem dobičku in komercializaciji tal, zraka, energije in vode. Tega pojava ne morejo ustrezno obravnavati vodilni ljudje na področju kapitala, torej tisti, ki so odgovorni za njegov nastanek.

Na poti, ki pelje proti konferenci v Københavnu, so ovire, ki jih postavlja zaostritev notranjega imperialističnega boja. S predlogi za „vzdržno zeleno gospodarstvo“ in gospodarstvo „nizkoogljične“ rasti poskuša EU utreti pot za celo še več naložb poenotenih evromonopolov in za izpolnitev špekulativnih pričakovanj kapitala z „izmenjavo onesnaževanja“.

Da bi načrtovali in začeli izvajati razvojni tok, ki bo pomagal doseči ravnovesje v odnosu med človekom in naravo ter izpolniti potrebe navadnih ljudi, moramo na koncu zrušiti kapitalistične odnose v proizvodnji. Grška Komunistična stranka ni podprla resolucije Evropskega parlamenta. Predlaga združeno izpolnitev potreb navadnih ljudi v skladu z bogastvom, ki ga ustvarja naša država. Politični predpogoji za izvršitev tega cilja so socializacija osnovnih sredstev proizvodnje in načrtovanje gospodarskega življenja na centralni ravni pod nadzorom navadnih ljudi in delavskega razreda, z drugimi besedami, moč naroda in gospodarstvo naroda.

Thomas Ulmer (PPE), v pisni obliki. – (DE) Predloga resolucije nisem podprl, ker vnaprej določa, da bo EU že na samem začetku sprostila velike zneske denarnih sredstev, ne da bi čakala na druge partnerje. Svojim volivcem ne morem pojasniti, zakaj se njihov denar porablja na takšen način. Zaščita podnebja je pomemben cilj, vendar je zganjanje preplaha pred konferenco o podnebnih spremembah v Københavnu nezaslišano in ne odraža znanstvenih dejstev.

- Predlog resolucije (B7-0155/2009) Večletni program 2010-2014 o območju svobode, varnosti in pravice (Stockholmski program)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Resolucijo sem podprl, ker obravnava prednostne naloge v temeljnih poglavjih, kot so svoboda, varnost in pravica, predvsem ob upoštevanju pogojev za sprejem in vključevanje priseljencev, boja proti diskriminaciji, zlasti na podlagi spolne usmerjenosti, dostopa do sodnega varstva in boja proti korupciji in nasilju.

Boj proti diskriminaciji na podlagi spola, spolne usmerjenosti, starosti, invalidnosti, verske pripadnosti, barve kože ter nacionalne ali etnične pripadnosti, je enako pomemben kot boj proti rasizmu, antisemitizmu, ksenofobiji, homofobiji in nasilju.

Vsem državljanom EU in njihovim družinam je treba zagotoviti tudi svobodo gibanja.

Državljanom je treba zagotoviti tudi zaščito pred terorizmom in organiziranim kriminalom, zato je treba okrepiti ureditveni okvir, da bi lahko obravnavali te izredno aktualne grožnje glede na to, da so prisotne po vsem svetu.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Grška Komunistična stranka kategorično nasprotuje stockholmskemu programu, kot je nasprotovala tudi prejšnjim programom o izvajanju zavajajoče imenovanega področja svobode, varnosti in pravice. Njegov cilj je ne glede na demagoške izjave EU uskladiti ali poenotiti nacionalne zakone, da bi se začela enotno uporabljati politika EU, ki je naravnana proti navadnim ljudem, in da bi se okrepili obstoječi ter oblikovali novi mehanizmi za pregon in represijo na ravni EU pod pretezo terorizma in organiziranega kriminala.

Glavne prednostne naloge stockholmskega programa vključujejo spodbujanje protikomunistične histerije v EU, ki že drvi s polno paro naprej in dosega vrhunec v zgodovinsko netočnem in nesprejemljivem enačenju komunizma z nacionalsocializmom. Območje svobode, varnosti in pravice v EU ter programi za njegovo izvajanje niso v interesu ljudi; ravno nasprotno, tvorijo niz ukrepov, ki dušijo individualne in socialne pravice ter demokratske svoboščine, krepijo avtoritarizem in represijo na račun delavcev, priseljencev in beguncev, ščitijo politični sistem in suverenost monopolov in želijo prizadeti delavski razred in gibanje navadnih ljudi, kar je predpogoj za divji napad kapitala na zaposlovanje in socialne pravice delavskega razreda in navadnih ljudi.

Vilija Blinkievičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Prepričana sem, da je varstvo otrokovih pravic zelo pomemben vidik v stockholmskem programu. Želela bi opozoriti na dejstvo, da je bilo v zadnjih letih nasilje nad otroki, vključno s spolnimi zlorabami otrok, otroškim spolnim turizmom, trgovino z otroki in delom otrok, predmet čedalje večje zaskrbljenosti. Ker je varstvo otrokovih pravic socialna prednostna naloga Evropske unije (EU), pozivam Svet in Komisijo, da namenita več pozornosti varstvu pravic tistih, ki so najranljivejši.

Otrokove pravice so del človekovih pravic, k spoštovanju katerih so se zavezale EU in države članice v skladu z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in Konvencijo Združenih narodov (ZN) o otrokovih

pravicah. EU mora povečati svoje zaveze za pomoč pri reševanju položaja otrok v Evropi in na svetu, da bi lahko ustrezno zagotovila spodbujanje otrokovih pravic in njihovo varstvo. Želela bi poudariti, da lahko samo strategija, ki temelji na usklajenem in skupnem ukrepanju, spodbudi države članice, da spoštujejo in ravnajo v skladu z načeli Konvencije ZN o otrokovih pravicah po vsej Evropski uniji in zunaj njenih meja. Da bi otrokom zagotovili pravice na ustrezen način, želim predlagati sprejetje obveznih standardov v vseh državah članicah EU. Na žalost se spoštovanje otrokovih pravic še ni zagotovilo na svetovni ravni. Zato pozivam Svet in Komisijo, da z izvajanjem stockholmskega programa sprejmeta konkretne ukrepe, s katerimi bosta zagotovili primerno zaščito otrokovih pravic.

Carlo Casini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, resolucijo sem podprl, ker kaže pravo pot h krepitvi evropske enotnosti pri temeljnih vprašanjih, ki tvorijo njeno identiteto.

Ne moremo se slepiti, da bo mogoče sprejeti sporazum o tako imenovanih skupnih vrednotah. Kljub temu lahko upamo, da bo z malo razuma mogoče doseči, da bodo različne politične komponente natančneje upoštevale, kaj je prav in pošteno, ko bodo napredovale po poti evropske enotnosti.

Na podlagi jasnega razlikovanja med pravico do prostega gibanja in načelom nediskriminacije na eni strani ter vrednoto družine kot naravne celice družbe, ki temelji na zakonski zvezi, na drugi strani, je nastal odstavek, ki zagovarja neodvisnost posameznih držav pri zakonu o družinskih razmerjih in prepovedi diskriminacije vseh posameznikov.

Tisti, ki tako kot jaz, v celoti podpiramo načelo enakosti, ki zagovarja enakost med rojenimi in še nerojenimi otroki, lahko samo podpremo načelo nediskriminacije ljudi različnih spolnih usmerjenosti, vendar ne moremo sprejeti uničenja pojma zakonske zveze ali družine. Pomen tega pojma, kot ga priznava člen 16 Splošne deklaracije o človekovih pravicah, je temeljnega pomena za niz generacij in izobraževalne zmožnosti heteroseksualnih parov.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Predloga nisem podprl zaradi številnih razlogov; glavne razloge navajam v nadaljevanju. Njeno temeljno razsežnost v bistvu predstavlja filozofija „varnosti“ in strahu na račun temeljnih pravic in svoboščin. Vendar pa se varnost zagotavlja ravno z zaščito in spoštovanjem teh pravic na podlagi načel pravne države. Predlog krepi videz in možnost izvajanja trdnjave Evrope, ki priseljence obravnava kot možne teroriste in kriminalce in v najboljšem primeru njihovo prisotnost „sprejema“ glede na potrebe trga dela EU, namesto da bi jih sprejemala kot ljudi z enakimi pravicami.

Spodbuja nesprejemljiva množična odpuščanja, ne krepi pravice dostopa do azila, utira pot za aktivno udeležbo EU v begunskih taboriščih zunaj njenih meja in za vsiljevanje sporazumov o levjem deležu s tretjimi državami, ne meni pa se za zaščito človekovih pravic. Čeprav bi lahko izpostavili še veliko več, resolucija uvaja politike, ki bodo pomnožile različne organe, ki spremljajo, zbirajo in izmenjujejo osebne podatke o državljanih, s tem pa kršijo njihovo kolektivno in osebno dostojanstvo ter pod seboj teptajo pravico do svobode govora. Ta resolucija je namenjena družbi, ki ima samo sovražnike in v kateri so vsi sumljivi. To ni družba, ki si jo želimo.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE), v pisni obliki. – (SV) Menimo, da je zelo pomembno, da ženske ne postanejo žrtve nasilja in spolne trgovine. Prav tako je samoumevno, da moramo spoštovati človekove pravice in mednarodne konvencije o beguncih. Za nas državljane EU je dejstvo, da imamo stabilen pravni sistem, v katerem so vsi enaki pred zakonom, nekaj povsem samoumevnega, kot je tudi dejstvo, da lahko zaupamo v način, kako naši organi obravnavajo našo zasebnost.

Številne izmed 144 točk predloga resolucije, kakor tudi 78 predloženih predlogov sprememb resolucije Parlamenta, so si seveda zaslužili podporo. Resolucija in predlogi sprememb vključujejo tudi številne točke na primer o človekovih pravicah, diskriminaciji in zasebnosti, ki so že vsebovane v prejšnjih programih in tudi v Lizbonski pogodbi. Odločili smo se, da nekaj predlogov sprememb ne bomo podprli, da bi dobili resolucijo, ki bo bolj obravnavala ravno tista vprašanja, ki v prejšnjih programih in pogodbah niso vsebovana. Čeprav resolucija, o kateri smo glasovali, vsebuje nekatere točke, ki v njej ne bi smele biti vključene, smo se odločili da resolucijo podpremo, saj njene koristi daleč presegajo negativne vidike. Bolj pomembno je, da Evropski parlament pošlje jasno sporočilo o podpori stockholmskemu programu.

Marije Cornelissen in Bas Eickhout (Verts/ALE), v pisni obliki. – (NL) Resolucija Evropskega parlamenta, ki zahteva območje svobode, varnosti in pravice za državljane, je sama po sebi napredna resolucija, ki obenem ustavlja željo Sveta ministrov, da bi se omogočila prosto izmenjavo osebnih podatkov državljanov. Je tudi resolucija, ki beguncem in migrantom zagotavlja zaščito.

Ta resolucija predstavlja korak naprej k napredni pripravi evropske zakonodaje o preseljevanju. Nekatere njene ključne spremembe, vključno s tistimi, ki se nanašajo na oblikovanje načela nevračanja, zmanjšanja vloge agencije Frontex, ki ne sodelovala pri ponovni naselitvi migrantov v tretje države, pozitiven odnos do množične zakonske ureditve nezakonitih priseljencev in trditev, da bi varnost morala služiti interesom svobode, so odločilnega pomena. Odstavke o boju proti nezakonitem priseljevanju je mogoče tolmačiti na več načinov, čeprav po mojem mnenju niso na strani represije. Globoko obžalujem dejstvo, da je bila resolucija olepšana, kar zadeva dokument o protidiskriminaciji.

Anne Delvaux (PPE), v pisni obliki. – (FR) Napredek pri nekaterih vidikih na področju svobode, varnosti in pravice je bil do zdaj bolj počasen, medtem pa je že več kot 500 milijonov državljanov dobilo pravico do svobodnega gibanja in bivanja v EU! Pomembno je, da to obvladamo, danes sprejeta resolucija Evropskega parlamenta pa nam pri tem pomaga.

Resolucijo pozdravljam, saj predvsem zadeva državljane in se ujema z mojimi prednostnimi nalogami: Evropo prava in pravice (varstvo temeljnih pravic in boj proti vsem oblikam diskriminacije); Evropo, ki ščiti vse in se pri tem ne vede kot Veliki brat (krepitev vloge Evropa ter policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah tako na operativni kot na upravni ravni, izboljšanje meddržavnega sodelovanja med policijo in obveščevalnimi službami, oblikovanje evropskega kazenskopravnega območja, ki temelji na načelu vzajemnega priznavanja, zaščita osebnih podatkov); in Evropo, ki je enotna, odgovorna in poštena na področju azilov in priseljevanja s pravo solidarnostjo v vseh državah članicah in z bojem proti trgovini z ljudmi ter njihovem spolnemu in ekonomskemu izkoriščanju.

Naslednja stopnja: zasedanje Evropskega sveta 9. in 10. decembra 2009!

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. Predlog resolucije Evropskega parlamenta o stockholmskem programu sem podprla, ker menim, da predlogi, ki jih vsebuje, jasno in natančno opredeljujejo prednostne naloge za prihodnja leta v smislu evropske zakonodaje na področjih svobode, varnosti in pravice, upoštevajoč Lizbonsko pogodbo.

Pomembno je, da se doseže boljše ravnovesje med varnostjo državljanov in varovanjem njihovih pravic. Zato bi želela poudariti pomen uporabe načela vzajemnega priznavanja istospolnih parov v EU, kakor tudi ustanovitve evropskega sodišča za kibernetске zadeve in sprejetje ukrepov, ki podeljujejo zapornikom nove pravice.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Splošna praksa v tem Parlamentu je, da se sporna vprašanja, ki daleč presegajo pristojnosti Evropske unije, spodbujajo z vključevanjem v besedila o širših vprašanjih, ki bi si sicer zaslužila široko podporo. Ponovno moram obsoditi uporabo te nedovoljene metode, ki bo Parlament samo spravila na slab glas in povečala prepad med poslanci Evropskega parlamenta in volivci.

Na srečo spadajo zadeve s področja družinskega prava pod pristojnost držav članic, zato je prizadevanje Parlamenta, da jih s spodbujanjem radikalnih programov spravi v okvir skupnega dogovora o teh zadevah popolnoma nelegitimno in predstavlja očiten napad na načelo subsidiarnosti.

Priznavanja istospolnih zvez s strani Parlamenta – ki so priznane samo v štirih državah članicah – se ne sme vsiljevati drugim; obenem to predstavlja grob poskus vpliva na zakonodajna telesa in nacionalna javna mnenja, zato si zasluži obsodbo v najstrožjem smislu.

Ko je bila sprejeta Listina o temeljnih pravicah, smo se bali, da se bo v prihodnosti zlorabljala in da bo prišla navzkriž z nacionalnim pravom. Trenutne okoliščine potrjujejo, da so bile te napovedi točne.

Carlo Fidanza (PPE), v pisni obliki. – (IT) Ta resolucija potrjuje nekaj pomembnih načel: skupno odgovornost v boju proti nezakonitem priseljevanju, pri razporeditvi prosilcev za azil in vračanju pripornikov v domovino. Na drugi strani pa se mi zdi, da je del, ki se nanaša na spoštovanje pravic manjšin in predvsem romske manjšine, zelo neprimeren in preveč politično korekten. Besedilo uspe v celoti spregledati izredno slabe razmere, v katerih živijo romske skupnosti v nekaterih državah, kot je Italija, pa ne zaradi pomanjkanja politik vključevanja, temveč, ravno nasprotno, zaradi namerne odločitve o zavračanju vseh pravil civiliziranega življenja.

V njem ni nobene obsodbe nezakonitih dejavnosti (tatvin, kraj torbic, nadležnega prosjačenja in mladoletne prostitucije), ki so čedalje bolj povezane z nezakonitimi romskimi naselbinami na obrobju velikih mest v Italiji in drugod. Niti v delu o zaščiti mladoletnikov se ne omenja potreba po varstvu teh istih otrok pred suženjstvom, v katero jih silijo nekateri romski družinski poglavarji. Ne omenja se niti to, da bi se dejansko morala uporabljati Direktiva 2004/38/ES o izgonu državljanov Skupnosti, ki po trimesečnem obdobju

prebivanja v EU ne uspejo prikazati določeno višino prihodka. Do vključevanja ne more priti, če se ne spoštujejo pravila, romske manjšine pa niso izvzete iz spoštovanja tega načela.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Večina v Parlamentu je odobrila bistvo predloga Evropske komisije o tako imenovanem stockholmskem programu, kar predstavlja silovit napad na tako ključen element suverenosti držav članic, kot je pravosodje. Čedalje pogostejši skupni ukrepi na področju političnega in pravosodnega sodelovanja ter sodelovanja med tajnimi službami, kakor tudi uvedba notranje varnostne strategije in novih ukrepov za izmenjavo podatkov znotraj EU, gredo na račun pravic, svoboščin in zagotovil vseh tistih, ki živijo v državah EU.

Razvoj skupne politike preseljevanja, ki temelji na razvrščanju priseljencev v skladu z lestvico zaželenosti ter, v najbolj represivni obliki, na uporabi agencije Frontex, krši pravice priseljencev in se ne meni za tragedijo ljudi, ki se dogaja v številnih državah.

Čedalje pogostejši nadzor in spremljanje ljudi je skrb vzbujajoč, enako pa velja tudi za prakso profiliranja, ki temelji na tehnikah rudarjenja podatkov in splošnem zbiranju podatkov ne glede na to, ali so državljani nedolžni ali krivi, vse to pa za namen tako imenovanega preprečevanja in nadzora. Skrb vzbujajoča so tudi ogromna sredstva, ki se stekajo v vojaško-industrijske komplekse in njihove preiskovalne dejavnosti na področju notranje varnosti.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, Svet bo letos decembra, takoj po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe, sprejel politično strategijo na področju svobode, varnosti in pravice – stockholmski program. V tem posebnem trenutku, ko se bodo pristojnosti Evropskega parlamenta pri sprejemanju odločitev v veliki meri povečala, se bo povečala tudi vloga nacionalnih parlamentov v procesu oblikovanja prava Skupnosti. Glas državljanov, ki se bo na ta način okrepil, bo imel tudi večji mandat, da privede do uresničitve načel stockholmskega programa.

Po mojem mnenju je še zlasti pomembna in nujna potreba po ukrepanju, da bi se zagotovilo enako obravnavanje vseh državljanov Evropske unije ne glede na spol, spolno usmerjenost, starost, invalidnost, versko pripadnost, svetovni nazor, barvo kože, poreklo ali etnični izvor. Zato mora Svet nujno sprejeti celovito direktivo o nediskriminaciji, ki bil obsegala vsa področja, ki sem jih pravkar navedla. Kot smo že velikokrat dejali v Evropskem parlamentu, EU takšnega zakona nima.

Upam, da se bo ta vrzel zapolnila v okviru uresničevanja stockholmskega programa. Vendar pa samo oblikovanje zakona ni dovolj. Če naj bo stockholmski program uspešen, morajo državljani EU poznati svoje pravice. Naloga nove Evropske komisije bo zato tudi ozaveščanje javnosti o protidiskriminacijski zakonodaji in enakosti spolov.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) To resolucijo sem podprla, ker omogoča vzpostavitev boljšega ravnovesja med spoštovanjem posameznih svoboščin in precej represivnimi obeti, ki jih spremljajo varnostni ukrepi, katerih učinkovitost je danes težko meriti. S tem programom ponovno potrjujemo našo predanost Evropi solidarnosti in vrednot, katere dolžnost je, da brani svobodo vere, enake možnosti, pravice žensk, pravice manjšin in pravice homoseksualcev.

Zato trdno podpiram sprejetje protidiskriminacijske direktive, ki jo trenutno podpira tudi Svet in ki je Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) v prejšnjem parlamentarnem mandatu ni želela. Skupina PPE je ponovno izrazila svoje nasprotovanje besedilu. Pozdravljam tudi sprejetje sprememb, ki zahtevajo odstranitev ovir pri uveljavljanju pravice do ponovne združitve družine in prepoved pridržanja tujih mladoletnikov in mladoletnikov brez spremstva.

Vendar pa obžalujem, da so bili ponovno zanemarjeni cilji politik preseljevanja in da je bila prednost dana vprašanju boja proti nezakonitem priseljevanju in krepitve agencije Frontex. Kar zadeva azil, bo predloge o skupnem azilnem sistemu preučil Evropski parlament kot sozakonodajalec, hkrati pa bo pozorno spremljal iskreno politično voljo za ustvarjanje napredka na tem področju.

Timothy Kirkhope (ECR), v pisni obliki. – Medtem ko skupina ECR podpira večji del vsebine stockholmskega programa, kot sta sodelovanje in solidarnost pri vprašanih nadzora, boja proti čezmejnimi kaznivim dejanjem in korupciji, varstva temeljnih pravic in iskanja rešitev za priseljevanje z nudenjem pomoči tistim državam južne Evrope, ki so soočene z resnimi problemi priseljevanja, ne podpiramo predlogov za evropsko varnostno strategijo, kakor tudi ne ukrepov, ki bi nadzor našega kazenskopravnega sistema in azilne politike preložili na EU, ter zahtev za „obvezno in nepreklicno solidarnost“. Verjamemo v sodelovanje, ne v prisilo: zato poročila nismo podprli.

Nuno Melo (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Stockholmski program obravnava povečanje varnosti, predvsem v boju proti čezmejnimi kaznivim dejanjem in terorizmu, vendar s spoštovanjem pravic državljanov. Na podlagi teh prizadevanj, ki so tudi rezultat novih okoliščin, ki jih postavlja Lizbonska pogodba, bi človek pričakoval odgovorno razpravo o temeljnih točkah območja svobode, varnosti in pravice za državljane.

Na žalost so nekateri želeli razpravo o tako temeljnem vprašanju, kot je stockholmski program, okužiti u vprašanjem istospolnih zakonskih zvez, ki je popolnoma nepomembno in ni povezano s to temo, pri čemer se niso menili niti za legitimne razlike v notranjih pravnih rešitvah vsake države Evropske unije. Tisti, ki so tako ravnali samo zaradi političnega manevriranja, se niso menili za usodo stockholmskega programa.

Moj glas je ravno nasprotno pokazal na pomen razpravljanja o potrebah na tem območju svobode, varnosti in pravice za državljane. Pomeni pa tudi obsodbo strategije tistih, ki so to razpravo želeli okužiti z razdiralnim načrtom, ki s tem nima nobenega opravka.

Judith Sargentini (Verts/ALE), *v pisni obliki*. – (NL) Resolucija Evropskega parlamenta, ki zahteva območje svobode, varnosti in pravice za državljane, je sama po sebi napredna resolucija, ki obenem ustavlja željo Sveta ministrov, da bi se omogočila prosto izmenjavo osebnih podatkov državljanov. Je tudi resolucija, ki beguncem in migrantom zagotavlja zaščito.

Ta resolucija predstavlja korak naprej k napredni pripravi evropske zakonodaje o preseljevanju. Nekatere njene ključne spremembe, vključno s tistimi, ki se nanašajo na oblikovanje načela nevračanja, zmanjšanja vloge agencije Frontex, ki ne sodelovala pri ponovni naselitvi migrantov v tretje države, pozitiven odnos do množične zakonske ureditve nezakonitih priseljencev in trditev, da bi varnost morala služiti interesom svobode, so odločilnega pomena. Odstavke o boju proti nezakonitem priseljevanju je mogoče tolmačiti na več načinov, čeprav po mojem mnenju niso na strani represije. Globoko obžalujem dejstvo, da je bila resolucija olepšana, kar zadeva dokument o protidiskriminaciji.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Želel bi vam zaupati nekaj pripomb o večletnem programu 2010-2014 o območju svobode, varnosti in pravice (stockholmski program). Ena izmed glavnih dolžnosti držav članic je zagotoviti svobodo, varnost in pravico državljanom Evropske unije. Države Evropske unije morajo povečati sodelovanje v pravosodnih zadevah, vendar ne na škodo tradicije in temeljnega prava vsake države članice. Povečati moramo medsebojno zaupanje držav članic v zvezi z ustreznostjo odločitev, ki jih organi v drugi državi članici sprejmejo predvsem na področjih, povezanih z zakonitim in nezakonitim priseljevanjem, pa tudi v zvezi s sodelovanjem policije in sodišč v kazenskih zadevah. EU si mora še bolj prizadevati za boj proti čezmejnimi kaznivim dejanjem in terorizmu. Zato je treba sprejeti ukrepe, da se izboljša učinkovitost izmenjave informacij, pri čemer pa se ne sme pozabiti na zaščito zasebnosti, osebnih podatkov in temeljnih svoboščin. Varnost v Evropi je naša skupna zadeva, tako kot skupen, enotni trg, zato moramo storiti vse, kar je v naši moči, da bi se prav vsak državljan znotraj meja EU počutil varnega, kajti to je ena izmed naših temeljnih vrednot.

Renate Sommer (PPE), *v pisni obliki*. – (DE) Pozdravljam sprejetje predloga resolucije o stockholmskem programu. Ta Parlament, kot predstavnik državljanov Evrope, mora predlagati pot za pravosodno in notranjo politiko. Dosegli smo dober rezultat. Poleg tega nam Lizbonska pogodba daje varnost. Evropski parlament v prihodnosti ne bo samo igral vloge svetovalca na teh področjih politike, temveč bo tudi vključen v postopek sprejemanja odločitev. Ustvarili smo dobro ravnovesje med varnostjo in pravicami državljanov.

Prebivalstvo potrebuje še večjo varnost. Vendar pa moramo nenehno odgovarjati na vprašanje, ali in v kakšnem obsegu bo uvedba varnostnih ukrepov omejila pravice in svoboščine državljanov. Mislim, da smo izbrali dobro srednjo pot. Da pa bi zagotovili, da bo ta srednja pot zares vplivala na pravosodno in notranjo politiko, zahtevamo, da se v okviru izvajanja stockholmskega programa temu Parlamentu in nacionalnim parlamentom v EU podeli več pravic do nadzora. Na žalost na plenarnem zasedanju nisem dobila podpore pri zahtevi za dostop policije do sistema Eurodac.

To bi bilo še eno koristno orodje v boju proti terorizmu in kaznivim dejanjem. Zato pa je bil uspešen moj predlog, s katerim sem Komisijo pozvala, da predloži predloge za boj proti zlorabam azilnega sistema po vsej Evropi. Vsaka takšna zloraba namreč ovira dodeljevanje azila tistim, ki imajo do njega legitimno pravico.

– Predlog resolucije: Stanje v zvezi z območjem proste trgovine Euromed 2010

Edite Estrela (S&D), *v pisni obliki*. – (PT) Predlog resolucije o stanju v zvezi z območjem proste trgovine Euromed 2010 sem podprla.

Kljub določenemu napredku, ki je bil dosežen, obžalujem, da niso bili izpolnjeni glavni cilji evro-sredozemskega partnerstva, kar ogroža njihovo načrtovano izpolnitev v letu 2010. Ključnega pomena je, da zagotovimo, da bo evro-sredozemski proces povezovanja ponovno postal politična prednostna naloga EU, saj bi uspeh tega procesa in območja proste trgovine lahko prispeval k miru, napredku in varnosti v vsej regiji.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Sredozemlje je zibelka civilizacije, kakršno poznamo danes. Na njegovih obalah so se rodile, razvijale in pridobile moč zamisli in institucije, ki določajo bistvo evropske civilizacije in tvorijo sestavni del njene zgodovine in načrtov za prihodnost.

Na teh istih obalah pa je prihajalo tudi do globokih nesoglasij, ki so se pogosto reševala z vojaško silo, kar je pripeljalo do bolečega političnega ločevanja, večanja prepada med njegovimi narodi in do razvoja, ki se je ločil od oziroma kar nasprotoval temu, kar je bilo nekoč središče sveta.

EU, ki se želi odpreti svetu in spodbujati dialog med svojimi članicami in tretjimi državami, mora ceniti zamisel o območju proste trgovine Euromed, ki omogoča ponovno vzpostavitev tesnejših odnosov med obema stranema Sredozemlja in ki spodbuja večje zблиževanje na jugu.

Treba je priznati, da se do sedaj doseženi rezultati ne ujemajo z ambicijami, na katerih sloni ta zamisel. Veliko je gospodarskih in finančnih ovir, čeprav je jasno, da so resnejša nerazrešena vprašanja očitne politične narave. Moramo vztrajati in pomagati omogočiti ponovno oblikovanje trga na sredozemski ravni, ki bo ustvaril večje stike med narodi in obnovil vezi, ki so se med tem pretrgale.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Obžalujem, da še vedno obstaja očitno gospodarsko, socialno in demografsko neravnovesje med dvema stranema Sredozemlja. Zato sem podprl novo spodbudo za povezovanje držav na jugu in vzhodu Sredozemlja v mednarodni trgovini, da bi lahko razširile svoje gospodarstvo in si pošteno razdelile s tem povezane ugodnosti.

Zmanjšati moramo prepad, ki ločuje severno in južno stran Sredozemlja v smislu razvoja. Poleg tega bi morala to območje proste trgovine dopolnjevati tudi postopna in pogojna uvedba prostega pretoka delavcev, pri čemer je treba upoštevati trenutne razprave o povezavah med preseljevanjem in razvojem.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Poročila o Euromedu nisem podprl, ker vprašanja o trgovini ni mogoče ločiti od političnega dialoga v Uniji za Sredozemlje. To poročilo je usmerjeno v trdno jedro interesa Evropske unije za Unijo za Sredozemlje. S tem mislim na vzpostavitev območja proste trgovine v obeh regijah. Izvajanju takšnega območja proste trgovine nasprotujem.

Poglavje o trgovini mora temeljiti na načelih poštene trgovine ob upoštevanju neravnovesij med državami Evropske unije in sredozemskimi državami. Kar zadeva politično poglavje, pa se ne moremo strinjati, da Evropska unija podeljuje Maroku prednostni status, ko ta še naprej krši človekove pravice. Kar zadeva Evropsko unijo, mora biti saharski konflikt prednostno vprašanje za Unijo za Sredozemlje, obenem pa je treba dati podporo postopku izvajanja referenduma o samoodločanju v skladu z resolucijami ZN. Iz tega sledi, da ne moremo sprejeti niti tako imenovane nadgradnje odnosov med Unijo in Izraelom. Razlog za to so nenehno kršenje mednarodnega prava s strani Izraela in naše politične zaveze Palestini.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Močno pozdravljam dejstvo, da se bodo večstranski stiki s sredozemsko regijo in zlasti državami južnega in vzhodnega Sredozemlja (SEMC) izboljšali in okrepili. Podpiram tudi prizadevanja Evropske unije, da prične s postopkom posodabljanja gospodarstev teh držav in s tem pomaga prebivalstvu. Vendar pa močno dvomim, ali bo to mogoče doseči z načrtovanim območjem proste trgovine Euromed.

Ocena učinka trajnosti, ki jo je opravila Univerza v Manchesteru, opozarja na negativne družbene in okoljske posledice za vključene države južnega in vzhodnega Sredozemlja. Bojim se, da bo ta sporazum sicer ustvaril nove prodajne trge za države EU, da pa bo obenem povzročil resno škodo gospodarstvom držav južnega in vzhodnega Sredozemlja. Vzoredna uvedba prostega pretoka delavcev, ki jo ta predlog resolucije zahteva, bi povzročila tudi ogromen val priseljevanja v Evropo in povzročila odliv delovne sile, ki je v državah južnega in vzhodnega Sredozemlja nujno potrebna. Da bi pomagali zagotoviti pozitivno prihodnost za države južnega in vzhodnega Sredozemlja, te resolucije nisem podprl.

Cristiana Muscardini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik, po konferenci v Barceloni leta 1995 se še niso oblikovale vse priložnosti, ki so značilne za naravne odnose med državami ob sredozemskem bazenu.

Velikopotezen načrt o kovanju novih in tesnejših političnih, socialnih in kulturnih povezav med severno in južno obalo Sredozemlja mora ostati eden izmed prednostnih ciljev Evropske unije, da bi se doseglo željeno in strateško izvajanje območja proste trgovine. Območje Euromed lahko ponudi velik prispevek k miru, napredku in varnosti po vsej regiji.

Podpiram ukrepe in prizadevanja, katerih namen je odstraniti ovire v trgovini, in zavedam se, da uspeh evro-sredozemskega partnerstva ni odvisen samo od volje evropskih držav. Za izvajanje območja proste trgovine je potreben odločen, stalen in sinergičen prispevek vseh strani.

UZS mora pospešiti tudi oblike obstoječega sodelovanja v okviru Euromeda, da bi partnerskim državam omogočil, da se vključijo v regionalne programe in ustrezne politike Evropske unije. V zvezi s tem opažam, da lahko priprava načrtov v okviru, ki je bil v Parizu julija 2008 vzpostavljen v strateških sektorjih, kot so infrastruktura, sodelovanje med MSP, komunikacije in izkoriščanja obnovljivih virov energije, pozitivno prispeva k razvoju in lažšanju izmenjave in naložb, saj države na južnih obalah Sredozemlja to močno potrebujejo. Vsi ti pogoji spodbujajo doseganje miru in vzpostavitev prijateljskih odnosov.

Zato podpiram resolucijo in upam, da bo načrt, ki ga je sestavila Komisija, mogoče spoštovati in da bo ponudil ugodnosti, ki jih vsi pričakujemo.

- Predlog resolucije (B7-0153/2009): Odškodnine za potnike v primeru stečaja letalske družbe

Richard Ashworth (ECR), v pisni obliki. – ECR je zavrnil predlog resolucije, ki so ga vložile druge skupine v Odboru za promet v zvezi z odškodninami za potnike v primeru stečaja letalske družbe. V ECR smo vložili svoj predlog resolucije, s katerim bi se popravile številne ključne slabosti v sprejetem besedilu, in sicer iz naslednjih razlogov.

Čeprav je podpiranje pravic potnikov seveda ključnega pomena, obstaja več učinkovitih ukrepov, ki jih je mogoče sprejeti, ne da bi se potnike obremenilo s še višjimi stroški.

1. Počakati bi morali na oceno učinka, ki ga je komisar Tajani predlagal na plenarnem zasedanju 7. oktobra.
2. Besedilo, ki je bilo podprto, poziva k vzpostavitvi „jamstvenega“ sklada, ki bi se uporabil za izplačevanje odškodnin za potnike v primeru stečaja letalske družbe. Vendar pa bi vzpostavitev takšnega sklada morali obvezno financirati potrošniki, kar pomeni, da bi se od potnikov zahtevalo, da plačajo še več za vozovnice. Na tej ravni bi ta nepotreben korak samo povečal precejšen seznam obstoječih letalskih pristojbin, pristojbin za varovanje in drugih dajatev, ki so jih že prisiljeni plačevati.

(Obrazložitev glasovanja je bila skrajšana v skladu s členom 170)

Liam Aylward (ALDE), v pisni obliki. – (GA) Podprl sem predlog, ki od Komisije zahteva, da pregleda veljavno zakonodajo in pripravi novo, s katero bi se potnikom zagotovilo, da zaradi stečaja letalske družbe ne ostanejo v hudi zagati.

V evropski zakonodaji trenutno ni nobenih določb, ki bi ščitile evropske potnike v primeru stečaja letalske družbe, pri kateri je potnik rezerviral let. Močno podpiram stališče predsednika Odbora za transport, ki je dejal, da številni potniki nimajo sredstev, da bi bili kos takšnim izgubam. V tem primeru bi moral biti mehanizem podpore ali odškodninski sklad oblikovan tako, da bi pomagal ljudem, ki so se znašli v stiski zaradi takšnega stečaja.

Predpise o pravicah potnikov je treba dopolniti in okrepiti, da bi lahko nudili varstvo in pomoč v primeru stečaja letalske družbe ali tistih dogodkov, na katere potniki ne morejo vplivati.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Predlog resolucije o odškodninah za potnike v primeru stečaja letalske družbe sem podprla, ker menim, da je treba v primeru takšnega stečaja zaščititi evropskih potnikov okrepiti z uvedbo nove zakonodaje ali spremembo obstoječe in z oblikovanjem rezervnega sklada za odškodnine.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Komercialne letalske družbe se spopadajo vse od napadov 11. septembra 2001 z resno krizo, ki jo je trenutna gospodarska in finančna kriza še zaostрила. Stečaji in neprijetne okoliščine, v katerih se znajdejo potniki, izmed katerih je večina v tranzitu, so čedalje pogostejši.

To pomanjkanje varstva potrošnikov je dejansko nesprejemljivo in zahteva evropski odziv, ki bo omogočil oceno letalskih družb, spodbujal pomoč potnikom, ki so se znašli v teh okoliščinah, in določil odškodnine.

V skladu s tem morajo ti ukrepi upoštevati finančno šibkost letalskih družb, zato ni nujno, da predstavljajo ravno ovire za njihovo delovanje. Omejiti se morajo na tisto, kar je zares pomembno, da se zagotovi varstvo potrošnikov/potnikov.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Od leta 2000 je predlog za stečaj v Evropski uniji vložilo sedeminsedemdeset letalskih družb. Določbe evropske zakonodaje o preglednosti cen in odškodninah pri zavrnitvi vkrcanja sicer obstajajo, vendar mora EU zapolniti vrzeli v zvezi s primeri nesolventnosti, zlasti kadar so bile vozovnice kupljene prek spleta. Še vedno se vse preveč potnikov znajde ujetih v okoliščinah, ki jih sami ne morejo rešiti, potem ko so vse svoje prihranke že porabili za svoje družinske počitnice. Podpiram predpise, ki bodo zagotovili, da potniki ne bodo običali na svojih potovanjih brez možnosti, da se vrnejo domov ali nastanijo na drugem kraju.

Jörg Leichtfried (S&D), v pisni obliki. – (DE) Resolucijo sem podprl predvsem ob upoštevanju Uredbe št. 261/2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe št. 295/91, ki je bila že sprejeta. V tej uredbi so bili že sprejeti pravi ukrepi, krepitev in zaščita pravic potnikov pa je samo logično nadaljevanje vsega tega.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) To resolucijo smo podprli v upanju, da bo glede na trenutno stanje (liberalizacija prometnih storitev, povečanje števila letalskih družb) zaščitila čim več interesov letalskih potnikov.

Vendar pa želimo poudariti, da je sistem odškodnin, kot ga predlaga to poročilo, zgolj začasna rešitev, ki z ničemer ne rešuje temeljnega problema.

Prava rešitev leži v oblikovanju evropske storitve javnega zračnega prevoza. Javne storitve, ki jo skrbi splošen interes in s tem racionaliziranje potovanj, da bi zmanjšala vpliv na okolje. Javne storitve, ki jo skrbi splošen interes in s tem varnost, svoboda gibanja in blaginja tako njenih uporabnikov kot zaposlenih.

Evropo izključnih interesov moramo nujno pustiti za seboj in zgraditi Evropo splošnega interesa.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Čedalje večje število stečajev, ki ga je opaziti pri letalskih družbah in ki povzroča škodo tisočim državljanom držav članic, zahteva od EU, da sprejme ukrepe za zaščito teh državljanov. Pravzaprav je pomembno, da se zaščitijo pravice tistih, ki zračni prevoz uporabljajo vsak dan. Zato sem poročilo podprl.

Robert Rochefort (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Resolucijo o odškodninah za potnike v primeru stečaja letalske družbe sem podprl. Trenutno so edini potniki, ki jih evropska zakonodaja v primeru stečaja letalske družbe varuje, tisti potniki, ki rezervirajo počitniške pakete.

Vendar pa je jasno, da so se navade potrošnikov pri počitniških paketih v preteklih letih precej spremenile: povečala se je uporaba nizkocenovnih evropskih letalskih družb, število prodanih počitniških paketov je ostro padlo, narasla pa je neposredna in individualna spletna prodaja ter prodaja samih sedežev.

Če k temu dodamo krizo, ki jo sektor trenutno prestaja, si lahko zlahka predstavljamo število evropskih potnikov, ki običijo na svojih počitniških destinacijah, pri čemer včasih nimajo niti možnosti nastanitve in brezupno čakajo na povratni let po propadu letalske družbe, s katero so nameravali leteti.

Po tem bodo prejeli samo nominalni znesek odškodnine za neugodnosti in tudi za to se bodo morali izboriti... Komisija mora nujno sprejeti zakonodajno pobudo za namen reševanja teh zaskrbljujočih okoliščin. Da bi se te odškodnine izplačale, je treba hkrati vzpostaviti odškodninski sklad, ki ga bodo financirale letalske družbe.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Evropske regije, ki so znane kot turistične destinacije, morajo uporabnikom storitev v tem sektorju zagotoviti najvišjo raven storitev in kakovosti.

Primer takšne regije je Madeira, ki jo je Svetovna turistična organizacija prejšnji teden uvrstila med najboljše turistične destinacije na svetu: pri 13 od 15 meril ocenjevanja ji je podelila najvišjo oceno. Da bi ohranila ta položaj na močno konkurenčnem trgu, morajo javni in zasebni organi nadaljevati svoje delo ob upoštevanju okoljske, gospodarske in socialne trajnosti. Poleg tega mora turistom, ki obiščejo otok, dati tudi največja zagotovila v zvezi z njihovim letalskim potovanjem in nastanitvenimi pogoji.

Predlog resolucije, o katerem smo danes glasovali, je korak v to smer, saj želi potnike letalskih družb v stečaju zaščititi z vzpostavitvijo obveznega zavarovalniškega in jamstvenega sklada za te letalske družbe, kakor tudi s prostovoljnim zavarovanjem za njihove potnike.

Pozitiven je tudi poziv Evropski komisiji, naj poda predlog o odškodninah za potnike letalskih družb v stečaju in zagotavljanju vrnitve v domovino, če bi obtičali na letališču.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), v pisni obliki. – (FR) Resolucijo Evropskega parlamenta o odškodninah za potnike v primeru stečaja letalske družbe sem podprla. Trenutno imamo več evropskih regulativnih aktiv, ki urejajo naslednje okoliščine: odškodnino in vrnitev potnikov v domovino v primeru stečaja potovalnih agencij, ki so zagotovile počitniške pakete; odgovornost letalskih družb za nesreče in dogovore o odškodninah za potnike; odškodnine in nudenje pomoči potnikom v primeru zavrnitve vkrcanja ali odpovedi ali velike zamude letov.

Nimamo pa nobenih predpisov, ki bi šteli potrošnike v primeru stečaja letalske družbe. V zadnjih devetih letih je šlo v stečaj 77 evropskih letalskih družb. Zato menim, da je ta direktiva resnično potrebna. Evropski parlament je zato prosil Komisijo, naj izboljša položaj potnikov v primeru stečaja letalske družbe. Evropski parlament je Komisijo dejansko pozval, naj do junija 2010 poda zakonodajni predlog, v skladu s katerim naj bi se zagotovile odškodnine potnikom letalskih družb v stečaju, uvedlo načelo vzajemne odgovornosti za potnike vseh letalskih družb s poleti na isto destinacijo in prostimi sedeži, zahtevalo obvezno zavarovanje za letalske družbe, vzpostavil jamstveni sklad in ponudilo prostovoljno zavarovanje za potnike.

– Predlog resolucije: "made in" (označba izvora)

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Skupni predlog resolucije o označbi izvora sem podprla, ker temelji na načelu, da se za namen varstva potrošnikov zahtevajo pregledna in dosledna pravila trgovine, vključno z označbo izvora. Zato podpiram poseg Komisije in držav članic, da se zaščitijo legitimne pravice in pričakovanja potrošnikov, kadar gre za dokazano uporabo lažnih ali zavajajočih označb izvora s strani uvoznikov in proizvajalcev, ki niso iz EU.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ker je treba potrošnikom, ko se odločajo za nakup določenih proizvodov, zagotoviti ustrezne informacije predvsem v zvezi z njihovo državo izvora in ustreznimi varnostnimi, higienskimi in okoljskimi standardi njihove proizvodnje – informacije, ki so potrebne za zavestno in informirano izbiro – sem ta predlog resolucije podprl, saj Komisijo poziva, da ponovno vloži predlog v Parlament, da bi se o njem lahko razpravljalo v skladu z zakonodajnim postopkom, kot ga določa Lizbonska pogodba.

Vendar pa moram omeniti, da bo v teku ocenjevanja predloga Komisije o označbi izvora posebno pozornost namenil ustrezni podpori tradicionalnim proizvodom, da se z izboljšanjem varstva potrošnikov – ki je potrebno in zaželeno – ne bi naredila nepopravljiva škoda malim proizvajalcem tradicionalnih proizvodov. Posebno pozornost bom namenil tudi mehanizmu za ugotavljanje izvora, zato da to ne bi povzročilo slabšega konkurenčnega položaja evropskih proizvajalcev v primerjavi z njihovimi konkurenti.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Menimo, da sprejeta resolucija nikakor ne izpolnjuje pričakovanj glede tega, kaj bi morala po našem mnenju biti označba izvora, torej med drugim instrument za zaščito delovnih mest v evropski industriji, predvsem v malih in srednje velikih podjetjih, in instrument za reševanje socialnega in okoljskega dampiniga. Zaradi tega smo se vzdržali glasovanja.

Poleg tega je ta resolucija tudi spregledala posledice liberalizacije svetovne trgovine za delovna mesta in industrijsko strukturo v različnih državah članicah. Spregledala je tudi neštete preselitve, opravljene v iskanju lahkega dobička, ter njihove posledice, kot so deindustrializacija širokih območij, naraščajoča brezposelnost in slabšanje gospodarskih in socialnih razmer. Ta resolucija zgolj poziva Komisijo in Svet, naj „sprejmeta vse potrebne ukrepe za zagotovitev enakih konkurenčnih pogojev“.

Obžalujemo tudi, da je večina v Parlamentu zavrnila vložene predloge, ki so si med drugim prizadevali za ohranitev delovnih mest, spoštovanje pravic delavcev in potrošnikov, boj proti delu ali suženjstvu otrok in nasprotovanje uvozu proizvodov z okupiranih ozemelj, obenem pa so vztrajali na potrebi po umiku evropske pomoči, ki so jo dobili podjetja in vlagatelji, ki selijo svojo proizvodnjo.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Sredi gospodarske krize, ki je prizadela evropska podjetja, se mora Evropska unija zdaj, bolj kot kdaj koli prej, opremiti z obveznim sistemom označevanja izvora, čeprav samo pri omejeni količini uvoženega blaga, kot so tekstil, nakit, obleka in obutev, usnjeni izdelki in torbice,

svetilke in luči ter izdelki iz stekla, kajti te informacije so za končnega potrošnika dragocene. Evropskim potrošnikom bodo tudi omogočile, da bo natančno vedel, iz katere države prihaja blago, ki ga kupuje. Tako bodo lahko to blago opredelili po socialnih, okoljskih in varnostnih standardih, ki so običajno povezani z zadevno državo. Z drugimi besedami: naši državljani bodo kot odgovorni potrošniki imeli na voljo toliko preglednosti, kot jo bodo zahtevali.

Jacky Hénin (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Pojem „made in“ se ne sme nanašati samo na označevanje, temveč mora hitro postati močen koncept spoštovanja najnaprednejših pravil v zvezi z znanjem, pravicami zaposlenih, trajnostnim razvojem in varstvom okolja ter izražanjem odgovorne gospodarske drže.

Z uvedbo koncepta „proizvedeno v Evropi“ bi potrošnikom omogočili, da se odločajo na podlagi dejstev, da ukrepajo za pridobitev novih pravic.

Vendar pa smo se ponovno omejili na izjave o dobrih namerah, kot da bi samo hoteli reči, da smo najboljši in da bodo najmočnejši to uresničili.

To je sramota in zato sem se vzdržal.

Elisabeth Köstinger (PPE), v pisni obliki. – (DE) Razumem potrebo po razpravi o oblikovanju evropskega zakonodajnega okvira za označbo izvora komercialnih končnih izdelkov, predvsem za namen informiranja potrošnikov in preglednosti med trgovinskimi partnerji. Uporaba standardiziranega sistema označevanja bo pomenila boljše in točnejše informacije za potrošnike, obenem pa se bodo navedli socialni in okoljski standardi, v skladu s katerimi je proizvod izdelan. Poleg tega je označba izvora pomemben korak proti oblikovanju doslednih trgovinskih predpisov s tretjimi državami.

Vendar pa je potrebno, da se ustvari pravo ravnovesje z vidika proizvajalcev in potrošnikov. Preglednosti, ki se daje na voljo potrošnikom, se ne sme ustvarjati na račun proizvajalcev. Malim in srednje velikim podjetjem to ne sme prinesiti nikakršnih dodatnih stroškov. Pomembno je, da se v okviru razprav, ki so v teku, opredelijo jasne smernice in da se slednje tudi zagovarja, vključno v imenu Avstrije. Ena izmed možnih rešitev bi bila oblikovanje prostovoljne evropske označbe izvora za komercialne končne izdelke ob upoštevanju nacionalnih in regionalnih znakov kakovosti.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za, ker je označba „made in“ bistvenega pomena za preglednost trga in za to, da bodo potrošniki dobili vse potrebne informacije o izvoru proizvodov, ki jih kupujejo.

Gospodarstvo Skupnosti je treba okrepiti z izboljšanjem konkurenčnosti industrije EU v svetovnem gospodarstvu. Pošteno konkurenco bomo uspeli ustvariti samo, če bo ta delovala z jasnimi pravili za proizvajalce ter izvoznike in uvoznike in obenem upoštevala splošne socialne in okoljske zahteve.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Močno pozdravljam dejstvo, da Evropska unija uvaža označbo izvora. Od zdaj naprej bo morala država izvora biti navedena na nekaterih proizvodih, ki jih EU uvaža iz tretjih držav. Poseben namen označbe izvora je potrošnikom v EU posredovati neomejene informacije o državi izvora blaga, ki ga kupujejo, in jim omogočiti, da naredijo povezavo med blagom ter socialnimi, okoljskimi in varnostnimi standardi zadevne države.

To predstavlja prvo raven v vojni proti blagu z Daljnega vzhoda, ki ga pogosto izdelujejo delavci v izkoriščevalskih razmerah in ki se nato na evropskem trgu prodaja po dampinških cenah.

Cristiana Muscardini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Gospod predsednik danes je Parlament prepričljivo ponovil mnenje, ki ga je izrazil že večkrat v prejšnjem parlamentarnem mandatu: Evropa mora sprejeti uredbo o določitvi označbe izvora na številnih izdelkih, ki vstopajo na njeno ozemlje.

Odločitev izhaja iz dejstva, da je treba potrošnikom zagotoviti več informacij in s tem tudi zaščito, da bi lahko na podlagi teh informacij izbirali. Uredba o označbi izvora bo evropskim podjetjem tudi omogočila enakovreden konkurenčen položaj s podjetji iz tretjih držav, kjer zakoni o označbi izvora proizvodov, ki vstopajo na njihovo ozemlje, obstajajo že nekaj časa. Trg je svoboden samo, če so pravila jasna, vzajemna in če se uporabljajo.

Cilj odobrene resolucije je, da v skladu z novimi pristojnostmi, ki jih je Parlament pridobil z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe, in po neuspešnih poskusih posredovanja prek Sveta pozove Komisijo, da ponovi predlog. Prepričani smo, da bo sporazum med političnimi skupinami Evropskega parlamenta, ključnega pomena pri oblikovanju dokončnega pravnega okvira s Svetom.

Izkoristila bom to priložnost, da poudarim, da je treba kategorije blaga, predvidene v trenutnem predlogu uredbe, spoštovati in razširiti v zvezi s pritrdilnimi elementi oziroma proizvodi, pri katerih je treba obvezno zagotoviti kakovost in skladnost z evropskimi predpisi, da bi se poskrbelo za varnost pri izgradnji mostov, avtomobilih, električnih gospodinjskih aparatih in vseh drugih izdelkih, pri katerih se uporabljajo pritrdilni elementi. Zagotavljanje varnosti je za nas prednostna naloga.

Današnje glasovanje je pomemben uspeh, ki ga namenjamo evropskim potrošnikom in proizvajalcem v času, ko je Parlament dobil nov zagon s postopkom soodločanja, ki je končno nadomestil demokratični primanjkljaj, ki smo ga morali toliko časa prenašati.

9. Popravki in namere glasovanja: gl. zapisnik

Predsednik. - Seznam poslancev, ki so želeli predstaviti obrazložitev glasovanja, se je s tem zaključil.

Želim, da se v zapisnik vpiše, da je gospod Brons zaprosil za besedo v zvezi s pravilnostjo postopka, ker meni, da je gospod Martin z nekaterimi besedami namigoval nanj. V skladu s Poslovníkom bi gospod Burns zdaj dobil besedo. Zato želim, da se v zapisnik vpiše, da je gospod Brons imel priložnost za besedo, vendar je ni mogel izkoristiti, ker je bil odsoten.

(Seja je bila prekinjena ob 14.10 in se je nadaljevala ob 15.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

10. Telecom (podpis aktov)

Predsednik. – Pred nami je pomemben dogodek, kajti čez nekaj trenutkov bova gospa Torstensson in jaz podpisala nekaj zelo pomembnih dokumentov, ki so povezani s svežnjem „Telecom“. Gospa Torstensson, gospa komisarka, gospe in gospodje, kolegi poslanci, pravni akti, ki sestavljajo sveženj „Telecom“, so bili sprejeti v postopku soodločanja. Elektronska komunikacija in internet sta postali glavni orodji naših sodobnih družb. Ta zakonodajni sveženj je dober primer, kako naše delo lahko pomaga ljudem in kako lahko vpliva na njihovo vsakodnevno življenje.

Predvsem imamo spremenjeno okvirno direktivo o elektronskih komunikacijskih omrežjih in storitvah. Njena poročevalka je bila naša kolegica poslanka, gospa Trautmann, ki je danes z nami. Direktiva je bila sprejeta na tretji obravnavi, kar kaže, koliko dela je bilo potrebnega, da smo lahko dosegli najboljši dogovor za naše državljane. Elementi te direktive, ki ostajajo, so učinkovitejše in bolj strateško upravljanje radijskih frekvenc, večja konkurenca in enostavnejše vlaganje v internet v prihodnosti.

Pomemben korak naprej proti nudenju boljših storitev predstavlja tudi direktiva o univerzalnih storitvah in pravicah uporabnikov, katere poročevalec je bil naš kolega poslanec, gospod Harbour. Želeli smo izboljšati pravice potrošnikov, zaščititi zasebnost in osebne podatke, pa tudi omogočiti vsakemu državljanu, da ohrani svojo številko mobilnega telefona pri zamenjavi operaterja, kar ne bi smelo trajati več kot en delovni dan.

Nazadnje, da bi ta načela uresničili na boljši in skladnejši način, sta se Parlament in Svet odločila, da ustanovita evropsko organizacijo, ki bo združila 27 nacionalnih operaterjev. Poročevalka Parlamenta o tej zadevi je bila gospa del Castillo Vera.

Zato bi seveda želel izraziti veliko spoštovanje poročevalcem, ki so vedno igrali ključno vlogo. Obenem bi se želel tudi zahvaliti vsem tistim, katerih trdo delo na teh direktivah je prispevalo k današnjemu uspehu. Veliko ljudi je združilo moči, da bi dosegli uspeh. Predvsem so bila to zaporedna predsedstva, zlasti pa češko in trenutno švedsko predsedstvo, saj sta bila zadolžena za drugo in tretjo obravnavo.

Še najbolj pa bi se v tem trenutku želel zahvaliti komisarki in Evropski komisiji za pripravo tega svežnja, ki ni bil edini dober rezultat, ki je bil dosežen v tem zadnjem petletnem mandatu. Želimo vam čestitati. Vaše sodelovanje nam je v veliko pomoč in vpliva tudi na to, kako državljani razumejo naše delo.

Seveda je treba največ zaslug priznati trem poročevalcem, kakor tudi predsedniku Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, našemu kolegu poslancu, gospodu Reulu, ter podpredsedniku Parlamenta, gospodu Vidal-Quadrasu, ki je predsedoval delegaciji EU na spravnem odboru. Za današnji uspeh je torej zaslužna kar velika skupina ljudi.

S tega mesta, s katerega govorim v imenu vseh nas, kolegov poslancev Evropskega parlamenta, predvsem pa državljanov Evropske unije, bi želel izraziti veliko spoštovanje, saj je to najboljši primer, ki kaže, da zmoremo narediti nekaj, kar bodo državljani razumeli kot velik uspeh, nekaj, kar bo olajšalo njihovo življenje. Vsem skupaj čestitam.

Åsa Torstensson, *predsednica Sveta*. – (SV) Gospod predsednik, na začetku bi želela poudariti, kako vesela sem, da lahko danes skupaj podpiševa telekomunikacijski sveženj. Ta sveženj krepi konkurenco in varstvo potrošnikov v Evropi. Na področju, ki se tako hitro razvija, bomo imeli sodobne in nove predpise.

Želela bi tudi izkoristiti priložnost, da se vsem, ki so sodelovali, zahvalim za njihovo neverjetno trdo in konstruktivno delo in zelo ustvarjalno sodelovanje. Posebej bi se zahvalila podpredsedniku Evropskega parlamenta, Aleju Vidal-Quadrasu, predsedniku odbora, Herbertu Reulu, in trem poročevalcem Parlamenta, Catherine Trautmann, Pilar del Castillo Vera in Malcolm Harbourju, ki so tako kot moji kolegi v Svetu opravili izredno pomembno delo, da bi lahko sestavili telekomunikacijski sveženj.

To sodelovanje je pomenilo, da smo uspeli skleniti sporazum, ki jasno opredeljuje velik in ključen pomen interneta za svobodo izražanja in svobodo obveščanja, in da pri tem nismo ravnali v nasprotju s pogodbo.

Telekomunikacijski sveženj je velika zmaga za vse potrošnike v Evropi. Še enkrat bi se želela vsem zahvaliti za trud, ki so ga vložili, da bi dosegli ta sporazum.

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

11. Sprejetje zapisnika predhodne seje: gl. zapisnik

12. Strategija širitve 2009 glede držav zahodnega Balkana, Islandije in Turčije (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka so izjave Sveta in Komisije o strategiji širitve 2009 glede držav zahodnega Balkana, Islandije in Turčije.

Carl Bildt, *predsedujoči Svetu*. – Gospod predsednik, spoštovani poslanci, to je zelo pomembna razprava o zelo pomembni temi. Če bi želel, bi kljub vsemu lahko moj današnji nastop omejil in rekel samo, da se predsedstvo v celoti strinja s predlogom resolucije, ki ga je v imenu Odbora za zunanje zadeve vložil gospod Albertini. Pomembno je, da pri tako ključnem vprašanju, kot je to, Parlament, Svet in Komisija držijo skupaj.

Gledano nazaj, je mogoče najpomembnejši izmed členov v pogodbi, ki je bila pred več kot pol stoletja podpisana na Kapitolu v Rimu, člen, ki ga danes predstavlja člen 49 Lizbonske pogodbe; vsaka evropska država, ki spoštuje naše vrednote in si prizadeva za njihovo spodbujanje, lahko zaprosi za članstvo v Uniji.

Na podlagi tega je 19 držav naše Unije danes član in del zgodovinskega projekta naše Unije. Na podlagi tega člena smo uspeli spodbujati mir in napredek ter načelo pravne države in predstavniške vlade na čedalje večjih območjih v tem delu sveta, ki so nekoč razdejali konflikti.

Včasih se morate odpraviti v druge dele sveta, kar sem sam dolžan pogosto početi, da bi se spomnili, kako ogromen dosežek je to v resnici.

Naša Evropa je več kot pol stoletja izvažala vojne in totalitarno ideologijo po vsem svetu. Dve svetovni vojni, dve totalitarni ideologiji, konflikti in trpljenje.

Zdaj izvažamo zamisel o spravi po mirni poti, o povezovanju prek starih meja, o skupnih predpisih kot skupnem načinu boljšega upravljanja. Če k temu dodamo še vse, kar je bilo doseženo s členom 49, je naša Unija še odločnejša in ponosnejša v svetu.

Evropa 6, 9, 12, 15 in celo 25 držav bi lahko prav v vseh pogledih bila manj uspešna - v ambicijah, položaju, možnostih in slovesu v svetu.

V vaši resoluciji povsem pravilno piše, da se je širitev, citiram, „izkazala za eno od najbolj uspešnih politik EU“. Če nič drugega, je to evfemizem.

Vsi vemo, da proces ni bil popolnoma lahek. Spominjam se časov, ko sem prišel v Evropski parlament v vlogi predstavnika države, ki je prosila za pristop, in se srečal s tistimi, ki so se bali, da bo nadaljnja širitev s takratnih 12 držav pomenila tveganje oslabitve političnih ambicij Unije.

Težave so bile tako na strani novih članic, ki so uvajale čedalje večje število naših politik ter pravni red, kot na naši strani, ki smo se prilagajali našemu novemu uspehu v obliki sprejemanja novih članic, a če se pogledamo nazaj, zlahka vidimo, da so obdobja širitve bila obdobja, v katerih smo tudi poglobili naše sodelovanje.

V zadnjih dveh desetletjih smo število držav članic več kot podvojili in v hitrem zaporedju dobili Maastrichtsko in Amsterdamsko pogodbo, Pogodbo iz Nice in Lizbonsko pogodbo. V predhodnih treh desetletjih se Rimske pogodbe celo ni uspelo v celoti izvesti.

Prepričan sem, da je člen 49 enako pomemben za našo prihodnost, kot je bil za našo preteklost. Naš magnetizem je še tu. V teku zadnjega leta dni so nove prošnje za članstvo vložile Črna gora, Albanija in Islandija, prav tako pa si tudi druge države, ki jih vsi poznamo, prizadevajo doseči položaj, ki bi jim omogočal vložitev prošnje.

Po zadnji širitvi, s katero je naša Unija pridobila približno 100 milijonov novih državljanov, smo zdaj usmerili pozornost na države jugovzhodne Evrope – kar mogoče spet pomeni do 100 milijonov državljanov.

To ne bo niti hitro niti lahko delo. Dobro smo seznanjeni z različnimi izzivi, s katerimi se soočamo v različnih državah zahodnega Balkana, in tudi razsežnosti preoblikovanja Turčije nismo pozabili.

Vsi se dobro zavedamo, da v naši javnosti obstajajo tisti, ki bi najraje vsem skupaj preprosto zaprli vrata v upanju, da bo to vprašanje odpravljeno, in ki podpirajo bolj zaprto zamisel o Evropi.

Sam spadam med tiste, ki so prepričani, da bi to bila napaka zgodovinskih razsežnosti: posledice te napake bi še zelo dolgo preganjale našo Evropo.

Vrata, vodijo te države v našo Unijo, so mogoče včasih zelo oddaljena. Nekatere izmed njih bodo morale opraviti še dolgo in težko pot reform, a če bi bila ta vrata zaprta, bi se še isti hip odprla vrata drugim silam in lahko bi se zgodilo, da bi ti deli Evrope krenili v smeri, ki bi sčasoma prinesle negativne posledice za vse nas.

Zato je člen 49 še vedno temeljnega pomena. Je svetilnik reforme in sprave, ki navdihuje in vodi tudi regije Evrope, ki še niso članice naše Unije.

Komisar Rehn bo podrobneje spregovoril o oceni napredka vseh teh zadevnih držav, ki jo je opravila Komisija, predsedstvo pa se z njeno oceno strinja.

Naša želja je še vedno, da pomagamo pri napredovanju vseh držav zahodnega Balkana v pristopnem procesu, vedoč, da se nahajajo na zelo različnih ravneh tega procesa. Nekoliko povezano s tem pričakujemo sprejetje odločitve, da bo od 19. decembra prost vstop v našo Unijo brez vizumov omogočen državljanom Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, Črne gore in Srbije. To je velik in najpomembnejši korak naprej.

Pridružujemo se upanju Parlamenta, da jih bosta čim prej dohiteli tudi Albanija in Bosna in s tem tudi sami naredili ta najpomembnejši korak.

Pristopni proces Hrvaške je bil deblokiran in gre zdaj naprej. To je pomembno tako za Hrvaško kot za celotno regijo. Komisija je podala zelo pozitivno poročilo o Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji in upam, da bo Svet decembra lahko opredelil konkretne nadaljnje korake v tem pristopnem procesu.

Prošnji Črne gore in Albanije sta bili posredovani Komisiji in prepričan sem, da lahko njeno mnenje pričakujemo približno v enem letu.

V zvezi z Bosno upamo, da se bodo politični voditelji uspeli dogovoriti o reformah, ki so potrebne, da bi tudi ta država lahko začela razmišljati o prošnji za članstvo. Danes, ko tu govorimo, potekajo posredna pogajanja s podporo Evropske unije v tesnem sodelovanju z Združenimi državami.

Srbija dobro napreduje pri enostranskem izvajanju začasnega sporazuma in seveda bomo zelo natančno preučili bližajoče se poročilo glavnega tožilca ICTY o prizadevanjih Srbije pri sodelovanju s sodiščem. Upamo, da je s trenutno ravno prizadevanj zadovoljen, seveda pa je ključnega pomena, da se ta prizadevanja ohranijo.

Če se pomaknem bolj proti jugovzhodu, bi želel izkazati spoštovanje temeljnim reformam, ki v Turčiji potekajo v zvezi z vprašanjem Kurdov. Uspeh teh reform bi državo močno približal našim evropskim standardom na področjih, ki so temeljnega pomena.

Tu so še številna druga vprašanja, ki se jih bo, po mojem mnenju, lotil komisar. Sicer ne neposredno povezana, vendar očitno pomembna v tej zvezi so tekoča pogajanja med predsednikom Christofiasom in gospodom Talatom o ponovni združitvi Cipra. Lahko ju samo pozovemo, da se približata celoviti rešitvi na podlagi dvoskupnostne, dvoconske federacije s politično enakostjo v skladu z ustreznimi resolucijami Varnostnega sveta ZN. Pomen tega je težko napihniti.

V tem delu Evrope in celotni regiji vzhodnega Sredozemlja bomo krenili bodisi proti novemu obdobju sprave in sodelovanja bodisi proti razmeram, iz katerih bo mogoče jasno razbrati, da se bomo soočili s hitro naraščajočimi problemi.

Izzivom jugovzhodne Evrope smo namenili večino pozornosti, toda prošnja Islandije je še en razlog več, da moramo več pozornosti nameniti vsem vprašanjem Arktike in širšega daljnega severa. To je področje, v katerem mora biti naša Unija v prihodnosti prav tako bolj prisotna in vključena. Njegov pomen prihaja čedalje bolj v središče pozornosti vseh pomembnih svetovnih akterjev, zato je treba prošnjo Islandije obravnavati tudi s tega vidika.

Z demokratično tradicijo, ki sega približno tisoč let v zgodovino, in s članstvom v našem enotnem trgu prek Evropskega gospodarskega prostora je očitno, da je Islandija opravila že precejšnjo pot do članstva, čeprav bomo morali oceniti še nadaljnji napredek, ko bomo prejeli mnenje Komisije.

Gospod predsednik, toliko o tem, kar je švedsko predsedstvo do zdaj uspelo doseči na pomembnem področju širitve. Pred nami je še nekaj pomembnih tednov, v katerih pričakujem nadaljnji napredek, a dovolite mi, da za konec povem, da gradnje naše Evrope po mojem mnenju še nismo končali. Mislim, da moramo ostati odprta Evropa in da bi se morali še naprej zavzemati za proces širitve, ki v čedalje širše dele Evrope prinaša dobro upravljanje, pravno državo, spravo, mir in napredek.

To je zanje nedvomno ključnega pomena, vendar moramo priznati, da je to ključnega pomena tudi za nas, in ne smemo pozabiti, da nam bo to omogočilo, da bomo odločnejši in ponosnejši v svetu in da bomo lahko v prihodnosti zahtevali še večje spoštovanje.

Olli Rehn, član Komisije. – Gospod predsednik, dovolite mi, da se na začetku zahvalim članom Odbora za zunanje zadeve in njegovemu predsedniku Gabrielu Albertiniju za usklajeno in celovito resolucijo. Zahvaliti se želim tudi vsem vam za odlično sodelovanje v zadnjih petih letih. Evropski parlament je zelo veliko pomagal pri oblikovanju naše politike širitve in postavil ste tudi zgled za demokratično odgovornost. Veselim se nadaljevanja našega sodelovanja v prihodnosti, ne glede na to, kakšno bo moje delovno področje.

EU bo naslednji teden, ko bo začela veljati Lizbonska pogodba, naredila dolgo pričakovani korak naprej. S tem se bo začelo novo obdobje v zunanji politiki EU. Neposredno se bo utrdilo tudi obnovljeno soglasje EU o širitvi, ki temelji na konsolidaciji, pogojenosti in komunikaciji, združenimi s potrjeno zmogljivostjo vključevanja novih članic. To nam bo omogočilo, da nadaljujemo s postopnim in skrbno vodenim pristopnim procesom.

Kot opisuje vaš osnutek resolucije, je širitev ena izmed današnjih najmočnejših orodij zunanje politike EU. To je tudi duh sporočila gospoda Carla Bildta in s tem sporočilom, ki temelji na empiričnih dokazih iz časa švedskega predsedovanja ter preteklih let in desetletij, se zagotovo strinjam. Res je tudi, da je verodostojnost EU kot globalnega akterja odvisna od naše sposobnosti oblikovanja lastne soseščine. In prav tu smo v zadnjih 20 letih dosegli naš najbolj izjemen uspeh, saj smo s ponovno združitvijo vzhoda in zahoda preoblikovali evropsko celino in tako zgradili močnejšo Evropsko unijo.

Širitev je bila ključno gonilo tega procesa in z njo se danes nadaljuje preoblikovanje jugovzhodne Evrope. Prošnji Albanije in Črne gore za članstvo v EU poudarjajo nenehno moč privlačnosti Unije. Prošnja Islandije daje našemu načrtu širitve novo politično in geoekonomsko razsežnost. Bosna in Hercegovina ter Srbija preučujeta možnost vložitve prošnje. Glede na gospodarsko krizo bi se vse te države lahko preprosto zaprle same vase. Namesto tega še naprej sledijo evropski usmeritvi z vsemi težkimi izbirami in pogumnimi reformami, ki jih to prinaša za sabo. Hrvaška se približuje koncu po štirih letih intenzivnih pristopnih pogajanj. Zagreb mora zdaj povečati svoja prizadevanja pri reformah, zlasti v pravosodju ter boju proti korupciji in organiziranemu kriminalu, da bi se pogajanja lahko zaključila. Sodelovanje z ICTY je še vedno obvezno.

Tudi v Turčiji smo priča postopnemu napredku. Turčija igra glavno vlogo v energetske varnosti in dialogu med civilizacijami. Zaveza Ankare, da bo normalizirala odnose z Armenijo, je zgodovinskega pomena, kot je tudi demokratična možnost, da se reši kurdsko vprašanje, vendar pa je pred Turčijo še dolga pot. Od Turčije pričakujemo, da poleg reform zagotovi tudi celovito izvajanje protokola iz Ankare in da si prizadeva za napredek k normalizaciji odnosov s Ciprom.

Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija je v zadnjem času dosegla prepričljiv napredek in v veliki meri preučila ključne prednostne naloge na področju reform. Ta država v zadostni meri izpolnjuje kopenhavnska politična merila. Ti dejavniki so prepričali Komisijo, da poda priporočilo za odprtje pristopnih pogajanj. Imam vtis, da je vlada v Skopju naše priporočilo pravilno razumela kot spodbudo, da se z Grčijo končno dogovori o težavi z imenom. Zdaj imamo nov okvir, novo razpravo in novo okno priložnosti; Skopju in Atenam zaupam, da bosta to res obrnila sebi v prid.

Dobre novice prihajajo tudi iz Srbije. Beograd je pokazal svojo zavezo povezovanju EU, nenazadnje tudi z enostranskim izvajanjem začasnega sporazuma z EU, in predvidevam, da bi ICTY zdaj moral biti zadovoljen s prizadevanji Srbije. Strinjam se z vašim osnutkom resolucije, ki zahteva deblokado sporazuma. Skrajni čas je, da Srbiji omogočimo, da se premakne na naslednjo točko na svoji evropski poti.

Bosna in Hercegovina predstavlja svoje resne izzive, deloma zaradi vojne zgodovine, vendar moram jasno povedati, da pri širitvi EU ne more biti nikakršnih popustov. Prošnja Bosne za članstvo v EU se bo lahko preučila šele po zaprtju Urada visokega predstavnika. Bosna mora opraviti tudi nekatere ustavne spremembe, da bi se uskladila z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic. Spoštovanje človekovih pravic je ustanovno načelo Evropske unije. Skupaj s predsedstvom in Združenimi državami smo predlagali sveženj reform, da bi to dosegli. Za dobro državljanov in cele regije upam, da bodo voditelji Bosne pokazali, da so dorasli okoliščinam, in da bodo sprejeli sporazum. EU in ZDA so vključeni na najvišjih ravneh, saj Bosni želimo uspeh, in prepričan sem, da lahko uspe.

Na Kosovu se je stabilnost obdržala, vendar je še vedno krhka. Komisija je predložila študijo o tem, kako spodbuditi družbeno-gospodarski razvoj Kosova in ga povezati z Evropo. Možna vizumska olajšava in trgovina bosta glavna projekta po izpolnitvi pogojev.

Za zaključek naj še povem, da smo pred petimi leti, ko sem prevzel mandat komisarja za širitev, skupaj oblikovali velikopotezen, vendar gledano nazaj, uresničljiv načrt. Na svojih zaslišanjih sem temu Parlamentu povedal, da do leta 2009 želimo EU s 27 državami članicami, vključno z Bolgarijo in Romunijo, da želimo, da se pristopni proces Hrvaške pripelje h koncu, da se druge države zahodnega Balkana povežejo z EU s pridružitvenimi sporazumi, da Turčija odločno stopi na evropsko pot, da se uredi status Kosova in da se Ciper ponovno združi. Vesel in ponosen sem, da smo s pomembno izjemo Cipra, kjer pogajanja o reševanju tega problema še potekajo, uresničili skoraj vse naše cilje. Zanje smo si prizadevali skupaj in skupaj smo ustvarili spremembe. Zgodi se nam lahko tudi Ciper, kar bo koristilo vsem njegovim državljanom in državljanom Evropske unije.

Razen tega si pred petimi leti nisem upal napovedati napredka na področju liberalizacije vizumske ureditve, čeprav sem upal, da se bo to zgodilo. In zdaj smo tu: en mesec pred tem, ko bodo sanje državljanov Srbije, Črne gore in Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije postale resničnost. Upamo, da nam bo to naslednje leto uspelo tudi pri Albaniji ter Bosni in Hercegovini, ko bosta izpolnili pogoje.

Zato je to za nas, ki se ukvarjamo z jugovzhodno Evropo, zelo pomemben opomnik: da je evropski sen še vedno privlačen za milijone državljanov v naši neposredni bližini. Ohranjajmo ta sen in, ko bo prišel čas, pomagajmo, da se bo tudi uresničil.

Gabriele Albertini, v imenu skupine PPE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, na ponedeljkovem glasovanju na Odboru za zunanje zadeve smo dobili še en dokaz o zapletenosti in obenem tudi koristih širjenja geografskih in političnih meja Evrope, kot jo poznamo danes.

Zahvaljujoč delu in prizadevanjem mojih kolegov poročevalcev in prispevku posameznih političnih skupin, smo dobili besedilo, ki razširja izvirno besedilo in ki izpopolnjuje mnoge vidike, ki smo jih na začetku omenili samo mimogrede.

Razprava na odboru in tudi znotraj skupin samih ni bila brez nesoglasij, včasih tudi zelo razgretih, ki so značilna za navzkrižne spore, ki presegajo zadevna politična stališča. Zgodovinski dogodki v vsaki državi in trenutno stanje njihovih odnosov so bili b navzkrižju s prošnjami držav kandidat ali držav, ki si prizadevajo za članstvo.

V manj kot enem letu so bile predložene tri prošnje za odprtje pogajanj o članstvu: decembra 2008 jo je predložila Črna gora, aprila 2009 Albanija, julija 2009 pa Islandija. To je znak, da se lahko evropski projekt še vedno ponaša z veliko privlačnostjo in da kljub sesutju finančnih trgov še vedno velja za pomemben dejavnik stabilnosti.

Besedilo, ki smo ga dobili po glasovanju na Odboru za zunanje zadeve, še močneje poudarja dejstvo, da se morajo države, ki se želijo pridružiti Evropski uniji, zavestno soočiti s tem preходом in se zavedati dolžnosti ter posledic, ki jih ta proces vključuje.

Za njihov vstop se zahteva, da spoštujejo evropske parametre, ne samo gospodarske in politične, temveč tudi kulturne, socialne in pravne, da bi tako poskrbele, da bo končni rezultat več kot samo vsota njegovih delov.

Upam, da bo besedilo, o katerem bomo glasovali jutri na plenarnem zasedanju, vse vidike splošne strategije širitve obravnavalo na bolj uravnotežen in jedrnat način. Zagotovo bodo k njemu prispevale posebne resolucije o vsaki državi.

Kristian Vigenin, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, dokument in resolucija o strategiji širitve, ki ju bomo sprejeli jutri, kažeta našo trdno zavezo politiki širitve, ki se je pokazala kot najuspešnejša od vseh politik EU in je prinesla ugodnosti tako obstoječim kot novim državam članicam.

Širitev je prispevala k širitvi območja miru, varnosti in napredka v Evropi, kakršne do zdaj še ni bili, zdaj pa pripravljamo nadaljnjo širitev tega območja, da bi v prihodnjih letih lahko obsegalo še zahodni Balkan, Islandijo in Turčijo.

Zavezništvo socialistov in demokratov ostaja ena izmed sil v tem Parlamentu, ki zagovarja širitev, obenem pa poudarja, da pri izpolnjevanju kopenhavskih meril ter vseh drugih pomembnih meril, na podlagi katerih se ocenjuje pripravljenost kandidat, niso mogoči nikakršni kompromisi.

Upamo, da se bodo pogajanja s Hrvaško zaključila čim prej naslednje leto. Pričakujemo, da bo Svet potrdil predlog Evropske komisije, da naj se naslednje leto začnejo pogajanja z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo in s tem tudi sam proces. Upamo na novo dinamiko v procesu pogajanj s Turčijo, vključno z odprtjem poglavja o energiji. In verjamemo tudi, da lahko EU ohrani zagon in okrepit pozitiven razvoj dogodkov v vseh državah širitve. Liberalizacija vizumske ureditve je odličen korak, s katerim lahko prebivalcem zahodnega Balkana pokažemo, da je njihova smer prava.

Naj izrazim tudi upanje, da bo začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe še bolj povečal zmogljivost EU pri vključevanju novih članic z dokončanjem institucionalnih reform v Uniji.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, v imenu skupine ALDE. – (NL) Kot predsednica Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo imam prijatelje, znance in tovariše v vseh državah, ki so predmet današnjega poročila.

Na začetku bi zaželela gospodu komisarju Olliju Rehnu veliko uspeha pri tem, na čemer dela že zadnjih pet let, in mu predvsem čestitati za ta trud. Zasluži si naše polno priznanje. Kot sem rekla, imam v vseh teh državah prijatelje in znance in z določeno mero ponosa lahko rečem, da smo po mojem mnenju edina velika politična družina, ki se je dogovorila o statusu Kosova. Soglasno stališče o tem smo sprejeli že leta 2006 in ga tudi ohranjamo vse od takrat. Nikar ne mislite, da je bilo to zgolj naključje: za to smo si namreč trdno prizadevali.

Lahko si torej predstavljate, kako sem razočarana, prvič, ko vidim, da Kosovo ni bilo vključeno v sporazum o vizumskih olajšavah. Zdi se mi, da so prebivalci Kosova kaznovani zato, ker se nekaj držav članic EU še ni uspelo sprijazniti z dejstvom, da je Kosovo zdaj neodvisna država. To je po mojem mnenju velika škoda. Gospod predsedujoči Svetu in gospod komisar, dovolita mi, da postavim tudi nekaj vprašanj o stanju v Bosni in Hercegovini. Bojim se, da nisem tako optimistična kot vi glede pozitivnega izida na številnih področjih, če nič drugega, samo zato, ker obstaja možnost, da bodo tamkajšnji prebivalci dobili vtis, da se mora nenadoma vse odviti neverjetno hitro in da ni več časa za ustrezno posvetovanje z drugimi političnimi strankami, razen z največjimi, s katerimi ste vi v stiku.

Na koncu bi želela v imenu moje skupine pojasniti, da popolnoma vztrajamo pri tem, da morajo države kandidatke spoštovati vsa kopenhavska merila in da pri tem ne more biti za nobeno prav nobenih izjem. Prav tako ne smete misliti, da smo brezbržni glede zmogljivosti absorpcije Evropske unije. Vendar pa smo

nezadovoljni zaradi dejstva, da želijo nekateri naši kolegi poslanci očitno izkoristiti ta pojem zmogljivosti absorpcije, da bi pristop novih držav prestavili za nedoločen čas. Tega ne odobravamo.

Naj zaključim. Gospod komisar, prepričana sem, da je bilo zadnjih pet let uspešnih. Želim vam veliko uspeha tudi v prihodnosti. Na teh klopeh se bomo gotovo spet srečali, čeprav mogoče v drugačni vlogi, a kljub vsemu se vam zelo zahvaljujem.

Ulrike Lunacek, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, v imenu Skupine Zelenih in Evropske svobodne zveze moram reči, da sem zelo zadovoljna, da ta skupna resolucija ponovno govori o močni zavezi Evropskega parlamenta širitvi in da je treba ohraniti zagon širitve, o čemer smo razpravljali na Odboru za zunanje zadeve.

To še zlasti velja za jugovzhodno Evropo. Upam, da se bo zgodovina oboroženih spopadov in nepredstavljenih grozot v tistem delu Evrope enkrat za vselej končala in mislim, da v Evropska unija pri tem igra bistveno vlogo. Tudi v tem smislu sem zelo zadovoljna, da ta resolucija ohranja močno zavezo.

Kot je bilo že povedano, je bil pri mnogih vprašanjih dosežen napredek. Napredek je bil dosežen pri nekaterih sporih, ki jih imamo tam, in kot poročevalka za Kosovo sem zelo zadovoljna, da je špansko predsedstvo v času svojega predsedovanja napovedalo, da bo povabilo Kosovo k udeležbi na konferenci o zahodnem Balkanu, za katero upam, da bo predstavljala priložnost za napredek pri vprašanju glede statusa.

Govornica pred mano je že omenila eno stvar v zvezi s Kosovom. Ljubše bi mi bilo, če bi tudi Kosovo bilo del tega, a uspeli smo vsaj zagotoviti, da se bo dialog o vizumih s ciljem liberalizacije vizumske ureditve sploh začel.

Želela bi povedati nekaj o enem izmed predlogov sprememb, ki ga bomo vložili jutri. Gre za eno izmed manjšin, ki so v zelo težkem položaju v mnogih regijah jugovzhodne Evrope in tudi v drugih delih Evrope, predvsem pa na Kosovu, in to je romska manjšina. Ta trenutek približno 12 000 Romov, večinoma otrok, čaka, da se jih države članice pošljejo nazaj, predvsem na Kosovo, kjer so razmere takšne, da jim ne bodo omogočale človeka dostojnega življenja. Zato bi poslance tega Parlamenta prosila, naj jutri podprejo naš predlog spremembe, da bi vsaj v času zime prenehali pošiljati Rome nazaj na Kosovo in da bi Kosovu pomagali pri ustvarjanju razmer, s čimer bi romski manjšini omogočili življenje tam in tukaj.

Prav tako sem na mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami zelo vesela, da smo v tem besedilu sprejeli spremembe, ki jasno poudarjajo, da sta tudi diskriminacija žensk in nasilje nad ženskami nekaj, proti čemur se morajo boriti tako vlade v tej regiji kot Evropska unija.

Še zadnja stvar: druge etnične manjšine in spolne manjšine. Menim, da je to pomembna pot v smeri proti demokratizaciji.

Charles Tannock, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, skupina ECR močno podpira evropsko širitev. Upamo, da bomo z večanjem ugodnosti, ki jih članstvo v EU prinaša tistim državam, ki izpolnjujejo pogoje iz člena 49, razvili ohlapnejšo, prožnejšo Evropo, v katero kot skupina verjamemo.

Sam sem stalni poročevalec za Črno goro, ki pošilja dobre novice v smislu napredka proti članstvu, to pa se je zgodilo pred kratkim. Kljub temu bom kmalu sam obiskal to državo, da bi se odločil sam in opravil neodvisno oceno.

Pozdravljam tudi dejstvo, da bo tudi Islandija kmalu kandidatka. A, če ostanemo na Balkanu, hrvaški dvostranski spor glede meje s Slovenijo ne sme biti ovira za pridružitve EU in upam, da bo pogajanja kmalu odprla tudi Makedonija.

Kar zadeva Turčijo, ostaja še vedno precej pomislekov glede človekovih pravic, trajajoče blokade Armenije, verske svobode in zavračanja ciprskih ladij iz turških pristanišč. Po mojem mnenju je bilo tudi obžalovanja vredno, da je Turčija pred kratkim na vrh OIC v Carigradu povabila sudanskega predsednika Baširja, moža, ki ga je Mednarodno kazensko sodišče obsodilo za grozote v Darfurju.

In nazadnje, čeprav je Ukrajina država, ki ni neposredno povezana s to razpravo, upam tudi, da bo EU ne glede na rezultate bližajočih se predsedniških volitev v Ukrajini še naprej tej državi nudila možnost za članstvo v EU, če je to dejansko stališče večine prebivalcev Ukrajine. Enako bi moralo veljati tudi za Moldavijo in nekega dne še za Belorusijo, če bo postala demokratična država.

Nikolaos Chountis, v imenu skupine GUE/NGL. – (EL) Gospod predsednik, gospod komisar, gospod predsedujoči, na začetku bi v zvezi z vprašanjem o strategiji širitve želel reči, da glede na dosedanje širitve

in naš način obravnavanja novih držav kandidatk menim, da politika Evropske unije ni vedno v pomoč pri reševanju gospodarskih in socialnih problemov delavcev in družb, ki so že ali še bodo pristopile, ter da je pomoč, finančna ali katera koli druga, v številnih primerih bodisi neustrezna ali napačno usmerjena, zaradi česar se regionalne in socialne neenakosti bodisi podaljšujejo ali večajo.

Želel bi omeniti primer Turčije. Na Turčijo je treba pritiskati, da bo izpolnila svoje obljube in spoštovala zaveze, predvsem protokol iz Ankare o priznanju Republike Ciper, katerega pravice, ki izhajajo iz mednarodnega prava, Turčija ne spoštuje. Parlament bi želel spomniti, da v Turčiji še vedno obstajajo problemi v zvezi z demokratičnimi pravicami in svobodo sindikatov, kar jasno kažeta tudi nedavni pregon in sojenje članom turškega sindikata v Izmirju.

Želel bi omeniti primer tudi primer Kosova. Slednjega je treba obravnavati ob upoštevanju resolucije Varnostnega sveta ZN 1244/99. Še vedno obstajajo problemi, kot sta status Srbov na Kosovu, ki živijo v izolaciji, ter nespoštovanje sporazumov o ponovni naselitvi beguncev.

Nazadnje še Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija: težavo z imenom je treba obravnavati v okviru ZN in v okviru dvostranskega sporazuma o opredelitvi geografskih meja. Gospod komisar, gospod predsedujoči, želel bi vaju vprašati, kaj menita o zadnji pobudi novoizvoljenega grškega predsednika vlade za srečanje s predsednikoma vlade Albanije in Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije?

Nikolaos Salavrakos, v imenu skupine EFD. – (EL) Gospod predsednik, člen 49 Rimske pogodbe po mojem mnenju ni romantična želja držav članic, da se udeležijo širitve enotne Evrope. Uresničljiva želja za čim več evropskih držav je sprejeti načela Evropske unije. Samo takrat se bodo temeljni predpogoji nanašali na konsolidacijo, pogojenost in komunikacijo.

Svet bo jutri preučil predlog resolucije gospoda Albertinija, v katerem jasno navaja, da je treba kljub določenemu napredku Turčije pri izpolnjevanju kopenhavskih meril, še vedno opraviti precej tako na področju človekovih pravic, svobode govora in verske svobode, kot pri sami politiki Turčije na splošno v pravosodnem sistemu in tako dalje.

Vendar je jasno, da si je Turčija v zadnjem času prizadevala, da bi svoja pravila o območju Bližnjega Vzhoda in Kavkaza vsilila na način, ki je v nasprotju s standardnimi načeli Evropske unije. Drug primer je vedenje Turčije pri vprašanju Irana, ki popolnoma nasprotno zunanji politiki EU in njenim zavezanim v okviru protokola iz Ankare. Še vedno je pred nami osem poglavij, ki jih je treba preučiti s Turčijo, zato menim, da zaradi teh dejstev Turčija še ni pripravljena, da se zanj določi datum za začetek pogajanj.

Kar zadeva Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, moram reči dve stvari: opozorili smo, da nedavno početje in izjave njenega predsednika vlade povzročajo probleme v sosednjih državah, zato želimo, da se to vedenje umiri.

Barry Madlener (NI). – (NL) Gospod Van Rompuy je imel seveda popolnoma prav, ko je leta 2004 rekel naslednje: „Turčija ni del Evrope in tudi nikoli ne bo“.

S tem je Van Rompuy poudaril temeljne vrednote Evrope, ki bi jih turške po njegovem mnenju spodkopale. Van Rompuy je s tem načeloma izrazil nasprotovanje članstvu Turčije. Mi, nizozemska Stranka za svobodo, se z njim v celoti strinjamo. Seveda zdaj teh načelnih besed ne more vzeti nazaj, tudi če bi želel zaščititi sanjsko službo predsednika Evropske unije. Turčija je celo pokazala prezir do demokracije in svobode izražanja, ko je voditelja moje stranke, Geerta Wildersa, demokratično izvoljenega predstavnika ljudi, imenovala za fašista in rasista. Kako nezaslišana in neutemeljena primerjava! Nihče nam ne bi smel odreči možnosti, da kritiziramo islam. Toda Turčija tukaj kaže svoj pravi obraz.

Gospod Rehn, sprašujem vas naslednje: kakšen je vaš odziv na to nezaslišano držo Turčije? Obstaja seveda samo en možen odgovor: nemudoma prekiniti vsa pogajanja s Turčijo. Bodimo pošteni do Turkov: bodite pošteni do Turkov, kot sta bila Angela Merkel in Nicolas Sarkozy in kot je bil tudi njihov veliki prijatelj Herman Van Rompuy. Prekinite vsa pogajanja s Turčijo in drugimi islamskimi državami.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8))

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Zdite se zelo navdušeni na tem, kar ima reči gospod Van Rompuy. Se vam ne zdi, da bi večino ljudi bolj zanimalo dejstvo, da so na evropski celine samo 3 % kopna Turčije in da je ta predlog, da bi Turčija morala postati polnopravna članica Evropske unije, z geografskega vidika popolnoma bizaren?

Barry Madlener (NI). – No, nisem slišal vprašanja, ampak se seveda strinjam, da obstaja več razlogov za „ne“ Turčiji. Omenil sem samo nekatere, to pa je še en dober razlog za „ne“, zato se vam zahvaljujem.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospod Bildt, gospod komisar, to je verjetno zadnja razprava o širitvi, ki jo imamo z vami, gospod Rehn. Želel bi se vam zahvaliti za številne dobre razprave, ki smo jih imeli z vami od leta 2004.

Rad bi izrazil nekaj pripomb. Po mojem mnenju je čas, da se težave, ki so za Hrvaško nastajale zunaj njene države, hitro rešijo, da bi še naslednje leto lahko s Hrvaško hitro sklenili odločitev, zaključili pogajanja in ratificirali pristopno pogodbo. Mislim, da je treba hitro rešiti dvostranska vprašanja, povezana s številnimi državami, vključno z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo in Grčijo, pa tudi ukrepe, ki se nenehno sprejemajo proti Srbiji, ki je po mojem mnenju izredno pomembna država za stabilnost regije.

Jasno mora biti, da je treba vsako državo presojati po njenih zmogljivostih in da bodo obljube, dane v Solunu, predvsem v zvezi z zahodnim Balkanom, izpolnjene. Vsako državo je treba ocenjevati na podlagi njenih zmožnosti, temu pa je treba ustrezno prilagoditi hitrost procesa.

Vendar pa je treba tudi pojasniti, da se pri tem uporabljajo kopenhavnska merila. Obžalujem dejstvo, da socialni demokrati, zeleni in drugi na odboru niso želeli omeniti kopenhavnskih meril. Upam, da se bo to spremenilo na plenarnem zasedanju. Prav tako bi državam kandidatkam poslali popolnoma napačno sporočilo, če ne bi omenili zmogljivosti absorpcije Evropske unije.

Evropski vidik mora biti točen, da bi se notranji procesi reform lahko začeli. Vendar pa je pomembno tudi, da se izpolnijo potrebni pogoji in da ne pride do neprimernih izjem

Zato moramo ob upoštevanju kopenhavnskih meril tudi v primeru Turčije zagotoviti, da bodo politični pogoji, ki se nanašajo na svobodo govora, demokracijo, pravno državo in versko svobodo, zahteva za pristop in da na tem področju ne pride do nikakršnega vprašanja kompromisov.

Adrian Severin (S&D). – Gospod predsednik, najpomembnejša lekcija pretekle širitve je mogoče ta, da smo v Unijo pripeljali države, trge, institucije in industrijska sredstva, zunaj pa smo pustili srce in dušo ljudi. Mislim, da se moramo takšnemu početju v prihodnje izogniti.

Pripraviti moramo ne samo države pristopnice, temveč tudi sedanje države članice. Znana utrujenost zaradi širitve nam pove več o nezadostnih pripravah sedanjih držav – starih držav članic, ki niso pripravljene na skupno življenje z novimi državami članicami – kot o neprebavljivem značaju novih držav članic.

Drugič, mislim da bi se, ko govorimo o državah kandidatkah, morali izogniti vsem pogojem, ki niso neposredno povezani z njihovo zmogljivostjo, da se z nami povežejo s pravnega, institucionalnega, političnega in kulturnega vidika, ter da nam konkurirajo na notranjem trgu v širšem smislu tega pojma. Pogojev, ki niso povezani s temi merili, ne smemo postavljati. Ne smemo pozabiti, da gre pri širitvi za bolj prihodnost, ne boljšo preteklost. Preveč mislimo na to preteklost.

Tretjič, vsaka država mora dejansko vstopiti na podlagi svojih zaslug. Vendar pa moramo oceniti tudi, ali bodo s svojim pristopom lahko prispevale k boljšim razmeram v regiji, k večji stabilnosti in večjem povezovanju na regionalni osnovi.

Izredno pomembno je tudi upravljanje pričakovanj in prepričan sem, da bi v prihodnosti mogoče morali biti nekoliko iznajdljivejši pri omogočanju nekakšnega postopnega vključevanja države, za katero ni mogoče predvideti možnosti hitre celovite vključitve.

In nazadnje, menim, da moramo ponovno preučiti vprašanje naše identitete, naše kulturne in geopolitične identitete, da bi natančno opredelili meje naše širitve.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Danes bomo tukaj sprejeli resolucijo, ki jo pričakujejo z velikim zanimanjem in z veliko prizadetostjo v številnih državah jugovzhodne Evrope.

Ta resolucija govori v drugačnem jeziku, kot se je v jugovzhodni Evropi govorilo še pred nekaj leti. To je največja pravzaprav spodbuda in popotnica za današnjo razpravo. Mislim, da je pomembno, da tako iz besed predstavnika predsedujoče države kot Komisije kot našega predsednika AFET-a, ki je omogočil sprejem tako bogate in vsebinske resolucije, izhaja to, da podpiramo evropsko perspektivo vseh držav, jaz bi rekel posebej še tudi Turčije.

Samo s perspektivo širitve in vključitve vseh držav postajajo nekatera vprašanja v tej regiji, kot so na primer tendence po nadaljnji fragmentaciji bivše Jugoslavije, držav bivše Jugoslavije, mejni problemi in občasni izrazi nestrpnosti na verski osnovi in podobno, nekoliko manj nevarni tudi za širši prostor.

Tako lahko mirno danes ugotovimo, da se projekt miru in napredka na nekoč kritičnem delu Evrope nadaljuje.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, kakor tudi moja skupina se strinjam, da je politika širitve Evropske unije ena izmed najproduktivnejših in najprepričljivejših politik.

Zato sem, gospod Rehn, malce zaskrbljena za vašo prihodnost, kajti nisem povsem prepričana, kako vam bo v prihodnji Komisiji uspelo najti delovno področje, ki bi bilo privlačnejše od širitve.

Popolnoma osupljivo je, ko vidimo, kaj lahko državi, kot je Turčija, prinesejo obeti za članstvo, ki je dejavnik spremembe, gradnje demokracije. Seveda je treba doseči še veliko tega: vzpostaviti neodvisnost pravosodnega sistema, opredeliti vlogo vojske, omogočiti svobodo izražanja in seveda dokončno in dejansko rešiti vse vidike kurdskega vprašanja.

Menim pa, da je treba poudariti, da ta strategija širitve EU ne prinaša ugodnosti samo tistim državam, ki so v pristopnem procesu; ugodnosti prinaša vsem nam in tudi evropskim nosilcem odločanja.

Neodgovorno je, da se prizadevanja za spremembe v državi, kot je Turčija, podcenjujejo, ker se dovoljujejo dvomi v rezultat procesa pogajanj. Da, rezultat procesa pogajanj bo, da se nam bo Turčija pridružila, in to moramo jasno povedati.

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – (PL) Gospod predsednik, širitev Evropske unije ni samo v interesu držav, ki pristopajo k EU ali si za to prizadevajo, temveč je v interesu vseh nas. To pa zato, ker se s tem povečujeta povezovanje in varnost. Zato z zadovoljstvom spremljamo napredek v zvezi z državami zahodnega Balkana in Turčijo. Obstaja tudi to, čemur pravimo utrujenost zaradi širitve, vendar ne pozabimo, da lahko za članstvo v Evropski uniji zaprosi vsaka demokratična evropska država, ki zelo natančno izpolnjuje določena merila. Teh meril ne smemo pozabiti, vendar tudi ne smemo zapirati vrat kandidatkam. Ne zapirajmo jih niti našim vzhodnim partnerjem. Ukrajini moramo ponuditi jasno možnost za članstvo.

In še nekaj. V Evropski uniji se zelo pogosto uporablja beseda „solidarnost“. To je beseda, ki v našo skupnost priteguje druge evropske države in ki nas obenem zavezuje, da EU še bolj razširimo. Na žalost EU v pogosto ne kaže solidarnosti v svojih notranjih odnosih. Očiten primer je projekt severnega plinovoda, ki naj bi neposredno zajel prav tranzitne države in predvsem Poljsko, medtem ko je južni tok odgovor Moskve na načrte za povečanje raznolikosti virov energije, povezane z Nabuccom. Zelo zaskrbljujoče je, ko vidimo, kako so nekatere države kar tako dovolile Rusiji, da z njimi manipulira. Zaradi tega izpolnitev dvostranskih interesov med posameznimi državami članicami EU in Rusijo v vodi k notranjim sporom in slabi naš položaj – položaj EU. To je v nasprotju z načelom solidarnosti. Širitev je smiselna, vendar moramo uskladiti tudi retoriko in prakso.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Gospod predsednik, Lizbonska pogodba ustvarja še večji negativen okvir za narode držav članic Evropske unije in države širitve. Na žalost so se narodi na Balkanu znašli v hudih razmerah, ki so posledica napadov zveze Nato, kapitalističnega prestrukturiranja, sporazumov z Evropsko unijo, tujih vojnih baz na tem območju, krize kapitalizma ter konkurence med glavnimi silami na energetske področju. Pristop teh držav je v interesu velikih družb in imperialističnih načrtov, ki vključujejo celo ponovno določitev meja držav na tem območju. Pristop Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije k zvezi Nato in Evropski uniji bo zaostрил notranje boje, medtem ko vrhovne sile te države še vedno vztrajajo na svojem stališču, da gre pri tem za reševanje. Turčija izkorišča svoj geostrateški položaj in vztraja pri okupaciji velikega dela Cipra, si lasti območje na Egejskem morju in drži v priporu na tisoče članov sindikata, Kurdov, novinarjev in drugih. Na Islandiji se je razkril mit o gospodarskem čudeži in slišati je, da se na državo pritiska, naj se zavihiti na evropsko imperialistično kočijo. Grška komunistična stranka nasprotuje širitvi Evropske unije, ker nasprotuje Evropski uniji sami in ker se ne strinja z vstopom Grčije ter njenim članstvom v njej. Skupaj z ljudmi Evrope se borimo za mir in socialno pravičnost ter proti imperialističnim zvezam.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, širitev Evropske unije je lahko ali priložnost ali problem, a še vedno ostaja velik izziv.

Priložnost predstavlja dejstvo, da lahko nove države članice dajo oprijemljiv prispevek k oblikovanju evropske politike. Da bi to storile, ni dovolj, da izpolnijo kopenhavnska merila in jih samo formalno potrdijo. Bistvenega pomena je, da povečajo evropsko zavest državljanov v državah kandidatkah s kampanjo, ki bo osvojila srce in dušo ljudi in v katero bodo vključeni politiki, intelektualci in mediji.

Evropa ne more več predstavljati zgolj velikega bazena finančnih sredstev za reševanje gospodarskih, socialnih in infrastrukturnih težav, temveč mora biti institucija, h kateri morajo vsi zares prispevati, da bi oblikovali politiko, ki bi temeljila na skupnih vrednotah.

Podpora širitvi v državah članicah je nizka, zlasti v zvezi z nekaterimi državami. Ali želimo zapreti oči pred temi okoliščinami ali pa želimo vključiti naše sodržavljanke in jih vprašati za mnenje? Mislim, da je referendum najboljši način, da gremo naprej, saj je to najbolj neposredna oblika demokracije, ki bi Evropo približala njenim državljanom in njihovi svobodi izbire.

Philip Claeys (NI). – (NL) Ne smemo se več tako sprenevedati, ko gre za pristop Turčije. Ne smemo več prikrivati in zmanjševati probleme. Moramo pokazati dovolj poguma in se soočiti z resničnostjo. Pristopna pogajanja s Turčijo vodimo že pet let in kakšen je rezultat? Turčija čedalje bolj izvaja zunanjo politiko, usmerjeno proti Evropi in proti zahodu. Pod vodstvom gospoda Erdogana in predsednika Güla postaja čedalje bolj islamska po značaju. Turčija še vedno ne želi priznati vseh sedanjih držav članic Evropske unije niti izpolniti obveznosti, ki ji jih nalaga okvir carinske unije. Še naprej nadaljuje z okupacijo dela ozemlja ene izmed držav članic EU. In nisem še omenil strukturnega in vztrajnega problema nespoštovanja svobode izražanja.

Gospod Bildt je pravkar rekel, da zavrača zamisel o zaprti Evropi. Kolikor vem, nihče izmed nas tukaj ne podpira zamisli o zaprti Evropi, vendar pa imamo nekaj poslancev, in med njimi sem tudi jaz, ki podpirajo zamisel o evropski Evropi. Če si sposodim besede Hermana Van Rompuya, kandidata za mesto predsednika Evropskega sveta: Turčija ni del Evrope in tudi nikoli ne bo!

PRESEDSTVO: GOSPA ANGELILLI

podpredsednica

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Govorimo o širitvi na zahodni Balkan, Islandijo in Turčijo, kar so trije zelo različni primeri. Prvič, na zahodnem Balkanu imamo države, ki še zdaleč ne izpolnjujejo gospodarskih in političnih meril, ki jih pričakuje Evropska unija. Vendar pa v teh državah javnost in politični voditelji podpirajo cilj vključevanja in so izredno optimistični glede pristopa.

Drugi primer je Islandija, država, ki izpolnjuje številna gospodarska in politična merila, vendar so javnost in njeni voditelji močno deljenih mnenj glede te pridružitve EU. Kar nekako povezuje države zahodnega Balkana in Islandijo, vendar samo v tem trenutku, je dejstvo, da jim je huda gospodarska kriza vlila pogum, da se pridružijo.

Nazadnje pa imamo še Turčijo, katere evropske težnje niso povezane z nikakršnimi gospodarskimi cikli. Gre za državo z najbolj dinamično gospodarsko dejavnostjo, kjer poteka velika razprava. Še nedavno je ta cilj podpiralo 45 % Turkov.

Želel bi, da bi razlikovali med temi tremi vrstami razmer, kajti zahodni Balkan, Islandija in Turčija predstavljajo z vidika povezovanja tri različne scenarije. Na drugi strani bi bilo zelo dobro, če teh primerov ne bi obravnavali na podlagi dvostranske politične logike.

Po mojem mnenju države članice ali tretje države ne smejo izkoriščati razlik med državami članicami in potencialnimi državami kandidatkami, da bi blokirale pot od evropskega povezovanja. Mislim, da so zasluge vsake države in soglasje javnosti edina merila za določitev poti, ki vodi k evropskemu povezovanju.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Gospa predsednica, kljub zadržkom ljudi je politika širitve v Evropo prinesla stabilnost, mir in napredek. Danes smo pozvani, naj nadaljujemo s pogajanjem z državami kandidatkami: zahodnim Balkanom, Islandijo in Turčijo. Vključevanje zahodnega Balkana je nedvomno največji izziv. S tem se bo končalo obdobje spopadov, ki se je začelo leta 1990, in preprečil nastanek črne luknje v osrčju Evrope. Hrvaška bo na vključevanje pripravljena čez nekaj mesecev, druge države pa hitro napredujejo. Predvsem moramo v primeru Srbije vsi priznati, kako daleč je prišla, ter podpreti njen napredek tako, da jo spodbudimo na poti k Evropi. Seveda so tudi nerešena vprašanja. Nerazrešen status Kosova, težke razmere v Bosni in spor glede imena Nekdanje jugoslovanske republike so odprte rane na tem območju. Kar zadeva Grčijo, si nova vlada prizadeva za iskanje rešitve, ki bo ta spor končala. Po 17 letih napetosti je treba omogočiti dovolj časa, da se končno poišče rešitev, ki bo sprejemljiva za obe strani. Na splošno lahko rečemo, da so se vzpostavili dobri sosedski odnosi, ki so predpogoj za vključevanje, če nam je to všeč ali ne. Zato torej delajmo na njih.

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, gospod Bildt, vaš nastop je bil dober, jasen in izčrpen. Vse, kar ste rekli o tem, da je Evropska unija geopolitičen stabilizacijski dejavnik in da politika širitve predstavlja orodje, drži.

Vendar pa menim, da ne z intelektualnega ne s političnega vidika ni dobro, da se vedemo, kot da med ciljem čedalje večje unije in čedalje bližje unije ne prihaja do navzkrižij. To je vprašanje, na katerega še nismo dokončno odgovorili. Prav imate, ko pravite, da ima večja Evropska unija večji vpliv, vendar je tudi bolj kompleksna, kar ima posledice za našo sposobnost ukrepanja. Zato moramo vzpostaviti nov dialog o širitvi, kot je predlagal gospod Severin iz Socialnih demokratov, ki bo zajemal postopno vključevanje in nove oblike članstva, da bi se ta dva legitimna cilja lahko uskladila.

Potrebujemo institucionalne reforme. Na primer, ljudem v Nemčiji ne morem pojasniti, zakaj sem na strani Soluna in zakaj bodo nekdanje jugoslovanske države nekoč imele več komisarjev kot vse ustanovne članice Evropske unije skupaj. To ni prav. Moramo biti pošteni glede naše politike širitve, da bomo ponovno dobili podporo državljanov pri tem pomembnem področju politike.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) V skladu z raziskavo Evrobarometra so se evropski državljani jasno izrekli o pristopu Turčije: 28 % jih je bilo za, 59 % pa proti. Ti številki govorita sami zase in noben politik jih ne more oziroma ne sme zanikati. Če jih zanikamo, bomo samo še povečali prepad med državljani in politiki.

Turčija geografsko ni del Evrope niti ni del evropske zgodovine, kajti njeno versko, kulturno in politično pokrajino opredeljujejo krščanstvo, renesansa, razsvetljenstvo in demokratična nacionalna država. Na drugi strani pa bi oblika prednostnega partnerstva lahko združila najboljše iz obeh svetov. Poleg mnogih gospodarskih prednosti bi takšno partnerstvo vzpostavilo bolj sproščene odnose med Evropo in Turčijo in bi nas odrešilo nenehnega stresa, ki ga ustvarja pristop. Zato je čas, da sprejmemo jasno odločitev: ustavimo pristopna pogajanja in se lotimo pogajanj o prednostnem partnerstvu. Naj bo to naša strategija širitve za leto 2010.

Helmut Scholz (GUE/NGL). – (DE) Gospod predsednik, gospod predsedujoči Svetu, gospod komisar, tako jaz kot večina mojih kolegov iz skupine smo na širitev vedno gledali kot na enega izmed najpomembnejših projektov EU in smo jo zato tudi vedno podpirali. Navkljub vsem našim upravičenim kritikam različnih vidikov širitve je bila slednja ena izmed najuspešnejših poglavij v zunanjem razvoju EU in predstavlja zapleteno dolgoročno nalogo tako za države kandidatke kot za EU. O tem smo danes že razpravljali na plenarnem zasedanju.

Vprašati se moramo, ali nam nadaljnji procesi širitve ustrezajo. Predvsem kar zadeva jugovzhodno Evropo in njeno dolgo zgodovino razpada držav in imperijev je pravilno in ustrezno, da se ljudem v teh državah, ki tvorijo nemirno območje, ponudi možnost članstva v Evropski uniji. Dejstvo, da so se nekateri politiki v državah članicah Evropske unije distancirali od te obljube pod pretvezo, da ima krepitev identitete institucij EU prednost pred novimi pristopi k EU, ni samo povečalo nezaupanja držav kandidat, temveč tudi zavrlo demokratičen proces oblikovanja mnenj ter proces reform v regiji.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Še vedno se živo spominjam besed komisarja Rehna, ki je na eni izmed naših zadnjih sej dejal, da če želiš biti komisar za širitev, moraš biti optimist.

Moram priznati, da ga ta beseda po mojem mnenju dobro opisuje, vendar menim, da mu vloga optimista ne ustreza. Moje osebno mnenje je, da v politiki, to pa vključuje tudi evropsko politiko, optimizem prihaja za realizmom. Naravnost šokantno je, da se Parlament pridružuje tako rožnatemu pristopu. Zakaj je bilo treba omiliti jasen signal, ki je bil v prvi različici poročila gospoda Albertinija namenjen Turčiji in Bosni? Zakaj smo morali Turčijo hvaliti? Zakaj smo si obupano prizadevali, da bi našli pozitivno sporočilo o možnostih za Bosno?

Se mar Parlament ne zaveda dejstva, da smo dolžni predstavljati narode držav članic Evropske unije? Informativne kampanje ne bodo prav nič pomagale pri doseganju procesa širitve, ki naj bi ga podpirali ljudje. To bomo dosegli samo, če bomo pošteno in realno ocenili, v kolikšnem obsegu so te države izpolnile kopenhavnska merila.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospa predsednica, sila zaskrbljujoče je, kako očiten je demokratični primanjkljaj v EU v primeru pristopa Turčije. Večina prebivalcev EU očitno nasprotuje pridružitvi Turčije EU. Kljub temu se proti volji državljanov proces prikrivanja, ocenjevanja in pogajanja nadaljuje.

Nepošteno je, da se vedemo, kot da nam ne gre za polnopravno članstvo. Kot kandidatka za pristop je Turčija že prejela 2,26 milijard EUR za obdobje od leta 2007 do leta 2010. To so plačale države, ki so neto plačnice in katerih državljani nasprotujejo pridružitvi Turčije.

Očitno je, da gre samo za interese ZDA. Številne neevropske spore bi bilo mogoče rešiti po pristopu Turčije. A kljub udeležbi Turčije na tekmovanju za Pesem Evrovizije, sem istega mnenja kot nekdanji visoko cenjeni nemški predsednik Theodor Heuss, ki je predstavil jasno opredelitev Evrope. Evropa, je rekel, je zgrajena na treh gričih: na Akropoli grškega humanizma, na Kapitolu rimskega pojma evropske države in na Golgoti krščanskega zahodnega sveta.

Doris Pack (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospod predsedujoči Svetu, gospod komisar, gospe in gospodje, širitev EU z vključitvijo zahodnega Balkana je bila dogovorjena po Solunu. Sprejem teh držav, potem ko bodo izpolnile pogoje, ni dejanje usmiljenja, kot trdijo mnogi, temveč preprosta potreba glede na njihov geografski položaj v središču Evropske unije.

Naša stabilnost je pogojena z njihovo stabilnostjo, kar smo na žalost ugotovili v 90. letih prejšnjega stoletja. Vse države morajo seveda izpolniti zahteve kopenhavskih meril in ker so te države bile prej sovražnice, se morajo vključiti tudi v programe regionalnega sodelovanja. To velja tudi za države, ki so sosedne držav pristopnic. Pričakujem, da bosta Slovenija in Grčija pomagali državam pristopnicam, da hitro in brez težav dosežejo svoj cilj.

Bosna in Hercegovina je na žalost v zelo težkem položaju in dvomim, da ji lahko namenim samo minuto in pol, čeprav sem poročevalka za to regijo. Ne bom niti poskušala. Gospod Bildt in gospod Rehn, želim si samo, da bi pogajanja v tej državi lahko potekala v bližini ljudi in da ne bodo narekovana od zunaj.

Države v tej regiji morajo opraviti različno dolge poti in pomagati jim moramo, da premagajo svoje težave. Gospod Lambsdorff, misel, da bodo kandidatke za pristop imele več komisarjev od ustanovnih članic, je dokaj patetičen argument. To v bistvu sploh ni argument: je izločitvena trditev. Ta problem se lahko reši, vendar ljudi iz teh držav ne smemo izključevati samo zato, ker vi tega problema ne želite reševati.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Čestitke komisarju Rehnu in predsedujočemu ministru Bildtu za konstruktivne in pozitivne uvodne besede.

Kot poročevalec za Makedonijo sem posebej zadovoljen, da je država napredovala v letu 2009 in dobila rakomandacijo Komisije, da ji Svet določi datum začetka pogajanj. Vemo, da se je začela direktna komunikacija med predsednikoma vlad Papandreuom in Gruevskim.

Apeliram na predsedujočega ministra Bildta, na komisarja Rehna ter na zainteresirane vlade držav članic, da v teh dneh pred decembrskim summitom dvignete telefone, kontaktirate predsednika vlade Papandrea in predsednika vlade Gruevskega, jima izrazite solidarnost in ju hrabrite v odločenosti, da najdeta rešitev tega 20 let starega spora.

Grčija kot tradicionalna članica Evropske unije bo le tako lahko izpolnila svoje ambicije in odgovornosti v regiji.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Srbija je v zadnjih mesecih napredovala in z izpolnitvijo sprejetih obveznosti z načrta za ukinitve viz pokazala sebi in Evropi, da zmore še veliko več in bolje, kot je pokazala doslej. Za uspeh si zasluži vse priznanje.

Srbija ima skrite potenciale, ki jih mora aktivirati na svoji poti k Evropski uniji, v korist Srbije, njenih sosed, celotne regije in Evropske unije. Glede na svojo velikost in strateški položaj bi lahko bila motor približevanja regije in čas je, da se tega zave in za širitev naredi več, kot je storila doslej.

Uradni Beograd se mora sistematično posvetiti nujnim političnim ter ekonomskim reformam in sodelovanju z vsemi sosedi. Ni dovolj polno sodelovati s Haagom, sodelovanje je potrebno tudi uspešno dokončati. Nujno je dvigniti nivo politične kulture, saj bi bil lahko z dosedanjo prakso pristopni proces otežen. Potrebna je transparentnost in aktivno iskanje čim širšega konsenza v javnosti ter preseganje delitve na koalicijo in opozicijo v ključnih vprašanjih Evropske unije. Svoboda in neodvisnost medijev in konec medijskega manipuliranja pa sta nujen predpogoj, če želi država napredovati hitreje.

Geoffrey Van Orden, (ECR). – Gospa predsednica, vse, kar prosim, je več iskrenosti v naših odnosih s Turčijo ter točno in pošteno tolmačenje dogodkov, predvsem v zvezi s Ciprom, kjer je izkrivljena različica novejših zgodovine na žalost postala sprejeto prepričanje.

Od danes pa do predsedniških volitev na severnem Cipru, ki bodo potekale aprila, obstaja prava priložnost, ki jo je treba pograbit, in to velja za vse strani. Nikakor ne smemo pozabiti, da so se turški Ciprčani aprila 2004 strinjali z načrtom ZN o ponovni združitvi. To je zavrnil jug. Prav tako ne smemo pozabiti, da je Evropska unija maja 2004 obljubila, da bo prekinila izolacijo severnega Cipra, te obljube pa ni nikoli izpolnila. EU ima tukaj moralno dolžnost. Če bomo turške interese obravnavali na tak način, potem se bojim, da tvegamo, da bomo s tem izgubili ključno zaveznico na zelo pomembnem strateškem območju in tako spodbudili sama napačna nagnjenja v Turčiji.

Seveda smo mnogi globoko zaskrbljeni glede problemov preseljevanja, povezanih z našimi narodi. To je vidik naših pogajanj s Turčijo, ki ga bomo morali še posebej in skrbno preučiti.

Če bi imel čas, bi spregovoril tudi o Hrvaški in drugih državah jugovzhodne Evrope, ki morajo pred pristopom nujno rešiti problem korupcije, organiziranega kriminala in zlorabe nekaterih pravic zasebne lastnine v primeru Hrvaške, da bi lahko samozavestno kandidirale naprej.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – Gospa predsednica, države, ki so predlagane za članstvo v EU, so sorazmerno revne. Njihov evropski sen, če naj citiram komisarja, je, da bodo prejele subvencije. To je bistvo. Dejstvo je, da se bogate države, na primer Norveška in Švica, enostavno ne želijo pridružiti EU. Zgovoren dokaz je Islandija, ki jo pridružitve Evropski uniji sploh ni zanimala, dokler je bila bogata. Zdaj ko je doživela bankrot, zaradi česar nam je žal, se je islandska vlada seveda postavila v vrsto za pridružitve. Prelomnica San Andreas za Evropsko unijo se nahaja med državami članicami, ki so velike neto plačnice, ter ostalimi.

Stanje je nestabilno, nevzdržno in netrajnostno. Mislite, da s to slabo premišljeno politiko širite imperij EU. Pravzaprav ga peljete v prihodnji gospodarski kaos.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Gospa predsednica, proces širitve je odmeven projekt. Zadnja širitev nam je omogočila, da se povežemo s tistimi državami srednje in vzhodne Evrope, ki so po drugi svetovni vojni bile prikrajšane za svobodo in napredek. Širitev je trenutno usmerjena v zahodni Balkan, Turčijo in Islandijo.

Podpiram zamisli, ki smo jih v zadnjih letih opredelili kot vodilna načela procesa širitve. S tem mislim na konsolidacijo, pogojenost in komunikacijo. To pomeni, da bi morali izpolniti naše obveznosti, ne pa dajati nepremišljenih obljub glede prihodnjih širitve.

Drugič, napredek pri različnih pristopnih procesih je odvisen od strogega izpolnjevanja pogojev. Države kandidatke si morajo odločno prizadevati za izvajanje potrebnih reform. Tretjič, vsi si moramo prizadevati za komunikacijo z državljani. Resolucija, o kateri bomo glasovali jutri, poudarja zelo pomembno vprašanje komunikacije.

V tej zvezi bi želel ponoviti širši predlog, ki sem ga podal ob prejšnjih priložnostih, in sicer da bi bilo ustrezno tudi, da znanje mladih Evropejcev o Uniji poglobimo tako, da uvedemo obvezen predmet o tem v učni načrt višjih letnikov srednjih šol.

Druga ustrezna zamisel v resoluciji je zmogljivost povezovanja. Širitev od obstoječih članic Unije zahteva, da sprejmejo nekatere ukrepe. Na primer, v zvezi s financami širitev zahteva zadostna finančna sredstva, s katerimi bo zagotovljeno, da temeljne politike Skupnosti, kot sta skupna kmetijska politika ali kohezijska politika, ne bodo ogrožene.

Zaključil bom. Želel bi poudariti, da je Kosovo poseben primer, česar se zadevamo vsi. Na žalost pa so v resoluciji nekateri deli, kjer to ni jasno navedeno.

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, menim, da je resolucijo, o kateri danes razpravljamo v Parlamentu, resnično pozitivno.

Če premislim o delu tega, menim, da je evropska širitev na zahodni Balkan eno izmed osrednjih delov evropskega ukrepanja v naslednjih mesecih in da mora to tudi ostati.

Švedskemu predsedstvu in predvsem komisarju Rehnu bi želel čestitati za njihovo delo. Kljub temu moramo biti bolj vključeni v proces širitve.

Nekatere države morajo nedvomno pospešiti svoje ukrepe na pravnem področju v smislu boja proti kriminalu in reform. Vendar pa ne smemo opustiti političnega cilja, in sicer utrjevanja demokracije v tistih državah in njihovo usmeritev na evropsko pot v gospodarskem, socialnem in infrastrukturnem smislu.

Mislim na primer na države, kot je Kosovo – in v tem pogledu se strinjam s predlogom spremembe o romskem vprašanju, ki ga je vložila gospa Lunacek –, saj je to država, ki je ne moremo postaviti na stranski tir samo zato, ker pet evropskih držav še ni priznalo njeno neodvisnost.

Naj povzamem: potrebujemo pravo mero poguma in daljnovidno politiko, ki bo kos izzivu, ki ga pred vse nas postavlja proces širitve.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, gospod predsedujoči Svetu, govorim kot vodja delegacije v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji, zato se bom tudi osredotočil na to državo. Iskreno bi se želel tudi zahvaliti gospodu Rehnu za pogum. Njegovo poročilo in zelena luč, ki jo je dal tej državi, predstavljata pogumen korak naprej, ki je ustvaril zagon. Hkrati so v Grčiji potekale tudi volitve in v Atenah je nova vlada, kar nam ponuja možnosti in okno, da lahko nekaj dosežemo. Vendar pa bi prosil moje kolege poslance, da se mirno odzovejo. V petek se bosta sestala gospod Papandreou in predsednik vlade Gruevski in če bomo zastavili previsoka pričakovanja, lahko pritisk povečamo tako močno, da bo cela zadeva propadla, tega pa ne želimo tvegati.

Obe strani moramo spodbuditi, da po poti, ki sta si jo že zastavili, stopata v prijateljstvu. Poročevalcu, gospodu Thalerju, bi se želel zahvaliti za zelo natančen opis te poti. Sovjemu prijatelju, gospodu Rehnu, pa želim uspešno prihodnost v Komisiji.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8))

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, imam vprašanje za gospoda Chatzimarkakisa, če mi dovoli. Gospa Pack me očitno ni slišala, ko sem rekel, da podpiramo Solun. To bi želel zdaj ponoviti.

Gospoda Chatzimarkakisa sem želel vprašati, kateri so po njegovem mnenju najnujnejši ukrepi, ki jih mora Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija sprejeti, da bi dosegla napredek v sporu okrog imena in da bi zagotovila čim bolj uspešen izid pogajanj, ki se pravkar začenjajo.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Gospa predsednica, hvala za vprašanje. Mislim, da morata obe strani zamenjati mesti in jasno je, da sta obe pripravljeni, da naredita korak naprej. Zdaj pričakujemo trajno rešitev. Zato pričakujem, da se bo problem z imenom jasno in dokončno rešil s petminutno razpravo. To ni problem.

Glavni problem je uporaba imena, tako imenovan obseg, za to pa obe strani očitno potrebujeta več časa. Želim si trajne rešitve, kajti druga možnost je samo kratkoročna rešitev, ki bi lahko pripeljala do katastrofe. Zato moramo vsi skupaj prijateljsko spodbuditi obe strani, da poiščeta dolgoročno rešitev s širokim obsegom in široko uporabo.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, zelo natančno moramo premisliti o izjavi, da bo širitev dejavnik stabilnosti.

Spomnimo se, kaj je pred nekaj dnevi dejal predsednik vlade Erdogan. Rekel je, da se ne more strinjati z gospodom Netanyahujem in da mu bolj ugaja gospod Bašir, ki je, če se ne motim, sudanski predsednik, proti katerem poteka preiskava, ker je obtožen zločinov proti človeštvu.

Kar zadeva sosedo: če bi se Turčija pridružila Evropi, bi naše sosedo postali Iran, Irak in Sirija. To se meni ne zdi idealna soseščina. Veliko bolje bi bilo, če bi se Turčija pridružila Evropi prek prednostnega partnerstva. Nekoliko zaskrbljujoč trend oddaljevanja Turčije od zahoda je pred našimi lastnimi očmi dosegel izredno visoke ravni. Pomisliti moramo samo na ukrepe, ki vplivajo na skupno družbeno življenje, kot so ločeni bazeni za moške in ženske, omejevanje svobode opozicije, ki gre dejansko tako daleč, da se za predvajanje opozicijskih programov nalaga denarna kazen v višini 3 milijonov EUR, in tako dalje.

Mislim, da moramo preučiti še eno dejstvo: vstop Turčije mogoče res ima podporo večine v tem Parlamentu, toda večina Turkov temu nasprotuje. Vztrajamo pri razširitvi naših meja na Turčijo, medtem ko Turki sami tega ne želijo.

Predsednik Italijanske republike je rekel, da je treba pakte spoštovati. Strinjam se, vendar ne smemo pozabiti, da so Turki Turki.

Georgios Koumoutsakos (PPE). – (EL) Gospa predsednica, poročilo, o katerem razpravljamo danes, želi poslati pozitivno sporočilo o evropskih obetih in nazadnje tudi o pristopu držav zahodnega Balkana, Turčije in Islandije Evropski uniji. Prepričan sem, da se vsi v tej dvorani, ali vsaj večina od nas, strinja s tem pozitivnim sporočilom. Vendar pa je obenem treba pojasniti, da je pred pristopom potreben napredek. Ta pot ni posejana

z rožicami. Zato gre pri tem za verodostojnost Evropske unije, ki mora preveriti, da so merila in predpogoji, ki jih postavlja, izpolnjeni z dejanji in ne samo z dobrimi namerami. Z drugimi besedami, za celovito povezovanje je potrebna celovita prilagoditev.

V tem okviru je zelo pomembna uporaba dobrih sosedskih odnosov. Temu se ne smemo poskušati izogniti. Resni nerešeni problemi v dobrih sosedskih odnosih med državami kandidatkami in državami članicami vplivajo na napredek, ki vodi k pristopu tistih, ki želijo postati člani te družine. To potrjuje precedenčni primer Slovenije in Hrvaške. Zato je treba nerešeno vprašanje glede imena Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije rešiti še pred začetkom pristopnih pogajanj. Razlog je preprost. Če bo ta država dobila datum za začetek pogajanj, še preden se to reši, potem njena vlada ne bo več imela nobene močne spodbude, da oblikuje konstruktivno stališče, s katerim bi lahko končno dosegla rešitev z Grčijo, ki bi bila sprejemljiva za obe strani.

Kar zadeva Turčijo, sta ureditev njenih odnosov z Republiko Ciprom in zaustavitev preletov njenih vojaških zrakoplovov prek grškega ozemlja dva pomembna dejavnika, ki lahko pospešita napredek proti pristopu. S temi mislimi se bomo na jutrišnjem glasovanju odločili o našem stališču.

Richard Howitt (S&D). – Gospa predsednica, današnja razprava in resolucija dajeta novemu Evropskemu parlamentu priložnost, da se ponovno zaveže nadaljnji širitvi Evropske unije, da zabeleži pozitiven razvoj dogodkov v državah kandidatkah, v skoraj vsakem posameznem primeru, in da se spomnimo, da sprostitev trgovine, podpiranje stabilnosti, izboljšanje nadzora na naših mejah in večanje priložnosti za potovanja in prosto izmenjavo za naše narode našo Evropsko unijo krepijo in je ne slabijo.

Evropski konzervativci danes ponavljajo, da so rekli, da širitev podpirajo, vendar jo obenem izključujejo iz ustanovnega dokumenta njihove nove skupine, katere uradni govornik, ki je nastopil na tej razpravi, ponovno izraža svoje nasprotovanje Turčiji, s čimer svojo skupino postavlja v isti koš s skrajno desnico, kot smo danes popoldne vsi slišali.

Kljub temu bi se želel toplo zahvaliti komisarju Olliju Rehn, katerega duhovitost se kaže v njegovi nedavni opazki, da Generalni direktorat za širitev v prihodnje ne bi smel biti enako oddaljen od Sveta ali Komisije, sredi rue de la Loi.

Cenim njegovo duhovitost in cenim njegovo dobro presojo. Upam, da bo njegova zapuščina pristop vseh sedanjih držav kandidat za EU.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Gospa predsednica, med Islandijo in Evropsko unijo je bila vedno močna vez in kot predsednik delegacije za odnose s Švico, Islandijo, Norveško in Evropskim gospodarskim prostorom sem bil zelo vesel, da sem lahko prejšnji teden sprejel delegacijo iz Islandije. Upam, da bo Skupni parlamentarni odbor kmalu vzpostavljen, islandska vlada pa po odločitvi zunanjih ministrov Unije, ki je bila sprejeta julija, že sodeluje v pogovorih s Komisijo. Prepričan sem, da bodo evropski voditelji dali zeleno luč za začetek pogajanj med Unijo in Islandijo na srečanju vrha naslednjo pomlad. Ker je Islandija članica Evropskega gospodarskega prostora, ima dvaindvajset poglavij, ki jih je treba izpolniti, že obdelanih. Veliko dela je bilo torej že storjenega. Prepričan sem, da bodo tudi druga poglavja rešena na pozitiven način in v prijateljskem duhu.

Krzysztof Lisek (PPE). – (PL) Gospa predsednica, kot Poljak, a hkrati tudi že pet let državljani Evropske unije, bi želel izraziti veliko zadovoljstvo, da danes razpravljamo v tako ugledni družbi, vključno z ljudmi, ki so tesno povezani s procesom širitve, kot sta gospod Rehn in gospod Bildt. Govorimo o nadaljnji širitvi Evropske unije in to počnemo navkljub tistim, ki pravijo, da je EU dosegla zgornjo mejo svojih možnosti za ozemeljski razvoj. Edina dobra novica, ki jo lahko sporočim tem nasprotnikom nadaljnje širitve, je, da leta 2009 ne bo nobene širitve EU.

Želim si, da na proces širitve EU ne bi gledali samo z vidika zakonskih klavzul. Želim si, da bi nanj gledali tudi kot na zgodovinski proces. Zgodovina nas navsezadnje uči, da je bil Balkan na primer vir številnih konfliktov v 20. stoletju. To so bili konflikti, ki so se potem razširili po celotni celini, kot je prva svetovna vojna, ter konflikti, kot je bila vojna v 90. letih 20. stoletja, ki je prav tako vplivala na druge države, če nič drugega, pa vsaj s preseljevanjem več milijonov ljudi. Zato bi sprejem balkanskih držav v Evropsko unijo lahko po mojem mnenju bil najpomembnejši dosedanji prispevek EU k stabilizaciji in miru na naši celini.

Če lahko rečem samo še nekaj v zvezi, s tem kar je gospod Bildt rekel o odprtih vratih, bi vas prosil, da ne pozabite, da so tu še vedno druge države, ki v današnjem dokumentu niso omenjene in ki sanjajo o članstvu v EU.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Prvič, obžalujem dejstvo, da v tem trenutku političnih razmer v Bosni in Hercegovini ne moremo prikazati z rožnatimi barvami.

Proces reform v tej državi še vedno hromijo tamkajšnje politične sile. Dve entiteti nista mogli oblikovati skupne vizije, zato je napredek obstal.

Še enkrat bi želela poudariti pomen oblikovanja trajnostnega ustavnega okvira, ki ga ta država in njene institucije potrebujejo, da bi lahko učinkoviteje delale. Zato pozivam politične voditelje obeh entitet, da si v izhodišču prizadevajo prav za to.

Poleg tega bi želela poudariti, da sem navdušena, ko slišim, da je Turčija tako močno segla v srce in dušo stranke mojega kolega poslanca gospoda Madlenerja, nizozemske Stranke za svobodo. Prav zaradi pogajanj Turčije z Evropsko unijo je tej državi uspelo, da je naredila tako velike korake naprej. Zato sem od Stranke za svobodo pričakovala, da bo pokazala večjo podporo procesu pogajanj.

Na koncu bi želela poudariti, da bi moral biti pristopni proces usmerjen v rezultate in da ga ne bi smel voditi datum pristopa, temveč doseženi rezultati. O pristopu se lahko govori šele takrat, ko države kandidatke izpolnijo vse opredeljene zahteve in s tem postanejo upravičene do polnopravnega članstva.

Arnaud Danjean (PPE). – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, gospod minister, pravilno ste poudarili, da nam bo sprejetje Lizbonske pogodbe omogočilo, da vstopimo v novo obdobje politike širitve in da se bomo morali tega novega procesa lotiti z realizmom in trezno glavo: to je bistvo te resolucije.

Na eni strani nov proces ne pomeni, da gremo na vse ali nič. To bi bil najbolj gotov način ustvarjanja nesporazumov, celo nezaupanj, v javnosti, pa tudi najboljši način oblikovanja napačnih predstav med državami kandidatkami in spodbujanja teh držav, da se zatečejo k retoričnim in kozmetičnim politikam, namesto k politikam, ki bi bile usmerjene v temeljitejše reforme. Paziti moramo na korake, pogoje in vrednote, pri katerih ne moremo sprejemati kompromise, sam pa predvsem verjamem v sodelovanje z Mednarodnim kazenskim sodiščem.

Na drugi strani je treba ponovno popolnoma jasno potrditi, da je zahodnemu Balkanu, vsem državam zahodnega Balkana, vključno s Kosovom, mesto prav res v Evropski uniji, in da jih moramo spodbuditi, da nadaljujejo in povečajo svoja prizadevanja. Med jasno postavljenimi zahtevami na eni strani in nudenjem polne podpore procesu širitve, da bi se vključil zahodni Balkan, na drugi, ni nikakršnih nasprotij, prav tako kot ni nikakršnih nasprotij med miselnostjo, da se vsakega presoja po njegovih zaslugah in da je treba sprejeti pomembne pobude za vse države v regiji, kot je liberalizacija vizumske ureditve.

Za konec mi dovolite še besedo o Turčiji. Preden bi začeli ugibati o kakršnem koli zelo hipotetičnem prihodnjem izidu v zvezi s pristopnim procesom Turčije, bi samo rekel, da Komisija že drugo leto zapored opaža, da pri protokolu iz Ankare ni bilo doseženega nobenega napredka in da se je s tem preprečilo odprtje novih pogajalskih poglavij.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospa predsednica, zamudil sem začetek razprave, ker sem kot poročevalec za Hrvaško moral poročati na Skupnem parlamentarnem odboru EU-Hrvaška.

Želel bi izkoristiti to priložnost, da se zahvalim gospodu Bildtu in gospodu Rehnu za njuno pomoč pri doseganju vsaj začasne rešitve v zvezi s sporom o meji med Slovenijo in Hrvaško. To je dober primer, kako lahko sodelovanje med Svetom, Komisijo in Parlamentom pomaga državam, da premagajo svoje probleme. Prispeval sem tudi k zagotovitvi, da je bila pogodba, vsaj na Hrvaškem, skoraj soglasno ratificirana.

Vendar pa sem precej bolj zaskrbljen v zvezi z Bosno in Hercegovino. Nedavno sem bil v Banja Luki in Sarajevu. Res je, da je gospod Dodik sprejel nekaj kompromisov in ponudil nekaj sprememb na našem srečanju, s katerimi se lahko strinja. Vendar pa bi želel nadaljevati z zamislijo, ki jo je pravkar omenila gospa Pack. Kako lahko pridemo v stik z velikim številom prebivalcev? Med njimi je velik interes, da se premaga to pomanjkanje glasu in nasprotij, ki so značilni za mnoge politike na vrhu. Nekako nam mora uspeli, da bomo govorili neposredno z ljudmi, kajti v nasprotju s tem, kar je ponovno dejal Earl of Dartmouth, veliko je ljudi v tej regiji, ki jih ne zanima denar Evropske unije, ki pa se želijo odmakniti od regije sovraštva in vojne v unijo miru in razumevanja. To je bistvo Evrope. Tega ne želite razumeti in tega ne boste nikoli razumeli. Toda ljudje v Sarajevu in Banja Luki vedo, kaj Evropa pomeni, in oni so tisti, ki potrebujejo našo pomoč.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospa predsednica, Hrvaško moramo naslednje leto pripeljati v Evropsko unijo ali vsaj zaključiti s pristopnimi pogajanjmi in začeti proces ratifikacije. Hrvaška se že 20 let približuje pridružitvi

Evropski uniji in svobodi. Na njeno pot so se postavljale umetne ovire in hvaležen sem švedskemu predsedstvu, ker jih je pomagalo odstraniti.

Hrvaška je zdaj ratificirala sporazum s Slovenijo z dvotretjinsko večino in storiti moramo vse, kar je v naši moči, da lahko zagotovimo, da bo tudi Slovenija izpolnila svoje obveznosti do Evropske unije. Pomemben je tudi ciljni datum v letu 2010, kajti to je vprašanje verodostojnosti same Evropske unije.

Kar zadeva Makedonijo, upam, da bo švedsko predsedstvo uspelo omogočiti, da se bodo pristopna pogajanja začela naslednje leto, da bi lahko končno rešili dvostranski problem, ki obstaja tudi v tem primeru. Upam, da lahko spremenimo besedilo poročila, ki dokaj enostransko postavlja nalaga preveč obveznosti Makedoniji in premalo obveznosti njenim sosedam. Vsak mora opraviti svoj del naloge, tudi tisti, ki so v Evropski uniji.

Mislim, da je za nas ključnega pomena, da Kosovo v celoti vključimo v solunski proces, to pa so tudi pomembni deli v poročilu gospoda Albertinija. Tudi ta država potrebuje evropsko perspektivo. Želel bi pozvati vse države članice, ki tega še niso storile, da priznajo Kosovo, da ne bomo imeli več pravnih ali tehničnih problemov in da bi Kosovo lahko v celoti odigralo svojo vlogo v procesu povezovanja.

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8))

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Gospa predsednica, opazil sem, da gospod Posselt, tako kot drugi poslanci, uporablja besedo „Makedonija“ za Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo. Prav beseda „Makedonija“ je namreč tista, ki povzroča trenja med Grčijo, ki je država članica Evropske unije, ter to državo kandidatko. Bil bi zelo hvaležen za priporočilo mojim kolegom poslancem, naj uporabljajo dejansko ime te države.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospa predsednica, želel bi na kratko odgovoriti s citatom visoko cenjenega kolega gospoda Cohn-Bendita iz Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze, ki je nekoč v tem Parlamentu dejal: „Makedonija je Makedonija je Makedonija“. Sam sem popolnoma enakega mnenja. Ustrahovanje sosednje države ni nikoli v pomoč.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Gospa predsednica, obstaja samo ena Makedonija in ta je grška, zato se morajo te igrice končati. Ko govorimo v tej dvorani, moramo uporabljati izraze, ki so jih sprejeli vsi, in Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, država kandidatka, je bila sprejeta kot „Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija“ in ne kot „Makedonija“.

Andrej Kovačev (PPE). – (BG) Najprej se želim zahvaliti gospodu Albertiniju za delo, ki ga je opravil na tem težkem poročilu o strategiji za spodbujanje napredka mnogih držav, ki so dosegle različne ravni v pripravah na izpolnitev meril za članstvo v Evropski uniji. Razumem in podpiram željo gospoda Albertinija, da zagotovi največjo jasnost in da dvigne palec za širitev Evropske unije na zahodni Balkan, Islandijo in Turčijo. Vendar pa večina predlaganih sprememb kaže, da je to zapletena tema. Ko bo Lizbonska pogodba 1. decembra začela veljati, moramo analizirati in povečati zmogljivost povezovanja naše Unije. Komisiji želim predlagati, naj to analizo zmogljivosti povezovanja Evropske unije opravi, ker je brez podpore naših državljanov Evropska unija v nevarnosti, da se spremeni v prazno lupino.

Podpiram tudi stališče, da države članice državam kandidatkam ne bi smele nalagati pogojev za članstvo, ki jih ni mogoče izpolniti. Vsi dvostranski problemi se morajo rešiti v duhu evropskega razumevanja, skupnih vrednot, zgodovine in kulture. Na tej točki bi želel pozvati, da se skupaj spomnimo zgodovinskih dogodkov in herojev z Balkanskega polotoka.

Kyriakos Mavronikolas (S&D). – (EL) Gospa predsednica, želel bi govoriti o interesih Turčije, ki se jih po mojem mnenju obravnava na škodo interesov Republike Cipra. Izrazil bi nezadovoljstvo zaradi dejstva, da se vprašanjem, povezanim z Republiko Ciprom, daje drugoten pomen; vprašanja, zaradi katerih bi Turčijo bilo treba obsoditi, pa se danes uporabljajo, da bi se izboljšal položaj Turčije pri njenem pristopu k Evropski uniji. Leta 2006 se je Turčija zavezala, da bo priznala Republiko Ciper, uveljavila protokol iz Ankare in pomagala rešiti ciprsko vprašanje. Storila pa ni nič. Nasprotno, danes se pogovori uporabljajo v korist Turčije, okronane s prizadevanji za odprtje poglavja o energiji, kar se seveda razume kot korist same Evropske unije. Vendar pa boste razumeli, da mora Republika Ciper, majhna država, skrbeti tudi za svoje interese in zahtevati sankcije za Turčijo, med katerimi je seveda tudi onemogočanje odpiranja poglavij.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Gospa predsednica, prvič, moja skupina Zelenih si ne želi, da bi se za Hrvaško določil kakršen koli datum pristopa. Mislimo, da so nam dosedanje izkušnje pokazale, da to, ali naj se Hrvaška pridruži takoj, ko bodo izpolnjeni pogoji, v preteklosti ni bila dobra zamisel,

Drugič, gospod Brok, kopenhavska merila so seveda veljavna. Imamo jih; ni nam jih treba vedno znova omenjati. Držimo se sporazumov, ki jih je Evropska unija sprejela o pristopu, ter kopenhavskih meril. Cilj napredka pri pristopu je sam napredek.

Ko govorimo o Turčiji, ne smemo pozabiti na neverjeten napredek, ki je bil dosežen tudi tam, in sicer na področjih, za katera smo še pred nekaj leti mislili, da to ne bo nikoli mogoče. To je jasen uspeh pristopnega procesa, na kar ne smemo pozabiti.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Gospa predsednica, gospod komisar, prosim, dovolite mi, da se vam zahvalim za vaše predano delo na področju širitve Evropske unije. Evropska unija je v zadnjih dveh letih na zahodnem Balkanu močno vplivala na demokratske spremembe in ekonomsko deregulacijo. Odprava vizumov za nekatere države zahodnega Balkana in začetek pristopnih pogajanj za Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo označujeta napredek, ki bo prinesel ugodnosti evropskim državljanom tako v smislu sodelovanja na področju pravosodja in policije v EU kot gospodarskega vidika.

Mislim, da v tem času gospodarske krize proces širitve EU nudi rešitev za oživitev gospodarstva Evropske unije. Vendar pa ne smemo pozabiti negativnih posledic, ki izhajajo iz neupravičenih ugodnosti, ki jih Evropska unija nudi različnim državam v regiji zahodnega Balkana. Komisija mora tudi natančneje preučiti vključitev Moldavije v skupino držav na zahodnem Balkanu, saj se mora pomoč, ki je na voljo sosednjim državam za namen izvajanja potrebnih reform, še naprej zagotavljati na pošten način. Moldavija je potencialna kandidatka, ki je pripravljena, da se v okviru političnega in gospodarskega procesa povezovanja uskladi z Evropsko unijo.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Evropska unija ima zdaj ustavo – Lizbonsko pogodbo – predsednika in visoko predstavnico za zunanjo in varnostno politiko. Zato lahko sprejmemo drugačno stališče pri obravnavanju novega procesa širitve, ki vključuje države zahodnega Balkana in Islandijo, zlasti pa Turčijo.

Zavedam se, da je v Evropski uniji veliko tistih, ki se obotavljajo pri zavezi novemu procesu širitve, toda izkušnje Romunije in Bolgarije na primer kažejo, da je pristop k EU najmočnejši instrument, s katerim je v naših državah mogoče spremeniti stvari na bolje.

Seveda moramo zelo kritično gledati na procese v vseh teh državah, ki se želijo pridružiti Evropski uniji. Predvsem se moramo osredotočiti na trdno naravo in funkcionalnost demokratičnih političnih sistemov. Vendar pa imamo tudi ustrezne instrumente za spremljanje skladnosti s pristopnimi pogoji. Če bi tem državam ponudili jasnejši pogled na pristop, bi to bil stabilizacijski dejavnik, ki bi deloval kot katalizator notranjega napredka v državah kandidatkah.

György Schöpflin (PPE). – Gospa predsednica, zelo sem hvaležen za to priložnost, da lahko z vami delim nekaj misli. Širitev je bila upravičeno opisana kot ena izmed najuspešnejših politik Evropske unije; to so v tej razpravi rekli mnogi od nas. In zamisel, da bi osrednje vrednote Evrope – demokracija, človekove pravice, solidarnost – morale veljati za vse države Evrope, je bila in bo še naprej ostala v osrčju identitete Evrope.

Obstoječa Evropa je bila zgrajena ob predpostavki, da bodo države Evrope s povezovanjem postopoma sprejele mirno razrešitev sporov, toda v ta proces je treba vložiti trud. V državah pristopnicah mora priti do temeljitega preoblikovanja, da bi se izpolnile zahteve za članstvo v EU. Poudariti je treba, da je ta proces prostovoljen. Nobena država ni prisiljena v pridružitve, če pa se želi pridružiti EU, mora izpolniti določene pogoje.

Obenem je treba države pristopnice prav zato, ker je za izpolnitev pogojev potrebno veliko truda, spodbujati, da trud dejansko vložijo, a ne samo to. Obveznosti, ki gredo skupaj s članstvom v EU, je treba prenesti s papirja v prakso. Proces brez izvajanja ostaja prazen.

To je sporočilo, ki ga resolucija gospoda Albertinija pošilja potencialnim kandidatkam za članstvo v EU. EU je pripravljena sprejeti države zahodnega Balkana in Turčijo kot polnopravne članice, vendar je od njih odvisno, ali bodo izpolnile pogoje, ki jih je določila EU.

Carl Bildt, predsedujoči Svetu. – Gospa predsednica, poskusil bom biti kratek.

Prvič, če je to primerno z vidika predsedstva, se pridružujem tistim poslancem, ki so čestitali gospodu Rehnu za delo, ki ga je opravil v zadnjih petih letih. Veliko je bilo doseženega. Za vašega naslednika je mogoče dobro, da je treba še kaj postoriti, vendar je bilo veliko že opravljenega.

Izražam tudi našo zahvalo za zelo široko podporo politiki širitve, ki so jo v teku te razprave izrazili vsi predstavniki vseh tukajšnjih glavnih političnih frakcij. Mislim, da od tod izvira moč.

(Prekinitev s strani Williama (The Earl of) Dartmoutha: „Ali ste poslušali razpravo?“)

Sem poslušal. Vi niste član ene izmed glavnih skupin. Žal mi je zaradi tega.

Gospod Severin je bil eden izmed tistih, ki so omenili, da je to proces, ki ga moramo položiti tudi v srce in dušo ljudi. S tem se strinjam, vendar moramo tudi priznati, da to od vsakega izmed nas zahteva odločno politično vodstvo. Če se ozrete na zgodovino naše Unije, boste zlahka opazili, da se je zelo malo tega v zgodovini evropskega povezovanja zgodilo zato, ker bi tako zahteval nekakšen nenaden val javnega mnenja.

Skoraj vse je bilo rezultat vizionarskega, daljnovidnega, pogosto težkega in zahtevnega političnega vodenja, a kljub temu smo pozneje za naše delo pridobili tudi podporo naših državljanov.

Rekel sem, da sem bil v času, ko je moja država stopila v Evropsko unijo, predsednik vlade. Imeli smo zelo hudo referendumsko kampanjo. Zmagali smo s tesnim izidom. Javnost je dolgo časa nasprotovala Evropski uniji. Če si ogledate javnomnenjske raziskave, boste videli, da smo danes ena izmed najbolj evro-pozitivnih držav v Evropi. Da bi to dosegli, je bilo potrebno politično vodenje. To se ne zgodi samo od sebe.

Naj povem tudi, da če pogledamo v bolj težavna območja Evrope, sprava ni enostavna. Za to je potrebno veliko tega vodenja, spravo pa je še treba v celoti doseči v vseh delih Evrope.

O zahodnem Balkanu so spregovorili mnogi govorniki in tudi upravičeno. Naj vam zagotovim, da se zavedamo vprašanj, povezanih s Kosovom, kakor tudi potrebe, da jih rešujemo naprej, pri čemer moramo upoštevati tudi nekatera vprašanja znotraj naše Unije.

Bosno je omenjalo več ljudi, na primer gospa Pack in gospod Swoboda, in dovolite mi, da o tem povem nekaj besed. Letos sem preživel štiri dni s političnim vodstvom Bosne: poskušal sem jih spodbuditi jim pojasniti nevarnosti, ki jih prinaša nazadovanje, ko se ostali deli regije pomikajo naprej. Verjetno sem naredil preveč, kajti na koncu, kot je dejala gospa Pack, morajo to opraviti sami. To je njihova država, ne naša, vendar pa je naša dolžnost, da jim povemo, da se bodo ostali deli regije pomaknili naprej in da za njihovo državo ne bo dobro, če tudi sama tega ne stori. To smo poskušali storiti in do neke mere to še vedno poskušamo.

Naš proces širitve, kot so poudarili vsi, temelji na dosežkih. Zahteva reforme. Zahteva spravo. To pa velja za vsakega in za vse. Nekoč je to veljalo za Švedsko in uspelo nam je. Velja za vsakega in vse.

Kar zadeva gospoda, ki se je želel vključiti v razpravo, sem opazil, da je veliko število – predvsem – gospodov s skrajne desnice, najbolj milo rečeno, izrazilo zadržke v zvezi s Turčijo. Če sem prav razumel argument, gre za to, da je Turčija prevelika, preveč zapletena in preveč muslimanska.

Če ste prebrali člen 49 pogodbe, in to je člen, na katerem moramo utemeljiti naše politike, v njem ni nobenih izjem za velike države, ni nobenih izjem za zapletene primere in ni nobenih verskih meril.

(Aplavz z leve sredine)

To moramo torej spoštovati. Poslušal sem čustvene besede o krščanski dediščini in v tem je veliko resnice. Vsi katoliki in pravoslavci ali protestanti in anglikanci bi lahko to tolmačili na zelo različne načine, vendar pa bi opozoril pred izključevanjem judovske dediščine iz Evrope. Niso kristjani, vendar so z vsemi problemi v naši zgodovini tudi del naše evropske preteklosti, sedanjosti in prihodnosti.

Trdim, da bi bila prav tako napaka, če bi opredeljevali državljane muslimanske vere, ne glede na to ali živijo v naših državah članicah, Bosni, nekje drugje ali v Turčiji, ter rekli, da člen 49 pogodbe zanje ne velja. Mislim, da bi bila to napaka.

(Aplavz z leve sredine)

V tem smislu sem z zanimanjem prisluhnil gospe Koppa, ki je predstavljala Grčijo, ter njene pripombe o izzivih na zahodnem Balkanu ter spravi s Turčijo, opazil pa sem tudi nedavne korake in izjave predsednika vlade Papandreouja.

Ali se lahko na koncu vrnem samo na eno izmed mojih priljubljenih točk? Nekdo je omenil, kot se včasih zgodi v tej razpravi, vprašanje zmogljivosti absorpcije – da preprosto ne moremo absorbirati preveč držav. Ta beseda mi ni všeč. Ne vidim, da bi naša Unija „absorbirala“ narode. Ne vem, če smo absorbirali Britanijo. In nisem prepričan, ali si Francija želi, da jo absorbiramo. In upam, da Švedske ne bomo nikoli absorbirali.

Naša Unija, kot jo vidim jaz, bogati države, ko vanjo vstopimo, in nisem še videl širitve, ki bi našo Unijo oslabilila. Prav vsaka širitev, četudi težka, jo je okrepila, jo je obogatila, je iz nje naredila bolj velikopotezno Unijo, in jaz gotovo ne spadam med tiste, ki menijo, da je zgodovine konec. Člen 49 se izvaja.

Eden izmed gospodov je dejal, da so še druge države, o katerih nismo razpravljali. To je res. Člen 49 velja za vsako posamezno evropsko državo, vključno z vsemi tistimi, ki na današnji razpravi še niso bile omenjene.

Olli Rehn, član Komisije. – Gospa predsednica, želel bi se zahvaliti za zelo živahno in izčrpno razpravo širitvi EU in naši strategiji – danes, naslednje leto in v bližnji prihodnosti. Razprava je potekala v skladu z najboljšimi demokratičnimi tradicijami tega Parlamenta in zahvaljujem se za široko, splošno potrditev naše skrbno vodene politike širitve.

Pravilno ste poudarili pomen sočasne in vzporedne zaveze in pogojenosti v širitvi EU. S tem se strinjam in želim poudariti izreden pomen tega, da moramo biti hkrati pošteni in odločni.

Pošteni moramo bili glede zavez, ki smo jih dali državam, ki jih zajema naš konsolidiran načrt širitve v jugovzhodni Evropi, tj. na zahodnem Balkanu in v Turčiji. Obenem moramo biti prav tako trdni, kot smo pošteni, in pri obravnavi teh držav kandidat in potencialnih kandidat uporabiti strogo pogojenost.

To deluje samo skupaj – v tandemu, naenkrat – in to je dejansko najboljši recept za poganjanje reform ter demokratičnega in gospodarskega preoblikovanja v jugovzhodni Evropi. Je tudi najboljši recept za uvajanje stabilnosti na zahodnem Balkanu in poganjanje reform, ki krepijo temeljne svoboščine v Turčiji.

Mislim, da ima gospa Flautre prav, da po definiciji ne more biti bolj privlačnega delovnega področja, kot je širitev. Vendar pa sem zmeren človek – če verjamete ali pa ne – in menim, da obstajajo nekatere meje pri tem, koliko privlačnosti in navdušenja lahko človek prenese. In, kot je prosil Carl, nekaj dela bo ostalo tudi za mojega naslednika, za naslednjo Komisijo in za ta Parlament.

Kakor koli že, bilo je čudovito delati z vami. Skupaj smo naredili spremembe. Spomnimo se, da je širitev EU v veliki meri prispevala k dejstvu, da je Evropa danes cela in svobodna. Želim, da tako ostane in da dokončamo naše delo v jugovzhodni Evropi.

(Aplavz)

Predsednica. - Prejela sem en predlog resolucije⁽¹⁾, predložene v skladu s členom 110(2) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 26. novembra 2009.

Pisne izjave (člen 149)

Elena Băsescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Menim, da je za Evropski parlament izredno pomembno, da se vključi v ocenjevanje procesa širitve. Ta proces je bil za Evropsko unijo velik uspeh in ji je prinesel mir in stabilnost. Na tej podlagi ne smemo pozabiti, da so države zahodnega Balkana del Evrope z geografskega, kulturnega in zgodovinskega vidika. Med potencialnimi kandidatami, ki jih omenja resolucija, bi želela izpostaviti Srbijo ter njena uspešna prizadevanja in viden napredek. Ta država je šla naprej in začela enostransko izvajati Začasni sporazum o trgovini, ki ga je podpisala z EU, s tem pa pokazala, da je odločena, da se približa Evropski uniji kljub političnim in gospodarskim težavam, s katerimi se sooča. Evropski parlament mora spodbuditi Srbijo, naj nadaljuje svojo pot proti EU. Pri tej točki moramo prositi Svet in Komisijo, naj pokažeta odprtost in naj nadaljujeta s pogajanjem s to državo na konstruktiven način. Mislim, da napredek v procesu vključevanja Srbije v Evropsko unijo ne sme biti pogojen s priznanjem neodvisnosti Kosova.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Nasprotovanje Turčiji je pomembno vprašanje, o katerem se bo v okviru širitve razpravljalo decembra na vrhu Evropskega sveta. Podpiramo polno vključitev, vendar mora ta cilj biti del gonilne sile reform in spremembe politike pri pomembnih vprašanjih. Želimo poudariti, da Turčija še ni izpolnila svojih pogodbenih obveznosti do EU in vseh držav članic. Svoje zaveze mora začeti izpolnjevati takoj, sicer ocenjevanja v decembru ne bo prestala brez posledic. Zaveze, na podlagi katerih bo ocenjevana, in časovni okvir so opredeljeni v sklepih iz decembra 2006. Ti vključujejo uporabo dodatnega protokola, izboljšanje dvostranske odnose in priznanje Republike Cipra ter konstruktivno stališče o postopku reševanja ciprskega vprašanja. Smešno je, da Turčija, ki si prizadeva za vključitev in regulativno

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

vlogo na tem območju, obenem še naprej krši mednarodno pravo in načela, na katerih je utemeljena EU, s tem ko v državi članici še naprej zadržuje zasedbeno vojsko. Kar zadeva poglavje o energiji, ga ni mogoče odpreti, vse dokler Turčija ne bo nehala preprečevati Republiki Ciper izvajanja njenih suverenih pravic v njeni izključni ekonomski coni.

Čaťalin Sorin Ivan (S&D), v pisni obliki. – (RO) EU je kot zgradba, ki se gradi, zato bi zamisel o zaustavitvi njene širitve trčila s samim načelom, na katerem temelji. Člen 49 Pogodbe EU pravi: „Vsaka evropska država... lahko zaprosi za članstvo v Uniji“. Prav zato strategiji širitve za zahodni Balkan, Turčijo in Islandijo namenjam o čedalje več pozornosti v okviru naših dejavnosti. Ta velik interes podpiram brez vsakih zadržkov. Hrvaška, Turčija in Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija imajo status kandidat, saj so se odgovorno odpravile na pot proti vključitvi. Islandija, Črna gora in Albanija so zaprosile za pristop, Komisija pa prvi dve že ocenjuje. Seveda je treba rešiti še nekatere težave, kot so korupcija, kazniva dejanja ali svoboda medijev. Uvedba brezvizumskega programa v Srbiji, Črni gori in Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji, ki se bo začel izvajati 19. decembra, bo temu procesu dal pomemben zagon. Vendar pa vas želim opozoriti tudi na dejstvo, da moramo, ko govorimo o širitvi, pomisliti tudi na Republiko Moldavijo, ki trenutno prestaja pomembno politično obdobje, saj se odpravlja na pot proti demokraciji in pristopu k EU. Zato moramo podpreti izvajanje ciljev evropske strategije za Republiko Moldavijo 2007-2013, da bi dosegli rezultate, ki si jih želita obe strani.

Tunne Kelam (PPE), v pisni obliki. – Rad bi izrazil tri opazke. Prvič, vesel sem, da je zunanji minister Carl Bildt poudaril najpomembnejše sporočilo resolucije gospoda Albertinija: da se bo EU še naprej trdno zavzemala za politiko širitve in da slednjo razume kot eno izmed najuspešnejših politik EU. Za to se moramo v veliki meri zahvaliti izvrstnemu delu komisarja Rehna. Drugo pomembno sporočilo je, da načelo pravne države velja za ključno načelo demokratičnega napredka in eno izmed glavnih pogojev za nadaljnje pristope. Še naprej nam mora biti jasen pomen kopenhavskih meril. Tretja opazka: močno predlagam, da se o odprtju pristopnih pogajanj z Makedonijo decembra odloči Evropski svet v skladu s priporočilom Komisije.

Petru Constantin Luhan (PPE), v pisni obliki. – Islandija je že aktivna in dolgoletna partnerka v širšem procesu evropskega povezovanja. Kot ustanovna članica Nata, članica Sveta Evrope, Efte, OVSE in vključena v schengensko sodelovanje Islandija tesno sodeluje z državami članicami EU. Prav tako je ocenjeno, da je Islandija že sprejela približno 60 % obsežnega pravnega reda Skupnosti. S tega vidika je prošnja Islandije za članstvo v EU samoumeven korak.

Po mojem mnenju je Islandija vedno imela evropsko poslanstvo in islandsko članstvo bo predstavljalo zmago za obe strani. Iz izkušenj Islandije pri trajnostnem upravljanju ribolovnih virov, uporabi geotermalne energije in ukrepah za boj proti podnebnim spremembam se že učimo. Islandija je pokazala svojo odločenost za pridružitve Uniji s tem, ko je odgovore na vprašalniku Komisije oddala daleč pred rokom, in veselim se ocene, ki bo opravljena na vrhu sredi decembra. Če bodo vse zahteve izpolnjene in če bo spoštovano načelo lastnih dosežkov, potem upam, da bo pristop Islandije združen s pristopom Hrvaške.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Potrebujemo diferenciran pristop k strategiji širitve. Medtem ko je Islandija evropska država, ki je pripravljena na članstvo v EU, države Balkana, z izjemo Hrvaške, še zdaleč niso pripravljene. Nerešene probleme je po pristopu težko obravnavati, zato še dolga leta ostanejo nerešeni. Zato ne sme biti prav nobenega dvoma v pripravljenost držav Balkana na pristop, tamkajšnje plače in socialni pogoji pa mora biti skladni z evropskim povprečjem. Poročila o napredku Turčije že več let vsebujejo en sam dolg seznam problemov. Če bi Turčija bila avto, bi že zdavnaj pogorela na tehničnem pregledu. Res je, da ta država ni del Evrope ne v geografskem ne v duhovnem ali kulturnem smislu. To se jasno vidi iz doslednega nespoštovanja človekovih pravic ter svobode govora, ki ga načrt za Kurde ne more prikriti, ter iz ciprskega vprašanja. Toda mogoče se tudi EU želi odmakniti od svojih standardov na področju človekovih pravic. Samo tako je mogoče pojasniti način njenega spoštovanja Beneševih dekretov. Turčija se ima za vrhovno oblast turških narodov. Zato bi se problemi EU po pristopu Turčije samo povečali, kar so njena dejanja že večkrat jasno pokazala. Pozitivne vidike, kot je izboljšanje energetske varnosti, je mogoče doseči tudi s prednostnim partnerstvom. Skrajni čas je, da spregovorimo iskreno in jasno.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), v pisni obliki. – (HU) Kot poslanec Evropskega parlamenta za Madžarsko, državo, ki meji na regijo zahodnega Balkana, popolnoma podpiram želje držav zahodnega Balkana, da se pridruĝijo EU. Pomemben korak na tem področju je bila pobuda Evropske komisije, ki bo s 1. januarjem 2010 umaknila zahteve v zvezi z vizumi za Srbijo, Makedonijo in Črno goro. Vendar pa bil predlog Evropskega parlamenta, s katerim bi se zahteve v zvezi z vizumi umaknile že 19. decembra, simboličnega pomena, obenem pa bi prinesel tudi praktične ugodnosti.

Evropska unija skorajda ne bi mogla dati boljšega darila za Božič, kot je potovanje brez vizumov za Madžare, ki živijo v Vojvodini in Srbiji in imajo številne vezi z Madžarsko, kar je prineslo koristi sorodnikom in prijateljem, ki živijo na obeh straneh meje. Prepričan sem, da bodo države članice dale blagoslov tej odločitvi še ta mesec.

Odprava vizumov je pozitiven odgovor na resnična prizadevanja držav zahodnega Balkana za vključitev v Evropo. Srbija je pred kratkim dosegla posebej pomemben napredek. Celo poročilo, ki ga je nedavno izdala Komisija, navaja, da se je nova vlada predsednika vlade Mirka Cvetkovića uspešno lotila boja proti korupciji, da ne omenjamo izredno pomembnih dosežkov na področju pravic manjšin. Srbski parlament je sprejel zakon o nacionalnih svetih. Naslednji teden, neposredno po spodbudnih predhodnih razpravah, bo srbski parlament obravnaval odločitev o statusu Vojvodine. Poleg tega, da je bilo veliko pozitivnih dosežkov, si je treba še naprej prizadevati za izkoreninjenje etnično podžganih nasilnih kaznivih dejanj in čedalje pogostejši gonji proti Madžarom, da bi se jih v celoti izgnalo iz Vojvodine.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), v pisni obliki. – (PL) Želel bi se zahvaliti gospodu Albertiniju za resolucijo o strategiji Evropske komisije na področju širitve. Seveda se strinjam, da morajo države kandidatke nadaljevati proces reform. Prizadevanja bi se morala usmeriti v zagotovitev pravne države in enakega obravnavanja etničnih manjšin, kakor tudi v boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu. Ocena političnih razmer v Turčiji, vključno z reformami, ki so načrtovane ali že opravljene, je ponovitev ocene Komisije, vsebovane v rednem poročilu. Napredek je očiten na področju izpolnjevanja kopenhavskih političnih meril, toda na žalost je treba še veliko storiti pri na grobo razumljeni kategoriji državljskih svoboščin. Najpomembnejše od vsega pa je, da je treba dvostranske spore reševati z vključitvijo vseh strani. Te stvari same po sebi ne bi smele predstavljati ovir na poti k pristopu, vendar pa bi si EU morala prizadevati, da se rešijo še preden do pristopa sploh pride. Evropski parlament bi moral biti nepristranski opazovalec, saj si želimo, da bi se pogajanja končala s sporazumom, ki bi Turčiji olajšala pristop k EU. Kot državljan Poljske, države, ki se je Evropski uniji pridružila leta 2004, ven, da je strategija širitve eno izmed najpomembnejših področij politike EU. Ključnega pomena je, da se ohranijo dane zaveze, to pa velja tudi za Evropsko unijo. Cilj pristopnih pogajanj je polnopravno članstvo, zato bi morala izpolnitev strogih, vendar jasnih pogojev, biti temeljni predpogoj za te države, da se ta cilj doseže. To velja za vse države, tudi Turčijo.

Dominique Vlasto (PPE), v pisni obliki. – (FR) Naša resolucija o prihodnjih širitvah mora odražati prevladujoče stališče v Evropi. Izogniti se moramo ponavljanju preteklih napak in Evropo graditi skupaj z njenimi narodi. Odločitve, ki jih je treba sprejeti, so polne zavez in morajo biti dobro pripravljene in obrazložene, da bi jih lahko podprla večina evropskih državljanov. Naš Parlament, ki predstavlja te državljane, mora biti na to še posebej pozoren.

Naglica bi bila najslabša možna politika in bi lahko spet povzročila institucionalno nestabilnost, pa čeprav jo Evropska unija z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe pravkar pušča za seboj. Zdaj moramo preizkusiti nov institucionalni mehanizem, ki izhaja iz Lizbonske pogodbe, zgraditi politično Evropo in utrditi politike, ki jih naši državljani želijo na področju zaposlovanja, oživitve gospodarstva, boja proti podnebnim spremembam, varnosti oskrbe z energijo in skupne obrambe.

Prednostnih nalog ne bi smeli spreminjati, temveč bi morali povečati doslednost in učinkovitost politik Skupnosti, preden se lotimo novih širitev EU. Nazadnje, še vedno nasprotujem pristopu Turčije k Evropski uniji in še vedno upam na prednostno partnerstvo z do državo v okviru Unije za Sredozemlje.

13. Boj proti nasilju nad ženskami (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o:

– vprašanju za ustni odgovor Svetu na mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami, ki ga je predložila gospa Svensson v imenu Odbora za pravice žensk in enakost spolov (O-0096/2009 – B7-0220/2009),

– vprašanju za ustni odgovor Komisiji na mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami, ki ga je predložila gospa Svensson v imenu Odbora za pravice žensk in enakost spolov (O-0096/2009 – B7-0220/2009),

Želim vas spomniti, da je danes mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami, zato je priložnost, da imamo to razpravo, za nas še posebej pomembna.

Eva-Britt Svensson, vlagateljica. – (SV) Gospa predsednica, danes je 25. november, ki obeležuje deseto obletnico razglasitve mednarodnega dne boja proti nasilju nad ženskami s strani ZN. Vse svoje odraslo

življenje sem politično aktivna v organizacijah žensk in mrežah za boj proti nasilju nad ženskami. Mislim, da sem pri svojem delu uporabila že vse mogoče besede, da bi opisala stanje. Mislim, da sem uporabila zelo veliko besed – to smo v tem boju storili skupaj. Zdaj pa se mi zdi, da dejansko potrebujemo neke konkretne ukrepe.

Gre za obliko nasilja, ki ženskam jemlje človekove pravice. Vpliva in določa vsakodnevno življenje žensk. Gre za obliko nasilja, ki opredeljuje tok življenja in razmer žensk in mladih deklet.

Dolžnost vseh nas je, da prekinemo tišino in da tako znotraj kot zunaj Parlamentu sodelujemo z vsemi silami in ustavimo to nasilje. To vključuje nasilje v okviru intimnih odnosov, spolno nadlegovanje, fizično in psihično zlorabo, posilstvo, umor, trgovino s spolnimi sužnjami in pohabljanje ženskih spolnih organov. Med vojnami in oboroženimi spopadi ter obnovi, ki sledi spopadam, so ženske žrtve še večjega nasilja, tako individualno kot kolektivno.

Nekateri ljudje trdijo, da je nasilje v okviru intimnih odnosov zasebna zadeva, družinska zadeva. To ni res. Gre za strukturno nasilje in družbeni problem. Družba mora prevzeti odgovornost za zaustavitev tega nasilja.

Gre za strukture in razširjen problem v vseh regijah, državah in celinah. Zaustavitev vseh oblik nasilja na podlagi spola je temeljni element družbe enakosti. Nasilje moških nad ženskami je po mojem mnenju jasen znak odnosa med moškimi in ženskami z neenakopravnim razmerjem moči. Obenem to pomaga ohraniti tak red moči. Prizadevanja za zaustavitev nasilja moških nad ženskami in otroki morajo temeljiti na ugotovitvi, da gre za moč, nadzor, predstave o spolu in spolnosti ter prevladujočo družbeno strukturo, v kateri moški veljajo za večvredne v primerjavi z ženskami. Nasilje moških nad ženskami je jasen znak neenakopravnega razmerja moči med moškimi in ženskami.

To je problem javnega zdravja. To je družben problem, ki – popolnoma ločeno od vsega osebnega trpljenja – ustvarja stroške za družbo. Vendar pa gre predvsem za problem enakosti. Zato moramo problem nasilja nad ženskami obravnavati z vidika enakosti. To pomeni tudi, da EU ima moč, da ukrepa, in da prav ta moč EU je tista, na katero se obračamo skupaj s kolegicami in kolegi iz Odbora za pravice žensk in enakost spolov.

V EU imamo program Daphne, ki zagotavlja določen znesek denarne pomoči različnim pobudam za boj proti nasilju. To je dobro in potrebno, vendar še zdaleč ni dovolj. Parlamentarni Odbor za pravice žensk in enakost spolov zato sprašuje Komisijo in Svet, ali obstajajo načrti, da bi države članice začele oblikovati nacionalne akcijske načrte za boj proti nasilju nad ženskami. Ali Komisija namerava vložiti predloge smernic za bolj dosledno strategijo EU in ali bo Svet to podprl? Obstoječe določbe pogodbe vsebujejo obveznost prizadevanja za enakost med ženskami in moškimi.

Kdaj namerava Komisija organizirati evropsko leto proti nasilju nad ženskami. Parlament k temu ves čas poziva že od leta 1997! Zdaj bi moral biti čas za to!

Åsa Torstensson, predsedujoča Svetu. – (SV) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, spoštovana članica in predsednica Odbora za pravice žensk in enakost spolov je postavila resno in nujno vprašanje. Takoj na začetku bi želela jasno povedati, da v civilizirani družbi ni prostora za nasilje nad ženskami.

Letos obeležujemo deseto obletnico resolucije Združenih narodov o razglasitvi 25. novembra za mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami. Danes smo v mislih z neštetimi ženskami in dekleti, ki trpijo nasilje na vojnih območjih in na območjih spopadov. Zavedamo se trpljenja, ki ga trpijo ženske po vsem svetu, ženske, ki so posiljene, zlorabljene ali ki so žrtve nadlegovanja ali zdravju nevarnih običajev. Izražamo solidarnost z žrtvami vsiljenih porok in nasilja v obliki zločinov, povezanih s častjo, kar lahko vključuje vse mogoče, od pohabljenja ženskih spolnih organov do umora. Zavedamo se zaskrbljujoče razsežnosti zelo različnih oblik nasilja, ki so mu vsak dan podvržene ženske v Evropi.

Nasilje nad ženskami je problem, povezan z velikim številom različnih področij politike. To je jasno navedeno v predlogu resolucije o boju proti nasilju nad ženskami, o katerem boste glasovali jutri. Nasilje nad ženskami ni edino vprašanje kaznivih dejanj in krivic, ki jih trpijo ženske, temveč tudi vprašanje moških kot storilcev, to pa je vprašanje enakosti. Najboljša strategija za boj proti temu nasilju je celovit pristop in delo na podlagi široke opredelitve nasilja nad ženskami.

Svet je v vsem svojem delu pri spodbujanju enakosti sledil načelu vključevanja enakosti. V skladu s členoma 2 in 3 Pogodbe o delovanju Evropske unije mora Svet spodbujati enakost med moškimi in ženskami v vseh svojih dejavnostih.

Svet je večkrat in v več različnih okvirih spregovoril o problemu nasilja nad ženskami. Želela bi začeti z nečim pozitivnim. Eden izmed najuspešnejših primerov vključevanja enakosti v EU do zdaj je področje žensk in oboroženih spopadov, kjer je začela nastajati bolj celovita politika za boj proti nasilju nad ženskami.

Seveda je zmožnost Sveta, da ukrepa na tem področju, omejena na pristojnosti iz pogodbe, države članice pa so odgovorne za zadeve, ki spadajo v njihovo pristojnost, to pa so predvsem vprašanja, povezana s pravosodjem in notranjimi zadevami, kakor tudi zdravstvena vprašanja.

Države članice imajo pravico, da oblikujejo svoje lastne načrte za boj proti nasilju nad ženskami, vendar pa jim tudi sodelovanje prinaša ugodnosti. Ukrepi se sprejemajo tudi na evropski ravni. Izkoreninjenje nasilja na podlagi spola in trgovine z ljudmi je eno izmed šestih prednostnih področij načrta Komisije za enakost med ženskami in moškimi za obdobje 2006—2010. V okviru tega Komisija podpira države članice pri izdelavi primerljivih statističnih podatkov za namen ozaveščanja, izmenjave dobre prakse in sodelovanja na področju raziskav. Zdaj pričakujemo nov načrt Komisije za enakost za obdobje 2011—2015.

Stockholmski program, ki naj bi bil sprejet naslednji mesec, nudi okvir za reševanje mnogih skrbi o nasilju nad ženskami, ki jih je izrazil Parlament. Veselimo se sporazuma o programu in njegovega izvajanja.

Medtem se na ravni EU dogaja že veliko, predvsem na področju ozaveščanja, zbiranja informacij in izmenjave dobre prakse. Nekateri izmed vas ste bili na nedavni konferenci predsedstva v Stockholmu, ki je govorila prav o strategijah za boj proti nasilju moških nad ženskami in kjer so udeleženci imeli priložnost, da izmenjajo izkušnje in razpravljajo o prihodnji politiki.

Bistvenega pomena je tudi sklep iz leta 2007 o uvedbi programa Daphne III, ki je bil tako pomemben pri boju proti nasilju nad otroki, mladimi in ženskami. Pozdravljam vpliv, ki ga je program Daphne imel in ga še naprej ima na naše družbe.

V svoji resoluciji popolnoma upravičeno poudarjate, da ni nikakršnih rednih ali primerljivih podatkov o različnih oblikah nasilja nad ženskami. Svet se tudi zelo dobro zaveda, da je zbiranje točnih in primerljivih podatkov pomembno, če želimo izboljšati naše razumevanje problema nasilja nad ženskami na evropski ravni. Upam, da Evropski inštitut za enakost spolov, ki sta ga skupaj ustanovila Svet in Evropski parlament, lahko da pomemben prispevek na tem področju. Sam Svet je že sprejel konkretne ukrepe za izboljšanje dostopa do statističnih podatkov o nasilju nad ženskami. Svet je sodeloval v okviru pekinških izhodišč za ukrepanje in je sprejel posebne kazalnike na treh področjih, ki so tukaj pomembna: 1) nasilje nad ženskami doma, 2) spolno nadlegovanje na delovnem mestu in 3) ženske v oboroženih spopadih. Dosegli smo napredek, a seveda je treba storiti še veliko več.

Mnoge izmed najranljivejših žensk na svetu živijo v državah v razvoju. Svet, ki se tega zaveda, je sprejel niz sklepov o enakosti spolov in krepitvi vloge žensk v razvojnem sodelovanju, v katerih poudarjamo pomen reševanja vseh oblik nasilja na podlagi spola, vključno s takšnimi zdravju nevarnimi običaji, kot je pohabljanje spolnih organov. Vendar pa s tem ne bi smeli biti zadovoljni. Pohabljanje ženskih spolnih organov, tako imenovani zločini iz časi in vsiljene poroke so realnost tudi znotraj EU.

Evropski parlament je ves čas vztrajal v ospredju pri pozivih za sprejetje ukrepov proti zdravju nevarnim običajem. V skladu s tem pristopom je Svet potrdil svojo zavezo zaščiti najranljivejših v svojih sklepih o razmerah, v katerih živijo deklice, ki jih je sprejel lani. V teh sklepih je Svet poudaril, citiram, da je „odprava vseh oblik nasilja zoper deklice, vključno s trgovanjem te zdravju nevarnimi običaji, ključn[a] za krepitev vloge in položaja deklic in žensk ter vzpostavitev družbene enakopravnosti moških in žensk.“

Kot je v uvodu k svojem vprašanju poudarila cenjena poslanka, nasilje nad ženskami škodljivo vpliva na zmožnost žensk, da se vključijo v družbeno, politično in gospodarsko življenje. Ženskam, ki so zaradi nasilja izključene iz družbenih dejavnosti, vključno z zaposlovanjem, grozita marginalizacija in revščina.

To me spet vrne na celovit pristop, ki sem ga omenila na začetku, in strukturno naravo nasilja, ki je bila poudarjena v vprašanju Svetu. Problem nasilja nad ženskami predstavlja splošnejši problem – pomanjkanje enakosti. V boju proti nasilju pomaga širša kampanja za spodbujanje krepitve vloge žensk. Ženske, ki lahko svobodno izkoriščajo ves svoj potencial so manj dovzetne za nasilje kot ženske, ki so izključene. Svet je tudi večkrat pojasnil, da je treba zmanjšati revščino žensk. Najboljši način za odpravo revščine je zaposlitev. Več je treba storiti, da bi se olajšala udeležba žensk na trgu dela. Zaradi gospodarske in družbene krize so ženske še bolj ranljive. Od Sveta se pričakuje, da na svojem zasedanju 30. novembra 2009 sprejme več sklepov o enakosti spolov: krepitev rasti in zaposlovanja – prispevek k lizbonski strategiji po letu 2010. S tem se želi zagotoviti, da bodo v prihodnjih strategijah prednost imeli tako vključevanje enakosti kot posebni ukrepi na področju enakosti.

Danes, ko obeležujemo deseto obletnico resolucije Združenih narodov o razglasitvi mednarodnega dne za boj proti nasilju nad ženskami, priznavamo razsežnost tega problema. Obenem pozdravljamo tudi dejstvo, da narodi sodelujejo, da bi se to ustavilo. Velik del naših prizadevanj za boj proti nasilju nad ženskami tu v Evropi se izvajajo znotraj mednarodnega okvira.

Komisija Združenih narodov o statusu žensk bo na naslednjem zasedanju marca 2010 opravila petnajstletni pregled pekinških izhodišč za ukrepanje. Švedsko predsedstvo je že sestavilo poročilo o napredku v Evropski uniji in izzivih, ki so še pred nami, Svet naj bi 30. novembra sprejel niz sklepov o tej zadevi. Pekinška izhodišča za ukrepanje nam nudijo strukturo in dolgoročen načrt za mednarodno politiko o enakosti spolov. Svet je aktivno vključen v to delo, v katerem se velik del prizadevanj namenja boju proti nasilju nad ženskami.

Problem nasilja nad ženskami ne pozna nacionalnih meja. To moramo reševati na mednarodni ravni, tako znotraj kot zunaj Evrope. V naših mednarodnih misijah moramo pospešiti boj proti nasilju na podlagi spola in ne smemo si zatiskati oči pred nasiljem, ki se dogaja doma nad našimi lastnimi državljanke.

Gospa predsednica, spoštovani poslanci, ponovila bom, kar sem rekla na začetku: v civilizirani družbi ni prostora za nasilje nad ženskami. Hvaležna sem Parlamentu, da je danes odprl to vprašanje. Imate vso podporo Sveta, tega predsedstva in vseh tistih, ki stojijo za svojimi prepričanji in branijo načela pravice, enakosti in solidarnosti.

Karel De Gucht, član Komisije. – (FR) Gospa predsednica, ob mednarodnem dnevu boja proti nasilju nad ženskami bi Komisija želela ponovno izraziti svojo politično zavezo boju proti nasilju nad ženskami. Ta zaveza se kaže v poročilu o stockholmskem programu, v katerem je med prednostnimi nalogami opredeljena tudi potreba po namenjanju večje pozornosti pravicam otrok in zaščiti še posebej ranljivih ljudi, kot so ženske žrtve nasilja in starejši.

S svojim načrtom za enakost med ženskami in moškimi 2006–2010 je Evropska komisija dala zavezo, da bo pomagala pri izkoreninjanju spolnega nasilja in nasilja, povezanega s trgovino z ljudmi. Boj proti nasilju nad ženskami bo tudi pomembna prednostna naloga nove strategije, ki bo sledila načrtu in ki je trenutno v pripravi.

Vendar pa je tudi ključnega pomena, da se financirajo ukrepi, ki se izvajajo v praksi. Komisija je s programom Daphne opravila že veliko, da bi pomagala v boju proti nasilju v Evropi. Njen odziv na področju preprečevanja nasilja in zaščite žrtve morajo zdaj okrepiti bolj praktični ukrepi.

Prvič, Komisija je v okviru programa Daphne III opredelila ukrepe za namen izvajanja doslednejše strategije EU za boj proti nasilju nad otroki, mladimi in ženskami. Zahvaljujoč letnemu proračunu v višini približno 17 milijonov EUR v letu 2009, se je Komisija usmerila naravnost v tvegane skupine. Ta sredstva so bila dodatek k pomoči, ki prihaja iz nacionalnih programov.

Kot del delovnega programa Daphne III za leto 2010 je predvideno oblikovanje nove strokovne skupine za pregled. Ta bo lahko pomagala opredeliti potrebne ukrepe na ravni Skupnosti in spodbuditi skupen pristop med državami članicami.

Komisija bo začela pripravljati tudi pomembno študijo izvedljivosti, ki bo ocenila, ali je mogoče in ali je potrebno uskladiti zakonodajo o spolnem nasilju in nasilju nad otroki na ravni EU. Rezultati te študije bodo predstavljeni jeseni 2010. Komisija namerava povezati predstavnike vlad držav članic, institucij Skupnosti, političnih skupin, organizacij civilne družbe, mednarodnih organizacij in tako dalje, da bi oblikovala določene politiko Skupnosti.

Poleg tega je bila izmenjava najboljših praks, standardov in modelov posredovanja že predmet razprav, organiziranih decembra 2007, pod okriljem Evropske mreže za preprečevanje kriminala.

Nazadnje je treba poudariti, da se je treba proti skrajnim oblikam nasilja nad ženskami boriti z najbolj neusmiljenimi instrumenti. Zato je Komisija marca predlagala spremembo evropskega kazenskega okvira v zvezi z bojem proti trgovini z ljudmi in spolnem izkoriščanju otrok, katerih žrtve so predvsem ranljive ženske in dekllice.

Ob upoštevanju prošnje za organiziranje evropskega dne boja proti nasilju nad ženskami je Komisija na podlagi poglobljene študije sklenila, da bi bilo prenačlenjeno, če bi se takšna pobuda sprejela še pred pripravo dejanske strategije za boj proti nasilju.

Zdaj bi želela prepustiti besedo moji kolegici, gospe Ferrero-Waldner.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – (FR) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, kot vsi svete, sem bila vedno – seveda tudi kot ženska – vključena v boj proti nasilju nad ženskami, a tudi v samo krepitev vloge žensk na splošno, ne le v zadnjih petih letih, odkar opravljam naloge komisarke za zunanje zadeve, temveč tudi prej, ko sem bila še ministrica. Zato bi k temu želela dodati še nekaj besed.

Kar zadeva zunanji svet, razen posebnih posredovanj v državah v razvoju, o čemer bo moja kolegica govorila kasneje, je boj proti nasilju nad ženskami postal pomembna središčna točka politike EU o človekovih pravicah, ukrepe pa krepijo tudi posebne smernice, sprejete decembra 2008.

Izvajanje teh smernic je posebej izrazito na lokalni ravni v tretjih državah, kjer je Evropska unija prisotna. V približno 90 tretjih državah, so ambasade držav članic EU in delegacije Evropske komisije razvile svoje akcijske načrte, ki so usmerjeni v izvajanje teh smernic in ki vsebujejo cel seznam pobud, ki jih je treba izvesti v obdobju 2009–2010.

V zvezi s tem sistematično pošiljamo jasno sporočilo: kršenja pravic žensk se ne more opravičevati s kulturnim relativizmom ali običaji.

V okviru teh pogovorov bomo nudili tudi pomoč v obliki sodelovanja, da bi na primer izvajali priporočila posebne poročevalke o nasilju nad ženskami, okrepili vlogo nacionalnih institucij, ki so pristojne za vprašanja o enakosti spolov, ali dejansko podprli spremembe zakonodaje, ki omogoča diskriminacijo žensk.

Temi „Ženske, mir in varnost“, o kateri govorita Resoluciji Varnostnega sveta Združenih narodov 1325 in 1820, smo namenili vso našo pozornost. Poleg tega je Evropska unija decembra 2008 sprejela tudi globalni pristop za izvajanje teh resolucij.

To po mojem mnenju zagotavlja podlago skupnih načel, tako za delovanje na področju evropske varnostne in obrambne politike kot za posredovanja z uporabo instrumentov Skupnosti. Te dejavnosti bi nam morale omogočiti, da v celoten cikel sporov, vse od preprečevanja, obvladovanja in reševanja kriz do utrjevanja miru in dolgoročne obnove, učinkoviteje vključimo „žensko“ razsežnost.

Osebnost sem iskala podporo pri 40 vodilnih ženskah po vsem svetu, da bi dale nov zagon izvajanju Resolucije 1325 s predlogom, kot vsi veste, za organizacijo ministrske konference 10 let po njenem zgodovinskem sprejetju. To zamisel je potrdil tudi generalni sekretar ZN Ban Ki Mun in na to sem zelo ponosna. A mogoče je še bolj izjemno dejstvo, da je v pripravah na to ministrsko konferenco čedalje več držav in mednarodnih organizacij, kot je Afriška unija, sklenilo pospešiti svoja prizadevanja za spodbujanje izvajanja Resolucije 1325 predvsem z razvojem nacionalnih akcijskih načrtov.

Gospa predsednica, želela bi zaključiti na osebni ravni. Močno cenim možnosti, ki so jih politike EU, bodisi notranje ali zunanje, dale boju proti nasilju nad ženskami, in zelo sem vesela podpore, ki so jo na splošno dobile. Veseli me, ko vidim, da ukrepanje, ki imelo v preteklosti bolj obliko osebnih zavzevanj, zdaj v celoti postaja skupno prizadevanje.

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

Barbara Matera, v imenu skupine PPE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, boj proti nasilju nad ženskami je zelo pomembna tema, ki zahteva veliko truda in zavzetosti vseh nas: evropskih institucij, držav članic in civilne družbe.

Nasilje nad ženskami ne predstavlja samo kršenja človekovih pravic, temveč ustvarja resne posledice za posameznika in družbo, ki jih ne smemo spregledati. Zato je to tema, ki jo je treba reševati na različnih področjih.

Na kulturnem področju se moramo spopadati s predstavami, da je nasilje, ki izhaja iz kulturnih, verskih ali socialnih vidikov mogoče upravičiti. Organizirati moramo informativne kampanje in kampanje ozaveščanja, ki bodo segle tudi do mladih in se odvijale v šolah. Organizacija evropskega leta, k čemur je Evropski parlament že večkrat pozval, bi lahko imela ravno pravi evropski in mednarodni vpliv pri oblikovanju doslednejše in učinkovitejše politike.

Na političnem področju je to temo treba nujno vključiti med prednostne naloge v nacionalnih, evropskih in mednarodnih programih. Zato menim, da je prav, da kujemo močnejše vezi – in s tem bom končal – med Evropsko unijo in Združenimi narodi, da bi lahko vsi skupaj stopili v isto smer. V tem smislu je nastop

namestnice generalnega sekretarja Združenih narodov gospe Migiro v Evropskem parlamentu izjemen predstavljal zgled. Moja želja za vse nas je, da še bolj okrepimo naše sodelovanje.

Britta Thomsen, v imenu skupine S&D. – (DA) Gospa predsednica, gospe in gospodje, danes – 25. novembra – ženske in moški po vsem svetu obeležujejo mednarodni dan ZN za boj proti nasilju nad ženskami.

Nasilje nad ženskami je glavno družbeno vprašanje, za katerega ne moremo reči, da je samo žensko vprašanje. Zadeva kršenje človekovih pravic, pravice do življenja in pravice do varnosti. ZN ocenjujejo, da je sedem od desetih žensk žrtev nasilja moških v svojem življenju. Pravzaprav zaradi nasilja moških izgubi življenje več žensk kot zaradi malarije, prometnih nesreč, terorizma ali vojn skupaj. Ne moremo biti samo pasivni opazovalci. Bistveno je, da v EU začnemo ukrepati ZDAJ. Komisija mora čim prej predložiti načrt za politiko EU na področju boja proti vsem oblikam nasilja nad ženskami.

Če si pogledamo pobude, ki jih sprejemajo različne države članice, je dokaj jasno, da nekatere države ta problem jemljejo bolj resno kot druge. Španija, ki bo 1. januarja prevzela predsedovanje Svetu, je postavila boj proti nasilju nad ženskami na vrh svojega programa predsedovanja. Je edina država članica EU, ki je ustanovila observatorij za boj proti nasilju, ki vsako leto predloži poročilo o razvoju nasilja na podlagi spola in redno dopolnjuje svojo najboljšo izvedljivo strategijo za boj proti temu nasilju. Zato podprimo pobudo prihodnjega španskega predsedstva o observatoriju za boj proti nasilju v EU, ki bo koristil vsem evropskim ženskam.

Antonyia Parvanova, v imenu skupine ALDE. – Gospod predsednik, ko razmišljamo o resoluciji o tem vprašanju, si vprašanja, ali smo storili dovolj, ne bi smeli postavljati samo, ker je danes mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami. Ena izmed štirih žensk v Evropi je danes žrtev nasilja, zlorab v družini, posilstva, spolnega izkoriščanja ali pohabljenja spolnih organov.

Eden izmed najgrozovitejših primerov nasilja na podlagi spola je, ko se v času vojne posilstvo uporablja kot orožje, kar se dogaja v Kongu. Čas je za celovito strategijo EU, ki bo pripeljala do dejanskega akcijskega načrta, usmerjenega v boj proti vsem oblikam nasilja nad ženskami, vključno s trgovino z ženskami.

Gospa komisarka, želela bi vas obvestiti, da ste danes med resolucijo o stockholmskem programu glasovali o predlogu spremembe, ki zahteva direktivo, evropski akcijski načrt, o nasilju nad ženskami, s katero bi se preprečilo nasilje ter omogočila zaščita žrtev in pregon storilcev.

Upam, da se tokrat naši kolegi, vi in tudi Svet ne boste sklicevali na načelo subsidiarnosti in da bomo zelo hitro dobili to direktivo in akcijski načrt. Na ta problem smo opozorili tudi špansko predsedstvo, ki močno podpira takšno prednostno nalogo. Upam, da bo to prednostna naloga vseh nas.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, resnično je treba oblikovati jasno pravno podlago za boj proti vsem oblikam nasilja nad ženskami.

Pozivam tudi Svet in Komisijo, da sprejmeta odločitev o popolni komunitarizaciji evropske politike. Nobena izmed držav članic EU ne more sama rešiti tega problema. Nična toleranca do vseh oblik nasilja nad ženskami mora postati glavna prednostna naloga vseh institucij v Evropi.

Zahteva Parlamenta Svetu in Komisiji za usmerjen in doslednejši načrt politike EU za boj proti vsem oblikam nasilja nad ženskami je korak v pravo smer, kot je tudi observatorij za boj proti nasilju, ki je bil že omenjen.

Poleg tega želim Komisijo in Svet tudi spomniti na mojo zahtevo za obravnavo nasilja nad ženskami v zvezi s kršenjem človekovih pravic na podlagi spola na mednarodni ravni, in sicer predvsem v okviru dvostranskih pridružitvenih sporazumov in sporazumov o mednarodni trgovini, ki že veljajo ali o katerih potekajo pogajanja, kar je opredeljeno tudi v mojem poročilu o ubojih žensk; gospo komisarko prosim, če lahko o tem spregovori nekoliko natančneje.

Dovolite mi, da na koncu pozdravim naše prijatelje iz Kongovskega združenja za mir in pravičnost, ki so prisotni na galeriji. Prinesli so nam tole cvetje, da bi nas vsak dan spominjalo, da je to skupen boj, v katerem moramo vsi sodelovati, tudi s tistimi, ki trpijo in se borijo tam, kjer se to dejansko dogaja.

Marina Yannakoudakis, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, nasilje nad ženskami, predvsem v družinskem okolju, je vprašanje, o katerem je treba razpravljati, predsednici Odbora FEMM pa čestitam, da ga je postavila v ospredje.

Vendar pa moramo razumeti, da to ni samo vprašanje spolov. To ni samo vprašanje enakosti. To dejansko ni samo vprašanje človekovih pravic, temveč predvsem vprašanje kazenskega prava. In ker je to vprašanje kazenskega prava, je hkrati tudi vprašanje suverene države, od nacionalne države pa je odvisno, ali bo prevzela vodilno vlogo.

Po ugotovitvah Sveta Evrope bo ena izmed štirih žensk v svojem življenju izkusila nasilje v družini. EU lahko aktivno ukrepa na tem področju tako, da zagotovi sredstva za izobraževanje in ozaveščanje ter da sproži razpravo o nasilju, ne samo nad ženskami temveč tudi nad moškimi: po ugotovitvah notranjega ministrstva Združenega kraljestva, bo nasilje v družini izkusil eden izmed šestih moških.

Nedavno sem obiskala varno hišo Elevate v Londonu, da bi govorila z žrtvami nasilja v družini. Te ženske prihajajo iz vseh socialno-ekonomskih skupin. Stereotipov ni. Nasilje prizadene žrtev, njeno družino in otroke. Njegovi vplivi so tako notranji kot zunanji in uničujejo življenja. Pot do obnove teh življenj je dolga in žrtve potrebujejo podporo. Projekt Elevate nudi žrtvam varno zatočišče in jim pomaga, da obnovijo svojo samozavest in sposobnost aktivne vključitve v družbo. Takšni projekti potrebujejo podporo in denarno pomoč.

EU lahko aktivno ukrepa tako, da ruši nekatere tabuje o nasilju nad ženskami – in moškimi. To je področje, ki ga kot družba ne smemo več zanemarjati.

Laurence J.A.J. Stassen (NI). – (NL) Gospa Svensson je vložila vprašanje za ustni odgovor o nasilju nad ženskami in predložila osnutek resolucije. V njem trdi, da je nasilje nad ženskami strukturen problem, ki je razširjen po vsej Evropi in ki izhaja iz neenakosti med moškimi in ženskami.

Čeprav se nizozemska Stranka za svobodo ne more pridružiti ukrepom proti temu problemu na evropski ravni, kljub temu podpiramo te predloge in pozivamo države članice, naj sprejmejo celovite ukrepe na individualni ravni. Stranka za svobodo v najmočnejšem pomenu besede obsoja vsakršno nasilje nad ženskami. Vendar pa se veliko nasilja v Evropi dogaja nad muslimanskimi ženskami, predvsem v družinskem okolju. Zato moramo preučiti tudi primere družinskega nasilja, zločinov iz časti in pohabljenja ženskih spolnih organov, ki izvirajo iz muslimanskih predstav o vlogah moških in žensk.

Čeprav Stranka za svobodo vsako nasilje nad ženskami v celoti razume kot vredno vsake obtožbe, bi tukaj želeli opozoriti na to posebno obliko nasilja. Naj še enkrat poudarim: to je popolnoma nesprejemljivo. Zato moja stranka odločno poziva države članice, da se borijo proti tem oblikam nasilja in sprejmejo posebne ukrepe za preiskavo nasilja nad ženskami, ki je povezano z muslimanskimi običaji.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Gospa ministrica, komisarja, tudi jaz bi rada spomnila na to, kar je dejala ministrica: v civilizirani družbi ni prostora za nasilje. Obeležujemo deseto obletnico resolucije ZN o boju proti nasilju nad ženskami. Ko sem poslušala vaše nastope in nastope mojih kolegov poslancev, sem se vprašala, ali bodo čez 10 ali 20 let naši nasledniki v tem Parlamentu še vedno govorili, da v civiliziranih družbah ni prostora za nasilje. Res je, da nam čas ne gre na roko, ko se soočamo z naraščanjem agresivnosti v naših družbah. S tem naraščanjem ima nekaj opravka tudi vpliv medijev, vendar pa narašča tudi zaradi krize. Psihologi pravijo, da agresija prevladuje veliko bolj v času krize, kot v drugih obdobjih. Nasilje nad ženskami je zagotovo problem, vendar je problem tudi ta, kot pogosto pravi moški del poslancev, da so žrtev nasilja tudi moški. Na žalost statistika še vedno govori, da je 95 % žrtev žensk. V trgovini z ljudmi ženske predstavljajo 80 % žrtev. Prepričana sem, da je zdaj res prišel čas, da se evropske institucije resneje lotijo tega problema.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Gospod predsednik, več milijonov posameznikov in več milijonov žensk po vsem svetu je vstalo proti nasilju na podlagi spola. Ne moremo več zatiskati oči pred to veliko družbeno nadlogo, ki ponazarja razmerja med močjo, ki so bila skozi vso zgodovino neenakovredna. Tu ne more biti nobenega izgovora, nobene utemeljitve in nobenega mesta za razumevanje. Nekatere ženske so umorjene samo zato, ker so ženske.

V takšnih razmerah smo dolžni uporabiti vsa razpoložljiva sredstva, da bi izkoreninili nasilje na podlagi spola in nadaljevali z ustvarjanjem bolj enakovredne družbe s pogumnimi in odločnimi pravnimi ukrepi. Ta dolžnost je dolžnost vseh nas, evropskih institucij, držav članic in organizacij.

Države, kot je Španija, so dale jasne zaveze v tej zvezi. Zakon proti nasilju na podlagi spola je potreben in pomemben instrument. Zato bi moral biti zgled ostali Evropi. Lahko bi omenila tudi izobraževanje o enakosti, premagovanje stereotipov in pravno pomoč za žrtve. Prepričana sem, da bi se lahko obrnili tudi k mnogim drugim potrebnim politikam na tem področju. Prihodnje špansko predsedstvo je bo proti nasilju na podlagi

spola opredelilo kot eno izmed svojih prednostnih ciljev. Mislim, da je to zelo pomembno, in prepričana sem, da bo Parlament odločno podprl vsako izmed pobud v tej zvezi.

Za to si moramo prizadevati skupaj in sodelovati. Samo tako bomo lahko pomagali milijonom ženskih žrtev, ki si ne morejo privoščiti več niti minute čakanja.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Kot je bilo v tej dvorani že poudarjeno, je nasilje nad ženskami prav res izredno resen problem, ki mu ne namenjamo vedno dovolj pozornosti. Ta problem je v državah v razvoju, predvsem tistim, ki jih pustošijo vojne in spopadi, dosegel pretresljive ravni. Posilstva in spolno nasilje nad deklicami, ženskami in otroki so v afriških državah, ki so jih razkale vojne, predvsem pa v Kongu, Somaliji, Burundiju in Liberiji, dosegli velikanske razsežnosti. Na žalost ogromen obseg nasilnih dejanj ni značilen samo za države, v katerih so spopadi. To se v veliki meri kaže tudi v najbolj mirnih in demokratičnih državah na svetu.

Naša dolžnost je, da posvetimo vso pozornost in prizadevanja kaznovanju tistih, ki so kršili človekove pravice, obenem pa si moramo prizadevati za izboljšanje varnosti žensk in žrtvam spolnega nasilja zagotoviti ustrezno pomoč, vse od medicinske pomoči do ponovnega vključevanja žrtev v družino in družbo.

Na koncu bi vas želela spomniti na dogodke, ki so potekali v okviru razvojnega odbora in bili posvečeni mednarodnemu dnevu boja proti nasilju nad ženskami, ter se zahvaliti gospodu komisarju De Guchtu za udeležbo na teh dogodkih in za interes, ki ga je pokazal za to zadevo, ter gospe komisarki Ferrero-Waldner za njeno prisotnost na razpravi.

Silvia Costa (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami bi želela posvetiti spomenu na Ano Politkovsko, novinarko in žensko, ki je svojo ljubezen do resnice plačala z življenje, na afriške ženske, ujete v spopadih, in na številne druge oblike trpljenja žensk v Evropi, ki so pogosto neopažene.

Ti primeri so v nasprotju z degradirano in potrošniško podobo, ki jo mediji pogosto pripisujejo identiteti žensk, s tem pa pomagajo ustvarjati kulturo, v kateri so ženske zatirane in ponižane. To je tudi zelo resna oblika nasilja, proti kateri mora Evropa glasno nastopiti in posredovati.

Nujno moramo vzpostaviti dosleden evropski sistem beleženja statističnih podatkov – kar je bilo večkrat povedano – s posebnim upoštevanjem mladoletnikov, trgovine z ljudmi, fizičnega in spolnega nasilja ter žensk v ranljivih kategorijah, kot so priseljenci. Želimo pa tudi videti oprijemljive rezultate smernic Evropske unije o ženskah v oboroženih spopadih, o čemer je prej govoril gospod komisar, vsaj z zagotavljanjem finančne in drugačne pomoči projektom, ki jih pogosto organizirajo majhna združenja, lokalne NVO, in sicer tudi v državah, ki se ukvarjajo s ponovnim vključevanjem žensk ter pomočjo ženskam, ki so žrtve nasilja.

Zavedamo se, da imamo danes novo možnost, ki nam jo nudita Lizbonska pogodba in stockholmski program, da ta preventivni ukrep zagotovimo znotraj Skupnosti.

Vendar pa moramo obsoditi še en vidik nasilja: okvir, v katerem se nasilje zgodi. Med mladimi ljudi in mladoletniki narašča nasilje, povezano z alkoholom in mamili, in mogoče tega ne omenjamo dovolj pogosto, ko govorimo o nasilju nad ženskami.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Gospod predsednik, več milijonov žensk se pretepa, nadleguje, kupuje, prodaja, posiljuje in ubija samo zato, ker so ženske. Zaradi nasilja, ki ga trpijo, umre več žensk, kot jih umre zaradi raka. Javnosti moramo pomagati razumeti, da v sodobni demokratični družbi ni prostora za nasilje nad ženskami. Začnimo z izobraževanjem političnega razreda in osvobajanjem politike izpod vplivov tistih ver, ki potrjujejo nadvlado moških. To je temeljni pogoj za pravo enakost in odpravo nasilja.

Konzervativna desnica v moji državi, ki je pod vplivom duhovščine, ženskam ne želi podeliti vseh človekovih pravic. Spodbujajo patriarhalno družino, v kateri se vloga žensk odvija v kuhinji, ob zibelki in v cerkvi. Ženske nimajo pravice do splava in v načrtu je tudi odprava njihove pravice do umetne oploditve. Poveljevana „poljska mati“, ki pogumno prenaša svoj križ v obliki moža, ki pretepa ženo, je nesmisel, ki mu je treba nasprotovati na družbeni in zakonski ravni.

Toplo vas vabim na konferenco o boju proti nasilju nad ženskami, ki bo na pobudo Centra za pravice žensk na Poljskem 10. decembra potekala v Evropskem parlamentu.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vsaka dan je ena izmed pet žensk v Evropi žrtev nasilja. Nasilje nad ženskami je nesprejemljivo ne glede na njegovo obliko. A vendar mnogo žensk in mladih deklic v Evropi še naprej živi v senci nasilja ali izkoriščanja.

Številke so zastrašujoče. Nasilje nad ženskami se pojavlja v mnogih oblikah in povsod: nasilje v družini doma, spolne zlorabe, spolno nadlegovanje na delu, posilstvo, tudi znotraj razmerij, pa tudi kot taktika vojskovanja zunaj Evrope.

V Evropi je nasilje v družini glavni razlog za smrt in invalidnost žensk, starih do 16 do 44 let. Prav zdaj, ko govorimo o teh zelo resnih zadevah, so ženske žrtve napadov. Govoriti o tem ni dovolj. Čas je za ukrepanje.

Dolžnost Evropske unije je, da ščiti svoje najranljivejše državljane. Boj proti nasilju nad ženskami je boj za temeljne človekove pravice, program Daphne, ki podpira ukrepe za boj proti vsem oblikam nasilja, pa ne zadostuje.

Premisliti je treba o novih ukrepih za razvoj doslednih evropskih načrtov. Podpiram pobudo za organizacijo evropskega leta boja proti nasilju nad ženskami, k čemur naša institucija poziva že več kot desetletje.

Licia Ronzulli (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, želela bi ponoviti, kar sta rekli gospa Matera in gospa Stassen o nasilju iz kulturnih in verskih razlogov. To minuto bi želela izkoristiti, da vam povem zgodbo, ki me je kot prostovoljko v eni od misij osebno prizadela.

To je zgodba o ženski, zgodba o Karin, zgodba o ženski, ki ni hotela nositi burke. Da bi jo kaznoval, jo je mož polil s kislino. To je storil ponoči; to je storil, ko je spala. Karin zdaj nosi burko, vendar ne, ker bi to hotela, temveč zato, da skrije sledove tega tragičnega napada.

Upam, da današnji dan, ne bo samo še en dan na koledarju, temveč da bo lahko pomagal vsem tistim ženskam, ki vsak dan trpijo nasilje, in da se bodo naše besede lahko spremenile v dejanske ukrepe in dejanja.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, veliko žensk v Evropi in po svetu se vsak dan bori proti nasilju nad njimi, vendar v tem boju ne morejo in ne bi smele biti same, saj je nasilje nad ženskami, ki ga v največji meri zakrivijo moški, tudi nasilje nad celotnim človeštvom.

Edino prav je, da se v ta boj vključijo tudi moški. Zato sem se vključil v kampanjo Beli trak. Ta kampanja, ki so jo sprva ustanovili moški za moške, se je pričela v Kanadi pred skoraj 20 leti. Skupina moških se je nekega dne odločila, da je njihova dolžnost pozvati druge moške, da se javno uprejo nasilju nad ženskami. Ta beli trak je simbol, je tudi simbol nageljna, ki spominja na boj kongovskih žensk proti trpljenju, ki ga vsak dan prenašajo – pravkar so bile tu.

Zato pozivam čim več svojih kolegov poslancev, da se nam pridružijo v boju proti nasilju nad ženskami, kajti prav tako pogosto kot fizično nasilje je tudi psihično nasilje, kajti kot veste, besede lahko bolijo bolj kot udarci.

Daciana Octavia Sârbu (S&D). – (RO) Nasilje nad ženskami v svojih različnih oblikah se razlikuje glede na gospodarsko, kulturno in politično ozadje v družbi. Sega lahko vse od psihičnih in fizičnih zlorab v družini do vsiljene poroke v mladih letih in drugih nasilnih dejanj. Vsaka oblika nasilja nad ženskami je nesprejemljiva kršitve človekovih pravic in omejuje enakost med spoloma. Takšna vrsta nasilja je prevladujoča na široki ravni. Za seboj pušča več žrtev kot rak in hkrati tudi globoke brazgotine na psihah ljudi ter na družbenem tkivu. Zato moramo povečati naša prizadevanja, da bi premagali ta problem.

Ocene ZN navajajo tudi, da se zlorabe ne nadaljujejo, temveč da dejansko tudi naraščajo. Na žalost ta dejanja v večini primerov niso priznana ali se jih preprosto zanemarja. V Romuniji podpiram kampanjo, ki jo vodita Sklad ZN za prebivalstvo in Informacijski center ZN, z naslovom „Ženske v senci“. Namen kampanje je ozaveščati o resnosti tega problema.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nasilje nad ženskami je strahotno kršenje človekovih pravic ne glede na njegovo obliko, vključno z vsiljenimi porokami, pretepanjem in posilstvo. Posebej ostuden se mi zdi izraz „uboj iz časti“, saj pri tem resnično ni ničesar častnega. Uboj iz časti je grozovit zločin in storiti moramo vse, da bi ga premagali.

Kmalu bo podpisana Lizbonska pogodba in zato bo Listina o temeljnih pravicah, ki tvori prilogo k pogodbi, še posebej pomembna. Zato moramo v Evropski uniji storiti vse, kar je v naši moči, da premagamo to nasilje.

Bilo je že povedano, da se posilstvo lahko uporablja kot orožje v vojni. Govorili ste tudi o Kongu, kjer se ta strahotna dejanja dogajajo že dolga leta in kjer posiljevalci za svoje žrtve izbirajo celo majhne otroke in starejše ženske. Imamo veliko programov in gospa Ferrero-Waldner je omenila, da je stopila do žensk v vladah po vsem svetu. Očitno to ni dovolj. To ni samo problem žensk. To je problem vseh ljudi na svetu. V Evropski uniji moramo storiti vse, kar je v naši moči, da bi izboljšali te razmere.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Gospod predsednik, v zadnjih letih so se pobude za podporo boju proti nasilju nad ženskami množile. Na žalost ta pojav v Evropi še vedno obstaja ne glede na starost žensk, njihovo izobrazbo ali družbeni položaj. Zato moramo še naprej poudarjati, da nasilje nad ženskami ni ne naravno ne neizogibno. Nasilje nad ženskami, kjer koli v svetu, je preprosto zločin in kršenje pravice do življenja, osebnega dostojanstva, varnosti ter fizične in psihične nedotakljivosti. Govoriti o nasilju ne pomeni samo predstavljati ženske kot žrtve, temveč predvsem vključuje potrebo, da obsodimo dejanje nasilja samo in njegovega storilca, ki ne sme ostati nekaznovan. Potrebujemo dolgoročno izobraževanje žensk in moških, ki bo odpravilo stereotipe in pomagalo vsem razumeti potrebo po boju proti tem pojavu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). (PT) Upam, da bo ta mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami označil začetek padca zidu tišine in ravnodušnosti, ki še vedno obstajata v naši družbi glede resnične nadloge, ki prizadene milijone žensk v Evropski uniji in po svetu.

Nasilje nad ženskami je kršenje človekovih pravic in ovira za njihovo vključevanje v družbeno in politično življenje, javno življenje in delo, zaradi česar nimajo možnosti, da bi postale državljanke z vsemi pravicami. Čeprav se različne oblike nasilja tudi razlikujejo glede na kulturo in običaje, kar je bilo tu že omenjeno, kapitalistične gospodarske in socialne krize povzročajo še večjo ranljivost žensk, večajo njihovo izkoriščanje in vodijo v revščino in marginalizacijo, kar prav tako prispeva k trgovini z ženskami in prostituciji.

Zato je ključnega pomena, da konsolidiramo denarna sredstva in politike, ki so res namenjena spodbujanju vloge žensk v družbi in enakih pravic, ter da izvajamo prave načrte za boj proti vsem oblikam nasilja nad ženskami ter obenem odpravljamo diskriminacijo, ki še obstaja, in ščitimo žrtve.

Nicole Kiil-Nielsen (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, za prva leta tega tisočletja je bilo v Evropi značilno širjenje varnostnih zakonov: nadzor, represija, pridržanje in zapiranje.

Proračuni, povezani s temi politikami, so eksplodirali. Kljub temu nasilje nad ženskami ne upada. Temu je sledilo, da je leta 2008 v Franciji 156 žensk umrlo za posledicami poškodb, ki so jih prizadejali njihovi zakonci, medtem ko je skoraj ena izmed desetih žensk žrtev nasilja v zakonski zvezi. Varnostni ukrepi, ki se izvajajo v obliki video nadzora, arhiviranja ali biometrike, ne izpolnjujejo dejanskih potreb po varnosti žensk.

Takšno nasilje trpijo vse ženske v vseh državah ne glede na njihov izvor, družbeno okolje ali vero. Povezano je z diskriminacijo na podlagi spola. Seksizem, tako kot rasizem, pomeni odrekanje statusa alter ega drugi osebi.

Kako premagamo seksizem? Kar potrebujemo, je močna politična volja za obveščanje, preprečevanje in zaščito, politična volja za odpravo vseh oblik diskriminacije, iz katerih izvira nasilje. Mar varnost več kot polovice vseh evropskih državljanov, z drugimi besedami državljanek, ni vredna zajetne politične naložbe?

Åsa Torstensson, predsedujoča Svetu. – (SV) Gospod predsednik, gospa Svensson, spoštovani poslanci, hvala za to zelo pomembno razpravo. Nasilje moških nad ženskami ima veliko mask in lahko prevzame veliko oblik, vendar sta ranljivost in bolečina enaki ne glede na to, kdo je žrtev.

Dobro je, da Komisija daje toliko pobud na tem področju, in upam, da bo evropsko sodelovanje gonilna sila v boju proti nasilju in pri povečanju enakosti ter da bo naše delo strateške narave. Mnogi v Parlamentu ste pozivali k tej pobudi in aktivnosti.

Želim ponoviti, da je nasilje nad ženskami prednostno področje švedskega predsedstva: 1. stockholmski program, ki bo sprejet naslednji mesec, bo nudil več priložnosti za reševanje teh problemov žensk, ki so žrtve nasilja, kar je poudaril tudi Parlament.

2. 9. novembra je predsedstvo organiziralo konferenco, na kateri so države članice in predstavniki civilne družbe imeli priložnost, da izmenjajo svoje izkušnje in informacije o boju proti nasilju nad ženskami. Jeseni je predsedstvo organiziralo tudi konferenco v Bruslju o žrtvah trgovine z ljudmi, da bi poudarilo potrebo po ukrepih, ki jih je treba sprejeti za žrtve, ter usmerjenost v sodelovanje z državami, iz katerih trgovina z ljudmi izvira.

Želela bi se zahvaliti za to izredno pomembno razpravo. Pot je dolga in veliko je ovir, toda naša vizija mora biti, da je treba nasilje nad ženskami ustaviti.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospod predsednik, imam samo nekaj pripomb za konec, a najprej bi se želel zahvaliti vsem poslancem, ki so se oglasili na tej razpravi, ki je zelo pomembna. Gre za eno izmed najbolj krutih oblik zlorabe človekovih pravic, ki je zelo razširjena, ne samo v državah v razvoju. Veliko govorimo o Kongu, vendar bi morali govoriti tudi o drugih državah v razvoju, kot je na primer Pakistan. Sinoči sem po seji v tem Parlamentu gledal televizijo in na programu 24/24 je bila oddaja o zlorabah žensk v Pakistanu. Bilo je grozljivo, preprosto grozljivo. A bilo je tudi res. Ena izmed poslank je navedla primer ženske, ki ni hotela nositi burke.

Očitno je, da se konflikt zaostrojuje in da so zlorabe žensk zato še hujše, da se spolno nasilje izkorišča kot orožje v vojni, da po določenem času vidite, da sta družbeno tkivo in povezanost tradicionalnih skupnosti uničena, kršena, da je etika izginila in da na koncu ostajajo samo razmere, v katerih tovrstne strahovite napade na ženske in otroke ne izvajajo samo uporniki in vojaki, temveč tudi navadni državljani.

Več poslancev je vprašalo, ali je mogoče oblikovati evropsko direktivo o nasilju nad ženskami, ki bi preprečila nasilje, zaščitila žrtve in preganjala storilce. Žal, mislim, da za to nimamo pravne podlage. Lizbonska pogodba vsebuje pravno podlago za nekatere posebne ukrepe, ki jih je mogoče sprejeti...

(FR) ... predvsem v zvezi s trgovino z ljudmi, spolnim izkoriščanjem otrok in otroško pornografijo. Lizbonska pogodba vsebuje jasne navedbe o tem, vendar Deklaracija o človekovih pravicah sama po sebi ne predstavlja pravne podlage za sestavo direktive.

Kljub temu sem še vedno prepričan, da mora Komisija še naprej preučevati različne načine reševanja tega problema, predvsem s programi, ki niso usmerjeni samo v države v razvoju, temveč tudi v nekatere ranljive skupine in naše države članice, kajti tudi tukaj, v naši Evropski uniji, ki bi dejansko morala dajati zgled, kar zadeva varstvo človekovih pravic in pravic žensk, imamo še vedno probleme.

Lahko se zanesete, da bo Komisija – trenutna in naslednja – še naprej izvajala in razvijala ta ukrep preprosto zato, ker verjamemo, da je potreben. Ni vprašanja, kot ste omenili nekateri, ali naj države članice, Komisija ali Evropska unija sprejmejo pobudo. Mislim, da moramo ta problem imeti v mislih na vseh ravneh in na vseh naših področjih pristojnosti.

PREDSEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

Predsednica. – Sprejela sem predlog resolucije⁽²⁾, predložene v skladu s členom 115(5) Poslovnika v imenu Odbora za pravice žensk in enakost spolov.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri, v četrtek, 26. novembra 2009.

Pisne izjave (člen 149)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), v pisni obliki. – (LT) Strinjam se z resolucijo in pozivam Komisijo, naj razglasi leto boja proti nasilju nad ženskami. Mislim, da bodo države članice takrat lahko hitreje izboljšale nacionalno zakonodajo o boju proti nasilju nad ženskami, zlasti kadar gre za boj proti nasilju nad ženskami v družini, in da bodo tudi učinkoviteje izvajale nacionalne akcijske programe za boj proti nasilju nad ženskami. Države članice morajo vzpostaviti enoten sistem za zmanjšanje nasilja nad ženskami – da bi povečale preprečevanje, zaščito in ukrepe pomoči. Zelo pomembno je, da ta zadeva postane ena od prednostnih nalog, ko bo svoje delo prevzela nova Komisija in ko bo Španija predsedovala Svetu.

Proinsias De Rossa (S&D), v pisni obliki. – Danes je mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami. Nasilje nad ženskami je prisotno povsod in v vseh razredih, med bogatimi in revnimi, izobraženimi in neizobraženimi, socialno mobilnimi in marginaliziranimi, vendar pa splošno in strukturno zakrivanje oči pred tem problemom ostaja še naprej. Ta resolucija poziva k usmerjenemu in doslednemu načrtu politike EU za boj proti vsem oblikam nasilja nad ženskami, kot je navedeno v načrtu EU za enakost med ženskami in moškimi. Nacionalne zakonodaje in politike je treba izboljšati z oblikovanjem celovitih nacionalnih akcijskih načrtov za

⁽²⁾ Glej zapisnik.

preprečevanje, zaščito in pregon. Na Irskem je bilo lani v zavetišča sprejetih 1 947 žensk in 3 269 otrok. Od leta 1996 so partnerji ali bivši partnerji umorili več kot 120 žensk, kar je velika številka. Študije EU so pokazale, da je ena izmed petih žensk bila žrtev nasilja njihovih partnerjev in da je v 25 % vseh nasilnih zločinov, ki so bili prijavljeni v Evropi, bil vpleten moški, ki je napadel ženo ali partnerko. Z nasiljem v družini se želi ustvariti nadzor in uničiti človeškega duha. Poročila irske vlade nekaterim službam o načrtovanih, do 30-odstotnih zmanjšanjih v veliki meri ilustrirajo njihovo pomanjkanje prave zaveze preprečevanju, zaščiti in pregonu.

Louis Grech (S&D), *v pisni obliki*. – Ena izmed petih žensk v Evropi je žrtev nasilja v družini. Na Malti je bilo od januarja do oktobra 2009 prijavljenih 467 primerov nasilja v družini, toda ta številka verjetno ne predstavlja problema na Malti v celoti. Podobno zavajajoči so tudi podatki v drugih državah članicah. Razlog za to je, da se ženske pogosto bojijo, da jih oblasti in pravosodni organi ne bodo razumeli. Resolucija navaja, da je nasilje, poleg tega da gre za kaznivo dejanje, tudi vprašanje diskriminacije in neenakosti – za kateri je pristojna EU. Predlog je upravičeno usmerjen v pregon storilcev. Pomembno je, da ne ostanejo nobene luknje, ki bi storilcem omogočile, da se izmaknejo kaznim. Vendar pa je pri tem treba pomisliti tudi na rehabilitacijo nasilnih partnerjev, da bi v prihodnosti preprečili ponavljanje nasilja. Nekatere države članice nimajo zadosti usposobljenega osebja, ki bi na ustrezen način nudilo podporo, pomoč in svetovanje žrtvam. Odpiranje zavetišč za žrtve ni dovolj. Takšne ženske potrebujejo vladno pomoč, da se lahko vrnejo na trg dela in postanejo zares ekonomsko neodvisne od osebe, ki jih zlorablja. Pospešiti je treba programe usposabljanja za žrtve, da bi jim omogočili, da se ponovno v celoti vključijo v družbo, EU pa bi morala uporabiti vso svojo moč, da reši tako očitne neenakosti.

Zita Gurmai (S&D), *v pisni obliki*. – Nasilje nad ženskami je resen problem na svetu. Ženske – in otroci so najranljivejši del družbe, so tisti, ki se morajo najpogosteje soočiti z zlorabami. Na primer, ocenjeno je, da je v Evropi 20-25 % žensk žrtev fizičnega nasilja v zreli dobi, medtem ko je 10 % žensk žrtev spolnega nasilja. Kar zadeva nasilje v družini, 98 % teh dejanj zagrešijo moški nad ženskami, zato moramo to obravnavati kot vprašanje, povezano s spolom. Ko govorimo o nasilju, ne govorimo samo o fizičnem nasilju: zato bi zgoraj navedeni rezultati lahko bili precej slabši.

Mislim, da ne moremo sprejeti teh števil in realnosti, katere žrtev so predvsem ženske. Evropski socialisti že dolgo časa zahtevajo učinkovito zaščito in dobre programe. Program Daphne je dober začetek, vendar moramo na ravni držav članic EU storiti še več. Mislim, da je zelo pomembno, da se je špansko predsedstvo odločilo, da nameni prednost boju proti nasilju. Nobenega družbenega problema ni mogoče v celoti rešiti v samo šestih mesecih. Zato bom storila vse, da bi zagotovila, da bosta belgijsko in madžarsko predsedstvo nadaljevali z delom, ki ga je pričelo špansko predsedstvo.

Livia Járóka (PPE), *v pisni obliki*. – Prisilna sterilizacija je ena izmed najresnejših oblik nasilja nad ženskami in nedopustno kršenje človekovih pravic. V več državah članicah so romske ženske podvržene prisilni sterilizaciji, s katero se želi zmanjšati njihova „visoka, nezdrava“ rodnost. Kljub temu, da je bilo zabeleženih več primerov in da je bilo izrečenih več sodb v korist žrtev, ustreznih odškodnin in uradnih opravičil v večini primerov še ni. Zato bi želela pozdraviti opravičilo predsednika vlade Jana Fischerja, kakor tudi nedavni predlog vlade Češke republike, ki od Ministrstva za zdravje zahteva, da začne 31. decembra 2009 izvajati niz ukrepov, s katerimi bi se zagotovilo, da takšnih kršitev ne bi več bilo. Upam, da se bodo češki pobudi pridružile tudi druge države, kot je Slovaška, in da bodo vzpostavile mehanizem, ki bo zagotovil primerno odškodnino ženskam, katerih možnost zanositve je bila uničena brez njihovega soglasja. Države članice morajo nujno in brez odlašanja preiskati primere skrajnih zlorab človekovih pravic romskih žensk, kaznovati storilce in zagotoviti, da bodo vse žrtve odkrite in da bodo dobile odškodnino. Skupni cilj evropskih držav je zaščititi zdravje in telesno integriteto vseh žensk na celini.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), *v pisni obliki*. – (PL) Zdi se, da se v splošni kampanji za podporo človekovih pravic, problemu nasilja nad ženskami, vključno z nasiljem v družini, posveča premalo pozornosti. Kampanja ZN iz leta 2008 za zaustavitev nasilja nad ženskami po vsem svetu je pokazala, da ženskam v dobi od 15. do 44. leta bolj grozi posilstvo in nasilje v družini kot rak, prometne nesreče, vojna ali malarija. O različnih oblikah spolnega nadlegovanja na delovnem mestu je samo v EU poročalo 40-50 % žensk. Ocenjeno je, da od 500 000 do 2 milijona ljudi, med katerimi je večina žensk in otrok, vsako leto postanejo žrtve trgovine z ljudmi, da so prisiljeni v prostitucijo, prisilno delo in suženjstvo ali podložništvo. Zato sem vesela zaradi dejstva, da je ta problem predstavljen v resoluciji, ki ga je pripravil Odbor za pravice žensk in enakost spolov. Pomembno je, da uskladimo pristop k boju proti nasilju nad ženskami, zaradi česar bi morala na koncu ta prizadevanja biti učinkovitejša. Pomembno je tudi, da ženskam in ljudem, ki so že žrtve nasilja, ponudimo pravo pomoč. Nič manj pomembna pa ni ozaveščenost družbe, da nasilje v družini ne sme biti nadležen problem, ki ostaja zaprt za štirimi stenami.

Anna Záborská (PPE), v pisni obliki. – (SK) Danes, 25. novembra, ni samo mednarodni dan boja proti nasilju nad ženskami, temveč je tudi dan, ko se krščanski svet spominja svete Katarine Aleksandrijske, ki je bila v začetku 4. stoletja zaprta, žrtev nasilja in mučenja zaradi vesti in svobode izražanja. Nekateri nasilje tako zelo poudarjajo, da včasih dobim občutek, da ženske nimamo drugih problemov. Trdno sem prepričana, da so ženske večino časa precej bolj zaskrbljene zaradi revščine, zdravstvenih težav, izobrazbe, vrednosti, ki se pripisuje njihovem delu v družini, in drugih življenjskih okoliščinah.

Vendar pa moramo kljub temu priznati, da je tudi nasilje problem. Je problem, ki ni vreden civilizirane družbe, je problem, ki spodbopava človekovo dostojanstvo. Zdi pa se mi, da imamo v Evropskem parlamentu politično korektno in politično nekorektno nasilje, kajti to je lahko edini razlog, zakaj moj osnutek predloga spremembe, ki obsoja prisiljeno sterilizacijo žensk in nasilno prekinitev nosečnosti, ni bil sprejet na Odboru FEMM.

Zbigniew Ziobro (ECR), v pisni obliki. – (PL) Zelo sramotno je, da je v Evropi še vedno tako veliko primerov nasilja nad ženskami. Posebno zaskrbljenost mora zbujaati dejstvo, da se velik delež primerov nasilja ne prijavi policiji, zlasti kadar gre za primere resnih kaznivih dejanj, kot je posilstvo. Nobena strategija za boj proti nasilju nad ženskami ne more biti uspešna, če žrtve ne prijavijo nasilja ustreznim organom. Zakon mora zagotavljati odločno ukrepanje na tem področju, da bi žrtve lahko ponovno dobile čut za pravico in da bi lahko tako same kot celotna družba bile zaščitene pred podobnimi dogodki v prihodnosti. Skrb mora zbujaati dejstvo, da so v več državah EU, vključno s Poljsko, kazni za kazniva dejanja spolne narave zelo mile in da so pogosto tudi pogojno odložene. Kot primer lahko omenimo dejstvo, da 40 % kazni za kaznivo dejanje posilstva na Poljskem predstavljajo pogojne zaporne kazni. Nalaganje tako milih kazni je v resnici klobučka žrtvam s strani sodišč, ki tako zlahka gledajo na krivice, ki so jih utrpele žrtve. Resen pristop k problemu nasilja nad ženskami mora vključevati dejstvo, da je treba storilce teh nasilnih dejanj obravnavati strogo, da bi se zagotovilo pravično povračilo za storjene krivice in da bi družba v prihodnosti bila varna.

14. Politična rešitev za piratstvo v obalnih vodah Somalije (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o politični rešitvi za piratstvo v obalnih vodah Somalije.

Carl Bildt, predsedujoči Svetu. – Gospa predsednica, hvaležen sem za to priložnost, da lahko na kratko spregovorim o Somaliji in predvsem o zelo resnem problemu, ki ga predstavlja piratstvo v obalnih vodah Somalije.

Ne bom šel v vse podrobnosti: država je že več kot 18 let v hudi stiski, humanitarne razmere so grozljive in državo so preplavili konflikti. Prehodna zvezna vlada izvaja nek proces, vendar je ta krhek – najbolj milo rečeno – in zahteva trajna prizadevanja mednarodne skupnosti, da bi se državo postopoma pripeljalo do sprave in da bi se postopoma zgradila nekakšna delujoča država, ki bi lahko obnovila nekakšno stabilnost v tej strahovito razdeljeni državi.

Piratstvo je zares zelo resna grožnja. Za njegovo reševanje je potrebno splošno sodelovanje znotraj države same, kar je, kot že rečeno, izredno težko glede na trenutne varnostne razmere v državi. Temu primerno, kot ste opazili, so naša trenutna prizadevanja usmerjena v praktično pomoč, ki jo lahko nudimo zunaj Somalije in ki je namenjena državi in ljudem. Seveda, kot verjetno veste, razpravljamo o nadaljnjih korakih v tem posebnem primeru.

Kar zadeva poseben problem piratstva, se pomorska operacija Atalanta še naprej uspešno izvaja v obalnih vodah Somalije. Vse pošiljke Svetovnega programa za hrano so varno prispele v Somalijo iz Mombase v Mogadišu in Berbero. V Adenskem zalivu od začetka maja 2009 ni bilo nobenih uspešnih napadov. To je vsaj do neke mere rezultat zaveze držav članic EU in ostale mednarodne skupnosti, ki so pomagale pri ustvarjanju pomembnih pomorskih sil na visoki ravni. Uspeh operacije v tem omejenem smislu je tudi rezultat tesnega sodelovanja civilne pomorske skupnosti in operativnega štaba EU v Northwoodu v Združenem kraljestvu. To je omogočilo razvoj najboljših praks upravljanja, ki jih čedalje bolj spoštujejo tudi pomorščaki. Zelo učinkovito se izvaja tudi usklajen mehanizem za pomorsko zaščito trgovskega prometa v Adenskem zalivu.

Zaenkrat lahko torej rečemo, da je piratstvo v Adenskem zalivu zajezeno, vendar še ni odpravljen. Zato se je Svet odločil, da operacijo za zatiranje piratstva podaljša do decembra 2010. To pomeni, da bomo morali nadaljevati z našimi dosedanjimi prizadevanji in ohraniti pravo raven vojaških sredstev. Hkrati pričakujemo, da bo Resolucija Varnostnega sveta ZN AL1846 podaljšanja v naslednjih dneh.

Ne glede na to, kar sem rekel, ni prostora za samozadovoljnost. Pirati še naprej širijo svoje dejavnosti proti vzhodu v Indijski ocean, nedavno pa smo ob koncu monsunskega obdobja bili priča novim valom napadov severno in severovzhodno od Sejšlov, kar je precej daleč. Trenutno je zaseženih nič manj kot 11 ladij – vse po napadih v tako imenovanem somalskem bazenu – s skupaj 250 člani posadke.

Z operacijo Atalanta smo povečali naše možnosti na tem oddaljenem pomorskem območju. Na Sejšlih je bila razporejena dodatna patroljna letala in lahko napovem, da se bo silam na Sejšlih pridružilo tudi švedsko pomorsko patroljno letalo. To se je izkazalo kot koristno. Dodatni zaščitni ukrepi se že izvajajo ali pa se načrtujejo na nacionalni ravni, s Francijo in nazadnje s Španijo, da bi se lahko zagotovil ustrezen in učinkovit odziv.

V Adenskem zalivu je poskrbljeno tudi za zaščito mednarodno priznanega tranzitnega koridorja. To je priporočena pot skozi zaliv, pomorska zaščita pa je zagotovljena vsem ladjam ne glede na njihovo zastavo. Trenutno so tam pomorske enote iz Evropske unije, Nata in koalicijskih pomorskih sil pod vodstvom ZDA z zelo dobro koordinacijo patrolj in zelo pomembnim sodelovanjem obveščevalnih služb, ki je potrebno za tovrstno operacijo.

Tudi Kitajska je zdaj pripravljena, da se vključi v ta koordinacijski mehanizem in zaščito. To pomeni, da bo treba obstoječe mehanizme razviti in razširiti. Tako bi lahko Kitajska in mogoče tudi druge pomorske sile, sčasoma prevzele nekaj odgovornosti. Tudi druge države – Rusija, Indija in Japonska – so razporedile svoje pomorske sile, zato jih je treba povabiti, da se čim prej vključijo v ta mehanizem. Koordinacija je seveda ključ do uspeha.

Vem, da je Parlament izrazil zanimanje za dokaj težko vprašanje sojenja osumljenim piratom, ki so jih aretirale enote Atalante. V zaporih v Keniji je trenutno priprtih 75 osumljencev. Sodni postopek obsega devet različnih sojenj in s tem predstavlja veliko dodatno breme za kenijski pravosodni sistem. Ustrezno izvajanje teh sojenj je seveda temeljnega pomena, če želimo ohraniti odvrčajoč učinek, ki ga zagotavlja Atalanta, in splošno verodostojnost naših prizadevanj za zatiranje piratstva. V tem smislu predstavlja nedavni sporazum s Sejšli, s katerim ste gotovo seznanjeni, o premestitvi osumljenih piratov, pomemben dodaten prispevek. Piratstvo je zelo donosen posel in pomembno je, da različne dejavnosti prav v vseh pogledih usmerimo v zmanjševanje vseh možnosti, da bi pirati s temi resnično nizkotnimi početti pridobili še več denarja.

To, kar počnemo v morskih vodah, na koncu seveda ne more nadomestiti vsega, kar je treba storiti v Somaliji ali v primeru same Somalije, vsekakor pa je to, kot sem že rekel, nekaj, pri čemer trenutnega uspeha ne moremo imeti za samoumevne. S pomorsko operacijo bomo morali nadaljevati, za to pa bomo, prvič, morali biti pripravljeni podpreti dolgoročno razporeditev pomorskih sil, drugič, pri koordinaciji bomo morali povečati sodelovanje vseh sil in mednarodnih organov, ki so vključeni v to operacijo, in tretjič, pomagati bomo morali tudi pri razvoju regionalnih pomorskih zmogljivosti, saj tega bremena ne moremo nositi samo mi. Pomembno vlogo bodo pri tem igrale pomorske mednarodne organizacije, kot je kontaktna skupina za piratstvo.

Na koncu je to tudi eno izmed območij, kjer smo v zadnjih letih pokazali zmogljivosti EVOP. Komaj nekaj let nazaj bi le redki izmed najbolj ambicioznih ljudi tukaj napovedali, da bomo v Adenski zaliv ali Indijski ocean poslali pomorske sile Evropske unije. Nujni humanitarni in drugi razlogi so nas pripeljali do tega, kar se je v mejah možnega do zdaj izkazalo kot razmeroma uspešna operacija, vendar nikar si ne ustvarjamo iluzij. Storiti je treba še veliko. Operacijo moramo izvajati še naprej, v tem smislu pa je podpora Parlamenta zelo pomembna.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, tokrat se natančneje osredotočamo na celotno vprašanje Somalije in s trajnostnimi metodami obravnavamo tudi temeljne vzroke za to nadlogo. Komisija je vedno trdila, da je piratstvo mogoče dokončno izkoreniniti samo, če se bodo reševali temeljni vzroki, vse od nestabilnosti v Somaliji, in tudi razvojne potrebe države, ki se kažejo v najbolj skrajni obliki revščine, ki vključuje masovno nepismenost in ranljivost.

Zato je celovit pristop k reševanju izzivov, ki jih predstavljata varnost in razvoj v Somaliji, kot je bilo že omenjeno, temeljnega pomena. Za ta namen bo treba vzpostaviti delujočo državo, ki bo zmožna izvrševati zakone in ki bo lahko zagotovila vsaj temeljne storitve. Srednjeročno in dolgoročno so upravljanje, vključno z gradnjo institucij in varnostjo, izobraževanje in gospodarski razvoj nujni predpogoji za izkoreninjenje obstoječih spodbud, ki Somalce potiskajo v piratstvo.

Kar zadeva varnost, je hiter pristop temeljnega pomena. Afriška unija, kot veste, ima pri tem ključno vlogo, nenazadnje prek misije AMISOM, ki predstavlja silo Afriške unije, ki zagotavlja varnost prehodni zvezni vladi v Mogadišuju. Evropska unija z Mirovno pomočjo za Afriko največ prispeva k misiji AMISOM, saj zagotavlja sredstva za podporo silam Afriške unije. Pravkar je bil sklenjen nov sporazum o prispevku v višini 60 milijonov EUR. To je del zaveze, ki jo je Komisija dala letos aprila na konferenci v Bruslju. Pomoč Komisije Somaliji je opredeljena v skupnem strateškem dokumentu 2008-2013, natančno pa proračun programa ES za podporo Somaliji iz Evropskega razvojnega sklada (ERS) za obdobje 2008—2013 znaša skupaj 215,4 milijona EUR.

Operacija ATALANTA, prva pomorska operacija EU, bo kmalu praznovala obletnico. Ta operacija je uspeh, saj omejuje piratstvo, obenem pa pomorsko skupnost ozavešča najboljših ukrepov za samozaščito. Vendar pa vsi vemo, da je veliko tega treba še storiti. Komisija vzporedno ob operaciji ATALANTA uporablja instrument stabilnosti, finančni instrument, da bi podprla kenijski pravosodni sistem – kot je pravkar omenil predsedujoči Svetu –, saj se je Kenija zavezala, da bo sodno preganjala premeščene osumljene pirate, ki so bili aretirani v okviru operacije, zato je pomembno, da tu ne pride do nekaznovanosti. Podpora kenijskemu pravosodnemu sistemu vključuje nekakšno mešanico ukrepov za gradnjo zmogljivosti organov pregona, policije, pravosodnih organov in zaporov. Program se izvaja prek UNODC in znaša 1,75 milijona EUR.

V širšem smislu je razvoj regionalne pomorske zmogljivosti tudi pomemben vidik pri zagotavljanju varnosti na tem območju. Komisija, spet z uporabo našega instrumenta za stabilnost, podpira izvajanje tako imenovanega kodeksa ravnanja iz Džibutija, ki ga je razvila Mednarodna pomorska organizacija. Program, ki se ukvarja z nekaterimi ključnimi pomorskimi potmi, kot sta Afriški rog in Adenski zaliv, bo pomagal pri oblikovanju regionalnega centra za usposabljanje za pomorske zadeve v Džibutiju. Ta center bo osredotočen na gradnjo zmogljivosti in usposabljanje pomorskega upravnega osebja in obalne straže v regiji, vključno iz Somalije, Puntlanda in Somalilanda, kakor bo izvedljivo. Finančna sredstva v letu 2009 bodo namenjena tudi regionalnemu informacijskemu centru v Sanai v Jemnu. Prva stopnja tega programa se je že začela in izvajajo se tudi študije tehnične izvedljivosti.

Dovolite mi, da pred koncem spregovorim še o enem pomembnem vprašanju. Komisija razvija celovito pomorsko politiko – ki vključuje tudi zunanjo razsežnost – in obenem celovit pomorski nadzor nad sektorji in mejami, da bi ustvarila pomorsko situacijsko zavedanje aktivnosti na morju, ki med drugim vplivajo na pomorsko zaščito in varnost, vendar tudi na splošno izvrševanje zakonov.

Švedsko predsedstvo je sprožilo velika prizadevanja za zagotovitev povezanosti pomorske politike EU med stebri, s čimer zagotavlja povezavo med ukrepi Skupnosti in delom, ki ga v okviru drugega stebra izvaja predvsem Evropska agencija za obrambo. Prepričani smo, da lahko vključevanje pomorskega nadzora ponudi veliko pomoč operacijam EU v boju proti piratstvu, saj zbiranje podatkov iz različnih virov v okviru pomorskega nadzora, omogoča organom, ki so dejavni na morju, da sprejemajo odločitve in se odzivajo na podlagi več informacij.

Vse te različne dejavnosti, ki so opisane tudi v resoluciji EP iz oktobra, tvorijo pomemben prispevek Komisije k boju proti piratstvu.

Cristiana Muscardini, v imenu skupine PPE. – (IT) Gospa predsednica, gospod minister, gospa komisarka, gospe in gospodje, z velikim zadovoljstvom pozdravljamo podaljšanje misije Atalanta.

Problemu Somalije sem posvetila približno 10 let in ne morem zanikati, da Evropa prepogosto ni ukrepala dovolj hitro.

Razmere v Somaliji so vsak dan vedno bolj dramatične zaradi posledic mednarodnega terorizma in problema piratstva ter človeške tragedije milijonov ljudi, predvsem žensk in otrok, ki so žrtve nasilja, ki se vsak dan spopadajo z lakoto in ki so prepogosto prisiljeni v beg prek puščave, da bi poiskali zavetje na evropskih obalah.

V povezavi z bojem proti terorizmu moramo uvesti tudi ukrepe, ki prinašajo novo upanje za gospodarstvu v regiji, ki pa obenem uvajajo tudi evropski nadzor nad razmerami v begunskih taboriščih v Libiji. Poročila, ki smo jih prejeli, govorijo o zelo resnih razmerah v teh taboriščih, tako o nasilju kot kršenju človekovih pravic, katerih žrtve so pogosto prav somalijske ženske.

V svojem nastopu, ki ga je organizirala Skupina Evropske ljudske stranke (krščanskih demokratov), je stalni predstavnik somalijske prehodne vlade v Združenih narodih, dr. Jusuf Mohamed Ismail Bari-Bari, poudaril, da še večjo revščino v Somaliji povzroča nelegalen ribolov v njenih vodah in da so številni pirati nekdanji ribiči, ki niso bili deležni pravice ali pozornosti.

Zato se moramo odločno boriti proti terorizmu in si hkrati prizadevati za pravico, upanje in gospodarstvo v tej državi, ki je postala mučenka v teh letih vojne.

Roberto Gualtieri, v imenu skupine S&D. – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, s to razpravo in resolucijo, ki jo bo naša Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu jutri potrdila, želimo izraziti močno podporo zavezi Evropske unije boju proti piratstvu. Obenem želimo izraziti zaskrbljenost v zvezi z dramatično naravo razmer znotraj Somalije, zaradi česar je še bolj potrebno in nujno ukrepati pri spodbujanju stabilnosti v državi, da bi se odpravili temeljni vzroki piratstva.

Misija Atalanta je zgodba o uspehu: omogočila je prevoz 300 000 ton pomoči in povečala varnost v Adenskem zalivu za ves pomorski promet, pri tem pa pokazala zmogljivost in dodatno operativno in politično vrednost EVOP.

Hkrati potrebujemo poleg zaveze Afriške unije še večjo evropsko zavezo, da bi podprli proces iz Džibutija; zaradi tega, čeprav se zavedamo težav in tveganj, izražamo podporo morebitni misiji EVOP v Somaliji, ki jo je Svet začel preučevati.

Zato upamo, da bodo v okviru predlogov sprememb in razprave, vse skupine pomagale pri oblikovanju močnejšega sporočila in da se ne bodo ujele v past oziroma dramatičnih razmer, kakršne so v Somaliji, uporabile kot izgovor za politične razprtije znotraj nekaterih držav, ki s to razpravo in z delom Parlamenta nimajo nobene zveze.

Izaskun Bilbao Barandica, v imenu skupine ALDE. – (ES) Gospa predsednica, družbeni in demokratični razvoj Somalije moramo podpreti, če želimo zaustaviti piratstvo. Poleg tega zahtevamo, naj operacija Atalanta evropskim ribiškim ladjam, ki lovijo v južnem Indijskem oceanu, nudi enako zaščito pred napadi piratov, kot jo nudi trgovskim ladjam. Zahtevamo zagotavljanje vojaških spremstev, saj je to najučinkovitejša in najcenejša rešitev, ki jo priporoča tudi Mednarodna pomorska organizacija. Poleg tega si želimo, da bi se osebam, ki so aretirane in obtožene piratstva, sodilo v državah v tem območju, kot določa pogodba iz marca 2008 s Kenijo in Sejšeli.

Razlog za vse to je, da ribiškim plovilom v tem območju resno in čedalje pogostejše grozijo napadi in ugrabitev. Spomniti se moramo, da je Parlament pred enim letom v zvezi s temi razmerami izrazil svoje neodobravanje in da je celo Komisija priznala, da se na tem vprašanju ni storilo nič. Medtem pa pirati še naprej napadajo.

Zadnjo žrtev, *Alakrano*, so zadrževali skoraj 50 dni. Prav tako ne smemo pozabiti, da ta plovila lovijo v skladu z evropskim sporazumom o ribištvu. Njihovo delovanje je zakonito, poteka v mednarodnih vodah in pod nadzorom pristojnih organov.

Zato moramo povečati zaščito, ki jo nudimo tovrstnim plovilom.

Reinhard Bütikofer, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospa predsednica, gospod predsedujoči Svetu, gospa komisarka, operacija Atalanta je uspešen prispevek EU k varnosti v Afriškem rogu in zato se mora nadaljevati. Vendar pa ima EU širšo skupno odgovornost. To pomeni, da si ne sme zatiskati oči, kadar nezakonit izvoz strupenih odpadkov ali nezakonit ribolov škodita interesom Somalije. Zato moramo sprejeti dosleden pristop k spremljanju teh zadev.

Resolucija, o kateri bomo glasovali jutri, je v dveh primerih napačno zastavljena in teh pristopov ne podpiramo. Ni prav, da želimo spremeniti nalogo Atalante, ne v smislu širjenja območja operacij ne v smislu poskusov poslancev tega Parlamenta, ki želijo nalogo razširiti tako, da bo vključevala tudi ribolov. Hočemo, da se naloga nadaljuje brez sprememb.

Drugič, skrajno sporen je tudi začetek izvajanja misije za usposabljanje v okviru Evropske varnostne in obrambne politike (EVOP), ki ni bila ustrezno upravičena in ki ne bo dala bistvenega prispevka k izgradnji države v Somaliji. Izhajati bi morali iz načela previdnosti, ne naglice.

Willy Meyer, v imenu skupine GUE/NGL. – (ES) Gospa predsednica, v celoti podpiramo prvi del izjave gospe Ferrero-Waldner. To je dejansko narava problema in njen temelj. Dokler ne rešimo temelja problema, ne more biti nobene možnosti ne za vojaško rešitev iz zraka ne s kopnega. Kar zadeva pomorsko rešitev, je častnik, odgovoren za operacijo Atalanta, včeraj jasno povedal, da takšna rešitev za piratstvo ni mogoča. Želel bi spomniti Parlament, da so Združene države to dejansko poskusile rešiti z vojaškim posegom s kopnega, vendar so bile pri tem neuspešne.

Zato bi bila napaka, če bi onemogočili razvojno pomoč in rešitve za upravljanje države. Vojaška rešitev ni mogoča, vendar tudi ni mogoče privatizirati funkcij oboroženih sil, kar se je zdelo primerno španski vladi. Tu ne gre za nadomestitev vojsk z zasebnimi varnostnimi podjetji, opremljenimi z bojnim orožjem. Ne, to zagotovo ni rešitev. Rešitev je dejansko samo ta, da se zaustavijo vse oblike piratstva. S tem mislim na piratstvo, ki izvira iz Somalije, a tudi piratstvo tujcev, ki povzročajo razdejanje v somalijskih teritorialnih vodah.

Niki Tzavela, v imenu skupine EFD. – (EL) Gospa predsednica, mednarodni opazovalci so pripomnili, da rešitev problema piratstva leži v ustvarjanju politične stabilnosti v tem območju. To je nekaj, kar si želimo vsi, predvsem mi, Grki, kajti piratstvo v tem območju je močno prizadelo grški pomorski promet.

Gospa komisarka, kar ste povedali, je zame prijetno presenečenje. Do zdaj so edine informacije, ki so prihajale od mednarodnih medijev in z vseh strani, govorile samo o napredovanju vojaških operacij. Razorožili ste me, kajti hotela sem vam postaviti naslednje vprašanje: kakšen napredek so do zdaj dosegle politične sile v državi, kajti zdaj smo usmerjeni v dejstvo, da v Somaliji potrebujemo politično stabilnost, da bi lahko rešili problem. Hvala za informacije, ki ste nam jih dali; reči moram, da bi bilo dobro, če bi lahko podrobnejše informacije dobili tako Evropski parlament kot mediji, ki obravnavajo vprašanje političnega posredovanja.

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Gospa predsednica, gospa komisarka gospod predsedujoči Svetu, Španija je pravkar preživela boleče okoliščine, v katerih je bilo plovilo *Alakrana* in celotna njegova posadka podvržena izsiljevanju, ponižanju in neštetim nevarnostim.

Španska vlada je v Španiji poklicana na odgovornost, kot je primerno v takšnih primerih. Temi v tem Parlamentu bosta Evropa in več Evrope. Zato je treba reči, da je po enem letu, v katerem smo zahtevali diplomacijo in odločnost, rezultat pozitiven.

Vendar pa je operacija Atalanta neustrezna. Treba jo je razširiti in postati mora prožnejša. Ustvariti je treba možnost, da se ne bodo zaščitile samo poti, po katerih potuje človekoljubna pomoč, temveč tudi poti ribiških in trgovskih plovil Skupnosti. Slednje je treba zaščititi in prav zato bomo v resoluciji, ki naj bi bila sprejeta jutri, pozvali Evropski parlament in njegove institucije, da dajo nekatere zaveze.

Kar želimo storiti, je reči „da“ odločnemu stališču, ki so ga pokazale države, ki ščitijo svoja plovila s svojimi oboroženimi silami, da bi ustavile in po potrebi zakonito odbile napade piratov. Reči moramo „ne“ zatekanju k zasebnim varnostnim podjetjem, saj takšna poteza po ugotovitvah IMO s seboj nosi nevarnost nepotrebnega nasilja. Reči moramo „ne“ pasivnemu in diletantskemu odnosu vlad, ki lajšajo življenje piratom. Vendar pa moramo reči „da“ diplomaciji, „da“ pomoči za Somalijo in „ne“ neutemeljenim obtožbam domnevno nezakonitega ribolova.

Plovila Skupnosti lovijo v skladu z našimi mednarodnimi sporazumi. To delajo zakonito in zato morajo biti zaščitena. Institucije Skupnosti so jim zaščito dolžne zagotoviti.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Zaradi zapletene in nevarne razmere v Somaliji in njihovega vpliva na stabilnost smo vsi skupaj zelo zaskrbljeni. Obenem je cel svet priča problemom, ki jih tej državi povzroča piratstvo na morju in njegov vpliv na pomorski promet v širših vodah okrog Somalije. Očitno je, da za rešitev tega problema potrebujemo celovit pristop, kot je prej dejala komisarka Ferrero-Waldner.

Želel bi izkoristiti to priložnost, da izrečem našo zahvalo misiji Atalanta za odlično delo, ki ga je opravila do danes. Njena prizadevanja so zelo pomembna, saj je dostopnost te cone ključnega pomena za mednarodno trgovino in tovarni promet. Mornarjem na krovu trgovskih ladij in ribičem, ki lovijo v regiji, želimo, da bi lahko svoje delo varno opravljali. Mislimo, da je to bistvenega pomena. Zato še naprej podpirajmo delo te misije. Premislimo seveda tudi o tem, kaj bi še lahko storili, in kot je pravilno rekla gospa komisarka, rešujmo ta problem obenem tudi pri viru, učinkovito in na različnih področjih.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Gospa predsednica, Somalija je država, v kateri vladajo stalne izredne razmere in ki že skoraj 20 let nima nobene vlade. V EU moramo pomagati, da bi se te razmere spremenile. Zato podpiramo delo Komisije. Vendar pa precej dvomimo v novo misijo Evropske varnostne in obrambne politike (EVOP) ter načrt o usposabljanju 2 000 vojakov za prehodno vlado v Somaliji.

Kaj je pravi cilj te misije? Kakšen je splošen političen okvir za Somalijo? Kakšno vrednost lahko pripišemo trenutnim ameriškim in francoskim projektom usposabljanja? Ne razumemo, kako bo ta misija prispevala k izgradnji države. Kakšna je legitimnost prehodne vlade? Zakaj jo podpiramo? Zakaj verjamemo, da ji bo vojska pomagala? Kako lahko vojakom preprečimo, da bi se pridružili gospodarjem vojne, ko opravijo usposabljanje? Prepričani smo, da je s to misijo še vedno povezanih preveč vprašanj, da bi jo sploh lahko

začeli načrtovati. Predvsem pa ne razumem, kakšno vrednost lahko doda EU, in prepričana sem, da bi bil denar bolj porabljen za druge projekte, ki jih Komisija že izvaja.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Gospa predsednica, če želimo poskusiti razumeti, kaj se dogaja v vodah Indijskega oceana, se moramo vprašanja piratstva lotiti na odgovoren način in se vzdržati demagoških izjav ter strankarskih političnih stališč. To pravim navkljub izjavam, ki sem jih na žalost slišala v tem Parlamentu. Nekateri člani so v svojih nastopih izkoristili priložnost za napad španske vlade. Želela bi poudariti, da je omenjena vlada igrala ključno vlogo pri spodbujanju in vodenju operacije Atalanta, ki jo danes hvalimo. Vendar pa je očitno, da je ta operacija neprimerna in da jo je treba okrepiti.

Zato želim prositi Svet, naj okrepi to operacijo, razširi zaščitena območja, za katera je odgovorna, poveča razporeditev svojega osebja in ji podeli dodatne pristojnosti. S tem mislim na primer na nadzor pristanišč, iz katerih plujejo matične ladje piratov. Kljub temu je jasno, da Atalanta ne more biti edini mehanizem za reševanje somalijskega problema. Zato želim izkoristiti to priložnost in pozvati vse vpletene, da poiščejo skupno strategijo za Somalijo. Takšna strategija bi morala vključevati razvojno pomoč in politični dialog s prehodno zvezno vlado.

Pozivam tudi Svet, naj organizira novo operacijo, ki bi potekala vzporedno z Atalanto. Takšna operacija bi pomagala pri usposabljanju in opremljanju varnostnih sil somalijske zvezne vlade in obenem okrepila zavezo spoštovanju človekovih pravic in načela pravne države.

(Govornica se je strinjala, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8))

Luis de Grandes Pascual (PPE). – (ES) Ali poslanka meni, da je neodgovorno, če rečemo, da bi morala biti španska vlada v Španiji biti pozvana na odgovornost, in da bi se v tem Parlamentu morali osredotočiti na razpravo o Evropi in evropskih ukrepih podpore operaciji Atalanta?

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Gospod de Grandes Pascual, prosim, nikar ne polemizirajte. Po mojem mnenju je neodgovorno to, da izkoriščate čas za besedo, da bi se spravljali na vlado Španije.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Gospa predsednica, dejstvo je, da somalijski pirati predstavljajo grožnjo mednarodnemu pomorskemu prometu. Piratstvo ne vpliva samo na stroške in zanesljivost pomorskega prevoza, temveč tudi – kar je najpomembneje – onemogoča zagotavljanje mednarodne človekoljubne pomoči v Somalijo, s čimer povečuje resno pomanjkanje hrane v državi. Kljub temu moram poudariti, da posebne posledice čutijo države z dolgo tradicijo trgovskega pomorskega prometa, kot so Grčija in druge sredozemske države. Razumem, da je protipiratska misija EU za zaščito morskega prehoda v Afriškem rogu pomemben korak. Vendar pa moramo razumeti, da stvari, za katere smo včasih mislili, da spadajo v fantazijski in filmski svet – o njih sem kot otrok slišal iz pravljic – zdaj dejansko trkajo na naša vrata, predstavljajo očitno nevarnost in so resnične. Zato moramo Svet in Komisijo uskladiti in prepričati, da sprejmeta več političnih pobud.

Josefa Andrés Barea (S&D). – (ES) Gospa predsednica, piratstvo je zelo pomembna zadeva za Španijo, saj je prizadelo ribiška plovila, zato pozdravljam izpustitev ladje *Alakrana* in izrekam pohvalo ribičem, lastniku ladje in španski vladi za njihov trud.

Ribiške ladje so tarča piratov in očitno tudi priložnost za jemanje talcev, ki se ji ni mogoče upreti. Kot je dejal Svet, so pirati posodobili svojo taktiko tako na morju kot na kopnem. Ustvarjajo dobiček in države članice se morajo na te razmere odzvati.

Operacija EUNAVFOR Somalia (operacija Atalanta) je bila uspešna in komisarja je omenila, da so se začele izvajati številne dejavnosti, vendar mora biti takšnih operacij več in biti morajo boljše. Ribiške ladje ne smejo več biti ranljive; ribiške ladje je treba zaščititi, območje, v katerih bodo imele zaščito, pa je treba razširiti.

Predvsem potrebujemo rešitev na kopnem, kajti prav na kopnem je izvor problema: kot je poudarila Komisija, potrebujemo demokratično stabilnost. Komisijo sprašujemo, ali bi bila pripravljena organizirati vrh o piratstvu v tem območju, da bi se na kopnem našle rešitve za to, kar se dogaja na morju.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Tudi jaz sem seveda vesel zaradi srečnega konca v primeru *Alakrane*, a bojim se, da to na žalost ni zadnji takšen primer. Kot je bilo povedano, pomembno je, da ne pozabimo, da pirati ne izkoriščajo samo revščine, temveč tudi napake in luknje v sistemu, ki ne deluje.

Medtem ko je zagotovo žalostno in obžalovanja vredno, da so mornarji žrtve ugrabitev, ko navsezadnje opravljajo samo svoje delo, je prav tako nedopustno, da obstajajo ljudje, ki brezvladje, ne samo v Somaliji,

temveč v celotni regiji, izkoriščajo za nezakonit ribolov ali odlaganje onesnažujočih odpadkov. Žal, gospod de Grandes Pascual, se dogaja prav to.

Brez dvoma obsojamo vsako dejanje piratstva. Vendar pa za boj proti temu pojavu potrebujemo več kot zgolj vojake in plačance. Če bi mislili tako, bi s tem dejansko ustvarili nasproten učinek, kar bi pripeljalo do zaskrbljujočega stopnjevanja sporov, sploh če vemo, da nekateri ladjarji, ki želijo povečati svojo prisotnost v območju, tvegajo več, kot bi smeli, in se odmikajo od zaščitene območij bolj, kot bi smeli, s tem pa ustvarjajo nevarne razmere, ki jih je vedno zelo težko reševati.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Gospa predsednica, medtem ko se v Indijskem oceanu dejansko dogaja nezakonit ribolov, se flote Skupnosti gotovo ne more opisovati kot nezakonite, na kar so nekateri tukaj namigovali. Flota Skupnosti lovi znotraj najstrožjih meja zakonitosti, z dovoljenji, ki so bila izdana na podlagi Sporazuma o partnerstvu na področju ribolova med Evropsko skupnostjo in Sejšeli in s strani Komisije za tune v Indijskem oceanu (IOTC), ki ureja in upravlja ribolov tuna v območju.

Drugič, vsa plovila Skupnosti so opremljena s satelitskimi sistemi za spremljanje, prek katerih jih lahko ribolovni in vojaški organi izsledijo v realnem času in kadar koli.

Tretjič, flota Skupnosti ima na krovu opazovalce in upošteva strog režim zagotavljanja informacij o ribolovni dejavnosti, med drugim tudi z ladijskimi dnevniki o ribolovu, vzorci ulova in prepovedjo tovarnega prometa na odprtem morju.

In zadnjič, celotna flota Skupnosti je bila pravočasno vpisana v regionalni register flot Komisije za tune v Indijskem oceanu. Osebo si želim, da bi Komisija in Svet priznala, da evropska flota, ki lovi v tem območju, to počne znotraj najstrožjih meja zakonitosti.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Gospa predsednica, zelo rad bi izrekel svojo zahvalo in takoj na začetku povedal, da sta nam po mojem mnenju tako gospod Bildt kot gospa komisarka dala zelo dobre in zanesljive informacije. Te informacije govorijo o dejstvu, da so prizadevanja Evropske unije usmerjena na dve področji. Prvo je človekoljubna pomoč. Drugo je vojaška akcija, obe področji dejavnosti pa sta na srečo čedalje uspešnejši. Vendar pa bi rad postavil naslednje vprašanje: mar ne bi morali enakega pomena pripisati tudi izgradnji države v Somaliji, kajti slednja dejansko nima ustrezne vlade? Mar ne bi morali tudi oblikovati lokalne policije, kakor tudi osrednje vojaške sile? Menim, da bo težko doseči dolgoročen uspeh, če tega tretjega področja ne bomo obravnavali enako kot prvih dveh.

Carl Bildt, predsedujoči Svetu. – Gospa predsednica, zelo kratek bom. Somalija je velik problem. Somalija je velik problem že 20 let. Govorili smo o piratstvu. Vendar ne pozabimo na humanitarne razmere, ki so katastrofalne. Ne pozabimo na problem teroristov. Ne pozabimo na nestabilnost regije.

Sčasoma bomo morali poskušati vse to rešiti. Vendar bodimo tudi realni. Mednarodna skupnost, Združeni narodi in drugi se že zelo dolgo časa spopadajo s problemom Somalije. Rezultatov ni veliko. Ko gre za reševanje problemov Somalije, smo na tem področju precejšnji novinci. Poskušamo storiti nekaj stvari.

Za Atalanto smo vsi trdili, da je uspešna, vendar nikar ne mislimo, da lahko reši vse probleme. Ko govorimo o njeni razširitvi v Indijski ocean, govorimo o zares ogromnih območjih. In tudi če bi razporedili vse pomorske sile vseh držav Evropske unije, ne bi bil prepričan v popoln uspeh.

Nekaterim izmed teh piratov pa se seveda daje tudi denar, kar jim omogoča, da vlagajo v nadaljnja sredstva. Zato je ta problem precej zapleten.

To ni razlog, da ne bi naredili, kar lahko naredimo. Ne glede na vse težave, bi se morali poskusiti vključiti v podporo prehodni zvezni vladi.

To poskušamo narediti z različnimi programi usposabljanja. Ali imamo zagotovilo, da bo to uspešno? Ne, nimamo. A edina stvar, v katero smo lahko zagotovo prepričani, je, da nam zagotovo ne bo uspelo, če ne bomo niti poskusili. Če poskusimo, potem obstaja vsaj možnost, da pozitivno vplivamo. In če ne dobimo nič drugega, bomo vsaj uspeli zagotoviti programe dostave pomoči stradalim in trpečim prebivalcem Somalije v okviru Svetovnega programa za hrano. To je samo po sebi nekaj, na kar smo lahko ponosni.

Benita Ferrero-Waldner, članica Komisije. – Gospa predsednica, zelo dobro vem, da je to vprašanje, ki je zelo pomembno v nekaterih državah članicah zaradi njihovih žrtev in zaradi tamkajšnjih težav. Naš grški kolega, ki mi je postavil vprašanje, na katerega želim odgovoriti, ni več tukaj, hotela pa sem povedati, kaj smo delali in zakaj sem rekla, da smo dosegli določen uspeh.

Kot je omenil naš predsedujoči, smo imeli tako imenovan proces iz Džibutija in mednarodno kontaktno skupino, v kateri je sodelovala Komisija, in vem, da si je v tej skupini naš nekdanji kolega Louis Michel, ki je zdaj evropski parlamentarec, zelo prizadeval za pomoč in podporo prehodni vladi. Ta vlada je namreč tista, ki ima še vedno največ možnosti, da prinese nekaj stabilnosti Somaliji. To je naša prva in najpomembnejša naloga in morali jo bomo opraviti s pomočjo diplomacije in politike.

Nato moramo pomagati ladjam in vsem tamkajšnjim ljudem in jih zaščititi. Potem pa moramo storiti tudi to, kar sem rekla prej – kolega, ki je govoril zadnji, me je mogoče slišal. Rekla sem, da so izgradnja institucij, izgradnja zmogljivosti, prizadevanje za pomoč sodnim postopkom, za pomoč prebivalcem, zares temeljnega pomena. Vse to se lahko stori samo, ko bomo zagotovili več stabilnosti v državi in ko bodo sprejeti ukrepi za izkoreninjenje revščine. Zato je to prav zares zelo zapleten proces.

Da bi lahko pomagali, zdaj med drugim nudimo konkretno podporo v višini več kot 50 milijonov EUR, kar je ogromen znesek denarja za te ljudi, in sicer 29 projektom, ki podpirajo upravljanje, varnost in civilno družbo, ki podpirajo proces sprave in izgradnjo institucij. Končni cilj je pomagati pri oblikovanju delujoče države, ki bo lahko služila somalijskim ljudem in v kateri moramo premagati še terorizem. Terorizem je tam, kjer imamo skorajda propadlo državo, močno prisoten, zato je pred nami dejansko ogromna naloga.

Nekdo je vprašal, ali bi lahko imeli v prihodnosti vrh o piratstvu. Komisija temu sigurno ne bo nasprotovala, vendar mislim, da se morajo o tem odločiti države članice in predvsem, mogoče, naslednje špansko predsedstvo. Če za to pokažejo interes, potem to lahko gotovo storijo.

Predsednica. – Prejela sem šest predlogov resolucij⁽³⁾, predloženih v skladu s členom 110(2) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri (v četrtek, 26. novembra 2009).

Pisne izjave (člen 149)

Alain Cadec (PPE), v pisni obliki. – (FR) Gospa predsednica, gospe in gospodje, želel bi izraziti svojo trajno podporo tej resoluciji, saj poudarja pomen operacije Atalanta in njen uspeh. Glede na velikost ozemlja, ki ga je treba pokriti, razumem veliko obsežnost naloge, ki jo je treba opraviti. Vendar bi želel, da bi se evropske ribiške ladje, ki delujejo v tem območju, obravnavale kot zelo ranljiva plovila, zaradi česar morajo biti deležne posebne zaščite. Treba jih je torej razvrstiti v kategorijo 3.

Pravzaprav so najranljivejše tunolovke, saj imajo na eni strani zelo nizko nadvodje, na drugi pa jih ni mogoče premikati ali z njimi upravljati v času ribolova z zaporno plavarico: to pomeni štiri do pet ur. V tem času jim torej grozi nevarnost napada piratov. Prav to pa upravičuje to posebno zahtevo. Želel bi tudi pojasniti, da bi ta razvrstitev v operaciji Atalanta bila dopolnilo francoskim in španskim dejavnostim zaščite na krovu ladij.

Filip Kaczmarek (PPE), v pisni obliki. – (PL) Komisija in Svet imata prav. Edini možno odgovor na razmere v Somaliji je celovit pristop reševanju spora v tej državi z usklajenim ukrepanjem vseh strani, ki si prizadevajo za stabilnost v regiji in odpravo piratstva. Naš prvi cilj pri problemu odprave piratstva mora seveda biti nadaljevanje operacije Atalanta. To bi moralo celo vključevati razširitev njene pristojnosti, da bi bili zaščiteni tudi ribiči. Ne morem razumeti, zakaj nekateri kolegi poslanci ne želijo zaščititi ribičev. Če nudimo zaščito trgovskemu in turističnemu pomorskemu prometu ter ladjam, ki prevažajo pomoč v hrani, bi morali tudi storiti vse, kar je v naši moči, da bi omogočili ribičem varno opravljanje njihovega dela.

Obenem moramo imeti pred očmi dolgoročni cilj, brez katerega ne bomo nikoli našli trajne rešitve problema piratstva. S tem mislim na mir, stabilnost, odpravo revščine in razvoj države. Zato se moramo pri ukrepanju na dolgoročni ravni osredotočiti na:

- krepitev misije AMISOM,
- odločno ohranjanje in izvrševanje embarga na orožje v Somaliji,
- stabilizacijo države z usklajeno in celovito strategijo za ukrepanje, ki vključuje Evropsko unijo, Afriško unijo in ZDA,

---

⁽³⁾ Glej zapisnik.

- prizadevanje za trajne mirovne sporazume med stranmi in
- podporo pri izgradnji državnih institucij, ki bodo dejavne po vsej državi.

15. Okolje brez tobačnega dima (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o vprašanju za ustni odgovor Svetu o okolju brez tobačnega dima, ki ga je v imenu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane predložila Edite Estrela (O-0119/2009 – B7-0225/2009).

Edite Estrela, predlagateljica. – (PT) Prvič, poročevalcem v senci iz vseh političnih skupin bi se želela zahvaliti za njihovo skupno delo in trud, ki so ga vložili, da bi lahko v tako kratkem času predložili skupno resolucijo. Zahvaljujem se tudi sekretariatu Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane, sekretariatu moje skupine in mojemu pomočniku za vso njihovo podporo. Vsi so se zelo izkazali.

V imenu Odbora za okolje želim najprej izraziti svoje obžalovanje, ker se je švedsko predsedstvo odločilo zaključiti ta dokument, ne da bi počakalo na poročilo Parlamenta. Takšen odnos kaže na nedopustno neupoštevanje tistih, ki so bili izvoljeni s strani državljanov Evrope. Zato v imenu Odbora za okolje postavljam naslednje vprašanje: ali lahko Svet potrdi, da namerava sprejeti sklepe o tem vprašanju na svojem zasedanju 1. decembra 2009, kljub urniku Parlamenta? Zakaj Svet hiti s sprejetjem priporočila, ne da bi počakal na mnenje Parlamenta? Ali je Svet glede na to, da se je o predlogu Komisije posvetoval s Parlamentom, pripravljen upoštevati mnenje Parlamenta pri pripravi sklepov Sveta?

Treba je opozoriti, da Odbor za okolje podpira cilje iz priporočila, saj je tobak še vedno najpogostejši posamični vzrok smrti in bolezni v Evropski uniji. Odbor za okolje si zato želi, da bi se njegov urnik spoštoval, kajti tak bi lahko imeli o tem vprašanju temeljito razpravo, Parlament pa bi lahko sprejel svoje stališče.

Izpostavljenost tobačnemu dimu iz okolja, znana tudi kot pasivno kajenje, je velik dodaten vzrok smrti, bolezni in invalidnosti v Evropski uniji. Tobačni dim iz okolja vsebuje več kot 4 000 plinastih spojin in delcev, vključno z 69 znanimi rakotvornimi snovmi in številnimi toksini. Izpostavljenost tobačnemu dimu iz okolja ne pozna varne ravni. Po najbolj zadržanih ocenah zaradi pasivnega kajenja vsako leto umre več tisoč ljudi, kar povzroča precejšnje breme gospodarstvu tako v smislu neposrednih zdravstvenih stroškov kot posrednih stroškov, povezanih z zmanjšanjem produktivnosti.

Nekaj držav članic je v zadnjih letih doseglo precejšen napredek pri vzpostavljanju okolja brez tobačnega dima. Več kot tretjina držav je do danes sprejela obsežno zakonodajo o prepovedi kajenja na delovnem mestu in zaprtih javnih prostorih. Vendar pa v EU še obstajajo precejšnje razlike v ravneh zaščite pred izpostavljenostjo tobačnemu dimu. Na primer, delavci v hotelskem in gostinskem sektorju tvorijo posebej ranljivo poklicno skupino zaradi pomanjkanja celovite zaščite v večini držav članic ter izredno visoke izpostavljenosti koncentraciji tobačnega dima v barih in restavracijah.

Na ravni EU je vprašanje okolja brez tobačnega dima do zdaj bilo predmet več neobvezujočih resolucij in priporočil, ki ne zagotavljajo podrobnih smernic o načinu vzpostavljanja takšnega okolja.. Vprašanje se pojavlja tudi v številnih direktivah s področja varnosti in zdravja pri delu, vendar je v nekaterih primerih obravnavano samo posredno, v drugih pa ne zagotavlja primerne ravni zaščite.

Želela bi poudariti, da člen 8 okvirne konvencije Svetovne zdravstvene organizacije za nadzor nad tobakom, ki jo je do danes ratificiralo 26 držav članic in Skupnost, zavezuje vse strani, da zagotovijo učinkovito zaščito pred izpostavljenostjo tobačnemu dimu na delovnih mestih, v zaprtih javnih prostorih in javnih prometnih sredstvih.

Prepričani smo, da bo samo popolna prepoved kajenja na zaprtih delovnih mestih, vključno z gostinskim in hotelskim sektorjem, javnimi stavbami in javnimi prometnimi sredstvi, lahko zagotovila zaščito zdravja delavcev in nekadilcev ter spodbudila kadilce, da prenehajo s kajenjem.

Na koncu naj rečem, da upamo, da bo Svet upošteval to resolucijo, ki jo bo, upamo, Parlament jutri sprejel.

Åsa Torstensson, predsedujoča Svetu. – (SV) Gospa predsednica, 1. julija 2009 je Komisija vložila predlog priporočila Sveta o okolju brez tobačnega dima, in sicer na podlagi člena 152(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije. Glavni cilj tega predloga je izvajati člen 8 okvirne konvencije Svetovne zdravstvene organizacije za nadzor nad tobakom. Člen 8 se nanaša na zaščito pred izpostavljenostjo tobačnemu dimu. Do zdaj je to konvencijo ratificiralo 26 držav članic in tudi Skupnost.

Ob upoštevanju delovnega programa švedskega predsedstva in da bi lahko drugim institucijam omogočili dovolj časa, da podajo svoje mnenje, je Svet 8. julija 2009 pozval Evropski parlament, Evropski ekonomsko-socialni odbor in Odbor regij, da podajo svoje mnenje najpozneje do 26. novembra, 5. novembra oziroma 8. oktobra 2009. Evropski ekonomsko-socialni odbor je že sprejel mnenje, Odbor regij pa je sporočil, da mnenja ne bo podal. Mislim, da Evropski parlament namerava podati mnenje najpozneje do marca 2010, kar obžalujem. Na žalost bo za Svet to prepozno, da bi ga lahko upošteval. To nima popolnoma nobenega opravljanja s pomanjkanjem spoštovanja – ravno nasprotno.

Ministrica za starejše občane in javno zdravje Maria Larsson je 2. septembra na Odboru za okolje, javno zdravje in varnost hrane potrdila, da namerava švedsko predsedstvo sprejeti priporočilo o okolju brez tobačnega dima še pred koncem leta. Na Svetu trenutno poteka razprava o besedilu priporočila in do zdaj smo dosegli velik napredek. Prepričana sem, da bomo dosegli cilj in da bo priporočilo sprejeto na zasedanju Sveta 1. decembra 2009. Vendar pa Svet v zvezi s tem ne namerava sprejeti nobenih sklepov.

Svet je preučil resolucijo Evropskega parlamenta, ki je bila sprejeta 24. oktobra 2007, o Zeleni knjigi „K Evropi brez tobačnega dima: politične možnosti na ravni EU“. V tej resoluciji je Parlament pozval države članice, da v času dveh let sprejmejo zakonodajo o okolju brez tobačnega dima. Do zdaj so takšen zakon sprejele že mnoge države članice EU, nekatere pa to še nameravajo storiti. Parlament je preučil tudi možnost za dopolnitev protikadilske politike z drugimi ukrepi podpore. Svet se s tem strinja.

Vesela sem, da sem imela priložnost poročati o urniku Sveta glede predloga priporočila o okolju brez tobačnega dima, in veselim se vaših stališč o tej zadevi.

Theodoros Skylakakis, v imenu skupine PPE. – (EL) Gospa predsednica, odločitev Sveta, da svoj predlog o okolju brez tobačnega dima državam članicam predstavi s takšno naglico, ne da bi Parlamentu omogočil dovolj časa, da obdela svoje stališče, je po našem mnenju napaka. Naš odziv, razen današnjega vprašanja, je resolucija, za katero upam, da bo jutri sprejeta, pri kateri smo dosegli dober kompromis in ki po mojem mnenju izraža stališče večine v Parlamentu. Ta resolucija vsebuje številne nove elemente. V Skupni Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) smo posebej ponosni na poudarek, ki se v tem besedilu nanaša na zaščito otrok pred pasivnim kajenjem, na naš predlog in na podlagi potrditve drugih skupin pa so bili vključeno številni novi elementi.

Želel bi na primer izpostaviti sklicevanje na potrebo po posebni ozaveščenosti in zaščiti, kajti otroci, v nasprotju z odraslimi, nimajo možnosti, da bi se strinjali s svojo izpostavljenostjo pasivnemu kajenju bodisi z zakonskega, moralnega ali celo psihološkega vidika. Dolžnost staršev je, da nudijo zaščito, vendar potrebujejo našo pomoč, kajti pasivno kajenje otrok ni bilo dovolj raziskano in zato ne starši ne nihče drug ne ve, kakšne posledice ima lahko dolgoročna izpostavljenost za otroke in do kolikšne mere jih je treba zaščititi.

Zato je naš predlog, naj Komisija opravi vseevropsko študijo tega problema, vključno s kajenjem iz tretje roke, še posebej dragocen. Informacije, ki bi jih dobili, bi lahko bile v veliko pomoč. Poleg tega resolucija vsebuje številne pomembne elemente in upamo, da jih bo Svet upošteval.

Daciana Octavia Sârbu, v imenu skupine S&D. – (RO) Zaščita, ki jo ponuja prepoved kajenja na javnih mestih, mora prinesiti koristi državljanom in okolju Evropske unije. Ne moremo spregledati dejstva, da je kajenje trenutno eno izmed največjih vzrokov bolezni in smrti. Z vsemi močmi se borimo proti nevarnim epidemijam in razvijamo kompleksna in draga cepiva, da bi se zaščitili pred novi virusi, vendar lahko s prizadevanji za zaščito naših otrok, družin in okolja pred škodo, ki jo povzroča kajenje, dosežemo veliko več.

Če nas k temu, da damo tem prizadevanjem prednost, ne prepričajo sklicevanja na pojme, kot je pravica nekadilske večine, potem bi nas morala prepričati preprosta logika. Nekatere nedavne študije navajajo, da je prepoved kajenja v Severni Ameriki in Evropi pripeljala do hitrega upada nekaterih resnih zdravstvenih težav. Ta učinek je dejansko bil opažen takoj po uvedbi prepovedi kajenja. V državah, v katerih je kajenje na javnih mestih v celoti prepovedano, se pozitiven vpliv na zdravje pripisuje številnim dejavnikom. Ti ne vključujejo samo odstranitev dima, ki ga posredno vdihujejo kadilci, temveč zmanjšanje pasivnega kajenja, ki so mu izpostavljeni nekadilci.

Želim, da imamo pred očmi eno pomembno dejstvo: kadilci v Evropski uniji predstavljajo manjšino. Seveda ne more nihče reči, da je treba odvzeti pravico posameznikov do kajenja, celo ne v imenu nekaterih načel, ki jih vsi podpiramo, kot sta močna zaščita javnega zdravja in odprava vira onesnaževanja okolja. Obenem si večina, ki jo tvorijo nekadilci, želi okolje brez tobačnega dima. To dejstvo bi nas moralo voditi pri pripravi in podpiranju protikadilske zakonodaje.

Ker dokazi kažejo, da se bodo kadilci s pomočjo teh ukrepov podpore najverjetneje odpovedali kajenju, mislim, da moramo ukrepe protikadilske zakonodaje, ki so del politike Skupnosti za nadzor nad porabo tobačnih izdelkov, okrepiti, da bi tako dejansko prispevali k izboljšanju javnega zdravja po vsej Evropski uniji.

Frédérique Ries, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospa predsednica, s to resolucijo namerava Parlament avtomatično podpreti vsako proaktivno politiko Komisije v zvezi z bojem proti kajenju. Vendar pa jo prosimo tudi – in to je bistveno – da gre še naprej in zagotovi, da bodo do leta 2011 vsi evropski moški in ženske imeli pravico do čistega zraka na vseh javnih mestih, javnih prometnih sredstvih in delovnih mestih.

Evropa ima dejansko pravico – kar je očitno – in celo dolžnost, da nudi zaščito in da s tem v tem primeru uvede prepoved, kot je to počela do zdaj in počne še naprej v zvezi s celim nizom strupenih snovi, snovi, ki v nekaterih primerih ubijejo daleč manj ljudi kot tobak: kemičnimi snovmi, pesticidi, nekaterimi težkimi kovinami ali celo azbestom, če naj omenim samo nekatere.

Ko pravim, da mora Evropa uvesti prepoved in s tem zagotoviti vsem delavcem to nekadilsko okolje, kar od nas zahteva ogromna večina državljanov, to seveda ne pomeni, da napovedujemo križarsko vojno proti kadilcem. Kot liberalka ostro zagovarjam svobodo, svobodno izbiro in svobodno voljo. Evropsko besedilo lahko zagotovi oprostitev, sobe za kadilce in območja svobode. Sprejemanje predpisov ne pomeni zatiranja. Tu govorimo o javni prostorih, ne morete pa mi reči, da za Evropo ni prostora v tej razpravi.

Carl Schlyter, v imenu skupine Verts/ALE. – (SV) Gospa predsednica, želel bi poudariti, da to vprašanje seveda zadeva zaščito delavcev. To je edini razlog, da se EU sploh vključuje v to zadevo. Prepovedali smo na primer DCM oziroma diklorometan – za to vprašanje sem bil zadolžen sam –, in sicer prav zato, ker vpliva na zdravje delavcev. Delavci imajo pravico do zaščite na podlagi evropske zakonodaje, tu pa govorimo o zdravju zaposlenih v restavracijah in hotelih.

Prepoved kajenja v teh okoljih bi rešila veliko več življenj in bi bila v primerjavi z večino zakonov, ki jih sprejemamo tukaj, precej učinkovitejša pri preprečevanju številnih primerov slabega zdravja. To je eden izmed najučinkovitejših instrumentov, ki ga lahko sprejmemo za zaščito zdravja delavcev na delovnem mestu, predvsem pa otrok in drugih nedolžnih žrtev kajenja. Na ducate snovi v cigaretnem dimu je tako strupenih, da bi morali imeti posebno dovoljenje, če bi jih hoteli uporabljati v laboratoriju, a še vedno je to nekaj, kar želimo izpuščati v vsakodnevno okolje ljudi. To je popoln nesmisel. Tu ne gre za svobodo izbire, kajti tisti, ki zbolijo, tega sploh niso izbrali. Zdaj lahko tem ljudem pomagamo in preprečimo, da bi kdaj zboleli, zato je to priložnost, ki jo moramo izkoristiti.

Jiří Maštálka, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Vesel sem, da smo uspeli oblikovati skupno resolucijo, ki predstavlja zadovoljiv kompromis in ki lahko prispeva k zmanjšanju primerov smrti in slabega zdravja, ki so posledica kajenja. Pozdravlja besedilo člen 15, ki bi moralo zaščititi prizadevanja za zaščito nadzora nad tobačnimi izdelki, predvsem pred komercialnimi interesi tobačne industrije. Mehanizem iz člena 22, ki se nanaša na predložitev poročil, je po mojem mnenju dober. Razočaran sem, da v skupno resolucijo nismo uspeli vključiti standardizirane embalaže. Študije so pokazale, da bi standardizirane embalaže lahko v veliki meri zmanjšale porabo in povpraševanje, predvsem med mladimi ljudmi. Razočaran sem tudi, da zaradi razlogov, povezanih s časom, ni bil upoštevan ustrezen posvetovalen postopek, in upam, da bo Svet podprl zgoraj navedene predloge. Uradno bi želel še dodati, da smo na današnjem zasedanju sprejeli ukrepe, ki bodo zaščito nekadilcev v Evropskem parlamentu postavili na prave temelje.

Peter Liese (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, želel bi se zahvaliti vsem, ki so prispevali k resoluciji. Pasivno kajenje je velik problem, predvsem za otroke. Predsednik nemške zveze pediatrov je nekoč dejal, da kajenje v prisotnosti otrok pomeni namerno škodo telesu. Sam ne bi šel v takšno skrajnost, vendar pa je jasno, da moramo ukrepati.

Zelo pozdravljam zakonodajo, ki je bila sprejeta na Irskem, v Italiji in drugih državah. Mislim, da so zakonske in dejanske razmere v Nemčiji z vidika zdravstvene politike sramotne. V tem pogledu se moramo od drugih evropskih držav še veliko naučiti.

Kljub temu pa to ni tako lahko, kot namigujejo odstavki 2, 10 in 13 resolucije. Pristojnosti na evropski ravni so omejene in sprejemanje zakonodaje na tem področju bi lahko s političnega vidika imelo nasproten učinek. Zaščitimo lahko samo delavce. S sprejemanjem ukrepov na evropski ravni ne moremo zagotoviti posebne zaščite za otroke. A prav ta zaščita je nujno potrebna. Zato vas pozivam, da podprete predloge sprememb, ki jih je v zvezi s tem vprašanjem vložila Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov).

In še beseda o spornih subvencijah za tobak, o katerih razpravljamo že leta. Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane je vseskozi pozival k njihovi odpravi. Zdaj imamo v Svetu dober kompromis in zato bi želel na podlagi razprav z mojo skupino izraziti veliko osebno prošnjo, da naj odstavek 9 ostane nespremenjen. To je učinkovit kompromis in ljudje ne bodo razumeli, če bomo še naprej plačevali subvencije, kot smo jih v preteklosti. To spremembo potrebujemo in morali bi jo podpreti.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospa predsednica, med evropskimi volitvami leta 2004 je Irska uvedla prepoved kajenja na delovnem mestu, zato smo pred restavracijami in gostilnami naleteli na veliko razjarjenih volivcev. Bili so besni zaradi prepovedi. A zdaj smo v letu 2009 in dobili smo ogromno potrditev, da je to, kar smo naredili, bilo dobro za delavce, za delodajalce in javni zdravstveni sistem. Ljudje so se naučili živeti s tem.

Danes zjutraj sem se odločila za zdravo izbiro in sem se odpravila v Parlament peš; zgrozilo me je, ko sem v avtomobilih videla mlade starše, ki kadijo, na zadnjih sedežih pa imajo privezane otroke. Videla sem starše, ki so potiskali otroke v vozičkih in v rokah na glavami otrok držali cigarete. Očitno bomo morali še veliko delati na izobraževanju odraslih o nevarnostih za otroke.

Zato podpiram kolega Petra Liesa v njegovem pozivu, da zaščitimo otroke. Otroci so tako ranljivi in tako žalostno je, ko vidimo, da so izpostavljeni tej nevarnosti.

Vendar nikar ne demonizirajmo kadilcev. Ne pozabite, da tobak povzroča hudo zasvojenost in da kadilci potrebujejo vso našo pomoč in podporo, da bi se otresli te razvade. Tisti, ki se odločijo, kot bi rekli nekateri, da se te razvade ne bodo otresli, naj nadaljujejo s svojim početjem, pri čemer pa ne smejo škoditi drugim in morajo se v celoti zavedati škode, ki jo povzročajo sami sebi.

To je dobra resolucija in seveda jo na Irskem, kjer smo to zakonodajo dobro razvili, v celoti podpiramo.

Radvilė Morkūnaitė (PPE). – (LT) Tu, v Evropskem parlamentu, pogosto govorimo o človekovih pravicah. V skladu z raziskavo Evrobarometra 70 % državljanov Evropske unije ne kadi in večina bi želela, da bi se kajenje na javnih mestih prepovedalo. Lahko bi razpravljali o tem, ali bi to pomenilo diskriminacijo kadilcev. Vendar pa menim, da glede na ugotovljeno škodo, ki ji lahko kajenje povzroči zdravju, ne moremo tvegati zdravja ljudi. Ko govorimo o prepovedi kajenja na ravni EU, seveda ne smemo pozabiti na načelo subsidiarnosti, zato moramo državam članicam omogočiti, da se same odločijo, kako bodo branile in zaščitile svoje državljane. Kot je pravkar omenila naša irska kolegica, imamo na primer v Litvi Zakon o nadzoru nad tobačnimi izdelki, ki je eden izmed najbolj naprednih, če ga primerjamo z zakoni na ravni EU. Seveda je treba doseči še veliko več. Uporaba tobačnih izdelkov je v Litvi prepovedana v javnih ustanovah, na delovnih mestih, v zaprtih prostorih, v vseh gostinskih lokalih, kjer se streže hrana, ter v javnih prometnih sredstvih. Zakon o nadzoru nad tobačnimi izdelki je bil v Litvi sprejet z veliko pripravljenostjo in v resnici so celo sami kadilci priznali, da zdaj kadijo manj oziroma v nekaterih primerih so kajenje celo popolnoma opustili. Seveda mora Litva, tako kot druge države članice EU, nekaj več pozornosti nameniti kajenju mladostnikov. Prepričana sem, da si vsi želimo čistega in zdravega okolja, zlasti za naše otroke. Zato bi dobri zgledi, ki jih postavljajo države, ki so prepovedale kajenje na javnih mestih, morali spodbuditi in navdihniti tiste države, ki kažejo pri tem vprašanju več dvomov, da zaščitijo pravice nekadilcev, institucije EU – potem ko bodo upoštevale mnenje Evropskega parlamenta – pa bi morali spodbuditi, da poiščejo načine za sprejetje zakonodaje, ki bo obvezujoča.

Seán Kelly (PPE). – Gospa predsednica, najprej bi želel čestitati gospe Estrela za njeno pobudo. Strinjam se s tem, kar je poudarila.

Tudi sam sem na Irskem videl spremembo odnosa do kajenja in tudi spremembo v navadah irskih kadilcev. Bil sem predsednik Irske atletske zveze, ki je največji športni organ na Irskem. Uvedli smo prepoved na našem največjem stadionu, ki sprejme 82 500 ljudi. Ljudje so se temu upirali, zdaj pa so sprejeli. Priče smo popolni spremembi. Nimam nič proti, da ljudje kadijo, vendar to vpliva na druge in v tem je problem. Na Irskem smo dejansko odpravili pasivno kajenje in odrasli so tudi začeli kaditi manj. Mnogi so kajenje opustili in tudi – kar je najpomembnejše – mladi so manj nagnjeni h kajenju, kot so bili prej.

Zadnje, kar bi rad poudaril, je, da ljudje ugotavljajo tudi, da celo v njihovih oblekah ni več vonja po tobačnem dimu. Ko greste v tujino in v restavracije, boste raje odšli, če boste zavohali dim, enako pa velja tudi za hotele. To je dobra pobuda in prej ko bo sprejeta, bolje bo za vse. Ljudje ne bodo obžalovali, to lahko zagotovim.

Chris Davies (ALDE). – Gospa predsednica, ljudje imajo pravico kaditi, vendar se ne bom priklonil nikomur, ki pravi, da ljudje na delovnem mestu ali kateri koli ustanovi ne smejo vdihavati dima, ki ga izdihnejo drugi.

Osebnost sovražim to reč – prav nagnusna mi je – in pozdravljam prepoved, ki jo je uvedla moja država. Vendar pa se mi ne zdi, da bi to odločitev morali sprejeti na evropski ravni. Mislim, da ne bi smeli zahtevati zavezujoče zakonodaje, ki naj bi veljala v vseh državah članicah. Sem federalist, nisem pa centralist. Odločitve je treba sprejemati na najnižji praktični ravni, v tem primeru na ravni držav članic ali dejansko regionalne vlade, kot na Škotskem, prvem področju moje države, ki je odpravila kajenje.

Kako lahko je zanemariti načelo subsidiarnosti, ko mislimo, da delamo dobro. V tem primeru menim, da poskušamo delati dobro, vendar zdaj, ko je Lizbonska pogodba sprejeta, bi se morali na vse kriplje truditi, da bi spoštovali to načelo.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Gospa predsednica, po vsej Evropi je treba sprejeti jasna in praktična pravila o zaščiti nekadilcev. Vendar pa po mojem mnenju „povsod po Evropi“ ne pomeni nujno „od Evrope“. Mnoge države članice že imajo predpise za zaščito nekadilcev in druge so v postopku uvajanja takšnih predpisov.

Zakaj zdaj nekateri moji kolegi poslanci govorijo, da v Bruslju lahko to opravimo veliko bolje od držav članic ne glede na dejstvo, da Evropska unija nima nobene pristojnosti na področju zdravstvene politike in da moramo to opraviti tako, da naredimo velik ovinek prek zdravja in varnosti pri delu? Po mojem mnenju bi se države članice morale odločiti, katere predpise bodo sprejele, da bi zaščitile nekadilce. To je smiselno, saj so boljše seznanjene z lokalnimi problemi in vprašanji. Ne razumem, zakaj bi moral Bruselj uvajati zaščito za nekadilce na Laponskem in v Andaluziji, ki bi bila identična v vsaki podrobnosti. Kaj se je zgodilo s čezmejnimi posledicami? V Bruslju smo v tem pogledu dosegli naše meje.

Zame osebno je predvsem pomembna zaščita otrok in mladih ljudi. Na tem področju potrebujemo celovito zaščito. Če bomo zaščito za nekadilce uvedli na evropski ravni prek zdravja in varnosti pri delu, potem ne bomo ščitili otrok in mladih ljudi, saj niso zaposleni. Zato vas pozivam, da podprete predloga sprememb 2 in 13, ki ju je vložila Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov).

Åsa Torstensson, predsedujoča Svetu. – (SV) Gospa predsednica, zahvaljujem se spoštovanim poslancem za to pomembno razpravo. Izredno pozitivno je, da se vsi tako zavzemamo za uspeh pri vzpostavljanju okolja brez tobačnega dima. Mislim, da imamo veliko skupnih stališč. Kot sem rekla prej, obžalujem dejstvo, da Evropski parlament ni mogel pravočasno predložiti svojega mnenja, vendar bo predsedstvo upoštevalo resolucijo Parlamenta.

Kar zadeva kajenje na delovnem mestu, je Komisija odprla krog posvetovanj s socialnimi partnerji na ravni EU. Slednji so prejeli prošnjo, da podajo svoje mnenje o trenutni zakonodaji in morebitnih prihodnjih zakonodajnih pobudah na tem področju. Predlog priporočila navaja, da je izpostavljenost kajenju iz druge roke predvsem nevarna za otroke in mlade ljudi in da bi to lahko povečalo verjetnost, da tudi sami začnejo kaditi.

Predlog priporočila o okolju brez tobačnega dima poziva Komisijo, da predloži poročilo o izvajanju, delovanju in vplivih predlaganih ukrepov, in sicer na podlagi podatkov, ki jih posredujejo države članice. Tudi poročilo Komisije bo zagotovilo primerno priložnost, da se vrnemo k tej temi.

Prav tako bo vidno mesti v programu za naslednje leto imelo vprašanje nadzora nad tobakom. Takrat bomo začeli s pripravami na četrto zasedanje konference podpisnic okvirne konvencije za nadzor nad tobakom. Konferenca bo potekala od 15. do 20. novembra 2010 v kraju Punta del Este v Urugvaju. Prepričana sem, da bo do takrat Svet želel o tem vprašanju še enkrat razpravljati z Evropskim parlamentom.

Predsednica. – Prejela sem en predlog resolucije⁽⁴⁾, predložene v skladu s členom 115(2) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo jutri (v četrtek, 26. novembra 2009).

Pisne izjave (člen 149)

Martin Kastler (PPE), v pisni obliki. – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, pogosto se zgodi, da dobre namere ustvarijo probleme. Nihče tukaj ne dvomi v dejstvo, da nekadilci potrebujejo celovito zaščito. Vendar pa kompromisni predlog resolucije o okolju brez tobačnega dima, o kateri bomo glasovali v četrtek, obsega veliko več kot zgolj zaščito nekadilcev. Čeprav trenutni osnutek izrecno podpira načelo subsidiarnosti, ga obenem tudi spodkopava. Predlog poziva k uvedbi strogih in pravno zavezujočih predpisov na ravni EU.

⁽⁴⁾ Glej zapisnik.

Utemeljeno skrb za zaščito zdravja izrablja za poskus prenosa neveljavne pristojnosti na področju zdravstvene politike ter vprašanj dela in socialnih vprašanj na evropsko raven. Vsi si želimo Evropo, ki bo blizu svojim ljudem, ključ tega pa je načelo subsidiarnosti. Države članice ali zvezne države, kot v primeru Nemčije, morajo imeti svoje razprave o zaščiti nekadilcev. To je edini način, da se poiščejo rešitve, ki ustrezajo običajem in kulturi vsake države in ki so torej blizu njenim ljudem. Zato vas želim pozvati, da predloga resolucije v njeni trenutni obliki v četrtek ne podprete.

Franz Obermayr (NI), v pisni obliki. (DE) Sem nekadilec. Popolnoma se zavedam škode, ki jo zdravju povzročata uporaba tobačnih izdelkov in pasivno kajenje. Vendar pa, kot se pogosto dogaja, gredo ti načrti iz EU nekoliko predaleč. Nekateri izmed teh predpisov so popolnoma nesmiselni in v nekaterih primerih celo ne dovoljuje kajenja na prostem. EU se obsedeno ukvarja s porabo tobačnih izdelkov, čeprav v vsakodnevnem življenju obstaja vrsta drugih dejavnosti, ki so statistično dokazano nevarne in škodljive, kot so hitra prehrana, solariji, alkohol in kava, vožnja z avtomobilom, opustitev telesne aktivnosti in premalo spanja, če naj navedem samo nekatere. Pozdravil bi razumne predpise in kampanje ozaveščanja, katerih cilj je zmanjšati tveganja, ki se pri tem pojavljajo. Vendar pa bi na koncu morali odrasli nositi odgovornost za svoje odločitve o tem, v kolikšnem obsegu so pripravljeni sprejeti škodo, ki jo zaradi tega povzročijo svojemu zdravju. Popolna prepoved kajenja v podjetjih je predvidena za leto 2012, pri tem pa se zelo malo misli na tista podjetja, ki bodo najbolj trpela, torej podjetja v gostinskem sektorju. Slednja lahko namreč pričakujejo do 20-odstotni padec prometa, kar bi povzročilo izgubo številnih delovnih mest. Poleg tega so v zadnjih letih restavracije in bari bili po zakonu dolžni v svojih prostorih urediti prostore za kadilce in nekadilce. S popolno prepovedjo kajenja v letu 2012 bi te drage naložbe v enem zamahu postale zastarele. Osnutek priporočila Sveta o okolju brez tobačnega dima ni smiselni ukrep.

Richard Seeber (PPE), v pisni obliki. – (DE) Pri zaščiti nekadilcev se bodo morale nekoliko podvzati predvsem države članice. Naša osrednja skrb mora biti zaščita ranljivih skupin, kot so otroci in nosečnice. Vendar pa Evropska unija nima neposredne pristojnosti pri tej zadevi. Zdravstveno varstvo je in ostaja zadeva držav članic in slednje morajo prevzeti odgovornost za ta vprašanja. EU bi se torej morala osredotočiti na to, kaj lahko stori, da bi zaščitila nekadilce, kar pomeni zaščito zaposlenih na delovnem mestu. Vendar pa poskus, da bi izpolnili temeljni cilj, tj. Evropo narediti nekadilsko z uvedbo številnih predpisov o zaščiti delavcev, ni ustrezna rešitev tega problema. Da bi pred škodljivimi učinki tobačnega dima zaščitili čim več delov prebivalstva in predvsem otroke, potrebujemo več kampanj za ozaveščanje javnosti. To je edino učinkovito sredstvo za dolgoročno spremembo načina razmišljanja ljudi v Evropi in edina rešitev za zmanjšanje kajenja v zasebnem življenju.

(Seja je bila prekinjena ob 19.30 in se je nadaljevala ob 21.00)

PREDSEDSTVO: GOSPA KRATSA-TSAGAROPOULOU

podpredsednica

16. Sestava odborov in delegacij: gl. zapisnik

17. Ratifikacija in izvajanje dopolnjenih konvencij Mednarodne organizacije dela (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je vprašanje za ustni odgovor Komisiji o ratifikaciji in izvajanju dopolnjenih konvencij Mednarodne organizacije dela, ki so ga predložili Alejandro Cercas v imenu skupine S&D, Marian Harkin v imenu skupine ALDE, Jean Lambert v imenu skupine VERTS/ALE ter Gabriele Zimmer in Ilda Figueiredo v imenu skupine GUE/NGL (O-0131/2009 – B7-0228/2009).

Alejandro Cercas, predlagatelj. – (ES) Gospa predsednica, kolegi poslanci, člani Komisije, vsi vemo, da je treba globalizacijo gospodarstva, mednarodno finančno krizo in vse prihodnje izzive reševati na svetovni ravni. Teh problemov ne moremo več obravnavati na nacionalni ali celo regionalni ravni. Sodelovanje med Evropsko unijo in Mednarodno organizacijo dela (ILO) mora zato postati ključna točka našega dnevnega reda.

ILO s svojo tristransko metodo opravlja neprecenljivo delo pri zagotavljanju skladnosti in racionalnosti v našem svetu. Naše vrednote so tiste, na katerih je bila ILO utemeljena. Skupaj z ILO si prizadevamo za socialni model, ki spoštuje dostojanstvo ljudi, in prepričani smo, da lahko sodelujemo. Jasno je, da Evropa potrebuje

ILO, da bi ta socialni model ohranila – tega ne bi mogli storiti v krivičnem svetu –, in da nam ILO nudi priložnost, da prevzamemo vlogo svetovnega akterja v mednarodnih odnosih.

Evropska unija in njene države članice trdijo, da zelo tesno sodelujejo z ILO in da spodbujajo program o dostojnem delu za vse ter globalni pakt o zaposlovanju z ILO na čelu. Vendar pa, gospe in gospodje iz Komisije, med našimi besedami in našimi dejanji je premalo doslednosti. Zato je ključnega pomena, da nočoj govorimo o ratifikaciji konvencij ILO in da jutri potrdimo resolucijo o tem vprašanju, da bi lahko ponudili ILO in našemu lastnemu projektu nekakšna zagotovila.

V svojem sporočilu o prenovljeni socialni agendi ste ponovno pozvali države članice, ki pa se niso odzvale. Pozvali ste jih, naj ratificirajo in izvajajo konvencije, vendar brez veliko uspeha. Kaže, da boste morali bolj vztrajati. Nesmiselno je govoriti, da so države članice že ratificirale glavne konvencije ILO. ILO je dopolnila 70 izmed svojih konvencij in celo nekatere države tretjega sveta in nastajajoča gospodarstva napredujejo hitreje kot Evropska unija. Preostali svet to težko razume, Evropa pa izgublja verodostojnost in priložnosti.

Zato, gospe in gospodje iz Komisije, je do neke mere nezaslišano, da Evropa izraža takšno podporo dostojnemu delu in ILO, nato pa ne ratificira konvencij ILO in se preprosto zadovolji z retoriko.

Tu se pojavlja vprašanje. Zato vse skupine v tej dvorani jutri od vas pričakujejo, da boste naredili korak naprej in izdalo sporočilo, v katerem boste zahtevali, naj države članice ratificirajo konvencije, da bi naše besede in naša dejanja lahko uskladili. Pomanjkanje te skladnosti v politiki je eden izmed razlogov, zakaj izgubljam verodostojnost pri naših državljanih in zakaj tudi Evropa izgublja verodostojnost v ostalih delih sveta.

Marian Harkin, *predlagateljica*. – Gospa predsednica, zelo sem vesela, da lahko podprem poziv k ratifikaciji in izvajanju dopolnjenih konvencij ILO v državah članicah. Zagotovo je vredno reči, da je bil razlog za ustanovitev ILO leta 1919 po Versajskem sporazumu, s katero se je končala prva svetovna vojna, pokazati prepričanje, da je svetoven in trajen mir mogoče doseči samo, če temelji na socialni pravičnosti. V vmesnih osemdesetih letih se je ILO po vsem svetu odzivala na potrebe ljudi po dostojnem delu, preživetju in dostojanstvu.

Nocoj prosimo vse države članice EU, da ratificirajo in izvajajo dopolnjene konvencije ILO; vendar tega ne prosijo samo predlagatelji tega vprašanja – pridružujejo se nam tudi mnoge agencije in organi. Če si pogledate kodeks ravnanja Združenih narodov za ponudnike, boste videli, da so konvencije ILO predstavljale temelj, iz katerega izhaja večji del kodeksa ravnanja, ZN pa pričakuje, da bodo vsi ponudniki blaga in storitev Združenim narodom ravnali v skladu z načeli kodeksa poslovanja. Zato je treba te konvencije ratificirati in izvajati po vsem svetu, da bi jih lahko upoštevali vsi ponudniki. Zagotovo nam lahko to uspe v EU.

Evropska komisija v svojem sporočilu o prenovljeni socialni agendi navaja: „Komisija poziva vse države članice, naj bodo za vzgled ter ratificirajo in izvajajo konvencije ILO, ki jih ILO uvršča med aktualne“. V resoluciji o prenovljeni socialni agendi, ki jo je maja letos potrdil zadnji Evropski parlament, ponovno navajamo, da mora po našem mnenju povečanje izvajanja in izvrševanja obstoječega delovnega prava v okviru nacionalnega prava in prava Skupnosti in v okviru konvencij ILO biti prednostna naloga institucij EU in držav članic. Zato nocoj v Parlamentu k temu še glasneje pozivamo. Predsedstvo prosimo, naj se za to zadevo čim bolj zavzame, države članice pozivamo, naj preučijo močne socialne argumente za ratifikacijo in izvajanje teh konvencij, Komisijo pa prosimo, naj preuči sprejetje priporočila, s katerim bi države članice spodbudila k ratifikaciji konvencij, ki so aktualne.

Menimo tudi, da mora EU zagotoviti skladnost med svojo notranjo in zunanjo politiko. V Parlamentu znova in znova poslušamo o izmenjavi najboljših praks med državami članicami. To je zagotovo najboljši primer tega, kako lahko ustvarimo najboljšo prakso pri nas: da države članice ratificirajo ustrezne konvencije in spodbujajo najboljšo prakso na zunanji ali svetovni ravni, tako da, kot predlaga Komisija, bodo postavile vzgled z ratifikacijo aktualnih konvencij. Danes, 25. novembra, je na svetu ratificiranih 7 650 konvencij ILO, 47 pa jih je bilo ratificiranih samo v zadnjih 12 mesecih. Pričakujemo, da bo Evropa prevzela vodilno vlogo na področju podnebnih sprememb v Københavnu; podobno dobro delo bi lahko opravili z ratifikacijo konvencij ILO.

Emilie Turunen (v imenu Jean Lambert). – (DA) Gospa predsednica, v imenu Skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze bi želela poudariti, da so sporočila v tem sklepu o ratifikaciji in izvajanju konvencij ILO po našem mnenju zelo potrebna in izredno nujna. Zakaj? Iz dveh razlogov. Prvič, EU bi morala prevzeti vodilno vlogo v boju za dostojno delo. Pri spodbujanju dobrih delovnih pogojev in dostojnega dela bi morali prevzeti vodilno mesto na svetu.

Drugič, kot je bilo danes tukaj že omenjeno, med našimi besedami in našimi dejanji, ali z drugimi besedami, med notranjimi in zunanjimi odzivi EU, se odpira prepad. Če EU ali če države članice EU pozabijo oziroma če se odločijo, da ne bodo ratificirale in izvajale dopolnjenih konvencij, potem to ne bo slabo samo za delavce Evrope. To bo tudi zelo slab signal, ki bi ga poslali državam zunaj EU, od katerih zahtevamo, naj ratificirajo prav te iste konvencije. Zgled bi morali dajati s svojimi dejanji.

Ključnega pomena je, da EU prevzame vodilno vlogo na svetovni ravni, da pokažemo, da smo regija, ki uspešno združuje dobre delovne pogoje z visoko ravno konkurenčnosti. ILO je naša svetovna akterka, ko govorimo o ureditvi na mednarodni ravni. Temeljnega pomena je, da EU podpre ILO kot institucijo in da konvencije ILO jemljemo resno. Zato Skupina Zelenih v celoti podpira sporočila v tem sklepu, pristojne organe EU pa pozivamo, naj državam članicam poudarijo, da bi jo morale jemati prav tako resno, kot to nocoj počnemo mi.

Ilda Figueiredo, predlagateljica. – (PT) Gospa predsednica, podpiramo poziv državam članicam, da naj preučijo socialne argumente za ratifikacijo in izvajanje konvencij, ki jih ILO uvršča med aktualne.

Mednarodna organizacija dela od leta 1919 ohranja in razvija sistem mednarodnih delovnih standardov, ki pokrivajo širok niz področij, od dela, zaposlovanja, socialne varnosti, socialne politike in s tem povezanih človekovih pravic.

Zato smo podprli prvotni osnutek skupne resolucije, ki je bil tu predložen. Na žalost pa so zaradi pritiska Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) druge podpisnice dovolile, da vključitev sklicevanja na lizbonsko strategijo za rast in delovna mesta oslabilo pomembnost resolucije in zmanjšala njeno moč.

A vendar, kot se vsi zavedamo, je Evropska komisija prav v imenu lizbonske strategije temu Parlamentu predstavila nekatere izmed najslabših predlogov, ki so s svojim poudarjanjem prožnosti in deregulacije dela bili usmerjeni proti pravicam delavcev in socialnim pravicam.

Kdo lahko pozabi predlog spremembe Direktive o delovnem času, s katerim se je želelo razvrednotiti delo in ga potisniti v še bolj negotov položaj, podaljšati delovni dan in zmanjšati pomen kolektivnih pogajanj ter vloge sindikatov, kar je ravno nasprotno temu, kar zagovarjajo konvencije ILO?

Prav zaradi tega obžalovanja vrednega sklicevanja na lizbonsko strategijo smo umaknili našo podporo tej resoluciji.

Vendar pa v imenu Konfederalne skupine Evropske združene levice – Zelene nordijske levice pozivamo države članice, da ratificirajo konvencije ILO, Evropsko komisijo pa prosimo, da preuči naše predloge.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospa predsednica, v zadnjih nekaj letih je Komisija večkrat poudarila svojo zavezo mednarodno sprejeti Agendi za dostojno delo in hkrati podpora konvencijam ILO.

Komisija je aktivno podpirala države članice in tesno sodelovala z ILO z namenom sprejetja velikopoteznih pravnih standardov, ki odgovarjajo na izzive globaliziranega gospodarstva in prispevajo k izvajanju Agende ILO za dostojno delo. Svet in Evropski parlament sta v tej zvezi poudarila pomen Agende za dostojno delo in dejavnosti Komisije.

Države članice so že ratificirale vse konvencije ILO, ki obravnavajo osrednje delovne standarde, ter veliko število drugih konvencij ILO. Komisija je v okviru prenovljene socialne agende ponovno potrdila svojo zavezo Agendi za dostojno delo. Komisija predvsem poziva vse države članice, naj bodo za vzgled ter ratificirajo in izvajajo konvencije ILO, ki jih ILO uvršča med „aktualne“. S tem poudarja tako notranjo kot zunanjo razsežnost Agende za dostojno delo. Poleg tega je Komisija, kadar so konvencije ILO vključevale izključne pristojnosti Skupnosti, skupaj s pozivom k čimprejšnji ratifikaciji standardov izdala pravočasne predloge sklepov Sveta o pooblastitvi držav članic, da ratificirajo ustrezne konvencije, predvsem Konvencijo o delovnih standardih v pomorstvu in Konvencijo na področju ribolova.

Nazadnje, Poročilo o dostojnem delu iz leta 2008 predvideva spremljanje dosežkov na področju politike v zvezi s procesom ratifikacije. Pričakujemo, da bo rezultat te analize predstavljen v naslednjem Poročilu o dostojnem delu, ki bo objavljeno leta 2011.

Csaba Öry, v imenu skupine PPE. – (HU) Najprej bi želel pozdraviti dejstvo, da so skupine uspele doseči soglasje o besedilu resolucije, ki bo pripravljeno na temo ratifikacije in izvajanja konvencij, ki jih je popravila Mednarodna organizacija dela. Zato bomo tudi mi to podprli.

Dobro znano je, da je Mednarodna organizacija dela eno izmed najstarejših mednarodnih teles. Ustanovljena je bila leta 1919 s temeljnim ciljem ustvariti delovne predpise, ki bodo urejali ustvarjanje delovnih razmer in težka delovna okolja, da bi se borila proti izkoriščanju. Kasneje je precej razširila svoje dejavnosti in vključila socialno politiko ter sistem tehničnega sodelovanja.

V Skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) menimo, da delovni standardi, ki jih je razvila Mednarodna organizacija dela, pomagajo zmanjševati škodljive učinke konkurence na mednarodnem trgu, s tem pa povečujejo možnosti za doseganje uravnotežene gospodarske rasti. To ima poseben pomen v času, ko mogoče že stopamo proti izhodu iz trenutne krize, zagotovo pa se s tem večja legitimnost teh standardov in potrjuje dejstvo, da so se pojavili ob koncu tristranskega procesa in da izhajajo iz ločenega demokratičnega procesa, v katerem so sodelovali vlade, delodajalci in sindikati. Zato se v tem primeru ukvarjamo s pravicami in zavezami na delovnem mestu ter celovitim sistemom, ki jih zajema in ki ga morajo države, ki sprejmejo in ratificirajo konvencije, tudi upoštevati. Obenem ne moremo zanemariti dejstva, da Evropska unija kot skupnost ne more ratificirati sporazumov. To lahko storijo samo posamezne države članice. S tem se vsekakor postavlja vprašanje ustrezne uporabe sodne pristojnosti Skupnosti in subsidiarnosti. Zato besedilo v celoti primerno poziva EU, da natančno opredeli, katera pravna področja in predpisi, ki se nanašajo nanjo, spadajo v sodno pristojnost Skupnosti, in katera v sodno pristojnost posameznih držav članic. To pomeni, da bomo, če bomo lahko upoštevali načelo subsidiarnosti, podprli pripravo poročila, s tem pa čim prej omogočili ratifikacijo konvencije.

Ole Christensen, v imenu skupine *S&D*. – (DA) Gospa predsednica, v EU imamo notranji trg, na katerem lahko na prostem trgu prodajamo blago drug drugemu. Zagotavljamo svobodno konkurenco in poceni blago in vse to je zelo lepo in krasno. Vendar pa je treba vključiti tudi druga področja. Temeljne pravice delavcev je treba zagotoviti in spoštovati po vsej EU. Države članice EU ne smejo konkurirati pod slabimi delovnimi pogoji, delovna sila v vseh državah članicah pa si mora zagotoviti enako plačilo za enako delo. Temeljna pravica je tudi pravica do stavke.

Zato je pomembno, da imamo tesno sodelovanje med EU in Mednarodno organizacijo dela, ILO. Imamo nekatere skupne vrednote in konvencije ILO lahko uporabimo kot podlago za nadaljnji razvoj evropskega socialnega modela. Na žalost to trenutno ni mogoče, saj Komisija šteje konvencije za zavezujoče samo, če jih je ratificirala več kot polovica držav članic. Začeli bi lahko tako, da bi zagotovili, da bo najmanj vsaka država članica EU ratificirala in izvajala konvencije, ki jih ILO uvršča med aktualne. Dovolj je bilo besed; kar potrebujemo, so dejanja. Kako naj sicer zahtevamo od drugih držav sveta, da ratificirajo in izvajajo konvencije ILO, in kako naj od STO zahtevamo, da v vse svoje trgovinske sporazume vključi temeljne pravice delavcev?

EU mora prevzeti vodilno vlogo. Samo takrat bomo lahko rekli drugim državam, da morajo vse ratificirati in izvajati te konvencije. Dostojno delo v EU in svetu moramo prikazati kot trajnosten, odločen odziv na svetovno krizo, s katero smo soočeni.

Elisabeth Schroedter, v imenu skupine *Verts/ALE*. – (DE) Gospa predsednica, res je, gospe in gospodje, da v obdobjih krize svetovni minimalni standardi ščitijo delavce pred nečloveškimi delovnimi pogoji. EU vedno podpira osrednje standarde Mednarodne organizacije dela (ILO) v improviziranih govorih in v okviru svojih stikov s tretjimi državami, kar je pravilno, saj ti standardi ščitijo delavce pred diskriminacijo in socialnim dumpingom.

Na žalost pa se v Evropski uniji vse skupaj ustavi prav pri teh improviziranih govorih. Države članice EU in tudi sama EU se ne menijo za konvencije ILO. Ne ratificirajo jih in jih ne izvajajo. To državam članicam in EU omogoča, da se izognejo svojim odgovornostim. Na primer, Sodišče Evropskih skupnosti je odpravilo pravico do stavke in Komisija je to potezo pozdravila. Konvencijo o varstvu pravic vseh delavcev migrantov so ratificirale samo tri od 27 držav članic. To je nezaslišano in to stanje se mora 90 let po ustanovitvi ILO spremeniti.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, najprej bi se želela svojim kolegom iz Skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in drugim političnim skupinam našega Evropskega parlamenta zahvaliti, ker smo pri tem vprašanju dostojnega dela vsi skupaj zavzeli isto stališče in predložili skupno resolucijo, pogajanja zadnjih nekaj dni pa so bila izredno pozitivna.

Mednarodna organizacija dela od leta 1919 uspešno zagotavlja in razvija sistem mednarodnih delovnih standardov, ki pokrivajo širok niz področij od dela, zaposlovanja, socialne politike in človekovih pravic. Tega, predvsem v tem času krize, ne smemo pozabiti.

Zato je izredno pomembno, da je ILO uvrstila konvencije med aktualne po tristranskem procesu, v katerem so sodelovali delodajalci, delavci in vlade. To je razlog našega priporočila državam članicam, v katerem jih spodbujamo, da ratificirajo konvencije, ki jih je uvrstila ILO, in jih pozivamo, da aktivno prispevajo k njihovem učinkovitemu izvajanju za namen razvoja in napredka socialne Evrope. Upamo, da se bo to zgodilo čim prej. Pozorni bomo na roke za uporabo teh konvencij ob seveda sočasnem spoštovanju načela subsidiarnosti.

Skupina PPE bo posebej pozorno spremljala uporabo teh konvencij v državah članicah. Tu gre za boj proti nezakonitemu delu, posodobitev socialnega napredka in izgradnjo prave socialne Evrope, ki bo svetu kazala pot, zato moramo res pomagati, da se to ne ustavi.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Gospa predsednica, ena izmed najpomembnejših lastnosti Evropske unije je pomen, ki ga pripisuje socialni politiki in temeljnim pravicam. Zelo dobro se zavedamo, da je uporaba teh pravic predpogoj za članstvo v Evropski uniji. Vemo tudi, da je obveznost Evropske unije, da predpiše kazni, kadar so te pravice kršene.

Pravice, ki so bile vzpostavljene vzporedno z oblikovanjem in delovanjem Unije, se širijo tudi na delovno mesto. Pomen, ki ga Unija pripisuje varstvu pravic delavcev, se ne kaže samo takrat, ko pripravlja notranjo zakonodajo, temveč je razviden tudi iz njene zunanje politike. Zelo dobro vemo, da je eden izmed opredeljenih predpogojev za sklepanje sporazumov s tretjimi državami ta, da je treba pravice delavcev spoštovati. Zato Unija mora biti ena izmed prvih, ki podpirajo potrebno sistematično dopolnitev konvencij Mednarodne organizacije dela (ILO).

ILO je pred kratki dopolnila svoje konvencije po pogajanjih z delavci, delodajalci in vladami. Medtem ko so pri zadevnem dopolnjevanju sodelovale vlade držav članic in Unija, smo soočeni s protislovjem. To je v tem, da mnoge države članice Evropske unije, ki so sprejele povezovalne direktive, ki predpisujejo naprednejše pravice delavcev, kot so tiste iz konvencij ILO, kljub temu podcenjujejo pomen uradnega vprašanja o ratifikaciji teh konvencij na nacionalni ravni.

Ker je podoba, ki se zaradi tega kaže tretjemu svetu, predvsem pa državam v razvoju, popačena, bi bilo smiselno, da spremenimo svoj odnos in da tiste države članice, ki tega še niso storile, opravijo ustrezne ratifikacije. Kakor koli že, Evropska komisija se ne bi smela obotavljati, da bi bila bolj vztrajna v pozivih državam članicam, da naj spoštujejo svoje obveznosti, da bi se s spodbujanjem dostojnih delovnih pogojev, predvsem v času današnje finančne krize, povečala verodostojnost Unije.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, jasno moramo poudariti pomen izvajanja konvencij Mednarodne organizacije dela, vendar se na žalost bojim, da sistem, ki nas ureja, tj. sistem svobodne konkurence, trg in s tem blago prikrajša za delovno silo. To vsepovsod ogroža

V Franciji imamo primer podjetja, ki izdeluje kroglične ležaje in ki se je zaprlo, da bi se lahko preselilo v Bolgarijo, od delavcem tega podjetja pa se zahteva, da naj o delu poučijo bolgarske delavce. Jasno torej lahko vidite, da ta pritisk navzdol na stroške dela vodi k preselitvam, k pritisku navzdol in k čedalje manjšem spoštovanju socialnih pravic povsod. Zato bi morali ustvariti sistem usklajevanja navzgor v smislu socialnih pravic in ravni socialnega varstva, da med zaposlenimi ne bi bilo več tako silovite konkurence, ki jo ustvarjajo podjetja in tudi naše institucije.

Podobno ne bi smeli biti več usmerjeni k temu, kar ta Parlament in Komisija imenujeta prožna varnost, temveč bi se morali ravno nasprotno osredotočiti na poklicni sistem socialne varnosti na področju dela in zaposlovanja, skupaj z obdobji usposabljanja, ki so potrebna. S tem bi uspeli najti izhod iz krize in usposobiti delavce, da bi jim pomagali pri približevanju poklicnim potem, ki jih je treba izumiti za jutri.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Gospa predsednica, zdaj ko je Lizbonska pogodba sprejeta in je Listina EU o temeljnih pravicah postala pravno obvezujoča, imamo priložnost, da okrepimo socialno razsežnost evropskega sodelovanja. Da bi to storili, moramo biti zmožni prepoznati te priložnosti tudi v praksi. Dober začetek za države članice EU bi bil, če bi čim prej ratificirale vse dopolnjene konvencije ILO.

To pa ima tudi svojo zunanjo razsežnost. Če EU želi postati resna partnerka v mednarodnih prizadevanjih za izboljšanje delovnih in življenjskih pogojev, potem je nujno, da tudi države članice EU sprejmejo konvencije ILO. Če hočemo vplivati na razmere v tretjih državah, moramo najprej sami postaviti zgled. Zato bi želel pozvati Komisijo in švedsko predsedstvo, da naj ukrepata progresivno in naj storita vse, kar je v njuni moči, da bi države članice sprejele vse aktualne konvencije ILO.

Osebnostno meni, da je nekoliko žalostno, da moja lastna država Švedska ni ratificirala temeljnih konvencij, kot je Konvencija št. 94 o javnih naročilih. Zato bi žele pozvati predsedstvo, da ukrepa tudi na nacionalni ravni in zagotovi, da se bo to zgodilo. To bi skupaj z dejstvom, da bo Listina o temeljnih pravicah postala zavezujoča, zmanjšalo tveganje, da bi na Sodišču Evropskih skupnosti prihajalo še naprej do takšnih odločitev, kot je bila sprejeta v zadevi Rüffert. Ne moremo si privoščiti, da bi imeli zakonodajo EU, ki bi bila v nasprotju s temeljnimi konvencijami ILO.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospa predsednica, kot so dejali kolegi, je ILO med nami že dolgo časa – od leta 1919: 90 let obstoja in še vedno dela na Agendi za dostojno delo. Zlasti v času gospodarske krize, ko so delavci pod pritiskom, je pomembno, da države članice, kot so povedali drugi, ratificirajo vse konvencije. Mislim pa, da je tudi pomembno, da v okviru te razprave priznamo vlogo ILO v svetu v razvoju ter njegove povezave z nevladnimi organizacijami in številnimi programi, ki jih vodi in ki so predvsem usmerjeni v najranljivejše, na primer v delo z invalidi, ki brez teh programov ne bi nikoli imeli nobenih priložnosti. Še dve pomembni vprašanji, o katerih govorimo v tem Parlamentu: prisilno delo in delo otrok. Zato če od ILO pričakujemo, da bo še naprej opravljala dobro delo v svetu v razvoju, potem je najmanj, kar lahko države članice Evropske unije storijo, to, da v celoti ratificirajo konvencije in tako postavijo zgled.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospa predsednica, v dolgih letih svojega delovanja je Mednarodna organizacija dela sprejela in v ratifikacijo v državah članicah EU predložila niz mednarodnih konvencij in direktiv o zadevah s področja zaposlovanja, svobode sindikatov, socialne politike in socialnega zavarovanja, pa tudi kolektivnih delovnih razmerij in delovnih pogojev. Države članice bi morale ratificirati in izvajati konvencije, ki jih ILO trenutno šteje za veljavne. Evropska unija bi morala odločno in aktivno prispevati k tem izredno pomembnim vprašanjem varstva pravic delavcev v globaliziranem svetu.

Poudariti je treba, da ima vsak državljan, ne glede na izvor, vero ali raso, pravico do izboljšanja materialnega napredka, do duhovnega razvoja v okviru svobode in do dostojanstva, gospodarske varnosti in enakih možnosti. Ne smemo pozabiti, da je revščina ne glede na to, kje jo najdemo, resna grožnja za vse nas.

Karel De Gucht, član Komisije. – (FR) Gospa predsednica, spoštovani poslanci, med govorniki iz Evropskega parlamenta in Komisije je opaziti precejšnja zbliževanja mnenj o koristi in potrebi po ratifikaciji konvencij ILO. Kljub temu, kot je dejal gospod Őry, lahko Komisija posega samo na področjih, na katerih ima izključno pristojnost, in to je, kot sem rekel, tudi storila.

Kar zadeva vlogo sindikatov, je Sodišče Evropskih skupnosti v svoji nedavni odločitvi pravico do kolektivnih ukrepov priznalo kot temeljno pravico. Vendar pa je to pravico mogoče urediti, to pa je skladno z drugimi mednarodnimi instrumenti. Kljub vsemu bom vaše pomisleke predstavil mojemu kolegu, ki je zadolžen za socialno politiko, da bi se ta zadeva lahko temeljito spremljala.

Predsednica. – Prejela sem tri predloge resolucije⁽⁵⁾, predložene v skladu s členom 110(2) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 26. novembra 2009.

18. Svetovni vrh FAO o varni prehrani – Izkoreniti lakoto po svetu (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava Komisije o svetovnem vrhu FAO o varni prehrani – Izkoreniti lakoto po svetu.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospa predsednica, svetovni vrh o prehrani, ki je potekal prejšnji teden v Rimu, je zadnji iz niza dogodkov na visoki ravni, ki so bili organizirani letos in kjer se je predvsem govorilo o varni prehrani in kmetijstvu: januarja v Madridu, julija v L'Aquili, septembra v New Yorku in Pittsburghu, pa tudi prejšnji mesec na srečanju Odbora za svetovno varnost preskrbe s hrano.

Osnovno izhodišče vseh teh dogodkov je bila ugotovitev, da smo v boju proti svetovni lakoti neuspešni. Trenutno več kot milijarda ljudi na svetu ne izpolnjuje dnevnih osnovnih prehranskih potreb, v mnogih državah v razvoju pa grozi nevarnost, da se bojo razmere še poslabšale, kar je tudi posledica podnebnihi sprememb, ki postavljajo dodatne izzive zmogljivosti teh držav, da bi zagotovile varnost hrane.

⁽⁵⁾ Glej zapisnik.

Svetovni vrh o varni prehrani je bil možnost, da se ohrani politični zagon, ki se je razvijal v preteklih mesecih. Naj ponovim, v središču je svetovna varnost preskrbe s hrano. Vendar pa se je čas za razpravljanje iztekel; zdaj je čas za rezultate.

Vrh je bil za Evropsko komisijo koristen dogodek iz treh razlogov. Prvič, dana je bila zaveza, da bomo obnovili naša prizadevanja za izpolnitev prvega razvojnega cilja tisočletja, tj. prepoloviti lakoto do leta 2015. Po mojem mnenju ta cilj še velja, zato bi si morali zanj prizadevati – predvsem v tistih državah in regijah, kjer je bil napredek proti njegovi izpolnitvi zelo majhen, na primer v Afriki.

Drugič, obljuba, da bomo izboljšali mednarodno usklajevanje in upravljanje varnosti hrane prek preoblikovanega Odbora za varnost preskrbe s hrano, ki bi postal osrednji sestavni del svetovnega partnerstva za kmetijstvo, varnost preskrbe s hrano in prehranjevanje. Evropska komisija je aktivno spodbujala to preoblikovanje in je pomagala z zagotavljanjem temeljnih sredstev zanj. To je po mojem mnenju zelo pomemben korak, ki bo utrl pot sistemu globalnega upravljanja varnosti preskrbe s hrano, ki bo temeljil na trdnih znanstvenih priporočilih in bo obenem bolj odprt za ključne akterje v javnem in zasebnem sektorju ter nevladnih organizacijah. Ti akterji so ključnega pomena za to, da bo nov sistem učinkovitejši od trenutnega.

Tretjič, obljuba, da bomo obrnili padajoči trend na področju notranjega in mednarodnega financiranja kmetijstva, varnosti preskrbe s hrano in razvoja podeželja. Če želimo izpolniti prvi razvojni cilj tisočletja, tj. prepoloviti lakoto do leta 2015, je treba izpolniti zaveze za povečanje URP – predvsem zaveze tistih držav, ki so obljubile, da bodo dosegle cilj v višini 0,7 % bruto nacionalnega dohodka.

Nekateri so sklepni deklaraciji očitali, da ne opredeljuje natančnejših ciljev uradne razvojne pomoči za kmetijstvo in varnost preskrbe s hrano, vendar pa se moramo spomniti, da so bile bistvene finančne zaveze že dane na vrhu G8 v L'Aquili. Glavna naloga zdaj je, da se te zaveze spoštujejo. Z močno podporo Evropskega parlamenta je Komisija uspešno mobilizirala 1 milijardo EUR za instrumente za hrano, 85 % tega zneska pa je že namenjenih za obdobje 2009–2011. Vendar pa bomo sčasoma potrebovali večjo in trajno pomoč. Da bi lahko prevzeli odgovornost za naše zaveze, potrebujemo svetoven hierarhičen sistem zavez, razviti pa moramo tudi mehanizme spremljanja, psoebne kazalnike in merila, ki bi jih lahko uporabili za poročanje o rezultatih in vplivih naložb. Vendar pa – in dovolite mi, da to povem jasno in glasno – bodo celo največje zaveze donatorjev brez vrednosti, če vlade v državah v razvoju ne bodo uspele prenesti lastnih zavez v boljšo kmetijsko politiko, strategije in naložbe.

Ko govorimo o varnosti preskrbe s hrano, bi morali biti tudi zelo previdni glede izrazja in bi morali varnost preskrbe s hrano ločevati od neodvisnosti pri preskrbi s hrano ter prehranske samozadostnosti. Prizadevanja za doseganje proizvodnje po vsem svetu sama po sebi niso dovolj. Kar šteje, je to, da bi ljudje morali imeti trajen dostop do hrane, pri tem pa gre dejansko za vprašanje revščine. Trgovina s hrano – regionalna in svetovna – igra pomembno vlogo pri povečanju dostopa do hrane z zagotavljanjem prihodka kmetovalcem in omogočanju dostopa do cenejše hrane za potrošnike. Prehranska samozadostnost ali samovlada bi bila lahko zelo draga strategija in ne bo potrebna, ko bodo trgi in trgovina dobro delovali.

Če bi se torej krog pogajanj v Dohi zaključil z uravnoteženim in celovitim rezultatom, bi to pomenilo velik korak naprej. Prav tako ne bi smeli pozabiti, da je svetovna varnost preskrbe s hrano zelo zapleten in večplasten problem, ki zahteva celovit pristop. Na tem področju je Evropska unija v preteklem desetletju dosegla ogromen napredek, ki ga bo še naprej zagotavljala v okviru procesa skladnosti politik za razvoj (PCD). Različne reforme skupne kmetijske politike EU so močno zmanjšale izvozna nadomestila in velik del podpore za kmetovalce v EU je STO opredelila kot podporo, ki ne izkrivlja trgovine. Poleg tega je na podlagi sporazuma Vse razen orožja dostop na trg v EU prost za najmanj razvite države, določbe sporazumov o gospodarskem partnerstvu (EPA) pa kažejo razumevanje problemov, s katerimi se pri zagotavljanju varnosti preskrbe s hrano svojim državljanom soočajo številne države AKP. V EU smo torej opravili dolgo pot: povečali smo skladnost politik za razvoj in s tem ustvarili boljše pogoje za varnost preskrbe s hrano v državah v razvoju. Enako bi morale storiti tudi druge države in regije.

Za konec naj povem, da je vrh Organizacije ZN za prehrano in kmetijstvo poudaril, da moramo, če želimo izpolniti cilj prepolovitve lakote do leta 2015, pospešiti URP in povečati naložbe URP ter zasebne naložbe v kmetijstvo, obenem pa izboljšati svetovno upravljanje kmetijskega sektorja.

Albert Deß, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospa predsednica, gospod komisar, za nas v Evropskem parlamentu je pomembno, da lahko razpravljamo o lakoti v svetu. Ne moremo samo tiho sedeti, medtem ko število ljudi, ki trpi lakoto, med katerimi je veliko otrok, narašča.

V parlament sem bil prvič izvoljen pred 20 leti in še vedno se dobro spominjam, da so mednarodne organizacije, kot so Svetovna banka, Organizacija Združenih narodov za prehrano in kmetijstvo, Združeni narodi sami in Svetovna trgovinska organizacija, potrdile svojo namero, da bodo lakoto na svetu prepolovile v naslednjih 20 letih. Kaj se je zgodilo od takrat? Lakota se ni prepolovila, temveč povečala. Vsak dan trpi za lakoto več kot 1 milijarda ljudi. Zgodilo se je prav nasprotno od tega, kar so te organizacije načrtovale.

Za to obstaja širok niz različnih vzrokov. Obstajajo države, kot je Zimbabve, kjer je nesposobna vlada žitnico Afrike spremenila v območje stradanja. Komunistični predsednik je to bogato državo spravil v položaj, v katerem ljudje trpijo lakoto, mi pa ne rečemo ničesar. Vendar pa smo tudi mi odgovorni za to. Tedne, če ne celo leta, zapravljamo za razpravljanje o podnebjih stotih let. Ljudem, ki trpijo lakoto danes in jutri, ni mar za podnebje v stotih letih. Potrebujemo hrano za jutri, mi pa nimamo nobenih odgovorov za njihove probleme. Čeprav ne želimo zanemariti vprašanj prihodnosti, gre pri skrbi za ljudi, ki danes trpijo za lakoto, za preprosto človekoljubje. Gospod de Gucht, to, da govorimo o nameri, da bomo lahko prepolovili do leta 2050, se mi zdi skoraj žaljivo. Kot svetovna skupnost bi morali imeti možnost, da veliko hitreje zmanjšamo število ljudi, ki nimajo dovolj hrane. Orožje lahko prevažamo v vsak kotiček sveta, očitno pa tega nismo zmožni storiti s hrano. To je neuspeh svetovne skupnosti, ki ga želim obsoditi. Poiskati moramo druge odgovore namesto teh, do katerih smo prišli danes.

Luis Manuel Capoulas Santos, v imenu skupine S&D. – (PT) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, številke, ki ilustrirajo lakoto in podhranjenost na svetu, ki se jih vsi zavedamo in jih mlačno ponavljamo, so tako tragične, da jih je skoraj nespodobno omenjati.

Pravica do hrane je povezana z najbolj sveto pravico od vseh: pravico do življenja, kar pomeni do življenja z vsaj najnižjo ravnjo dostojnosti, ki ni zgolj boj za preživetje.

Boj proti lakoti na svetu bi zato morala biti prva prednostna naloga vseh političnih programov in za izpolnitev tega cilja bi bilo treba mobilizirati vsa sredstva.

Na žalost se vsi tudi zavedamo, da sredstva, vključno z denarnimi sredstvi, niso vedno glavna ovira. Problem skoraj vedno predstavlja upravljanje in uporaba sredstev ter neobstoje preudarnega vodenja in učinkovitega usklajevanja na svetovni, regionalni in nacionalni ravni.

Predlog resolucije, ki je bil danes tukaj predložen – in pod katerega se podpisuje tudi moja politična skupina, Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu – vsebuje predloge in priporočila, ki bi lahko zagotovo v veliki meri pomagali ublažiti ta resen problem, če bodo upoštevani. Zato pozivam Komisijo, da mu posveti vso pozornost, ki si jo zasluži, in da na njegovi podlagi predstavi zakonodajne predloge ter sprejme postopke, s katerimi bi slednje začela izvajati.

Težke in negotove politične razmere, ki smo jim priča, predstavljajo tudi čas za spremembo tistih politik, ki so najboljše orodje, ki ga lahko pri tem vprašanju uporabi Evropska unija: skupne kmetijske politike in skupne ribiške politike, ki ju nameravamo korenito spremeniti.

Z novimi pristojnostmi, ki nam jih daje Lizbonska pogodba, je to tudi odlična priložnost za Parlament, da naredi korak naprej od samih razglasitev in začne ukrepati. Evropski socialisti so pripravljeni na ta izziv. Upamo, da so nova Komisija in druge politične skupine pripravljene, da se nam pridružijo v tej nalogi.

George Lyon, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, želim se zahvaliti svojim kolegom, ki so že dali svoj prispevek.

Prvo, kar bi želel poudariti, je, da je zadnji dvig svetovnih cen hrane opozorilni klic za vse nas. Podvojitev cen žitaric in riža je imel nesorazmeren vpliv na nekatere najrevnejše ljudi v državah v razvoju po vsem svetu. Dejansko je ocenjeno, da so višje cene hrane v letih 2007 in 2008 neposredno pahnile v lakoto dodatnih 75 milijonov ljudi. To je nekaj, kar moramo jemati skrajno resno. V mnogih državah smo dejansko bili priča nemirom zaradi pomanjkanja hrane in politični nestabilnosti, ki jih je povzročil dvig cen hrane.

Ker je predvideno, da bo število prebivalcev sveta preseгло devet milijard in ker naj bi podnebne spremembe močno vplivale na našo zmogljivost, da priskrbimo hrano zase, je po mojem prepričanju varnost preskrbe s hrano glavno vprašanje, s katerim se moramo soočiti, ga obravnavati in zanj poiskati rešitve. Evropska unija mora storiti vse, kar je v njeni moči, da bi državam v razvoju pomagala razviti trajnostno kmetijstvo in sisteme za pridelavo hrane, ki bi jim omogočili, da se sami prehranijo. Za to so potrebna denarna sredstva – kot je poudaril tudi komisar v svoji izjavi – in odprti trgi. Tukaj slišimo priznanje, da je Evropa opravila dolgo pot, da bi pomagala pri odpiranju in liberalizaciji trgov. Vendar pa so številni problemi, s katerimi se države v razvoju soočajo, prav tako rezultat neuspešne politike in neuspešnega pravnega sistema.

Nikakršna pomoč ne bo odpravila tega problema, dokler ne bomo dobili stabilnega političnega in pravnega sistema, ki bo kmetovalcem omogočil napredek in izkoriščanje ugodnosti višjih tržnih cen.

Po nekaterih ocenah se bo morala proizvodnja v EU povečati za več kot 70 %, da bi lahko izpolnila naraščajoče povpraševanje v prihodnosti. Prepričan sem, da pri tem igra glavno vlogo evropsko kmetijstvo, ki na eni strani zagotavlja našo samozadostnost, na drugi pa to, da lahko v prihodnosti prispevamo k svetovni varnosti preskrbe s hrano.

José Bové, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospa predsednica, komisarji, gospe in gospodje, boj proti lakoti zahteva precejšnje politično in finančno naložbo. Organizacija za prehrano in kmetijstvo prejšnji teden v Rimu ni uspela zagotoviti te naložbe, kar obžalujem.

Zaradi podhranjenosti trpi več kot milijarda ljudi, zaradi lakote pa vsako leto umre 40 milijonov moških, žensk in otrok. Te dramatične številke so se povečale po letu 1996, v katerem je potekal prvi svetovni vrh o prehrani. Svetovna finančna in gospodarska kriza je poslabšala razmere, prebivalci držav na jugu pa so glavne žrtve. Deset odstotkov svetovnega proračuna za oglaševanje bi državam v razvoju zagotovilo potrebno podporo, da bi zaščitili svojo kmetijsko infrastrukturo.

Kriza preskrbe s hrano je ena izmed glavnih groženj, ki preti miru in stabilnosti v svetu. Leta 2050 bodo mali kmetovalci morali nahraniti več kot 9 milijard ljudi. Poškodbe tal, škoda, povzročena biotski raznovrstnosti, odvisnost od nafte, emisije toplogrednih plinov, izčrpavanje podtalnice in razvoj potrošniških vzorcev nas postavljajo v zelo negotov položaj, bolj negotov, kot je bil pred 40 leti.

Revščina in odvisnost od uvoza sta vodilna razloga za nezanesljivo preskrbo s hrano. Očitno je, da je treba podpreti lokalno proizvodnjo. Konec petdesetih let prejšnjega stoletja je Evropa sprejel skupno kmetijsko politiko, da bi lahko pridelovala hrano, ki jo potrebuje. Za ta namen je zaščitila svoj notranji trg in podprla svoje potrošnike. Ta avtonomna izbira, ta pravica do neodvisnosti pri preskrbi s hrano, mora zdaj biti na voljo vsem državam ali skupinam držav po vsem svetu, ki jo želijo.

James Nicholson, v imenu skupine ECR. – Gospa predsednica, naše resolucije o tem vprašanju obravnavajo dvojne izzive izkoreninjanja lakote – katere posledice trenutno čuti ena šestina svetovnega prebivalstva – in zagotavljanja zaloga hrane za prihodnost.

Soočeni smo z razmerami, v katerih na eni strani svetovno prebivalstvo narašča, medtem ko na drugi kaže, da je pridelava hrane čedalje bolj zahtevno delo zaradi negativnih vplivov podnebnih sprememb in naraščajočih stroškov, povezanih s pridelavo hrane.

Medtem ko je kmetijski element varnosti preskrbe s hrano zagotovo ključ za rešitev tega problema, bi se morali odločno osredotočiti na dejstvo, da je dobro upravljanje v državah v razvoju nedvomno potrebno, če želimo imeti kakršno koli možnost za uspešno reševanje lakote na svetu. Poglejmo si na primer Zimbabve, o katerem je govoril že gospod Deß. Ta država je nekoč veljala za žitnico Afrike in je lahko prehranila sebe in več sosednjih držav. Zdaj, ko so jo s svojimi dejanji uničili Robert Mugabe in njegovi privrženci, tega ni več zmožna.

Vsi skupaj moramo sodelovati, da bi premagali ta problem in preprečili nemire in bedo državljanov, do katerih bi zaradi tega lahko prišlo.

Patrick Le Hyaric, v imenu skupine GUE/NGL. – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, če Evropska unija želi igrati pozitivno vlogo na svetu in če želi ustvariti nov humanizem, bi morala resnično prisluhniti oglašujočemu krik lačnih, ki odmeva po vsem planetu.

Vsepovsod kar naprej lepo govorimo. Vendar iskreno, ali sploh lahko imamo čisto vest, ko vsakih pet sekund zaradi lakote umre en otrok? Otroci ne umirajo zaradi tehničnih težav. Umirajo zaradi tega vala ultra liberalizma, ki danes preplavlja svet.

Do zdaj smo obdelovali zemljo, da smo prehranili ljudi. Danes kapitalistični sistem spreminja tla in hrano v blago, v predmet svetovne špekulacije. Zato moramo temeljito spremeniti politiko, podpreti Organizacijo za prehrano in kmetijstvo in ji dati sredstva za ukrepanje.

Potrebujemo dejanja, kot ste rekli, gospod komisar, in zahtevamo dejanja. A da bi zagotovili, da do dejanj pride, bi Evropska unija lahko dala večji pomen načelu neodvisnosti pri preskrbi s hrano za vse ljudi, lahko bi izvajala sisteme nagrajevanja kmetijskega dela z zajamčenimi cenami za vsako državo in celino, lahko bi spoštovala in povečala zaveze dodeljevanju uradne razvojne pomoči državam na jugu, lahko bi odpisala

dolg revnih držav, lahko bi ustavila multinacionalke in hedge sklade, da kupujejo zemljišča, in lahko bi priznala, da kmetijstvo in hrana ne morejo biti predmet trdnih pogajanj Svetovne trgovinske organizacije.

Slišati moramo krik lačnih in ustrezno ukrepati. S tem bi Evropa povečala svoj ugled, to pa je nujno!

Bastiaan Belder, v imenu skupine EFD. – (NL) Kakšnih deset let, odkar sem poslanec Evropskega parlamenta, ves čas tukaj poslušam same lepe besede. Pred svetovnim vrhom o prehrani v Rimu je lepe besede uporabil tudi gospod Barroso, predsednik Komisije. Rekel je: „V boju proti lakoti smo vsi skupaj doživeli poraz. To je moralni škandal in velik madež za našo kolektivno zavest.“ Konec navedka. In imel je popolnoma prav. Zaradi tega rezultat vrha povzroča še toliko večje razočaranje. Vse bolj me spremlja občutek, da so glavni oder v Rimu prevzeli politični interesi bogatih držav in ne interesi milijarde lačnih ljudi v svetu. To bom konkretno ilustriral z dvema primeroma: kot je čedalje bolj opazno, politika biogoriv in njeno spodbujanje sta vzrok za porast cen in s tem za večjo lakoto. Vendar se zdi, da je izražanje očitkov tej politiki tabu.

Poleg tega sem v številnih prejšnjih primerih ta parlament že opozoril na nevarnost spodbujanja tretjih držav k velikim naložbam v Afriko, da bi na primer s tem zagotovile svojo varnost preskrbe s hrano. Kako lahko pričakujemo, da bodo države, v katerih je več milijonov ljudi odvisnih od pomoči ZN v hrani, izvažale v tretje države? Vendar o tem ni v sklepni deklaraciji niti besede.

Za bogate države je zelo lahko, da se s spornimi temami ukvarjajo tako, da samo izrekajo dobronamerne, goreče prošnje in naročajo nadaljnje študije. Druga stvar, ki jo povzemam iz deklaracije, je, da se bodo države v razvoju zanele predvsem na svoja lastna sredstva. Glede na dosedANJI neuspeh mednarodne skupnosti pri izkoreninjanju lakote, to ni nič drugega kot sramota.

Poleg tega sem nekaj časa namenil tudi za pregled sklepnih deklaracij prejšnjih svetovnih vrhov o prehrani in prišel sem do zaključka, da je med njimi presenetljivo veliko število podobnosti – med njimi samimi in tudi med njimi in resolucijo tega Parlamenta. Vse govorijo o nujnosti in nenehno pozivajo k uresničevanju obljub iz preteklosti. Toda ali ponavljanje vseh teh pozivov ni opozorilni signal za nas? Če naj citiram gospoda De Schutta, poročevalca ZN, „revni ljudje ne potrebujejo obljub“. Kot je bilo že pogosto povedano, bi morala biti varnost preskrbe s hrano človekova pravica. Gospa predsednica, temu bi želel pristopiti z drugega konca in reči, da nas Sveto pismo uči, da je ena izmed Božjih zapovedi, da moramo nahraniti lačne. To je moja osebna dolžnost in naša kolektivna odgovornost.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Zasedanja FAO v Rimu sem se udeležil tudi sam. Na lastne oči sem videl, kakšna je ta konferenca. Mislim, da bi morali nekoliko odvreči to hinavščino, ki nas je napadla, kajti glede na to, koliko denarja se je porabilo za organizacijo takšne konference, katere rezultat je ponavadi samo dolg niz obljub, bi mogoče morali ta izdatek porabiti v praktičen namen in izračunati, kot so dejali govorniki pred mano, natančno število otrok, ki jim danes ne bi bilo treba umreti zaradi lakote, če teh sredstev ne bi porabljali samo na srečne zgodbe. Vendar pa je gospod komisar rekel, da ima ta problem opravka s svetovno pridelavo hrane, a preden odstranimo iver iz očesa našega brata, moramo najprej videti bruno v svojem očesu.

Moja država Bolgarija ima na podlagi znanstvenih dokazov najrodovitnejša tla v Evropski uniji. Pred stopetdesetimi leti so bolgarski kmetovalci lahko nahranili najgostejše poseljena območja otomanskega cesarstva v Mali Aziji z uporabo tehnologije 19. stoletja. Danes pa kmetijstvo v Bolgariji vztrajno upada, še bolj pa je začelo upadati, odkar je Bolgarija postala članica Evropske unije. Kvota, ki jih je sama Komisija naložila Bolgariji, omejujejo kmetijsko proizvodnjo, zemljišča v Bolgariji pa so čedalje bolj zapuščena. Za pridelavo celotne kvote paradižnikov na primer, ki jo je Bolgariji dodelila Evropska komisija, je dovolj samo ena kmetija v eni izmed 28 regij Bolgarije. To se dogaja zato, ker nekateri podatki izpred destih let navajajo, da je to uradna raven pridelave. Nihče pa ne pogleda, kakšna bi lahko bila dejanska raven pridelave. V Evropski uniji trenutno obstajajo omejitve v postopkih pridelave hrane, ki bi sicer lahko bistveno izboljšali razmere in dejansko ponudili pravi ukrep za boj proti lakoti. Dokler bodo torej zadeve nadzorovali uradniki, ki samo gledajo v papirje in jih ne zanima nič drugega, bomo imeli samo obljube in nobenih ukrepov.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Gospa predsednica, število ljudi, ki trpi zaradi lakote in živi v skrajni revščini, se je v preteklem letu dramatično povečalo in ni res, da je za to kriv kapitalizem. Obstajajo politični sistemi, ki povzročajo precej več škode človeškemu življenju in boju proti lakoti. Navedel bom samo en primer. V Evropi je komunizem pred nekaj desetletji eno izmed držav, ki je imela zelo dobre kmetijske pogoje, prignal do stradanja. Zato je v eni sami državi umrlo več ljudi, kot jih danes zaradi lakote umre po vsem svetu. Ta država je bila Ukrajina. Pri tem, kar se govori v tej dvorani, bi svetoval previdnost.

Leta 2000 je 198 članic Združenih narodov sprejelo posebne razvojne cilje tisočletja. Komisar je danes govoril o prvem, najpomembnejšem cilju. Danes moramo odgovoriti na vprašanje, ali je ta cilj mogoče izpolniti. Evropejci sprašujejo, ali so naše prednostne naloge in politika pravilni in predvsem, na primer, ali je drag boj proti podnebnim spremembam pomembnejši od boja proti revščini. Takšno vprašanje sem prejel prav ta teden: ali Evropska unija ne zamenjuje sredstev s cilji in ali pričanja najdražji boj z mlini na veter v zgodovini človeštva – boj proti podnebnim spremembam – namesto da bi odpravljala učinke globalnega segrevanja?

Mislim, da bi najboljši dokaz za to, da ni nobenega neskladja med ukrepi za zaščito podnebja in odpravo lakote, bila prav učinkovitost na slednjem področju, torej če bi dejansko izkoreninili lakoto s sveta. Potem nas ne bi nihče obtoževal, da so naše prednostne naloge napačne in da boju proti podnebnim spremembam pripisujemo večji pomen kot boju proti lakoti, kar je dejal tudi gospod Deß.

Kmetijstvo bo v naslednjih nekaj letih zelo pomembno. Kar moramo storiti je, da prepričamo in pomagamo državam v razvoju, da vlagajo v kmetijstvo in da ravnajo v skladu s svojimi izjavami, po katerih bo 10 % nacionalnega proračuna namenjenih razvoju kmetijstva. Samo tako bomo lahko povečali kmetijski potencial revnih držav in pomagali pri učinkovitem boju proti lakoti.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, z izjemo gospoda Berlusconi, katerega država je bila gostiteljica vrha, na svetovnem vrhu FAO o varni prehrani ni bilo niti ene vodilne članice skupine G8.

Tako se je izjemno politično srečanje v gospodarskem, socialnem in finančnem smislu spremenilo v običajen tehničen sestanek. Kljub temu je bil cilj gospoda Dioufa razviti orodja in sredstva pridelave, da bi na trajnosten način v državah v razvoju zagotovili varnost preskrbe s hrano.

Gospodarska in finančna kriza – kar že vemo, saj je bilo to večkrat povedano – lakoto v svetu samo še zaostruje. Tema je bila še bolj aktualna kot kdaj koli prej, saj lakoto prvič v zgodovini trpi več kot milijarda ljudi v svetu. To je šesto izmed prebivalstev sveta, ki se je povečalo za 20 % v primerjavi z letom 2005 in za 105 milijonov v primerjavi z letom 2008.

Kot je rekel gospod Bové, vse to pomeni, da obstaja velika nevarnost, da bi se vneli novi konflikti, poleg tega pa so sami konflikti zelo resna stvar. Do negotovosti preskrbe s hrano je pripeljalo pomanjkanje naložb v kmetijstvo. Dejstvo je, da kmetijstvo pomeni edini vir preživetja za 70 % revnih na svetu, kot je poudaril gospod Diouf. Pozval je k skupaj 44 milijardam USD na leto za financiranje naložb, da bi se pomagalo malim pridelovalcem. Njegova zahteva je bila popolnoma neupoštevana: bogate države nimajo ne časovnega načrta, ne strategije ne politične volje.

Gospod komisar, kakšen napredek je bil dosežen pri izvajanju zavez skupine G8, ki so bile podane julija? Ker sem bil v vašem položaju, vem, kako težko je pritegniti donatorje. Še vedno se spominjam izredno težke borbe pred dvema letoma, ki jo je bojeval tudi predsednik Barroso, da bi dobili tisto nesrečno milijardo EUR za vzpostavitev tega instrumenta za hrano. A vendar je prihodnost Evrope tesno povezana z usodo držav v razvoju.

Gospod komisar, ne verjamem v formule našega kolega poslanca iz vrst socialistov, ki govori o ultra kapitalizmu in ultra liberalizmu – ki je povrhu, kot semantična asimilacija, moralno vprašljiv. Sam ne vidim nobene rešitve v takšnih kratkovidnih ideoloških tiradah.

Gospod Le Hyaric, moram vam povedati, da je za nerazvitost nekaterih držav, odkar so postale neodvisne, precej bolj odgovoren markistični obskurantizem kot liberalizem.

To sem želel povedati, ker je v tej dvorani bilo treba ugovarjati vsem ideološkim tiradam ali zaklinjanju, ki je kratkovidno in ki priganja intelektualno odkritost do skrajnosti.

Judith Sargentini (Verts/ALE). – Gospa predsednica, moja kolega gospod Bové in gospod Belder sta orisala problem in politično realnost, vendar imamo v kmetijstvu nov trend. Bogate države si zagotavljajo osnovna živila in biogorivo s kupovanjem zemljišč v revnih državah – prisvajanjem zemljišč ali olepšano rečeno „pridobivanje kmetijskih zemljišč“. To se na primer dogaja na Madagaskarju.

Zdi se, da je to preobčutljiva tema za svetovne voditelje. Moralna dolžnost Evrope in njenih voditeljev je, da se uprejo tej, kot bi to sama poimenovala, novi obliki kolonializma. Deklaracija svetovnega vrha FAO o prehrani se ni dotaknila vprašanja prisvajanja zemljišč in je v tem smislu izpustila priložnost za obravnavo lakote v svetu. Zakaj niste tega storili?

Potem je tu še skupna kmetijska politika EU. Pridelujemo veliko hrane. Evropejci imajo hrano za uživanje, vendar SKP uničuje možnosti tako za male kmetovalce kot industrijske kmetovalce v državah v razvoju, zaradi česar nimajo možnosti, da bi zaslužili za dostojno življenje. Posledica tega je pomanjkanje hrane in potreba po uvozu hrane. Kdaj bomo dobili svobodno in pravično evropsko kmetijsko politiko?

Richard Ashworth (ECR). – Gospa predsednica, Združeni narodi in Evropska unija so se strinjali, da bo naraščajoče svetovno prebivalstvo zahtevalo večji svetovni donos kmetijske produktivnosti, ki bi se povečal za približno 50-100 %. To sprejemamo. Sprejemamo stališče komisarja, pa ne samo zato, ker ga sprejemamo, temveč zato, ker je to cilj, ki ga svet ne sme zgrešiti. Obenem pa se od kmetijstva zahteva, da to doseže manjšo uporabo zemljišč, vode, energije in z manj toplogrednih plinov. Tako imamo tri točke, ki jih moramo razumeti.

Prvič, vlade – in predvsem EU – morajo vložiti več v raziskave in razvoj; preprosto nimamo podatkov, na katerih bi lahko utemeljili načrt za prihodnost. Drugič, ker se soočamo z nestanovitnostjo na svetovnih trgih, nam mora skupna kmetijska politika omogočiti varnostno mrežo. In tretjič, varnost preskrbe s hrano in vse, kar to pomeni za Evropsko unijo, vključuje stroške. To so stroški, ki jih ne moremo preložiti na potrošnike, zato ponavljam: potrebujemo močno kmetijsko politiko in v razpravi o proračunu mora obveljati naš argument.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Gospa predsednica, sklepna deklaracija, ki jo je na zadnjem vrhu FAO sprejelo 193 njenih držav članic je na žalost dejansko samo kaplja v morje, ko gre za boj proti lakoti. Določeni niso bili nobeni roki in predvsem niso bili opredeljena nobena dejanska sredstva in pogoji za reševanje nadloge, ki je prizadela več kot 6 milijard ljudi.

Na podlagi razpoložljivih podatkov bo v samo 90 sekundah, kolikor jih bo potrebnih za ta nastop, v svetu od lakote umrlo 15 otrok. To je najbolj surova in najbolj boleča obtožba nepoštenega, izkoriščevalskega, nesmiselnega in zato zgodovinsko osovraženega gospodarskega sistema.

To je sistem, ki temelji na stvarnih politikah in smernicah in zdaj, gospod Michel, tudi na glavnih igralcih in liberalni retoriki, ki so ustvarili trenutne razmere: na spodbujanju kmetijsko-industrijskega modela skladno z zaščito interesov velike kmetijsko-živilske industrije in posledičnem kvalitativnem osiromašenju svetovne kmetijske industrije; na dolgoletnih neprimernih vlaganjih v kmetijstvo, na spodbujanju opuščanja kmetijske industrije in na ukinitvi malih in srednje velikih kmetij, sektorja, ki zagotavlja obstoj 70 % revnih prebivalcev sveta.

Tržni fundamentalizem, politika privatizacije in liberalizacije in prosta trgovina so povzročale in še naprej povzročajo zapuščanje zemljišč, koncentracijo lastništva zemljišč in proizvodnjo, ki jo obvladuje samo nekaj posameznikov, ter odvisnost številnih drugih od uvoza hrane.

Strokovnjaki ocenjujejo, da bi premagovanje kronične podhranjenosti stalo 44 milijard USD. To je precej bolj skromna številka od tiste, ki jo države članice izročajo velikim podjetjem, da bi jih rešili pred trenutno sistemsko krizo.

Diane Dodds (NI). – Gospa predsednica, na svetovnem vrhu o varni prehrani je generalni sekretar Ban Ki-Mun dejal, da je današnja kriza preskrbe s hrano opozorilni klic za jutri. Do leta 2050 bi naš planet lahko postal dom 9,1 milijarde ljudi, kar je dve milijardi več kot danes – vrtoglava številka, ki bo pomenila, da bodo morali kmetovalci pridelati 70 % več hrane.

Kmetovalci iz Severne Irske želijo pomagati, da bi se izpolnila ta potreba. Vendar pa jih večina meni, da Evropa ovira njihovo zmožnost, da pridelajo več hrane, s tem ko vsiljuje zmanjšanje gostote priraje s predpisi o nitratih in fosfatih, birokracijo, premajhnim obsegom raziskav in razvoja v industriji in stališčem, da varnost preskrbe s hrano torej ni problem.

Reforma SKP bo opredelila zmogljivost kmetovalcev pri pridelavi hrane. Vplivala bo tudi na ceno hrane. Če Evropa ne bo pomagala kmetovalcem z neposrednimi plačili, se bo cena hrane morala povečati, da se bodo pokrili stroški pridelave. Moj cilj je spodbuditi pridelavo hrane v Severni Irski ter varnost preskrbe s hrano v Evropi. To bo mogoče doseči samo, če bomo kmetovalcem dovolili, da kmetujejo. Reforma SKP bo pri tem igrala veliko vlogo, varnost preskrbe s hrano pa bo glavna sestavina našega dela, ko bo reforma SKP opravljena.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospa predsednica, kot ena izmed avtoric tega poročila, bi se želela najprej zahvaliti političnim skupina, ki so tesno sodelovale, da bi dobili besedilo, za katero ni bilo vloženih nobenih predlogov sprememb. Mislim, da bi s tem morali biti vsi zelo zadovoljni. O mnogočem imamo različno

mnenje, vendar menim, da to besedilo s poudarkom na želji, da se naredi prava stvar, da bi pomagali prehraniti lačne na svetu, predstavlja korak v pravo smer.

V prejšnjem mandatu sem bila tudi avtorica poročila o svetovni varnosti preskrbe s hrano in SKP, zato lahko rečem, da sem pri tem vprašanju zelo trdo delala. Želela bi poudariti nekaj zelo preprostega, kar so mnogi očitno spregledali: kmetovalci so tisti, ki bodo nahranili svet, če bodo dobili pravo podnebje – in to mislim v najširšem smislu – da bodo lahko opravili to delo. Ostali bomo o tem govorili. Naša dolžnost je, da oblikujemo in sprejemamo politike, ki našim kmetovalcem omogočajo, da pridelujejo hrano. Slednji se bodo odzvali, če jim zagotovimo dva temeljna elementa: spodobne cene in stabilne prihodke. Zadnja nestanovitnost je prizadela oba elementa in kmetovanje od tega ne more živeti.

Da mi ne bi zmanjkalo časa – in kot ena izmed avtoric vas prosim za prizanesljivost –, nikar ne demonizirajmo skupne kmetijske politike. Nekateri argumenti, ki smo jih slišali zdaj, so stvar preteklosti in so zastareli; to politiko smo zdaj popolnoma prenovili in brez SKP bi nam lahko negotovost preskrbe s hrano povzročila še večje probleme v Evropski uniji. Zakaj ne sprejmemo njenih najboljših delov in prosimo svet v razvoju, da sprejme skupno kmetijsko politiko? Kajti pri tem bi morali biti zelo strogi: vladam sveta v razvoju ne bi smeli kar tako pogledati skozi prste; njihova odgovornost je, da ustrezno uporabijo razvojno pomoč, naša odgovornost pa je, da zagotovimo, da se bo več denarja porabilo za kmetijstvo in vlagalo vanj. Mislim, da je čas, da nehamo mencati pri tem vprašanju in da postanemo strogi tako do vlad kot do sebe. Imamo moralno odgovornost in pripravljeni smo jo sprejeti.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Gospa predsednica, gospod komisar, svet se sooča z dvema glavnima dolgoročnima izzivoma: z bojem proti učinkom podnebnih sprememb in bojem proti revščini in lakoti v svetu.

Komisar in drugi poslanci tega Parlamenta so govorili o številkah, ki se pojavljajo tudi v sklepni deklaraciji svetovnega vrha Organizacije za prehrano in kmetijstvo (FAO) o varni prehrani: za lakoto trpi več kot milijarda ljudi po vsem svetu in vsako leto zaradi revščine umre 40 milijonov ljudi.

Kriza preskrbe s hrano in nato še finančna kriza ovirata izpolnjevanje razvojnih ciljev tisočletja. Ne napredujemo: v resnici se pomikamo nazaj. Izzivi so dolgoročni, rešitve pa so nujne in potrebne prav zdaj. Vendar pa smo v zadnjih tednih prejeli zaskrbljujoče novice o upiranju glavnih onesnaževalcev s plini, da bi sprejeli odločitve na konferenci v Københavnu, ter o odsotnosti voditeljev in pomanjkanju posebnih rezultatov na vrhu FAO v Rimu.

Naši problemi so zaskrbljujoči, a nič manj zaskrbljujoče ni pomanjkanje zmožnosti za ukrepanje. Ljudje so naprdovali, ke smo prepoznali izzive, orpedelili odzive in začeli ukrepati. Danes vemo, s čim se soočamo, vendar nimamo več zmožnosti, da bi ukrepali.

Zato podpiram resolucijo, ki Parlament poziva k nujnem ukrepanju.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Gospa predsednica, člen 208 Lizbonske pogodbe navaja, da je glavni cilj razvojne politike Evropske unije zmanjšanje in izkoreninjanje revščine. Revščina je tudi glavni vzrok lakote. Člen 208 navaja tudi, da bo Unija upoštevala te cilje v svojih politikah, ki bi lahko imele vpliv na države v razvoju.

Vendar pa EU z izvoznimi subvencijami uničuje trge v državah v razvoju, zato povzroča revščino in lakoto. Če hočemo, da bo naša razvojna pomoč učinkovita, moramo zagotoviti, da je ne bodo ovirale druge politike. Sicer ne bomo uspeli izpolniti razvojnih ciljev tisočletja. To moramo imeti v mislih pri pregledovanju in prenovitvi politik, kot sta skupna kmetijska politika in ribiška politika.

(Govornica se je strinjala, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8))

Mairead McGuinness (PPE). – Gospa predsednica, predhodno govornico bi prosila, naj natančno pove, na katera izvozna nadomestila misli. To sem poudarila v svojem nastopu in priznam, da je bila v preteklosti narejena škoda z izvoznimi nadomestili in da je Evropa zdaj prenovila svojo kmetijsko politiko. A ko smo lani uvedli izvozna nadomestila za sektor mleka in mlečnih izdelkov, se je pritožila samo Nova Zelandija, ki pa ni država v razvoju. Bi lahko prosila za primer, kje naj bi to danes povzročalo problem.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Gospa predsednica, seveda je primer zamrznjenih piščancev, ki ga vsi zelo dobro poznate, nekoliko star, a danes imamo še vedno na primer paradižnike, ki so močno subvencionirani v Evropski uniji in pridejo na afriške trge, kjer so cenejši od lokalnih pridelkov in zato uničujejo delovna mesta in povečujejo revščino. Torej je to še vedno splošen pojav in mislim, da bi na tem morali delati.

Béla Glattfelder (PPE). – (HU) Čedalje večje število znanstvenikov na svetu govori, da bo do leta 2030 prišlo do hudega pomanjkanja nafte, vode in hrane skupaj. Vendar se zdi, da je prvo, s katerim se moramo soočiti, prav pomanjkanje hrane, saj lakoto trpi že milijarda ljudi na planetu. Število ljudi, ki trpi lakoto, narašča hitreje kot število prebivalcev sveta. Zato medtem ko trenutno trpi lakoto samo eden od šestih ljudi, se moramo pripraviti na to, da bo čez nekaj desetletij lakoto trpel eden od štirih ali petih ljudi. Vsako minuto zaradi lakote umre dva otroka. Rešitev za te razmere očitno ni, da moramo ukiniti skupno kmetijsko politiko Evropske unije. Evropska unija je lahko močna in lahko igra močno vlogo v svetu samo, če bo imela močno skupno kmetijsko politiko.

Vendar pa lakota ni značilna samo za Afriko. Prisotna je tudi v Evropski uniji. Na primer, v nekaterih regijah Evropske unije ljudje porabijo manj kot 10 % svojega prihodka za hrano, medtem ko v drugih regijah – nekaterih delih Bolgarije in južnih regijah Romunije – ljudje za hrano porabijo v povprečju več kot 50 % svojega prihodka. Sem spadajo tudi ljudje – ki predstavljajo povprečje –, ki porabijo za hrano še nekajkrat toliko. To je treba poudariti, kajti soočiti se moramo z dejstvom, da vsakič, ko pripravimo nov predpis, zaradi katerega je kmetijska proizvodnja dražja in manj učinkovita, kot so predpisi o dobrem počutju živali, ki povečujejo količino krme, potrebne za pridelavo 1 kg mesa, ne povzročamo samo škode okolju z večjimi emisijami CO₂, temveč vsak posamezen takšen ukrep povečuje tudi število ljudi, ki trpijo lakoto. Mogoče je prav ta dodatna količina krme, ki jo moramo uporabiti na primer za vzrejo perutnine, tista, ki bo manjkala na mizi stradajočega otroka.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Število podhranjenih ljudi v svetu je preseglo eno milijardo, kar zaostreje tragične razmere, v katerih eden izmed šestih ljudi trpi lakoto. Na žalost, kot je bilo omenjeno prej, voditelji glavnih industrializiranih sil kažejo ravnodušnost do vrha, ki je tako pomemben in potreben, kot je bil vrh, ki ga je pred kratkim organizirala FAO v Rimu. Voditeljem držav članic G8, z izjemo italijanskega predsednika vlade, se ni zdelo potrebno, da bi se udeležili tega zasedanja.

Pri tem preprosto moram omeniti ogromno, nepravilno neskladje med najvišjo ravno pozornosti, ki so jo reševanju bančnega sistema namenili predstavniki te skupine držav in ki znaša 60 % svetovnega BDP, ter njihovo ravnodušnostjo do tragične realnosti, ki jo predstavlja lakota, zaradi katere trpi čedalje večje število naših soljudi. V resnici je to kriza, ki je revne države niso povzročile same, vendar pa so prav one tiste, ki jih je najbolj prizadela.

Dosegli smo najbolj zaskrbljujočo raven svetovne lakote po letu 1970. Vsakih šest sekund zaradi lakote umre en otrok. Na žalost si razvite države sveta zatiskajo oči pred tragedijo, ki bo s svojimi večplastnimi posledicami prizadela vse nas. Najboljši primer za to in hkrati tudi svarilo vsem nam je zapostavljanje kmetijstva v zadnjih dveh desetletjih, kar je na koncu povzročilo sedanjo krizo preskrbe s hrano. Od skupnega zneska uradne razvojne pomoči so se sredstva za kmetijstvo sorazmerno zmanjšala od 17 % v letu 1980 na 3,8 % v letu 2006.

Varnost preskrbe s hrano je izredno resen izziv, ki zahteva takojšnje rešitve, predvsem z odpiranjem trgov in zagotavljanjem pomoči kmetovalcem v državah v razvoju, da bi bilo mogoče čim prej priskrbeti hrano in izkoreniniti lakoto.

Esther Herranz García (PPE). – (ES) Gospa predsednica, na začetku bi želela čestitati gospe McGuinness za to pobudo, ki kaže na pomembno vlogo skupne kmetijske politike (SKP) pri izpolnjevanju potreb pri preskrbi s hrano na mednarodni ravni.

Zdaj ko Evropska komisija očitno želi zmanjšati breme, ki ga SKP predstavlja proračunu Skupnosti, je treba poudariti, da mora prehranska zadostnost ostati prednostna naloga, tudi če SKP to mogoče več ni. V preteklih desetletjih je bilo očitno, da je brez SKP zelo težko, če ne celo nemogoče, ustvariti prehransko zadostnost.

Kmetijstva zato ni mogoče primerjati z drugimi sektorji gospodarstva, ki lahko cvetijo na prostem trgu, saj trg hrane ni prosti trg. Kmetovalci potrebujejo podporo Evropske unije, da bi njihov posel lahko uspel, Evropska unija pa potrebuje kmetovalce, da bi ohranila kmetijski model, ki lahko svojim čedalje bolj zahtevnim državljanom zagotovi dovolj hrane ustrezne kakovosti.

Zato mislim, da moramo samo spremeniti tok SKP, ne pa je odpraviti. Da bi to storili, je treba kmetovalcem zagotoviti neposredno pomoč, politiko upravljanja kmetijskih trgov pa je treba obnoviti, da bi lahko ustvarila večjo stabilnost cen, kar bi prineslo ugodnosti tako kmetovalcem kot potrošnikom in tretjim državam.

Vzpostaviti je treba okvir najboljših praks, da bi spodbudili uravnotežene odnose med različnimi akterji v prehranski verigi in se izognili nepoštenim praksam ter spodbudili pravičnejšo porazdelitev komercialnih marž.

Poleg tega je potrebna tudi evropska politika o obveščanju potrošnikov, ki bo poudarila prizadevanja pridelovalcev Skupnosti, da se uskladijo s predpisi Evropske unije s področja okolja, varnosti preskrbe s hrano in dobrega počutja živali, saj morajo pridelovalci Skupnosti konkurirati uvozu iz tretjih držav, kjer so uporabljeni standardi precej nižji.

Pridelovalci iz tretjih držav dajejo uvozu v Evropsko unijo prednost pred oskrbo trgov v njihovih državah, saj takšne izvoz ustvarja večji dobiček na podlagi sporazumov Svetovne trgovinske organizacije (STO).

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Gospa predsednica, gospod komisar, gospe in gospodje, prej je bilo rečeno, da vsakih pet sekund nekje v svetu umre en otrok zaradi lakote in revščine in ocenjeno je, da več kot milijarda ljudi trpi zaradi podhranjenosti.

Vprašanje svetovne varnosti preskrbe s hrano je torej izredno nujno in mora biti na vrhu evropskih in mednarodnih političnih programov. Evropske politike morajo postati doslednejše, da bi izpolnili prvi razvojni cilj tisočletja.

Instrument za hrano v višini 1 milijarde EUR je potreben prvi korak in temeljnega pomena je, da se izvedbeni ukrepi osredotočijo na male in srednje velike družinske in pridelovalne kmetije, predvsem pa tiste, ki jih upravljajo ženske, ter na revno prebivalstvo, torej tisto, ki ga je kriza preskrbe s hrano najbolj prizadela.

Trajnostno kmetijstvo mora biti prednostno področje. Preučiti je treba inovativne mehanizme financiranja, kot je mednarodni davek na finančne transakcije, da bi lahko spremljali prilagoditev podnebnim spremembam in bili obenem dostopni malim kmetovalcem iz najranljivejših držav.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Gospa predsednica, gospe in gospodje, po nedavnem zaključku svetovnega vrha Organizacije za prehrano in kmetijstvo (FAO) o varnosti prehrane bi želel izraziti svoje razočaranje nad njegovim omejenim socialnim, medijskim in političnim vplivom. Predvsem sem razočaran, da ni bilo mogoče doseči nikakršnega sporazuma o paketu v višini 44 milijard EUR, ki je bil namenjen za pomoč najrevnejšim kmetovalcem, obenem pa čutim tudi obžalovanje, ker bo vse spet potekalo tako, kot je do zdaj.

Ko govorimo o varnosti preskrbe s hrano, kmetijstvu in razvoju, pogosto pozabljamo na problem pomanjkanja vode, ki je temeljni problem današnjice in predvsem prihodnosti. V okviru trenutne gospodarske in okoljske krize je bolj kot kdaj koli prej potrebno, da razvite države dajo zavezo, da bodo ustvarile nov forum za premislek na mednarodni ravni, na najvišji ravni, da bi voda utrdila svoj položaj javne dobrine, da bi se delile tehnologije in razvili učinkoviti, trajnostni in gospodarsko uresničljivi sistemi za upravljanje z vodami.

Če ne bomo poskrbeli za našo vodo, ne bomo nikoli uspeli premagati lakote.

Chris Davies (ALDE). – Gospa predsednica, v 18. stoletju v Angliji je Thomas Malthus napovedal, da bo porast prebivalstva presegel prekrbo s hrano. Njegove napovedi so bile na mnogo načinov omajane, saj smo imeli niz kmetijskih revolucij, ki so preoblikovale naše gospodarstvo. Vendar tudi njegove besede držijo: v življenjski dobi mnogih izmed nas se je svetovno prebivalstvo potrojilo – potrojilo, precej neverjetno – v preminogih delih sveta pa je to preseglo našo prekrbo s hrano. Morali bomo storiti več, če želimo preprečiti lakoto in nadzorovati rast prebivalstva, to pa lahko storimo tako, da bomo zagotovili, da bodo ženske povsod odločale o svoji reproduktivnosti. In rešiti moramo življenja otrok. Najboljši način za zmanjšanje rasti prebivalstva je rešiti življenja otrok, tako da ljudje ne bodo čutili potrebe po širjenju svojih družin.

Tu na zahodu smo zasvojeni z mesom: to je ogromna potrata sredstev. Vse, kar lahko rečem – in vidim, gospa predsednica, da je moj čas potekel – kot človek, ki se je odrekel mesu pred 20 leti, je, da moramo jesti zeleno, ne rdeče, če želimo rešiti svet in preprečiti lakoto.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospa predsednica, ustrezna količina hrane je človekova pravica, lakota pa je zločin proti človeštvu. Mislim tudi, da ima človeštvo dovolj tehničnega in znanstvenega znanja, da lahko zagotovi, da nihče na svetu ne bo mora več trpeti lakote. Seveda je za boj proti svetovni lakoti potreben tudi denar. Vendar pri tem ne gre samo za denar. Pred tem moramo izpolniti tudi naslednje zahteve. Prvič, razviti moramo stabilno demokratično strukturo v državah v razvoju, drugič, boriti se moramo proti korupciji, tretjič, vzpostaviti moramo ustrezen kmetijski sistem v državah v razvoju in zadnjič, vlagati moramo v

kmetijstvo. O prvih treh točkah se pogosto premalo pove. Poleg tega v teh državah izginja veliko denarnih sredstev, ki pridejo v napačne roke in se uporabljajo za koruptivna dejanja.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospa predsednica, želel bi nadaljevati pri tem, kar sem pred dvema dnevnoma v zvezi rekel o tragični krizi preskrbe s hrano, v katero je bila predvsem pahnjena Afrika, in očitnem pomanjkanju podpore najbolj industrializiranih držav, kakor tudi držav v vzponu, v zvezi s problemom svetovne varnosti preskrbe s hrano.

Na razpravah, ki so se odvijale na vrhu FAO v Rimu, je nekaj NVO obtožilo prehranske multinacionalke, da si poskušajo prisvojiti na tisoče hektarjev zelo rodovitne zemlje, ki je last malih kmetovalcev v svetu v razvoju. Več kot 40 000 hektarjev je na ta način že prevzetih od Etiopije do Indonezije.

NVO so obsodile tudi naklonjenost mnogih bogatih držav uporabi kemičnih gnojil in novih tehnologij v Afriki, namesto da bi spodbujale trajnostni razvoj ekologije na področju kmetijstva. Ostro so kritizirale agrokemična podjetja, uporabo GSO in razvoj goriv iz biomase na škodo pridelovanju pridelkov.

Evropsko unijo pozivam, naj nujno vlaga v izvajanje projekta svetovnega partnerstva, kar bo omogočilo boljše usklajenost ukrepov za boj proti lakoti. Zdi se mi, da je najbolj očiten odgovor na to samooskrbno kmetijstvo.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Gospa predsednica, dolgoročna varnost preskrbe s hrano je eden osrednjih izzivov skupne kmetijske politike. Posebno v luči primanjkljajev na področju hrane moramo poudariti pomen močne SKP, ki bo v prihodnosti prevzela ključno vlogo pri premagovanju globalnih izzivov.

To pomeni, da je potrebno ustrezno dolgoročno financiranje SKP. SKP je pomemben element politike EU na področju hrane in varnosti in po letu 2013 bo igrala pomembno vlogo v razvojni politiki in v zunanji politiki na področju varnosti preskrbe s hrano. Zato so popolnoma delujoči ekosistemi, plodna tla, stalni viri vode in nadaljnja raznolikost podeželskega gospodarstva najpomembnejše prednostne naloge. Mednarodno sodelovanje in solidarnost skupaj z uravnoteženimi trgovinskimi sporazumi, ki spodbujajo in ne ogrožajo varnosti preskrbe s hrano, so temeljni element varne preskrbe s hrano v globalnem smislu in tu lahko pomembno prispeva močna SKP.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Prvič, sicer tvegam, da bom ponovil, kar je rekel gospod Stojanov, vendar obsojam dejstvo, da imamo v številnih državah Evrope toliko neobdelanih zemljišč, pbenem pa govorimo o lakoti v svetu.

Drugič, ker predlog resolucije obravnava to vprašanje in ker sem vesel, da se je komisar dotaknil te teme, bi želel opozoriti na nevarnost, ki jo poredstavlja cilj prehranske samozadostnosti, ki je dokaj v modi. Ta cilj, ki ni sopomenka varnosti preskrbe s hrano, bi lahko imela neželen učinek na trenutne razmere, kajti podnebne spremembe različno vplivajo na vsako regijo. Zaradi teh razmer je najbolj potrebna trgovina in ne velikopotezne želje vsake države, da bi proizvedla vse, kar hoče pojesti.

Marian Harkin, predlagateljica. – Gospa predsednica, želela bi samo dati pripombe o dveh zadevah, ki sta bili do zdaj omenjeni v razpravi. Prvič, povezava med lakoto in podnebnimi spremembami. Kot je v Rimu dejal Ban Ki-Mun, v času, ko svetovno prebivalstvo narašča in ko se spreminja naše svetovno podnebje, bomo do leta 2050 morali pridelati 70 % več hrane, vendar pa vreme postaja čedalje bolj skrajno in nepredvidljivo. Zato bodo vsa pozitivna prizadevanja pri podnebnih spremembah imela pozitiven vpliv na pridelavo hrane.

Drugo vprašanje, ki je bilo ponovno omenjeno, je lažja izbira: krivite SKP – kot da je SKP odgovorna za vse tegobe sveta v razvoju. SKP ni popolna, vendar je bila prenovljena. Če želimo, da naši kmetovalci še naprej pridelujejo in zagotavljajo varnost preskrbe s hrano za Evropo, jih ne moremo s predpisi in umiki podpore dobesedno spraviti ob posel.

Na primer, ali je kdo izdelal študijo o nedavni reformi industrije sladkorja v EU, da bi videl, če je zdesetkanje industrij sladkorja EU koristilo tistim iz držav tretjega sveta ali samo magnatom in lastnikom zemljišč, medtem ko so mali pridelovalci sladkorja bili pahnjeni v revščino? Na noben način ne želim zmanjšati pomena problema svetovne lakote, vendar moramo zagotoviti, da bomo predstavili rešitve za probleme, ki jo bodo dejansko zmanjšali.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Gospa predsednica, izvrstno je, da na isti dan, ko razpravljamo o resoluciji o podnebni konferenci v Københavnu, obravnavamo tudi vprašanje varnosti preskrbe s hrano in problema lakote, saj so te zadeve zelo tesno povezane.

Nekateri poslanci so že omenili težavo v zvezi s tem, kako smo s podnebno politiko deloma povzročili še več problemov. Zastavili smo na primer nerealne cilje za biogoriva, kar je vodilo v situacijo, ko se je za pridelavo rastlin za biogoriva kupovalo zemljo od držav v razvoju. Tako se zemljo jemlje najrevnejšim na svetu, ki bi jo lahko uporabili za kmetovanje in razvoj svoje kmetijske proizvodnje.

Do podobnih izkrivljanj je prišlo v kmetijski politiki. Njihova posledica je bil izvoz presežne proizvodnje v države v razvoju, s čimer se je oviralo kmetijstvo tam. Izredno pomembno je, da si zapomnimo eno resnico: danes imamo na svetu več kot dovolj hrane, vendar pa ni želje po njeni pravični delitvi.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospa predsednica, na zadnjem vrhu FAO udeleženi državam ni uspelo sestaviti nobenega konstruktivnega predloga. Zaskrbljujoča je odsotnost skupne strategije na mednarodni ravni, zlasti glede na nenehno naraščajoče svetovno prebivalstvo, katerega število naj bi leta 2050 doseglo 9 milijard.

Vsi se dobro spominjamo učinkov krize s hrano leta 2007, ko so se zaradi nenadnega povišanja cen osnovnih kmetijskih proizvodov milijoni ljudi po svetu soočali s pomanjkanjem hrane. Menim, da nas mora kriza nekaj naučiti. Prenehati moramo z ukrepi, katerih namen je omejitev kmetijske proizvodnje, ki so bili v naši EU v zadnjih letih, kar je nekoliko nenavadno reči, tako priljubljeni.

Menim, da je glede na svetovne težnje na trgu živil vsak poskus omejevanja SKP nespameten korak, ki bo v bližnji prihodnosti ogrožal varnost preskrbe s hrano naše celine. Državam v razvoju moramo pomagati pri vzpostavljanju kmetijske politike, ki jim bo omogočila njihovim državljanom zagotoviti varnost preskrbe s hrano.

Karel De Gucht, član Komisije. – Gospa predsednica, tudi jaz obžalujem, da noben izmed voditeljev G8, razen predsednika Komisije Barrosa ni bil prisoten v Rimu, kar seveda še okrepi predstavo o tem, da je bil to vrh, ki ni prinesel prav veliko novega. To je po mojem mnenju očitno tudi, če pogledate končne deklaracije. Po drugi strani menim, da je zelo pomembno tudi, da nam uspe vprašanje varnosti preskrbe s hrano obdržati na politični agendi, izid številnih srečanj na vrhu, ki smo jim bili priča v letu 2009, pa je zagotovo bil, da je ta tema zdaj visoko na mednarodni agendi in da se vsakokrat, ko se sestanejo svetovni voditelji, nazadnje na primer v Pittsburghu za vrh G20, razpravlja o razvojnem sodelovanju in razvojni politiki. To je sam po sebi zelo pozitiven element.

Bil sem v Rimu in reči moram, da so bile razen končne deklaracije, ki je, s tem se moram strinjati, nekoliko razočarljiva, zelo dobre razprave, prav tako pa je bila dobra tudi udeležba, zato lahko pričakujemo kakšne rezultate. Bila je na primer celovita razprava o prodaji plodne zemlje v državah v razvoju in državah, ki nimajo obdelovalnih površin; njihov nakup je zelo zanimiva tema za razpravo in menim, da je tudi tema, glede katere lahko dosežemo skupno razumevanje.

Druga stvar, ki bi jo rad povedal, je, da SKP, kot sta že dejala dva poslanca, seveda ni idealna. Na tem svetu ni nič idealno, toda ko pogledate učinek skupne kmetijske politike na svet v razvoju, menim, da lahko trdimo, da je zdaleč najmanj škodljiv sistem velikega trgovinskega bloka glede učinke izkrivljanja v državah v razvoju. STO je potrdila, da večina, če ne vse, naših subvencij ne izkrivlja trgovine, ker podpirajo kmetijski prihodek in ne cen kmetijskih proizvodov.

Sem tudi nekoliko, kako naj rečem, razočaran, da nenehno krivimo sami sebe. Tudi Evropa ni idealna, vendar menim, da smo na primer z instrumentom za hrano naredili velik korak naprej. To vključuje 1 milijardo EUR na dvoletni ravni; ne gre za podporo dobavi proizvodov, ampak se večinoma osredotoča na dobavo semen in tako dalje, s čimer se podpira majhne kmetijske pridelovalce v svetu v razvoju. Menim, da je to resnično nekaj novega. To je potrdila na primer tudi Svetovna banka, ki prevzema ta mehanizem. Zato ne bi smeli nenehno kriviti samih sebe. Mimogrede, ta instrument je vzpostavil moj predhodnik. Glede nečesa se ne strinjam z njim in to je v zvezi z gospodom, ki je medtem izginil, gospodom Le Hyaricom. Ni socialist, moj predhodnik, je komunist; menim, da morate pogledati njegovo politično skupino: je komunist in to verjetno pojasnjuje argumente, ki jih je uporabil.

Tudi v L'Aquila smo prevzeli svojo odgovornost kot Evropska komisija in zagotovili 4 milijarde USD, kar je približno 20 % prehranskega in podpornega svežnja, o katerih je bil sklenjen dogovor v L'Aquila. S tem smo zdaleč največji donator, ki je sprejel zaveze v L'Aquila, te pa bomo tudi spoštovali. Ta znesek bomo namenili in ga izplačali čim prej.

Zaključil bom z zadnjo pripombo o novi kmetijski politiki in politiki varnosti preskrbe s hrano, ker je v delovnem programu Komisije za leto 2010 načrt, da se Svetu in Parlamentu predloži sporočilo o obnovljeni

politiki za kmetijstvo in varnost preskrbe s hrano za Evropsko unijo. Ta dokument bo preučil trenutna vprašanja, ki vplivajo na kmetijstvo in varnost preskrbe s hrano, na primer izzive podnebnih sprememb, okrepljeno pozornost glede prehrane in kakovosti živil, varnostnih mrež in politik socialne zaščite, vpliv biogoriv na proizvodnjo hrane ali uporabo in vpliv novih tehnologij in biotehnologij, okrepljeno pozivanje k pristopom, ki temelji na pravicah, obsežne nakupe zemljišč itd.

Cilj sporočila bo predvsem obnova zaveze EU, da državam v razvoju pomaga pri razvoju njihove kmetijske proizvodnje. Ta zaveza ostaja ključna, zlasti glede na povečano povpraševanje po hrani zaradi naraščanja svetovnega prebivalstva in spreminjanja prehranskih vzorcev ter izzivov in groženj, ki jih podnebne spremembe predstavljajo za trajnostno kmetijsko proizvodnjo. Drugič, cilj sporočila bo sprožiti razmišljanja o tem, kako lahko EU najbolje uporabi svoje izkušnje in znanje za podporo nastanku regionalnih politik in strateških okvirov v kmetijstvu in varnosti preskrbe s hrano. Tretjič, njegov cilj bo zagotavljanje podlage za celotni pristop EU za usklajevanje okvirov politike ECMS po zavezah, določenih v načrtu za ukrepanje iz L'Aquila. Četrto, njegov cilj bo predlaganje, na kakšen način lahko EU prispeva k pospešitvi procesa doseganja razvojnih ciljev tisočletja in zlasti prvega razvojnega cilja tisočletja glede na bližajoči se pregled razvojnih ciljev tisočletja septembra 2010 v New Yorku. Petič, njegov cilj bo zagotavljanje boljšega položaja EU spričo trenutnih dogodkov v svetovnem živilskem sistemu upravljanja kmetijstva in nazadnje obravnavanje vprašanj, ki so nedavno postala pomembna na agendi varnosti preskrbe s hrano.

16. novembra se je začelo javno posvetovanje o problemskem dokumentu, ki se bo zaključilo v začetku januarja. Tako se bomo posvetovali z vsemi zainteresiranimi stranmi in nato predložili uradno sporočilo Evropske komisije.

Predsednik. – Prejel sem šest predlogov resolucij⁽⁶⁾, predloženih v skladu s členom 110(2) Poslovnika.

Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo v četrtek, 26. novembra 2009.

19. Uvoz mesa iz tretjih držav (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava Komisije o uvozu mesa iz tretjih držav.

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – (EL) Gospa predsednica, opravičujem se, ker je za to vprašanje veliko zanimanja in ima mnogo plati, zato bom nekoliko daljša v svoji izjavi v dobro spoštovanih članov Parlamenta.

članica Komisije. – Komisija je vzpostavila obsežen niz zahtev za javno zdravje in zdravje živali, ki se nanašajo na meso iz tretjih držav.

EU je vrsto let ohranjala zelo učinkovito uvozno politiko, ki upošteva znanstveni razvoj in trenutno stanje bolezni v tretjih državah. Zlasti posveča veliko pozornost slinavki in parkljevki v tretjih državah izvoznikah, ker, kot veste, v EU te bolezni, ki lahko povzroči resno gospodarsko škodo, ni. Vzpostavljeni so bili zelo podrobni standardi in zahteve na ravni Svetovne organizacije za zdravje živali, da se prepreči širjenje slinavke in parkljevke.

Sporazum STO o sanitarnih in fitosanitarnih ukrepih priznava, da medtem ko države uporabljajo različne standarde in različne metode za pregledovanje proizvodov, to nujno ne poveča tveganja za zdravje živali in javno zdravje. EU ne more vsiliti natančne kopije naših notranjih zakonodajnih ukrepov tretjim državam, prav tako pa tudi tretje države, kamor izvažamo mi, ne morejo vsiliti svojih nacionalnih ukrepov nam. Zahtevamo lahko le, da imajo njihovi ukrepi enak učinek kot naši.

Naj kot primer navedem sledljivost. V EU imamo zelo stroga pravila o posamezni identifikaciji in sledljivosti živine. V primeru izbruha bolezni naša pravila omogočajo lažje sledenje možnih okuženih živali, da bi se omejilo širjenje bolezni. Poleg tega nam naši predpisi omogočajo, da sledimo hrani ali krmi skozi vse ravni proizvodnje in distribucije od kmetije do mize. Po drugi strani pa so pravila sledljivosti, ki se uporabljajo za tretje države, ki izvažajo v EU, namenjena zgolj zagotavljanju, da uvoženo meso ne predstavlja nesprejemljivih tveganj za EU. Torej je obseg teh predpisov veliko bolj omejen od predpisov, ki veljajo v EU.

⁽⁶⁾ Glej zapisnik.

Poudarila bi tudi dejstvo, da so bili ukrepi za sledljivost živine v EU sprejeti večinoma kot odziv na krizo BSE, ki je, kot se spomnite, povzročila dramatičen upad zaupanja pri potrošnikih in veliko motnjo notranjega trga v povezavi s trgovanjem z govedino.

Dovolite mi, da izkoristim to priložnost, da podrobneje razložim izredno učinkovit niz ukrepov za ublažitev tveganja, ki smo jih sprejeli za uvoz govedine in ki zagotavljajo najvišjo možno raven varovanja javnega zdravja in zdravja živali v EU, ob upoštevanju standardov OIE in v celoti v skladu z načeli Sporazuma SPS. Te ukrepe lahko razvrstimo v pet glavnih ravni varovanja. So tako izčrpni, da vse te zahteve lahko izpolni le 12 tretjih držav zunaj Evrope, in zato uvažamo govedino le iz teh nekaj držav.

Prvič, uvoz govedine je dovoljen le iz tretjih držav ali določenih delov teh držav, ki so izrecno dobili dovoljenje po tem, ko je Komisija pregledala skladnost njihovih veterinarskih organov in zdravstveno stanje živali na splošno. Drugič, ozemlje izvora govedi mora biti s strani OIE in Evropske unije potrjeno kot prosto slinavke in parkljevke. Tretjič, države izvoznice govejega mesa morajo imeti potrjen načrt spremljanja posebnih ostankov veterinarskih medicinskih proizvodov, pospeševalcev rasti in poživil, ki so omejena ali prepovedana za živali za proizvodnjo hrane v EU. Četrto, vse uvoženo sveže meso mora izvirati iz potrjene klavnice, ki ima dovoljenje in je na seznamu za ta poseben namen. Petič, imamo posebne pogoje glede pridelave mesa in skladiščenja.

Dodatno raven varovanja zagotavljamo s tem, da kosti v mesu lahko pridejo le iz Avstralije, Kanade, Čila, Nove Zelandije in Združenih držav. Sedem ostalih odobrenih držav lahko uvažajo v Evropsko unijo le izkoščičeno meso in meso odrasle govedi brez drobovine. Tak postopek omogoča, da se virus slinavke in parkljevke ne aktivira, če je še vedno prisoten kljub vsem prejšnjim ukrepom, ki sem jih opisala, s tem pa se zagotavlja dodatna zaščita. Pošiljke mesa, ki so namenjene na trg EU, morajo imeti certifikat uradnega veterinarja, ki jamči, da so vsi zgoraj navedeni pogoji v celoti izpolnjeni.

Ko pošiljka mesa prispe v EU, kontrolo izvedejo uradne veterinarske službe držav članic na naših mejnih kontrolnih točkah. Vse uvoženo meso mora biti obvezno veterinarsko pregledano na mejah EU. Mejne kontrolne točke morajo opraviti preglede dokumentacije, identitete in fizične preglede. Uvoženo meso je na mejnih kontrolnih točkah predmet 100-odstotnih pregledov dokumentacije in identitete. Poleg tega se fizični veterinarski pregled opravi na najmanj 20 % vseh pošilk uvoženega mesa. Poleg tega imamo dodatno raven varstva z našo prepovedjo krmljenja s pomijami ali odpadki iz gostinstva za vse živali v EU. Ta ukrep zagotavlja, da dovzetne vrste v EU niso izpostavljene virusu slinavke in parkljevke, če bi vstopil v EU kljub vsem prejšnjim ukrepom, ki sem jih opisala.

Vsi ukrepi, ki sem jih opisala, so popolnoma usklajeni. Leta 2006 je Evropska agencija za varnost hrane priznala, da so ti ukrepi zelo učinkoviti za zmanjšanje tveganja, da bi bolezen slinavke in parkljevke vstopila v EU. Po njenem mnenju je EFSA navedla, da „ima EU vzpostavljen napredni sistem za kontrolo uvoza. Ta prizadevanja so videti zelo učinkovita, kar zadeva zakonito trgovanje z mesom in mesnimi proizvodi.“

S tem prehajam na naslednjo točko. Od uskladitve veterinarskih uvoznih pogojev v sedemdesetih še nikoli nismo imeli izbruha slinavke in parkljevke v EU pri zakonitem uvozu mesa. Prepričana sem, da mi vas ni treba spominjati, da je izbruh slinavke in parkljevke leta 2001 v Združenem kraljestvu povzročil nezakonit uvoz mesa – najverjetneje iz Azije – in nezakonita uporaba pomij za krmljenje. Zato verjamem, da moramo osredotočiti naša prizadevanja tja, kjer so prava tveganja in raje ciljati na nezakonit vnos in osebni vnos kot pa poskušati pretirano regulirati zakonit uvoz. V zvezi s tem upam, da ste vsi videli plakate na letališčih EU in drugih vstopnih točkah v EU, ki pojasnjujejo potnikom predpise glede vnosa proizvodov živalskega porekla.

Zavedam se, da ste nekateri izrazili zaskrbljenost zaradi našega uvoza govejega mesa iz Brazilije. Rada bi vas spomnila, da so bile za uvoz brazilskega govejega mesa vzpostavljene dodatne zahteve januarja lansko leto. Te vključujejo poleg vseh zahtev, ki sem jih že opisala, da kmetije izvora pregledajo inodobrijo brazilski organi. Brazilski organi sedaj tudi zahtevajo, da se govedo, katerega meso je namenjeno za trg EU, posamezno identificira in registrira v podatkovni zbirki. Te živali predstavljajo manj kot 1,5 % celotne populacije brazilskega goveda, kar znaša okrog 2,9 milijona živali na potrjenih gospodarstvih. Zaradi tega so brazilski organi ponovno ocenili gospodarstva, ki želijo pridelovati goveje meso za izvoz v EU. Od vseh gospodarstev, ki jih je bilo za izvoz novembra 2007 več kot 10 000, je sedaj potrjenih le 1 708 kmetij. Zaradi tega je uvoz brazilskega govejega mesa v EU dramatično upadel. V začetku leta 2009 so bile med pregledom Komisije ugotovljene nekatere pomanjkljivosti in brazilski organi so izkazali polno pripravljenost za odpravo teh pomanjkljivosti. Vsekakor splošne ugotovitve niso upravičevale nadaljnega omejevanja uvoza govejega mesa iz Brazilije. Glede na trenutno stanje bi uvajanje dodatnih omejitev na uvoz govejega mesa iz Brazilije lahko nekateri razumeli kot protekcionizem in to bi lahko vodilo do izpodbijanja naših ukrepov pri STO.

Prav tako moramo upoštevati, da se bo EU morala včasih soočiti s problemi zdravja živali ali varne hrane in vztrajamo na tem, da se tretje države sorazmerno odzovejo na te probleme. Zato bi morali biti za vzgled in se držati pravil, ki veljajo za mednarodno trgovino.

Zaključil bi rad z zagotovilom Parlamentu, da bo Komisija še naprej usmerjena na nezakonite vnose, ki predstavljajo največje tveganje našim visokim standardom. Komisija bo prav tako uporabila svoj proporcionalni pristop do uvoza govejega mesa iz tretjih držav, vključno z Brazilijo. To bo zagotovilo, da ohranimo visoko raven javnega zdravja in zdravja živali v EU ter da EU obdrži svoj ugled na mednarodni ravni.

Esther Herranz García, v imenu skupine PPE. – (ES) Gospa predsednica, Evropska unija nalaga proizvajalcem Skupnosti najvišje standarde na svetu v smislu varne hrane, zdravja, dobrega počutja živali in okolja. Evropski živalinorejci morajo izpolnjevati te standarde kot predpogoj za prejemanje podpore Evropske unije. Za veliko večino ta podpora ne odtehta povečanega napora in kmetije se zapuščajo z alarmno hitrostjo. Ta proces se bo nadaljeval, razen če ne bodo sprejeti primerni ukrepi.

Pa preučimo vprašanje podrobneje. Vse večji primanjkljaj v evropski proizvodnji se seveda pokriva z uvozi iz tretjih držav, večinoma iz Brazilije. Ob upoštevanju pritiska na živalinorejce Skupnosti bi bilo zelo nepošteno omogočiti vnos pošiljkam mesa na trg Skupnosti, če ne izpolnjujejo minimalnih zahtev, o katerih se je sporazumela Evropska unija s tretjimi državami.

Prav tako bi rada poudarila dejstvo, da so te zahteve milejše od tistih, ki veljajo za naše kmete, ker se zdi, da bi uvedba popolnoma enakih standardov za uvoz iz tretjih držav bila v nasprotju s predpisi Svetovne trgovinske organizacije (STO). Ker nam STO ne dopušča, da bi uvedli enake standarde za uvoz, kot jih imamo za evropske živalinorejce, pa bi Komisija morala vsaj jamčiti, da vse meso, ki prečka meje Skupnosti, pride od kmetij, ki so bile podvržene enakim pregledom. Nobenega smisla ne bi imelo, da bi blokirali uvoz iz držav, kot je Brazilija, ker tam obstaja pogoj Skupnosti, ki ga je treba izpolniti. Kljub temu pa ni opravičila za to, da bi zamižali na eno oko in se obrnili stran od nepravilnosti, ki jih lahko odkrijeta Urad za prehrano in veterinarstvo (UPV) Evropske unije med rednimi pregledi.

Rada bi vedela, zakaj si Komisija tako zelo želi zmanjšati pomen teh nepravilnosti, ob upoštevanju dejstva, da je UPV na zadnji misiji v Braziliji potrdil, da nekateri certifikacijski organi ne ustrezajo potrebnim inšpekcijskim standardom. UPV je prav tako odkril velike napake v sistemu sledljivosti, ki ga uporablja Brazilija, in odkril težave pri mnogih pošiljkah v tranzitu v Evropsko unijo, ki niso imele potrebnih potrdil.

Kako se lahko ob upoštevanju teh informacij jamči, da 1 500 brazilskih kmetij izpolnjuje dogovorjene zahteve?

Alan Kelly, v imenu skupine S&D. – Gospa predsednica, ko gre za vprašanje uvoza mesa, moramo mi v Evropi zakoliti načela, ki oblikujejo našo politiko glede tega in imeti trden, a pošten sistem urejanja.

Ta načela morajo temeljiti na varnosti in zaupanju potrošnikov, varstvu okolja in – kar je bistveno – na poštenih enakih pogojih za pridelovalce mesa. Trenutno sistem deluje na način, ki je zelo nepravilen tako do kmetov kot do potrošnikov. Naše kmete silimo, da gredo skozi vrsto zamudnih in dragih postopkov, samo za to, da se jim dovoli, da jih lahko spodrežejo pridelovalci mesa zunaj EU, Brazilija je na primer prva med njimi. V zvezi s tem ima UPV veliko dokazov.

Razmere so preprosto neznosne. Kmetijska praksa v Braziliji v mnogih primerih ni kos standardu, ki ga poznajo evropski potrošniki in je zanje sprejemljiv. Če ne bomo previdni, bo pobuda za pridelavo visokokakovostnega, varnega mesa izginila, ker dovoljujemo proizvode slabše kakovosti, ki spodkopavajo cene in prihodke kmetov. Glede na način, kako je prehranska veriga integrirana, se meso, ko je enkrat v sistemu, razširi v veliko proizvodov in postane nesledljivo. Kako je to pošteno do potrošnikov v Evropi?

Pridelovalci govejega mesa v Evropi so kaznovani in razmere ne morejo trajati ne za njih ne za potrošnike. Nobenega upanja ni, da bodo novi ukrepi, ki so bili pred kratkim izvedeni, dejansko preučeni. Veliko je primerov zahtevkov glede živine, ki je bila vzrejena in je šla skozi kmetije, ki so odobrene, v resnici pa s teh kmetij ne izvirajo.

Gospa komisarka, ne zagovarjam protekcionizma, toda čas je za dejanja. Ne moremo kar stati križem rok in dovoliti, da se ta praksa nadaljuje. Preprosto ni pošteno. Ni pošteno do evropskih potrošnikov in ni pošteno do proizvajalcev v Evropi, ki morajo izvajati prakso, ki je ne sprejemajo in ne opravljajo proizvajalci v Braziliji.

George Lyon, v imenu skupine ALDE. – Gospa predsednica, rad bi se zahvalil komisarki za njeno izjavo, kjer je opisala, da je sprejetih vrsta zaščit in ukrepov, ki zagotavljajo, da uvoz iz tretjih držav izpolnjuje najvišje možne standarde. Zlasti bi se osredotočil na poročilo UPV iz Brazilije. Pravilni sistem sledljivosti in pooblaščen kmetijska gospodarstva v Braziliji so v jedru ukrepov, ki jih je zahtevala EU, da se prepreči tveganje, da bi se okuženi mesni proizvodi izvozili v EU iz te države. So bistveni za zagotovitev potrošnikom, kmetom in davkoplačevalcem EU, da tveganja ni.

Ne pozabimo, da je bolezen slinavke in parkljevke še vedno resni problem v Braziliji. Poročilo UPV Komisije februarja odkriva celo vrsto napak: 50 % kmetij, ki so bile pregledane in pooblaščen za izvoz v EU, je imelo težave. 25 % teh je imelo resne težave, z ugotovljenimi manjkajočimi ušesnimi znamkami, živino na kmetijah, ki je ni bilo mogoče identificirati – sploh niso vedeli, od kod je prišla. Dokumentacija je manjkala, šlo je za vprašanja nasprotja interesov, inšpektorji EU so ugotovili, da je eden vladnih nadzornikov slučajno poročen z osebo, ki je odgovorna za identifikacijo živine – in izkazalo se je, da imajo v lasti nekaj živine na gospodarstvu, kjer so bile evidence netočne.

Skrbi me, komisarka, da je v povzetku tega poročila UPV navedeno, da so bile vse kontrole na splošno zadovoljive. Žal mi je, toda vsebina ne podpira tega sklepa in kot skupina narodov moramo biti oprezní. Ni potrebno, da vas spomnim, kakšen vpliv ima lahko velik izbruh bolezni na davkoplačevalce, kmete in potrošnike. Ob zadnjem velikem izbruhu bolezni v Združenem kraljestvu, ki ste ga omenili v vašem govoru, je izbruhnila bolezen slinavke in parkljevke in uničili smo milijon živali; to je stalo naše davkoplačevalce 4 milijarde GBP. To je vrsta tveganja, na katero bomo naleteli, če tega ne bomo naredili prav, zato moramo biti pazljivi.

Ne zahtevam tega, da se za Brazilijo uvedejo omejitve; od komisarja ta večer pričakujem zagotovilo, da se bo ta stvar jemala resno in da bo Komisija zagotovila, da se napake, ugotovljene v poročilu, popravijo v naslednjem poročilu. Ocena mora biti sprejemljiva, da se zatrdi kmetom, davkoplačevalcem in potrošnikom, da so zavarovani in da se lahko svobodna in poštena trgovina med Brazilijo in EU nadaljuje.

Alyn Smith, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, prav tako bi se rad zahvalil komisarki za njeno celovito izjavo – verjetno eno najbolj celovitih in izčrpnih izjav, ki smo jih v zadnjem času slišali od komisarke.

To vprašanje si to zasluži in kot enemu izmed zadnjih veteranov prve bitke za brazilsko goveje meso je v veselje videti toliko znanih obrazov nocoj v Parlamentu. Upam, da to kaže na to, da nas zadeva zanima in da smo glede tega vprašanja resni. Podpiramo vas in to kar pravite o kontrolah uvoza in o bolezni slinavke in parkljevke. Iskreno povedano, to ni ravno to, o čemer je vprašanje, in zato sem vesel, da so tisti, ki so želeli to tematiko razširiti na uvoz iz tretjih držav, dosegli ta cilj.

Ne gre le za brazilsko goveje meso. Gre za širše načelo, da naši potrošniki, volivci in kmetje zahtevajo, da uvozniki iz tretjih držav, ki želijo, da se proizvodi vnesejo sem, izpolnjujejo naše standarde – in to pomeni vse naše standarde.

Zato me moti, ko slišim, da sprejemate dejstvo, da ima Brazilija nižje standarde sledljivosti kot mi, ker morda ne bo ustvarila takega tveganja za bolezen, ki bi prišlo na ozemlje Evropske unije. Naši potrošniki pričakujejo čisto enake standarde za vse stvari, ki pridejo v Evropsko unijo. Sprejemam vaše stališče, če govorite o strogi kontroli bolezni, toda mi se pogovarjamo o nepristranskosti in poštenosti. Naši potrošniki zahtevajo – in tudi naši kmetje zahtevajo in iskreno povedano, tudi mi zahtevamo – da imamo čisto enake standarde sledljivosti po vsej Braziliji in v vseh tretjih državah. Da je poročilo UPV prišlo nazaj in razkrilo, da je 50 % pregledov bilo neuspešnih ali so imeli z njimi težave, je kot metanje rdečega mesa krdelu lačnih volkov, kot morda vidite nocoj. Ali nam lahko zagotovite: ko bo naslednje poročilo UPV, ali ga boste dejansko vzeli resno in izločili vse države, ki ne izpolnjujejo naših standardov?

James Nicholson, v imenu skupine ECR. – Gospa predsednica, prva stvar, ki jo želim razjasniti nocoj, je ta, da ne gre za uvoz iz tretjih držav. Gre za brazilsko goveje meso, ki pride v Evropo. To je bistvo.

Žalosti me, da sem nocoj tukaj in nimamo resolucije. Ne vem zakaj, toda kot vem, nekatere večje skupine tega parlamenta niso bile pripravljene se zoperstaviti brazilskemu ambasadorju, ki je prejšnji teden lobiral v Bruslju. To velja za skupino Socialdemokratov, Liberalci naj povejo zase; kot sem razumel, niso nastopili na konferenci predsednikov in nam dovolili, da bi imeli pred seboj resolucijo.

To želim zelo jasno povedati. Brazilski ambasador name ni lobiral. Morda je menil, da ni vredno; ne vem. Ali pa je morda menil, da sem pretrd oreh – naj povem zelo jasno tukaj nocoj – v prihodnje, komisarka,

moram reči, da v Komisiji ne boste več vezali rok kmetom v Evropi glede standardov za meso, ki jih dosegajo vsak dan v tednu, in potem prišli sem in nam predavali o STO in vsem ostalem.

Komisarka, reči vam moram, da bomo tukaj naslednjih pet let. Ne vem, kako dolgo boste tukaj vi, toda, če boste, ali kdor koli bo prevzel vaše mesto, nas bo moral zadovoljiti na vse načine, oblike, mere glede tega, kako mora meso, ki pride v Evropo, imeti enake standarde kot meso, ki ga sami pridelujemo. Z drugim najboljšim več ne bomo zadovoljni. Ne boste nas več uničevali. Upam, da boste to sporočilo prenesli vašim uradnikom, saj ne morete od nas pričakovati, da bomo to sprejeli v imenu tistih, ki so naši proizvajalci v Evropi.

John Bufton, v imenu skupine EFD. – Gospa predsednica, tudi jaz želim izraziti resno zaskrbljenost glede varnosti in primernosti izvoženega brazilskega govejega mesa. Neregulirano meso se uvaža iz krajev na tisoče milj stran na račun domačih kmetov. Meso s seboj prinaša tveganje za okužbe, kot je bolezen slinavke in parkljevke, kot smo slišali nocoj.

Pomanjkanje stroge ureditve v Braziliji pomeni, da imajo izvozniki tudi nepošteno konkurenčno prednost pred evropskimi kmeti. Mera hinavščine v zadevi izvažanja tujega govejega mesa je še bolj očitna v smislu razprav o podnebnih spremembah. Medtem ko nam je rečeno, da se moramo zavezati k ambicioznemu načrtu glede podnebnih sprememb, pa je EU zamižala na eno oko glede dejstva, da je brazilska izvozna industrija govejega mesa odgovorna za 80-odstotno krčenje amazonskega deževnega gozda.

Pred prepovedjo leta 2007 je 30 000 gospodarstev v Braziliji izvažalo goveje meso v EU. Danes je od teh pooblaščenih za izvoz le 12 %, toda vse več gospodarstev se dnevno potrdi za izvažanje v EU. Približno 100 kmetij na mesec dobi to pravico.

Na začetku je Urad za prehrano in veterinarstvo poročal o velikih težavah v Braziliji glede potrjevanja kmetij in sledljivosti živine. Velika je zaskrbljenost glede neidentificirane živine v klavnicah. Na splošno velja, da ima veliko inšpektorjev dobre zveze s kmetijami ali so celo lastniki kmetij, ki imajo dovoljenje za izvoz govejega mesa.

Evropski kmeti se morajo držati predpisov, ki so vzpostavljeni za varstvo potrošnikov. Dejstvo, da kmetje v tujini ne delajo po istih predpisih, daje čezmorskim izvoznikom nepošteno konkurenčno prednost. Britanska industrija govejega mesa se sooča z resnimi težavami zaradi proizvajalcev izven EU, ki na veliko izvažajo meso po veliko nižjih cenah.

Nekateri svetovni prodajalci na drobno, kot sta Carrefour in Wal-Mart, so že prepovedali brazilsko goveje meso zaradi krčenja gozdov, za katero je odgovorna ta industrija. Vsako leto izgine za Belgijo veliko področje amazonskega gozda zaradi donosne industrije izvoza govejega mesa. Ocenjuje se, da je vzreja živine kriva za 80 % nezakonitega krčenja gozdov.

Preseneča me, kako velja en niz pravil za britanske in evropske kmete in drugi niz za kmete iz Brazilije. Katero kmetijsko industrijo EU in Komisija dejansko podpirata?

(Govornik se je strinjal, da sprejme vprašanje na podlagi modrega kartončka v skladu s členom 149(8))

Alyn Smith (Verts/ALE). – Gospa predsednica, pozdravil bi, kar je dejal gospod Bufton, toda želel bi izraziti nasprotno stališče in ga vprašati glede enega od stavkov, ki jih je izrekel. Dejal je, da se v EU uvaža neregulirano meso. Gospod Bufton, to ste dejali v začetku svoje predstavitve. Glede na 15-minutno predstavitev, ki smo jo prej slišali od komisarke, bi se strinjali, da to ni res; da vaša vrsta pretiravanja spodkopavajo resno razpravo, ki jo imamo nocoj glede zelo strokovnega dela zakonodaje in uredbe; in da v bistvu k zadevi niste pripomogli, pač pa jo zavirate?

John Bufton (EFD). – Gospa predsednica, na to bom odgovoril. Prav gotovo, če pogledamo, kaj se dogaja z mesom, ki pride v državo iz Brazilije in podobnih držav, za katere vemo, da imajo z njim težave, to meso seveda ni regulirano. Zelo preprosto je. Tukaj je predmet razprave: to je precej jasno. Kar ste dejali, je zelo pomembno, toda sedaj vam pravim, da neregulirano meso prihaja iz teh držav.

Zakaj zaboga imamo sedaj to razpravo v Evropski uniji? Meso pride čez – nocoj smo slišali o tem, kako to meso na teh krajih ni pregledano, v klavnicah in tako dalje, in prej sem omenil, da je Urad za prehrano in veterinarstvo o tem poročal. To drži. Glede tega se strinjamo.

Diane Dodds (NI). – Gospa predsednica, zahvaljujem se komisarki za njeno dolgo in celovito izjavo. Kot mnogi tukaj v tem Parlamentu, sem bila tudi jaz malo zbegana, ko ste izjavili, da ne moremo storiti nič glede uvoza mesa iz držav tretjega sveta.

Malo prej ste v svoji izjavi dejali, da tako kot tretje države ne morejo naložiti standardov EU, tako EU ne more naložiti standardov drugim državam. Za mnoge naše kmete bi se to zdel nepošten položaj in nočoj bi spoštljivo predlagala, da lahko uvedemo standarde „dokler ne bomo prepričani. In dokler ne dobimo poročila o hrani in veterinarska poročila, ki bi nam povedala, da so predpisi upoštevani, ne bi smeli uvažati govejega mesa iz teh držav.

Mnogo naših kmetov trpi zaradi velikega pritiska proizvodnje in občutijo nepravilnost in menim, da lahko danes v tej dvorani slišite jezo, ki jo mnogi občutijo v povezavi s tem vprašanjem.

Mairead McGuinness (PPE). – Gospa predsednica, kot ena izmed soavtoric tega vprašanja lahko samo podprem ugovor Jima Nicholsona, obžalujoč, da zlasti Socialdemokrati, ki sedaj točijo krokodilje solze glede tega vprašanja zaradi populističnih razlogov, niso podprli resolucije v tej zadevi. Včasih pozno v noč se ujezimo, toda včasih je upravičeno.

Komisarka, hvala za vaše zelo dolgo in podrobno predstavitev, ki jo zelo cenim, toda ali lahko povem, da ste zgrešili bistvo. Odkrita bom. Prisiljeni ste bili ukrepati samo zaradi pritiska in ukrepov zveze irskih kmetov, o katerih je poročal časopis irskih kmetov in ki jim je sledil ta parlament. Politični pritisk vam je razjasnil čute.

Pozorno sem poslušala vaš govor, si delala zapiske in jih bom ponovno prebrala. Toda resnično bi rada, da priznate, da ste bili prisiljeni ukrepati. Ali vas lahko opozorim na naslednje številke: neverjetno je, da je leta 2007 bilo 10 000 kmetij upravičenih do izvoza, medtem ko jih je sedaj le 1 700. Ali nam to pove, da ostale sploh ne bi smele izvažati? Ta vprašanja, ki jih zastavljamo, so resna in jih upravičeno zastavljamo v tem parlamentu glede tega uvoza.

Nekaj časa mi je še ostalo, zato naj še predstavim dve točki. Ne verjamem, da sedanja Komisija to vprašanje obravnava ustrezno in odgovorno. Toda naj obvestim naslednjo skupino komisarjev – tako predsednika kot člane – da si bomo jaz in ostali v tej hiši prizadevali do konca, saj moramo prepričati naše proizvajalce in jim laskati, da bodo dosegali visoke standarde. Uprli se bodo takoj, ko bodo videli, da te standarde nižajo uvozi iz tretjih držav.

Morda ne vidite jeze, ki je prisotna, toda naj vam povem, da je. S tem vprašanjem se bomo srečali tudi pri uvozu žita, s strožjimi predpisi o pesticidih v Evropi, in pri uredbah o dobrem počutju živali, ko bomo čez nekaj let prepovedali proizvodnjo jajc iz baterijske reje in uvoz jajc v prahu iz manjše baterijske reje.

Bodite prepričani, komisarka, da je morda res pozno, toda mi smo zelo budni in naslednja Komisija naj se raje pazi.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Gospa predsednica, komisarka, kaj dela evropsko goveje meso drugačno od uvoženega mesa? Ni nujno okus, niti cena; predvsem so to zdravstveni standardi, ki so v veljavi v Evropski uniji in ki nujno ne obstajajo v tretjih državah, ki izvažajo svoje meso.

Na primer, kar zadeva proizvodnjo brazilskega govejega mesa, je bila v poročilu združenja irskih kmetov, ki je bilo predloženo Bruslju leta 2007, zlasti omenjena pomanjkljivost glede veterinarskih in zdravstvenih zahtev. Testi, ki jih je opravil belgijski inštitut za javno zdravje, so prav tako pokazali, da bakteriološka kakovost argentinskega mesa ni tako dobra, kot ga ima lokalno meso, ko na primer goveje meso prispe na naš krožnik. To ni tako presenetljivo, če upoštevamo, da sta potrebna približno dva meseca, da argentinska govedina prispe v Evropo. Cikel porabe je v Belgiji veliko krajši, saj je na primer proizvod porabljen v enem mesecu po zakolu.

Zato morajo biti zdravstveni standardi, ki jih uvede Evropska unija, upoštevani tako v evropskih državah kot tudi drugje; prav tako je pomembno, da tretje države, ki izvažajo meso v Evropo, spoštujejo iste standarde. Če temu ni tako, pomeni, da Evropska komisija, ki meni, da je prepoved preuranjena in neupravičena, ni izpolnila svoje naloge, da zagovarja potrošnikove interese, in s tem kaznuje evropske proizvajalce.

Nazadnje, države, ki so prepovedale uvoz brazilskega govejega mesa, kot so Združene države, Čile in Japonska, kažejo Evropi, katero pot naj ubere, saj je za nas kakovost bistvena zahteva. Zato ukrepajmo v skladu s tem, da zavarujemo naše proizvajalce, ki jamčijo za to kakovost.

Marian Harkin (ALDE). – Gospa predsednica, komisarka je dejala, da ne moremo uvesti enakih standardov, toda zagotoviti moramo, da imajo enak učinek. Govorila je o sledljivosti od kmetije do mize, toda dejala je tudi, da je v tretjih državah obseg sledljivosti veliko bolj omejen. Če je obseg veliko bolj omejen – in to so besede komisarke – kako lahko ima potem enak učinek?

Toda moj predmet je nedavno poročilo UPV o uvozu govejega mesa iz Brazilije. Moj problem je, ker tako Komisija kot UPV neprestano podcenjujeta vpliv svojih ugotovitev in zmanjšujeta pomen vseh nasprotnih informacije. Da, dodatne zahteve so bile potrjene; ampak kot je dejala kolegica McGuinness, je to bilo šele po neprestanem pritisku Odbora za kmetijstvo in organizacije irskih kmetov.

Večino svojega življenja sem bila učiteljica matematike in če sem dala svojim učencem nalogo, da rešijo 12 problemov – kot 12 obiskov, ki jih je komisarka opravila v ustanovah v Braziliji – in od teh so jih pravilno rešili le 6, njihovega preizkusa ne bi označila z „zadovoljivo“. Če so 3 imele manjše težave in 3 večje težave, to ne bi štela za dober rezultat, zlasti če bi leta porabila za delo z njimi, da izboljšajo svoje ocene.

Kmetje EU si želijo poštene trgovine in tudi svobodne trgovine, potrošniki EU pa si zaslužijo gotovost. Komisija EU in UPV sta odgovorna, da zagotovita oboje. Za njihovo delo jim gotovo ne bi dala ocene A.

Richard Ashworth (ECR). – Gospa predsednica, vesela sem, da slišim, da je komisarka odločena ohraniti standarde za hrano v EU, toda sta dve zadevi, na kateri jo želim opozoriti.

Najprej, komisarka, govorili ste o plakatih na letališčih. Moram vam povedati, da nisem nikoli videla nobenih opozoril ali pregledov, ki bi bili opravljeni na letališčih v EU glede uvoženih prehrabnih proizvodov. Predlagam, da to znova raziščete, ker se ne dogaja v takšnem obsegu, kot mislite, da se.

Drugič, nisem prepričana glede vašega argumenta o brazilski govedini. Sama sem šla tja, videla stvari na mestu samem in v tem pogledu podpiram predhodne govornike.

Kmetje v EU dosegajo najvišje svetovne standarde, in prav je tako. Toda to vključuje raven stroškov, ki jih ne moremo naprtiti našim potrošnikom. Zato je zelo nepošteno, da so evropski proizvajalci in potrošniki izpostavljeni proizvodu, ki enostavno ne dosega enakih standardov, kot se zahtevajo od nas.

Pretekle izkušnje so pokazale, da rešitve tega problema ni mogoče prepustiti komercialnim interesom. Imeti je treba trdno prehrabno politiko EU. To ni protekcionizem – je skupna kmetijska politika, ki dela natanko to, kar je bilo nameravano, in to je ponujati zagotovljene količine in kakovost hrane. Dve točki, ki sem jih nakazala, sta se izkazali za pomanjkljivi.

Albert Deß (PPE). – (DE) Gospa predsednica, komisarka, hvaležen sem gospe Herranz Garcii, da je načela to temo danes v Parlamentu. To je razprava o tem, kaj je bistveno za prehrabno politiko. Ne zanima me sramotitev Brazilije ali drugih držav. Glavno vprašanje je naslednje: ali potrebujemo te stroge predpise za evropsko kmetijsko proizvodnjo v interesu varstva potrošnikov? Če je odgovor da, potem to pomeni, da se varstvo potrošnika razume kot skladna celota. Če so predpisi potrebni, potem se mora isto pravilo uporabljati tako za uvoz kot za naše kmete. Komisija ne sme dovoliti uvoza iz držav, ki teh pogojev ne izpolnjujejo. Rejci živine v Evropi ne smejo biti kaznovani, če ena krava v čredi nima ušesne znamke, medtem ko se dovoljuje uvoz živine iz čred, kjer nima niti ena žival ušesne znamke. To ni sprejemljivo. Če je sledljivost tako pomembna za varstvo potrošnikov, se mora uporabljati tudi za uvoz. Če tega ne moremo zagotoviti, potem je nepošteno, da to zahtevamo od naših kmetov.

Imam vtis, da ljudje v Komisiji, ki so odgovorni za uvoz, uporabljajo dvojne standarde. Kot sem že povedal, me ločevanje Evrope ne zanima. Rad bi videl pošteno konkurenco za naše kmete v Evropi, tako da lahko v prihodnje nadaljujemo z zagotavljanjem oskrbe s hrano polovici milijardi ljudi. Komisarka, zagotavljam vam eno, in to lahko prenesete svojemu nasledniku, Parlament se bo še naprej dotikal te boleče točke. Ne bomo odnehali, dokler ne bodo vzpostavljeni enaki konkurenčni pogoji. Imamo dobre dokaze, ki jih lahko vedno znova predložimo, da se zagotovi, da je varna hrana zajemljena v Evropi v prihodnje.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Gospa predsednica, komisarka, kolegi, Evropska komisija mora nadaljevati s spremljanjem skladnosti uvoza iz tretjih držav z evropskimi standardi, saj takšno spremljanje koristi nam vsem. Koristi našim kmetom in živinorejcem, ki trdo delajo, da bi dosegli evropske standarde, koristi našim potrošnikom, ki zahtevajo vedno več kmetijskih proizvodov visoke kakovosti in živine, ki ustreza predpisom o fitofarmacevtskih sredstvih, dobrem počutju živali in sledljivosti, ter koristi tretjim državam, ki želijo izvažati svoje proizvode v Evropsko unijo.

Nazadnje bi rad spomnil, da ta problem ni omejen na en sam sektor ali eno državo. Vprašanje konkurenčnosti evropskega kmetijstva je zapleteno in zahteva temeljito razpravo.

Julie Girling (ECR). – Gospa predsednica, moja regija JZ Anglije je obdarjena s posebno mešanico podnebja in pokrajine, ki ima odlično pašno govedo. Britanski kmetje so med najučinkovitejšimi na svetu in delajo, po grenki izkušnji, po najvišjih standardih dobrega počutja živali in sledljivosti. Vsi ti dejavniki, skupaj z vse večjo populacijo in povečanimi prizadevanji za zagotavljanje varne hrane, bi morali pomeniti, da so zelo srečni.

Nič ne bi moglo biti bolj oddaljeno od resnice. Znajdejo se napadeni z več strani. Ta teden vidimo, da bo ta Parlament zabaval vegetarijanski lobi s trditvami, da so jedci mesa in v tej povezavi, kmetje, krivi za podnebne spremembe. Vendar pa so priča temu, da EU ni stroga pri obravnavanju držav, kjer sekajo deževne gozdove, da bi redili živino. Kako lahko potrošniki vidijo kakšno logiko?

Rejci goveda ne prosijo za posebne privilegije – samo enake pogoje za vse. Bistveno je, da jih podpremo, ne s protekcionizmom, pač pa tako, da zagotovimo, da ves uvoz v EU ustreza njihovim visokim standardom. Komisarka, pozivam vas, da izostrite ukrep, zavrnete hrbtenico in ponovno preberete vaše poročilo UPV in ga oddate.

Giovanni La Via (PPE). – (IT) Gospa predsednica, komisarka, gospe in gospodje, verjamem, da je tema, o kateri nocoj razpravljamo, le majhen delček veliko večjega problema. Poštenost pri obravnavi uvozov in pogojev, ki se zahtevajo od naših proizvajalcev, ne zadeva le mesa in uvoza mesa, pač pa tudi vpliva na mnoge druge proizvodne sektorje.

Kot dobro veste, je Evropa neto uvoznik mesa. Na naši celini, v Evropi, zadovoljimo s pridelavo le 60 % naših potreb. To pomeni, da smo prisiljeni uvažati. Kljub temu želimo zagotoviti pogoje in zdravje naših potrošnikov. Upajmo, da je to zadnjič, ko moramo poslušati, kar smo slišali danes, z drugimi besedami, da ni mogoče uvesti podobnih pogojev za uvoz, ker to vsekakor ni pot, po kateri bi morali iti.

Čeprav imamo pogoje za sledenje proizvodom, ki pomagajo notranje dvigniti standarde za naše potrošnike, verjamem, da je pomembno ohraniti te standarde tako za naše notranje proizvajalce kot za uvoz iz tujine.

Esther de Lange (PPE). – (NL) Komisarka, kot zadnja govornica z uradnega seznama govornikov bom skušala povzeti razpravo. Mislim, da je en od načinov, kako lahko to storim, da uporabim nizozemski pregovor: „Vsi menihi istega reda bi morali nositi enako obleko“. Opravičujem se tistim, ki morajo priti z razlago tega ob tej pozni uri, čeprav mi na Nizozemskem skoraj več nimamo menihov, še vedno uporabljamo ta pregovor, ko želimo povedati, da moraš v enakih razmerah uporabljati enake standarde. Torej vse zahteve, ki jih uvajate za proizvajalce EU, bi morale veljati tudi za proizvajalce iz tretjih držav, ki želijo vstopiti na naš trg. Sicer boste preprosto onemogočili našim kmetom, da bi bili konkurenčni.

To velja za identifikacijo in registracijo živine in za ukrepe preprečevanja bolezni živali v Braziliji. To bi se moralo uporabljati tudi za klorirane piščance, ki se uvažajo iz Združenih držav, in za rastne hormone za govedo v mleku. In za klonirane živali in tako naprej, komisarka. Ob poslušanju svojih kolegov sem dobila vtis, da bo ravno na ta način Parlament presojal o novi Komisiji – ali bo uporabljala enake standarde v enakih situacijah ali ne. In ne bo presojal šele po petih letih, kot delamo mi, ampak veliko prej kot bo nova Komisija začela delovati.

Komisarka, prav tako ste govorili o slinavki in parkljevki. Strinjam se z vami, da smo v tej zadevi res napredovali. Cepljenje ima na primer sedaj vidno mesto pri boju proti tej bolezni. Hvala bogu, ker samo v moji deželi smo zaradi 26 primerov slinavke in parkljevke morali uničiti 285 živali. Komisarka, vsekakor se bo o naslednji Komisiji prav tako presojalo na podlagi tega, ali smo bili sposobni v Evropski uniji tržiti s proizvodi, ki pridejo od teh cepljenih živali.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospa predsednica, gospe in gospodje, kmetijski strokovnjaki v Parlamentu so sprejeli preprosto zahtevo. Zahtevajo nič več in nič manj kot enake pogoje proizvodnje doma, to je v Evropski uniji, kot veljajo za uvoz.

Z zanimanjem sem poslušal gospo Vassiliou, ki je porabila več kot deset minut za razlago, da v bistvu to ni mogoče. Odgovorila bi lahko bolj jedrnato. Preprosto bi lahko dejala: „Da, Parlament ima prav in to bom postavila na pravo mesto in upoštevala v prihodnje“. Kar sedaj zahtevamo moja skupina in Parlament, nima nič opraviti z omejitvami trgovanja. Nasprotno, to je bistvena zahteva za pošteno svetovno trgovino in za vzajemno izmenjavo blaga. Želimo pravična pravila v tržnem gospodarstvu v EU in tujini, nič več in nič manj. To bomo zahtevali od Komisije sedaj in v prihodnje. Glede tega ste lahko prepričani.

Graham Watson (ALDE). – Gospa predsednica, razprava pred to je tekla o lakoti. Obe razpravi sta med seboj povezani. Komisarka ima pravico narediti, kar lahko, da zagotovi varstvo potrošnikov v Evropi, in kolegi v tej dvorani imajo pravico, da jo imajo za odgovorno in da vzdržujejo najvišje standarde.

Toda goveje meso je pridelek za trg. Prideluje se tako poceni, kot ga države lahko pridelajo. Na žalost je za proizvodnjo enega kilograma govejega mesa potrebne stokrat več vode kot za pridelavo enega kilograma soje.

Če nas skrbi varstvo potrošnikov po svetu, bomo storili dvoje. Najprej bomo bolj pomagali tretjim državam, da bodo razvile vrste sistemov sledljivosti, ki jih potrebujejo, in drugič, upoštevali bomo nasvet mojega kolega Chrisa Daviesa v zadnji razpravi, da se spodbudi vse naše državljane, da prenehajo jesti meso.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Gospa predsednica, naši državljani imajo visoka pričakovanja glede varnosti in kakovosti hrane. To ne zadeva le zdrava živali in varne hrane, pač pa tudi okoljske standarde, proizvodnjo in dobro počutje živali. Sledljivost in spremljajoča preglednost krmil od proizvajalca do potrošnika se jamči le v Evropi. V interesu vseh je, da zagotovimo, da bodo naši potrošniki zaščiteni, da bodo evropski kmetijski proizvodi konkurenčni in da bo torej kmetijska industrija sama po sebi konkurenčna. Iz tega razloga menim, da je bistveno in da je ena naših odgovornosti kot članov Evropskega parlamenta, da pospešimo razpravo in zagotovimo, da bo s tem povezani politični okvir vzpostavljen.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Gospa predsednica, komisarka, kot dobro veste, Romunija ne sme prodajati svinjine in proizvodov iz prašičjega mesa na evropski trg, v zameno pa imamo pravico, da od naslednjega leta dalje uvažamo svinjino iz drugih držav članic in jo nato izvažamo v predelani obliki.

Poleg tega bomo tudi morali izvajati za obdobje največ enega leta stroge in drage predpise glede klanja živine. Prepričan sem, da bi bili romunski prašičerejci izredno srečni, če bi ta pravila nadomestil sistem nenatančne in selektivne kontrole ali nekaj plakatov, ki bi bili nalepljeni na letališčih. Očitno se šalim, toda pravila, če se bodo uporabljala, morajo biti enaka in obvezujoča za vse.

Michel Dantin (PPE). – (FR) Gospa predsednica, komisarka, hvala za vašo izjavo, ki po mojem mnenju odraža omembe vredno delo, ki ste ga opravili v svojem mandatu. Evropa si je izbrala prehrabeni model, ki bo varoval njeno populacijo. Naši sodržavljeni so pripravljeni plačati 100 EUR na prebivalca, če zajamčimo kakovost hrane.

Zadnjič smo se v odboru seznanili s poročilom Urada za prehrano in veterinarstvo. Povedati vam moram, da sem bil kot nov poslanec Evropskega parlamenta zelo zaskrbljen, ko sem opazil nelagodje vašega osebja, ki očitno ni moglo ali ni želelo odgovoriti na naša vprašanja.

Komisarka, ali bi nas moralo biti sram, da imamo stroga pravila za varstvo naših potrošnikov? Ali bi nas moralo biti sram, da uvajamo te predpise za tiste, ki želijo nahraniti naše potrošnike? Ali nas je sram, ko nas te iste države silijo, da ustanovimo to ali ono tovarno ali nam uvajajo ta ali oni pogoj za prodajo letal ali avtomobilov?

Naši pogoji za dostop do trga so pomembni pogoji, ker prizadevajo hrano in zdravje naših prebivalcev. Ničesar se ne rabimo sramovati.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospa predsednica, želimo izvažati, želimo pa tudi uvažati. Trgovina pospešuje razvoj, prinaša koristi strankam izmenjave, toda tukaj so uvedene določene potrebne zahteve, ki se navezujejo na kakovost in doseganje primernih standardov – to je očitno in prepričan sem, da se o tem strinjamo. Evropa ima več oblik nadzora in pregledovanja, da zavaruje svoj trg pred dotokom hrane, ki ne izpolnjuje evropskih standardov ali ki bi ogrozila naše zdravje. Glede na to, kar je dejala komisarka, ne moremo pričakovati enakih postopkov pregleda, kot jih uporabljamo za lastne proizvajalce – sem to razumel prav? Kaj pomeni, kot ste jasno navedli, da bi moral biti samo učinek teh ukrepov enak? Za primerjavo bi rad vprašal, če lahko na primer Rusija ali katera druga država uvede zahteve za uvoz blaga iz EU, ki jih mi ne moremo uvesti, na primer za meso, uvoženo iz Brazilije? Ali so tukaj pomembni samo učinki, kot velja za uvoz iz Brazilije?

Androulla Vassiliou, članica Komisije. – Gospa predsednica, ali lahko spomnim spoštovane članice, da nisem rekla, da ne moremo uvesti pravil za tretje države. Žal mi je, da niti v 10 do 15-minutni predstavitvi nisem razložila pravil, ki jih uvajamo, ko uvažamo iz tretjih držav.

Spomniti vas moram, da istočasno, ko smo uvozniki mesa iz tretjih držav – in sedaj iz Brazilije krijemo z uvozom le 5 % naših potreb po govejem mesu v Evropski uniji – smo tudi veliki izvozniki v tretje države: v

Rusijo in drugam. Na tej točki naš izvoz v Rusijo znaša 1 milijardo EUR na leto – večinoma z Irske. Rusijo poskušamo prepričati, da ne moremo sprejeti enakih predpisov, kot se uporabljajo v Rusiji. Obstajajo pravila mednarodne trgovine, uporabljamo podobna pravila, to da ne čisto ista, pod pogojem, da smo zadovoljni, da so dovolj stroga za varstvo naših potrošnikov.

To počnemo. Razlog, zakaj smo uporabili varnostne predpise v primeru Brazilije, je ravno v tem, ker so naše misije UPV pokazale, da je nekaj narobe. Uporabili smo zelo stroga pravila. Predstavila sem vam številke.

Kar zadeva zadnjo misijo v Braziliji, res so bile težave, toda pozivam vas, da pogledate vsa poročila naših misij UPV v katero koli državo članico in primerjate. Prav tako boste videli, da obstajajo resne pomanjkljivosti v državah članicah, glede katerih zahtevamo od držav članic in njihovih organov, da jih odpravijo. Prav tako smo to zahtevali od Brazilije.

Težave so bile ugotovljene v Braziliji. V eni državi, kjer so bile pri treh gospodarstvih ugotovljene bistvene pomanjkljivosti, so brazilski organi sprejeli korektivne ukrepe in s seznama izločili vsa zadevna gospodarstva ter znova usposobili pregledovalce, ki so odgovorni za njihove revizije.

Težave so bile ugotovljene tudi na treh drugih gospodarstvih, večinoma v povezavi z zamudami obveščanja o gibanju živali ali doslednostjo podatkov v podatkovni zbirki. Te težave je ekipa UPV opredelila kot manjše težave. Kljub temu so se brazilski organi obvezali, da bodo pregledali podatkovno zbirko, da se izognejo netočnim podatkom.

Misije UPV imajo to v mislih, kadar se odpravijo. Vedo, da bodo našli napake. Naša naloga je odpraviti pomanjkljivosti, ki jih ugotovimo – pa naj bo to v državi članici ali v tretjih državah – ker smo zavezani našim potrošnikom. Želim vam zagotoviti, da bomo še naprej pošiljali misije v Brazilijo in tretje države, da zagotovimo, da ko se ugotovijo pomanjkljivosti, da se odpravijo. Prav tako vam moram zagotoviti, da igramo zelo pošteno igro za naše kmete in proizvajalce nasproti tretjim državam.

Bila je pripomba o Romuniji, ki je, enako kot Bolgarija in – v preteklosti – veliko drugih držav članic, imela težave z navadno prašičjo kugo. Veliko smo slišali o Romuniji in Bolgariji. Pozivam vas, da vprašate svoje vlade, kakšno pomoč smo ponudili za rešitev tega problema. Prepričana sem, da bo Romunija v bližnji prihodnosti lahko izvažala meso ravno zaradi pomoči, ki smo jo ponudili, in Bolgarija se bo lahko znebila navadne prašičje kuge.

Za konec bi vam rada zagotovila, da smo najprej odgovorni našim evropskim potrošnikom in da želimo le korektno in pravično poslovanje za vse. Lahko ste prepričani, da bodo naše misije UPV v tretje države zelo stroge. Ostali bomo pozorni in če bo kaj šlo narobe, bomo poskusili popraviti. Ostali bomo oprezni in strogi. Če bo na seznamih več kmetij ali ne, je predvsem odvisno od brazilskih organov in od tega, ali so pripravljeni porabiti denar, ki ga morajo porabiti za to, da se njihove kmetije potrdijo v skladu z našimi standardi in da bodo lahko izvažali. Če tega ne bodo storili, ne bodo izvažali.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Béla Glattfelder (PPE), v pisni obliki. – (HU) Predpisi Evropske unije za varno hrano so najstrožji in na najvišji ravni v svetu. Toda za uskladitev s temi predpisi nastanejo dodatni stroški za evropske kmete. Evropski proizvodi ne smejo biti v slabšem položaju od proizvodov, ki izvirajo iz tretjih držav, zaradi tega, ker so ti proizvedeni po nižji ravni predpisov o prehrambeni industriji. Zdravje evropskih potrošnikov ne sme biti ogroženo zaradi proizvodov, ki niso ustrezne kakovosti in niso varni. Mesni proizvodi lahko imajo zlasti širok obseg tveganja za zdravje, če niso pridelani v ustreznih pogojih. Iz tega razloga morajo Evropska komisija in države članice zagotoviti, da se za mesne proizvode iz EU in iz tretjih držav uporabljajo enaki pogoji.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), v pisni obliki. – (PL) Gospe in gospodje, Evropska komisija je pred kratkim opazila bistveno povečanje uvoza govejega mesa iz tretjih držav, zlasti iz Argentine, Brazilije in Urugvaja. Za uvoz katerega koli proizvoda v EU, vključno z govejim mesom, so potrebni visoki standardi Skupnosti, standardi, ki jih je Evropska komisija pred kratkim še zaostрила. Zelo pogosto pa proizvodi iz tretjih držav ne dosegajo teh standardov za varnost hrane. Kljub temu so zaradi bistveno nižje cene konkurenčnejši na tržišču. Zaradi tega je ravno ključno vprašanje ta trenutek podpora našim kmetom in promocija evropskih proizvodov, ki dosegajo visoke standarde in resnično zdravi in varni. Tema, o kateri se pogovarjamo, ima še en vidik. Iz kritičnih razmer na trgu mleka in mlečnih izdelkov bi morali izpeljati

zaključke. Danes ko v mnogih državah EU ne moremo uspešno obvladovati presežkov mleka, bi bilo dobro pomisliti na to, kako bi reorganizirali proizvodnjo govejega mesa. Zahvaljujem se vam za pozornost.

20. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

21. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 23.50)